

TIISTAI 20. HUHTIKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Esityslista

Puhemies. – (PL) Ottaen huomioon tilanteen viimeaikaisen kehityksen ja poliittisten ryhmien suostumuksella ehdotan seuraavia muutoksia keskiviikon käsittelyjärjestykseen. Nämä ovat uusia muutoksia eilen kello 17.30 hyväksymiemme lisäksi. Ne ovat lisämuutoksia.

Ensinnäkin poistamme käsittelyjärjestyksestä neuvoston kyselytunnin. Neuvosto on ilmoittanut minulle, että tällä viikolla koettujen liikennevaikeuksien vuoksi neuvoston puheenjohtajan López Garridon on lähdeävä Strasbourgista keskiviikkona klo 18.00, joten emme voi pitää kyselytuntia illalla. Toiseksi poistamme käsittelyjärjestyksestä jäsenen Țicău'n mietinnön rakennusten energiatehokkuudesta, koska sitä ei hyväksytty valiokunnassa maanantaina. Kolmanneksi lisäämme suullisen kysymyksen syanidia käyttävän kaivostekniikan kieltämisestä kolmantena kohtana iltapäivän esityslistaan heti aiheista "SWIFT" ja "Matkustajarekisteritiedot (PNR)" käytävien keskustelujen jälkeen. Näin keskiviikon istunto päättyy klo 19.00. Toistan vielä lyhyesti: olemme poistaneet nämä kohdat, jotka ovat mahdottomia, ja tämän seurauksena keskiviikon istunto ei päätty klo 24.00 vaan klo 19.00. Toistan, että asioista on keskusteltu poliittisten ryhmien puheenjohtajien kanssa.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan vain kysyä, pidetäänkö torstain istunnot, kokoontuvatko STOA-yksikön (tieteellisten ja teknisten vaihtoehtojen arviointi) kaltaiset komiteat, ovatko tulkit käytettävissä istunnossa ja otetaanko parlamentissa vastaan vierailijaryhmiä torstaina.

Puhemies. – (PL) Olen valmistelemassa kaikille parlamentin jäsenille lähetettävää sähköpostia, jonka allekirjoitan itse. Jotkut eivät ole edes päässeet Strasbourgiiin, ja hekin haluavat näitä tietoja. Sähköpostiviesti lähetetään noin klo 11.00, ja se sisältää vastaukset mahdollisimman moneen kysymykseen, johon meillä on tiedossa vastaus.

Kaikki valiokuntien kokoukset pidetään torstaina, mutta äänestyksiä ei toimiteta. Euroopan parlamentin yksiköt ovat täällä. Täysistuntoa ei pidetä. Täysistuntoa lukuun ottamatta kaikki toimii normaalisti. Strasbourgiiin parlamentissa vierailemaan saapuvat ryhmät otetaan vastaan – meidän kutsumamme ryhmät – ne voivat vierailla parlamentissa ja tulla istuntosaliin, mutta täysistuntoa ei pidetä.

Ainoa poikkeus tavallisesta päivästä on, ettei täysistuntoa pidetä eikä äänestyksiä toimiteta. Kaikki muu sujuu tavalliseen tapaan torstaina.

Voitte allekirjoittaa läsnäololistan torstaina ja perjantaina.

Loput tiedot annetaan sähköpostissa, jonka saatte viimeistään lounasaikaan mennessä.

Eilen pidettiin puheenjohtajakokouksen tapaaminen ja puhemiehistön kokous. Päätöksiä tehtiin varsin monista asioista. Tästä lähtien työtä tekee työryhmä, joka koostuu parlamentin yksiköistä. Työryhmä on jatkuvasti yhteydessä minuun, ja minä olen yhteydessä poliittisten ryhmien puheenjohtajiin, sillä meidän on pidettävä jatkuvasti yhteyttä kaikissa asioissa, jotka koskevat tätä ja tulevia viikkoja koskevia päätöksiä. Pyydän teitä muistamaan, että Euroopan parlamentin valiokunnat kokoontuvat ensi viikolla eikä meidän pidä pysäyttää tavanomaisia valiokuntamenettelyjä, ja meidän on valmistauduttava Brysselin istuntoon tavanomaiseen tapaan. Tätä koskevia päätöksiä ei ole vielä tehty, mutta ne tehdään lähipäivinä.

Saatte minulta pian lyhyen tiedotteen kaikesta, mitä on päätetty, ja kaikesta, mitä suunnittelemme vastaisen varalle.

3. Lentoliikenteen häiriöt Euroopassa (keskustelu)

Puhemies. - (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat lentoliikenteen häiriöistä Euroopassa.

Kuten me kaikki tiedämme, yhteisön toimielinten toimeenpanevan tahon on tehtävä muutamia seuraavia päiviä koskevat päätökset. Tämä on tietenkin komission ja ministerineuvoston tehtävä. Kuten tiedämme, sekä komissio että neuvosto ovat tehneet tämän eteen työtä ainakin sunnuntaista asti, mutta myös meillä Euroopan parlamentin jäsenillä on velvollisuutemme. Ne koskevat pitkän ajanjakson vastauksia tähän kriisiin. Me haluamme saada parlamentin valiokunnat osallistumaan tähän. Meidän on ajateltava myös sitä, kuinka vastaamme tähän tilanteeseen Brysselin istunnon osalta. Voi olla, että vastauksemme on päätöslausunto. Puhun erilaisista reagointitavoista. Pyydän teitä kaikkia kiinnittämään puheenvuoroissanne huomiota myös siihen, kuinka parlamentti voi osaltaan edistää näiden ongelmien ratkaisua. Ensisijaisesti on kyse kansalaisten, Euroopan asukkaiden ongelmista. Meilläkin on tietysti ongelmia Strasbourgiiin ja Brysseliin pääsemisessä, mutta se on meidän ongelmamme, eikä meidän todellakaan pidä tehdä siitä numeroa. Meidän on valmistauduttava keskustelemaan siitä, kuinka eurooppalaisten ongelmat ratkaistaan tilanteessa, jossa lentoliikenne halvaantuu. Kaikkein tärkein asia on se, mitä me Euroopan parlamentin jäsenet voimme tehdä muutaman seuraavan viikon aikana parantaaksemme tilannetta. Koska ensimmäisten tuntien ja päivien aikana suurin vastuu on kuitenkin toimeenpanevalla taholla, haluan kiittää niin neuvoston kuin komissionkin edustajia läsnäolosta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. - (ES) Arvoisa puhemies, kuten kaikki tietävät, lentoliikenne on ehdottoman strateginen asia. Se vaikuttaa kansalaisiin, heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja heidän vapaata liikkuvuutta koskevaan oikeuteensa – joka on perusoikeus – ja sillä on epäilemättä ratkaiseva merkitys taloudellisen toiminnan kannalta.

Kun lentoliikenteessä on ongelmia, kun häiriöt koskevat useampaa kuin yhtä valtiota, lentoliikenteen strateginen luonne osoittautuu yhä ilmeisemmäksi ja vahingot ovat suurempia.

Kun se koskettaa useimpia Euroopan unionin jäsenvaltioita, kuten tässä tapauksessa, siitä tulee äärimmäisen vakava ongelma, varsinainen kriisi. Kyse on tietenkin odottamattomasta ja ennennäkemättömästä kriisistä, johon on puututtava asianmukaisella tavalla. Lisäksi asiaan liittyy ristiriita, sillä kyseessä on ala, jolla Euroopan unionilla itsellään ei ole paljonkaan toimivaltaa, itse asiassa sillä on vähemmän toimivaltaa kuin muissa asioissa, mutta tästä huolimatta unionin on reagoitava, sen on toimittava.

Euroopan lentoliikenteen kriisissä kaksi seikkaa on noussut esiin yhtäaikaaisesti: tilanteen äärimmäinen vakavuus – kriisi on hyvin vakava – mutta myös Euroopan unionin välittömien oikeudellisten valmiuksien matala taso alalla toimimiseen. Tämä on siis tilanne, jossa ei ole helppo toimia Euroopan unionin näkökulmasta. Tästä huolimatta olemme reagoineet ja toimineet.

Tästä pääsen julkilausumani toiseen kohtaan: mitä toimia tässä tilanteessa on toteutettu. Ensinnäkin jäsenvaltiot, lentokenttäviranomaiset, ovat soveltaneet nykyistä protokollaa ottaen huomioon Lontoon VAACin (*Volcanic Ash Advisory Centre*) laatiman kartan tuhkaennusteista. Kyse on tieteellisestä arviosta, ja sen perusteella katsottiin, että kyseistä ilmatilaa on automaattisesti rajoitettava lentojen osalta. Näin tehtiin aluksi, ja toiminnassa noudatettiin äärimmäistä varovaisuutta ja turvallisuutta sekä minimiriskiä Eurocontrolin ensimmäisen panoksen perusteella, joka vuorostaan perustui vuosia sitten perustetun Lontoon VAACin lausuntoon.

Luonnollisesti tilanne kuitenkin laajeni selvästi jäsenvaltioiden ulkopuolelle, ja tämän vuoksi Euroopan unioni ja sen toimielimet aloittivat työskentelyn alusta alkaen. Erityisesti viime päivinä on pidetty useita teknisiä kokouksia, joiden tuloksena liikenneministerit tekivät eilen poliittisen päätöksen.

Koko viikonlopun neuvosto, puheenjohtajavaltio Espanja, komissio – erityisesti komission jäsen Kallas, jota kiitän hänen halukkuudestaan ja kovasta työstään ajanjakson aikana – ja Eurocontrol ovat tehneet työtä valmistellakseen paljon täsmällisempää, vieläkin asianmukaisempaa vastausta tilanteeseen, josta on jo tulossa pidempiaikainen kriisi ja jolla alkaa jo olla hyvin vakavia vaikutuksia koko Euroopan unioniin ja sen ulkopuolelle.

Muutaman viime päivän aikana tehty työ johti Eurocontrolin suositukseen, joka hyväksyttiin yksimielisesti, ensin Eurocontrolin, komission, neuvoston, lentokenttäviranomaisten, lennonvarmistusjärjestöjen ja kaikkien kyseisen alan asianosaisten kesken eilen Brysselissä pidetyssä kokouksessa, koska Eurocontrolin oli määritettävä kolme aluetta, joilla tuhka vaikuttaa, tästä päivästä alkaen. Ensimmäinen alue on se, jolla

tuhkapitoisuus on korkein ja jolla tarvitaan ehdoton rajoitus, täydellinen lentokielto. Toinen alue on täysin päinvastainen, alue, jolla mitään tuhkaa ei esiinny ja jolla lentoja ei rajoiteta. Kolmas alue on näiden väliltä, sellainen, jolla tuhkapitoisuus on matala, mikä sallii riskittömät lennot. Kansallisten viranomaisten on tutkittava tätä aluetta koordinoitulla tavalla tästä päivästä alkaen niiden tietojen perusteella, joita Eurocontrol tarjoaa päivittäin ja jatkuvasti, kuuden tunnin välein, päättääkseen onko niiden luotava lentoreittejä tai -alueita, joilla lennot voidaan sallia.

Tämä Eurocontrolilta peräisin oleva ja sen ehdottama tekninen suositus hyväksyttiin eilen yksimielisesti kaikissa Euroopan unionin 27 hallituksessa, joten se sai eurooppalaista ensisijaista huomiota ja kyse on eurooppalaisesta lähestymistavasta siihen, mitä tällä hetkellä tarvitaan. Toisin sanoen Euroopan unioni tekee päätöksen ja ehdottaa siksi jäsenvaltioille tätä toimintatapaa. Eurocontrolin ehdotuksen mukaisesti eurooppalaiset hallitukset ja komissio olivat yksimielisiä tästä toimintatavasta.

Ensisijaisena tavoitteena on siis pidetty turvallisuutta. Kuten komission jäsen Kallas totesi, tässä ei ole sijaa kompromisseille – näin hän sanoi viikonloppuna – joten meillä on lentokieltoalue, olemme hyväksyneet ehdottoman lentokiellon. Me tulemme saamaan paljon täsmällisemmän käsityksen todellisista riskeistä kaikesta Eurocontrolin käyttämästä tiedosta, ei pelkästään Lontoosta saatavista, vaan myös kokeista, joita tehdään koelentoilla ilman matkustajia, sekä kansallisten viranomaisten, lentokoneiden moottoriosien valmistajien ja Kölnissä sijaitsevan Euroopan lentoturvallisuusviraston toimittamista tiedoista. Kaikki nämä tiedot on otettava huomioon määritettäessä alueita, joista liikenneministerit päättivät eilen puheenjohtajavaltio Espanjan koollekutsumassa neuvoston ylimääräisessä istunnossa.

Kyseessä on siis kehittyvä, entistä dynaamisempi ja täsmällisempi malli kuin tähän mennessä käytetty. Se perustuu ensisijaisesti tieteelliseen tietoon, toiseksi Eurocontrolin tekemään tekniseen päätökseen ja lopuksi jäsenvaltioiden välialueita koskevaan päätökseen, jossa niitä on koordinoitava.

Arvoisa puhemies, liikenneministerien neuvosto puolestaan hyväksyi eilen hyvin selkeän kannan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa, jotta kansalaisten saatavilla on mahdollisimman paljon vaihtoehtoisia liikennemuotoja, sillä meidän on ratkaistava hyvin vakava tilanne, joka vaikuttaa Euroopan kansalaisten ja muiden kansalaisten liikkuvuuteen. He ovat myös käsitelleet tämän tilanteen hyvin merkittäviä taloudellisia seurauksia – kuten komission jäsen Kallas tulee selittämään – työryhmässä, ryhmässä, jota johtavat komission varapuheenjohtaja, komission jäsen Kallas, komission jäsen Almunia ja komission jäsen Rehn. Ryhmä antaa ensi viikolla raportin kaikista taloudellisista näkökohdista. Lopuksi, toinen liikenneministerien neuvosto kokoontuu mahdollisimman pian keskustelemaan kaikista näistä asioista.

Arvoisa puhemies, on siis tehty päätös, joka merkitsee eurooppalaisen näkökulman ja eurooppalaisen lähestymistavan valitsemista siihen, mitä tapahtuu. Tämä perustuu turvallisuuteen ja tarpeeseen toimia mahdollisimman tehokkaasti ja täsmällisesti tehtäessä päätöksiä lennoista suojaten samalla kansalaisten oikeuksia. Arvoisa puhemies Buzek, olen hyvin tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti ehdotti yksityiskohtaista keskustelua aiheesta. Itse asiassa tämä keskustelu tarkoittaa, että refleksinne toimivat välittömästi, kuten sopiikin Euroopan kansalaisia edustavalle parlamentille, ja että voitte tarkastella pidemmällä aikavälillä mitä toimia on toteutettava vastauksena tähän täysin ennakoimattomaan, täysin uuteen kriisiin, jolla on ollut poikkeuksellisia ja hyvin vakavia vaikutuksia Euroopan kansalaisten elämään.

Puhemies. – (PL) Vakuutan ministerineuvostolle ja puheenjohtajavaltio Espanjalle, ja olkaa niin hyvä ja kertokaa niille tästä, että Euroopan parlamentti on valmis yhteistyöhön milloin tahansa ja että olemme valmiita keskustelemaan näistä asioista valiokunnissa. Olemme valmiita ottamaan vastaan Euroopan komission ja neuvoston edustajia ja keskustelemaan näistä ongelmista. Me haluamme osallistua tähän. Olemme lähtöisin Euroopan unionin eri alueilta, meidät on valittu suoralla vaalilla ja olemme vastuussa unionin asukkaille, joten osallistumisemme on tärkeää. Olemme valmiita tähän. Me voimme tietenkin tehdä vain sen, mikä on mahdollista lakia säätävälle viranomaiselle. Emme voi tehdä päätöksiä täytäntöönpanosta, mutta haluamme auttaa niin komissiota kuin neuvostoakin. Olemme valmiita tähän. Sen vuoksi käymme tätä keskustelua.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani esittää parlamentille raportin komission toteuttamista toimista Eyjafjallajökullin tulivuoren purkauksen seurauksena syntyneen eurooppalaisen ilmatilan kriisin vaikutusten osalta. Parlamentti tietänee, että 84 000 lentoa on peruttu, mikä vaikuttaa tuhansiin matkustajiin.

Kuten tiedätte, aloitteestamme Eurocontrol kutsui koolle puhelinkonferenssin maanantaiaamuna, ja komissio osallistui eilen iltapäivällä aktiivisesti liikenneministerien neuvoston ylimääräiseen istuntoon. Neuvoston istunnosta on minusta välitettävä neljä keskeistä viestiä.

Kaikki liikenneministerit kannattavat yhteisön koordinoitua vastausta kriisiin. Kansalliset ratkaisut eivät ole tehokkaita tällaisten ongelmien tarkastelemisessa, jotka vaikuttavat yleisesti ilmatilaan. Minun on korostettava, että liikenneministerien yhteistyöhenki oli korkea, ja olemme käyneet useita puhelinkeskusteluja, joissa kaikki ovat ilmoittaneet olevansa valmiita ottamaan vastuuta ja tekemään yhteistyötä.

Toinen merkittävä seikka on se, että ensisijaista on turvallisuus. Turvallisuuden osalta ei voida tehdä kompromisseja. Tämä on ja tulee olemaan keskeinen huolenaiheemme. Meidän on varmistettava kansalaisten korkeimmat turvallisuusstandardit.

Kolmas periaate on, että ministerit sopivat Euroopan ilmatilan asteittaisesta ja koordinoitusta avaamisesta siten, että samalla taataan turvallisuus. Tämä alkoi tänä aamuna klo 8.00 Eurocontrolin toimesta. Päätökseen sisältyy kolme aluetta niiden ilman tuhkapitoisuuden perusteella. Ensimmäinen alue sijaitsee päästöjen ytimessä, jossa täydellistä toiminnan rajoittamista jatketaan, koska turvallisuutta on mahdoton taata.

Toinen alue on se, jolla ilmaliikenneyhteistyölle ei periaatteessa ole haittaa, vaikka tuhkaa esiintyykin. Alue on vielä varmistettava, ja jäsenvaltioiden viranomaiset tekevät päätökset toiminnasta koordinoitusti.

Tuhka ei vaikuta kolmanteen alueeseen, joten toimintaan ei kohdistu mitään rajoituksia. Eurocontrol toimittaa kuuden tunnin välein kansallisille viranomaisille kartat sekä niitä koskevat tiedot.

Neljänneksi, näillä toimilla me viime kädessä ennakoimme yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan ohjelman täytäntöönpanoa ja erityisesti verkostonhoitajan tehtäviä. Tiedän, että voin luottaa parlamentin vahvaan tukeen sen jälkeen kun toinen yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskeva lainsäädäntöpaketti hyväksyttiin viime vuonna.

Tietänette, kuten ministeri mainitsi, että on perustettu työryhmä – komission jäsenten ryhmä – joka keskustelee valtiontukiasioista. Puhuin eilen lentoyhtiöiden edustajien kanssa, ja he sanoivat, etteivät yksinkertaisesti vielä voi arvioida tappioitaan. Heille tärkeintä on taloudellisten seurauksien vuoksi käynnistää lennot uudelleen. Lentojen uudelleen käynnistämisen malli on kaikkein tärkein asia. Meidän ei pidä hätäillä valtiontuessa tai muissa toimenpiteissä lentoliikenteen alan tukemiseksi.

Toinen merkittävä asia on matkustajien oikeudet, ja meidän on valvottava matkustajien oikeuksien täytäntöönpanoa. Säännöt ovat hyvät. Kaikki ovat samaa mieltä siitä, että säännöt ovat hyvät. Kysymys koskeekin täytäntöönpanon valvontaa, joka on jälleen jäsenvaltioiden vastuulla. Meidän on todellakin edistettävä tätä ja tarvitaan useita ajatuksia siitä, kuinka sääntöjä voidaan valvoa paremmin.

Haluan nyt kommentoida sitä, mikä on mielestäni tahallista pyrkimistä sekoittamaan asioita – kenen on tehtävä ja mitä, kuka on tehnyt ja mitä ja mitä malleja on. On selvää, että joissakin valtioissa vaalit lähestyvät ja niin edelleen, mutta tulivuoren purkauksen jälkeen kaikki päätökset on tehty tällaisissa tilanteissa toimimisen nykyisten ja hyväksyttyjen mallien perusteella.

Malli on hallitusten välinen, ja ilmatila kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Komissio ei anna määräyksiä – on olemassa säännöt, jotka kattavat kansalliset järjestelmämme, ja mallimme, toistan vielä, perustuu nykyiseen tietoon ja nykyisiin arvioihin. Mallissa ei ole mitään vikaa. Me voimme nyt pohtia, kuinka mallia voidaan muuttaa. Aloitimme keskustelun tästä eilen. On aivan väärin sanoa, että eurooppalainen malli olisi täysin epäonnistunut. Tämä oli ja on aivan poikkeuksellinen tapahtuma. Tällaisen tulivuoren purkautuminen ja tuhkapilven odottamaton laaja leviäminen on jotain, jota on tapahtunut maailmassa hyvin harvoin – se ei ole kuin lumi tai vastaava, joita ilmenee toistuvasti.

Jo viikonloppuna oli selvää, että tilanteesta oli muodostumassa jotain hyvin poikkeuksellista, ja kävimme viikonlopun aikana useita keskusteluja siitä, kuinka asiaa on lähestyttävä. Kun sanotaan, että liikenneministerien olisi pitänyt puuttua asiaan välittömästi, se on täysin päinvastoin sen käsityksemme kanssa, kuinka asiat on Euroopassa järjestetty. Tällaiset päätökset kuuluvat riippumattomille asiantuntijoille ja riippumattomille elimille. Minä ja ministeri López Garrido olimme Eurocontrolissa sunnuntaina, ja olin yhteydessä kaikkien suurimpien jäsenvaltioiden liikenneministereihin. Olimme valmiita ottamaan vastuuta ja kysymään mitä meidän olisi tehtävä tilanteen ratkaisemiseksi. Nämä eivät kuitenkaan voi olla mielivaltaisia päätöksiä, vaan ne kuuluvat erityiselle elimelle. Kyseinen elin kokoontui ja me keskustelimme sen kanssa sunnuntaina. Keskustelut olivat hyvin vaikeita, sillä kyse oli ihmishengistä.

Maanantaiaamuna pidettiin neuvoston ylimääräinen Eurocontrol-kokous, jossa sovittiin niin kutsutusta vapaiden alueiden mallista. Olimme hyvin iloisia siitä, että Eurocontrol suostui yhteistyöhön. Toistan vielä, ettei asia kuulu lainkaan yhteisön toimivaltaan, mutta tapahtumat ovat osoittaneet, että kansallinen lähestymistapa oli vanhentunut lähestymistapa. Meillä on nyt todellakin uutta pontta luoda eurooppalaisempi

lähestymistapa tällaisiin tapahtumiin ja säädellä niitä. Meidän on tietenkin myös arvioitava seurauksia ja tuloksia.

Keskeisin asia – kuten kaikki, myös lentoyhtiöt, totesivat – oli, että on tärkeää päästä taas aloittamaan lennot. Matkustajien kannalta oli tärkeintä saada ihmiset takaisin koteihinsa tai määränpäähensä. Tämä oli eilisen keskeinen aihe.

Vielä lyhyesti, teemme intensiivistä yhteistyötä neuvoston ja Eurocontrolin kanssa tilanteen seuraamiseksi ja tarvittaessa uusien päätösten tekemiseksi. Nyt esitetty malli soveltuu hyvin lentojen suurimman osan uudelleen aloittamiseen.

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kiitän komissiota ja neuvostoa niiden Euroopan lentoliikenteen kriisistä antamista tiedoista. Muutaman viime päivän aikana on tullut selväksi, että ilman lentoliikennettä ei pelkästään parlamentti joudu vaikeuksiin vaan valtavia ongelmia kohdistuu myös eurooppalaiseen yhteistyöhömmä ja talouteemme. Tämän vuoksi on tärkeää, että käymme tätä kiireellistä keskustelua parlamentissa tänään. Matkustajat ovat juuttuneet matkan varrelle, isku on ollut kova lentoyhtiöille, matkailualalle ja lentoliikenteestä riippuvaisille yrityksille, ja kaikki tämä talouskriisin lisäksi.

Turvallisuus on ensisijainen asia. Tästä ei saa olla väärinkäsityksiä. Matkustajat on kuljetettava turvallisesti, mutta on selvää, ettemme olleet riittävän valmistautuneita tähän poikkeukselliseen tilanteeseen. Ilmatilan sulkeminen ensimmäisenä päivänä oli ripeä vastaus ongelmaan, joka ei tähän mennessä ole tullut tutuksi meille Euroopassa, vulkaaniseen tuhkapilveen. Mutta mitä tapahtui seuraavina päivinä? Tietokonemallit osoittivat, ettei pidä lentää, mutta koelennot sujuivat ongelmitta. Toistan vielä, että vaikka turvallisuus on tietenkin ensisijaista, on tärkeää, että avaamme Euroopan ilmatilan tosiseikkojen ja oikeiden arvioiden perusteella. Meidän on tehtävä enemmän erityisoloihimme räätälöityä työtä. On hyvä asia, että ensi askeleet tätä kohti otettiin eilen, ja meidän on nopeasti jatkettava tästä. Meidän on toimittava määrätietoisesti. Turvallisuus on ensisijaista, mutta meidän on myös varmistettava, että turvallisia alueita päästään käyttämään hyvin pian.

Lisäksi tarvitaan rakenteellisia toimenpiteitä. Yhtenäinen eurooppalainen ilmatila, jota jäsenvaltioissa on kovasti vastustettu, auttaisi myös meitä tehostamaan lentoliikennettä.

Lentoyhtiöt ovat kärsineet valtavia taloudellisia tappioita. On syntynyt valtavia kustannuksia, ei pelkästään lentoliikenteen kieltämisestä vaan myös jumittuneille matkustajille tarjottavasta avusta. Vakuutusyhtiöt eivät korvaa kustannuksia, ja on kyseenalaista voimmeko oikeutetusti jättää kaikki kustannukset lentoyhtiöiden vastattaviksi. Tämän vuoksi pyydän teitä tutkimaan syntyneiden kustannusten määrää, koetun tappion laajuutta ja sitä, minkälaisia korvauksia voitaisiin tarjota. Annan teille esimerkin: lentoyhtiöille syntyvät kustannukset, jotka perustuvat matkustajien oikeuksia koskevaan yhteisön direktiiviimme, ja minkälaista katastrofitukea on maksettava. Eikä ole itsestään selvää, että varmistamme, voisimmeko me tässä *force majeure* -tapauksessa maksaa korvaukset yhteisön talousarviosta?

Arvoisa komission jäsen Almunia, olette ilmaissut, että suhtautuisitte myönteisesti valtioneuvoston, mutta minun on varoitettava teitä siitä, että meidän on ehkäistävä jäsenvaltioiden sponsorointi kansallisille yhtiöilleen. Tämän vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että koordinoimme tätä yhteisön tasolla. Ei pelkästään valtiotukikehystä, vaan myös varsinaista valtiotuen myöntämistä. Pyydän teitä varmistamaan tämän.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minusta tällä kriisillä on inhimillinen ulottuvuus, josta meidän on todellakin keskusteltava tänään. Paljon ihmisiä, kymmeniä tuhansia ihmisiä, on jumissa ympäri maailmaa ja odottaa kotiin pääsyä. Minusta meidän on tänä aamuna ajateltava näitä ihmisiä. Lähes kaikilla meillä, useilla parlamentin jäsenillä on viime viikkoina ollut samanlaisia kokemuksia. Me olemme etuoikeutettuja Euroopan parlamentin jäseniä, jotka voivat hyödyntää käytettävissä olevaa infrastruktuuria. Monet ihmiset ovat kuitenkin jumissa kaukaisissa maailman kolkissa. He eivät pääse lähtemään ja palaamaan töihinsä, heidän lapsensa eivät pääse kouluun, koska he eivät pysty palaamaan lomiltaan, ja he ovat jumissa ilman majoitusta ja ilman rahaa. Haluan vielä kerran sanoa, että sympatiani on tänä aamuna näiden ihmisten puolella. Toivon, että on mahdollista saada heidät nopeasti kotiin.

Lentoyhtiöt ovat merkittävä osa liikennejärjestelmäämme, ei pelkästään matkustajien vaan myös tavaroiden kannalta. Tulivuoren purkauksen aiheuttamat taloudelliset tappiot ovat merkittävästi suurempia kuin vuoden 2001 syyskuun 11. päivän tapahtumista aiheutuneet. Tämän vuoksi kehotan komissiota omaksumaan joustavan lähestymistavan vaarassa olevien lentoyhtiöiden kansalliseen tukeen, jos tällaista tukea on todella annettava.

Lopuksi meidän on tiedostettava, että lentoliikenne on osa hyvin haavoittuvasta infrastruktuuriamme Euroopassa. Jos lentoliikenne ei enää ole mahdollista, emme kykene riittävästi kompensoimaan sen pois jäämistä. Tämän vuoksi katson, että 20 vuotta sitten käynnistämämme hanke, Euroopan laajuisten liikenneverkkojen laajentaminen ja erityisesti rautatieliikenteen laajentaminen, on uskottava ja merkittävä vaihtoehto, ja kuten nyt havaitsemme, taloudelliselle selviytymisellemme ratkaiseva vaihtoehto. On tärkeää, että tunnustamme tämän tosiseikan jälleen kerran.

Kollegani El Khadraoui tarkastelee muita asiaa koskevia näkökohtia, mutta haluan vielä sanoa yhden asian. Emme ole vielä onnistuneet toteuttamaan junien yhteentoimivuutta eri valtioiden välillä. Nopea saksalainen intercity-juna ei voi tuoda saksalaisia takaisin Espanjasta eikä ranskalainen suurnopeusjuna voi kulkea Budapestiin asti. Tämä tarkoittaa, ettemme ole vielä tilanteessa, johon meidän olisi pitänyt päästä. Vaikka olemme laatineet parlamentissa asianmukaisia päätöslauselmia, katson, ettemme tarvitse näitä äkillisiä ajoittaisia toimintapurkauksia. Sen sijaan meidän on omaksuttava jatkuva ja etenevä lähestymistapa näiden uusien konseptien toteuttamiseksi.

Gesine Meissner, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, olemme tässä tapauksessa havainneet, että luonto todella on voimakkaampi kuin mikään käytettävissämme oleva tekniikka. Olemme tavallaan saaneet opetuksen. Samalla on kuitenkin tärkeää todeta, että tilanne osoittaa, ettemme ole Euroopassa edistyneet niin paljon kuin meidän olisi pitänyt.

Olemme puhuneet 20 vuoden ajan liikenteen sisämarkkinoista ja yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta. Nämä eivät tietenkään olisi ehkäisseet tulivuoren purkausta, mutta olisimme niiden avulla kenties voineet toimia tehokkaammin ja nopeammin.

Olemme vaatineet Eurocontrolin koordinoimaa yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa jo pitkään, mutta se ei ole vieläkään toteutunut. Samoin, ja seuraan nyt jäsenen Schulzin jalanjälkiä, rataverkoston yhteentoimivuus ei ole vieläkään toteutunut. Vieläkään ei ole mahdollista ostaa junalippua, jolla pääsisi Pohjois-Euroopasta etelään matkustaen halki mantereen. Tässäkin tapauksessa on selvää, että paljon asioita on paperilla ja olemme keskustelleet monista asioista, mutta todellisuudessa paljon tarpeellista puuttuu.

On ilmeistä, että yhteisön vastaus oli kansalaisten näkökulmasta epätydyttävä. Tilanne oli vaikea, eivätkä yksittäisten valtioiden ministerit tietenkään voineet avata ilmatilaansa, kun Lontoossa sijaitseva instituutti varoitti, ettei ole turvallista lentää. Epätydyttävää oli samaan aikaan se, ettei varsinaisia mittauksia tehty esimerkiksi palloilla, vaan kaikki työskentelivät tilastollisten päätelmien pohjalta. Monet Euroopan kansalaiset olivat tästä harmissaan. Myös lentoyhtiöiden kanta on ymmärrettävä. Ne kärsivät taloudellisesti ja olisivat toivoneet nopeampaa vastausta.

Lentoyhtiöt ovat kärsineet taloudellisia tappioita, ja on tietenkin tärkeää tuoda matkustajat kotiin mahdollisimman pian. Meidän on puolustettava heidän oikeuksiaan. Matkustajien oikeuksien kannalta Euroopassa on kuitenkin tärkeää, että heidän saatavillaan on liikenne- ja matkailumahdollisuuksia. Tämän vuoksi minusta on ratkaisevan tärkeää, että liikennejärjestelmässämme Euroopassa on lentoyhtiöitä ja muita vaihtoehtoja, joita matkustajat voivat käyttää. Tämä tarkoittaa, että meidän on tarkasteltava yksityiskohtaisemmin sitä, kuinka tilanteessa olisi toimittava, kuinka voimme tarjota lentoyhtiöille tukea kriisissä, jossa liikenneala jo on, ja kuinka voimme säilyttää ja taata Euroopan kansalaisten liikkuvuuden, joka on merkittävä saavutus.

Mitä tulee vahinkojen korvaamiseen, ei ole hyötyä syyttää tulivuorta, sillä tiedämme jo, ettei se johda mihinkään. Luonnolla on omat lakinsa, mutta meidän on pyrittävä reagoimaan niihin Euroopan kansalaisten etujen mukaisesti. Tämän vuoksi katson, että komission varapuheenjohtaja Kallasin johtaman työryhmän perustaminen on oikein hyvä asia. Tämä on hyvin tärkeää, ja me jatkamme keskustelua siitä, mitä päätelmiä voimme tehdä tästä kriisistä tulevaisuuden varalle.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viimeisten kuuden päivän aikana liikkuvuudessa Euroopassa on tapahtunut merkittävä muutos. Tässä tapauksessa ratkaiseva tekijä ei ollut vakava onnettomuus, toimenpiteet ilmastomuutoksen torjumiseksi tai lentokoneiden polttoaineen korkea hinta. Tässä tapauksessa ratkaiseva rooli oli itsellään luonnolla.

Islantilainen tulivuori näytti jälleen kerran ihmiskunnalle luonnon todellisen voiman. Meidän on otettava tästä opiksi tulevaisuuden varalle. Ihmiskunta ei ole kaikkivoipa eikä tule koskaan olemaankaan. On oikein, että vastaus tulivuoren purkaukseen tuli yhteisöltä. Koska vulkaaninen tuhka voi pysäyttää lentokoneiden moottorit ja myös hämärtää näkyvyyttä lentokoneen ikkunoista, Euroopan lennonvarmistusjärjestö

Eurocontrol valitsi vastuullisen lähestymistavan ja asetti matkustajien turvallisuuden ensisijaiseksi tavoitteekseen.

Haluan Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta esittää vilpittömät kiitokset Eurocontrolille, Eurocontrolia tukenneille liikenneministereille ja erityisesti Saksan liikenneministeri Peter Ramsauerille. Meidän on tuettava myös Saksan lentäjien liittoa Cockpitia, joka on toiminut vastuullisemmin kuin lentoyhtiöiden johto kieltäytyessään lentämästä näkölentösääntöjen mukaisesti Euroopan ilmatilassa, koska katsoo sen olevan vastuutonta. Ilmatila on joko turvallinen tai sitten ei. Viime kädessä ei ole merkitystä sillä, millä säännöillä koneita lennetään tai millä säännöillä ne putoavat.

Tämän vuoksi Vihreät haluavat tuomita mahdollisimman voimakkain sanoin niiden lentoyhtiöiden lähestymistavan, jotka halusivat katsoa kannattavuuden ensisijaiseksi turvallisuuteen nähden. Vaadimme, että Euroopan ilmatila avataan vasta, kun riskiä ei enää ole lainkaan. Vaadimme kaikkia poliitikkoja olemaan antamatta periksi lentoyhtiöiden painostukselle ja olemaan siirtämättä vastuuta esimerkiksi lentäjille.

Olemme viime päivinä tulleet tuskallisen tietoisiksi puutteista kansallisissa ja yhteisön liikennepoliitikoissa viime vuosikymmeninä, kun raideliikennettä on laiminlyöty ja laiminlyödään monissa tapauksissa edelleen. Poliitikassa on keskitytty yksinomaan lentoliikenteeseen. Eurooppalaiset veronmaksajat antavat Euroopan lentoyhtiöille vuosittain 14 miljardia euroa, koska toisin kuin rautateiden käyttämää polttoainetta, kerosiinia ei veroteta. Tämä asettaa lentoyhtiöiden väliaikaiset tappiot oikeaan mittasuhteeseen.

Meidän on kuitenkin tehtävä kaikesta tästä yksi johtopäätös. Rautatieliikenne ei ole pelkästään kaikkein turvallisin liikennemuoto, se on myös keskeinen liikennemuoto liikkuvuuden turvaamiseksi ja ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi. Haluan tämän vuoksi kiittää kaikkia Euroopan rautatieyhtiöitä, jotka ovat auttaneet matkustajia pääsemään määränpäähensä.

Islannin tulivuorenpurkauksen on oltava meille kaikille varoitus. Nyt kokemamme on liikenteen todellisuutta tulevaisuudessa. Liikenteen tulevaisuus on kuitenkin turvattu vain, jos tarvittavia toimenpiteitä ei tarvitse tehdä yhdessä yössä. Tämän vuoksi kehotamme kaikkia Euroopan unionin jäsenvaltioita muuttamaan kansallisen ja kansainvälisen liikennepoliitikan painopistealoja. Rautatieliikenne on katsottava ensisijaiseksi, ei pelkästään puheissa vaan myös rahoitustoimissa, jotta emme enää joudu kokemaan tämän kaltaista tilannetta.

Peter van Dalen, ECR-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, todistamme jälleen kerran sään ja ilmaston merkittävää vaikutusta liikenteeseen. Keskikokoinen tulivuori purkautui Islannissa, ja lentoliikenne monissa Euroopan osissa pysähtyi vähitellen useaksi päiväksi. Minusta on vain oikein, että olemme tänään onnistuneet aloittamaan edes joitakin lentoja uudelleen. Katson myös, että tämä oli perusteltua ja että voimme tehdä niin, koska koelennot ovat osoittaneet, että lentäminen on mahdollista, vaikka tietenkin näin on niin kauan kuin nykyiset hyvät näkyvyysolosuhteet jatkuvat.

Katson myös, että toimimme liian tiukasti lakkauttaessamme kaiken lentoliikenteen kertaheitolla. Vertailimme liian hätiköidysti tilannetta KLM:n lentoon, joka joutui Mount Redoubtin tuhkapilveen Alaskan yläpuolella vuonna 1989, ja viittasimme liian hätiköidysti British Airwaysin lentoon, joka joutui vulkaaniseen tuhkapilveen Indonesian yläpuolella vuonna 1982. Älkää unohtako, että nämä molemmat lentokoneet olivat aivan hiljattain purkautuneiden ja suhteellisen lähellä sijaitsevien tulivuorien tuhkan peitossa. Tuhkapitoisuutta ja sen kuumuutta näiden lentojen tapauksissa ei voida verrata tämän tilanteen olosuhteisiin.

Kannatan tämän vuoksi lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon erot vulkaanisen tuhkan pitoisuuksissa. Jos noudatetaan tätä lähestymistapaa – kuten vaikuttaa – on aivan oikein avata uudelleen osia ilmatilasta, varsinkin tietyillä reiteillä ja tietyissä korkeuksissa. Tätä uudelleen avaamista kaivataan kipeästi, koska islantilainen tuhka vie lentoyhtiöiden rahat. Se mahdollisuus, että muutama vaikeuksissa oleva lentoyhtiö saattaa tuhoutua tässä kriisissä, ei juuri huoleta minua. Emme kuitenkaan voi sallia suurten ja arvostettujen yhtiöiden, jotka asettavat turvallisuuden ensisijaiseksi tavoitteeksi, romahtaa. Kyseessä on liian paljon rahaa ja liian paljon työpaikkoja.

Lisäksi meidän on sovellettava työhön realistista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon tuhka-uhkasuhteisuus. On oikein, että osia ilmatilasta avataan tänään. Meidän on sovellettava myös vastaisuudessa tätä käytännöllistä lähestymistapaa, jotta voimme luoda järkevän ja varsinkin vastuullisen tasapainon turvallisuuden ja talousasioiden välillä.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, lentoturvallisuusviranomaisen tekemä päätös olla vaarantamatta matkustajien turvallisuutta oli täysin oikea, vaikka se merkitsi Euroopan ilmatilan

sulkemista useiksi päiviksi ja siihen liittyi taloudellisia menetyksiä lentoyhtiöille. Minusta on vastuutonta, että lentoyhtiöt pyytävät lentäjiään lentämään omalla vastuullaan. Mitä omalla vastuullaan itse asiassa tarkoittaa tässä tapauksessa?

Olen iloinen siitä, että komissio harkitsee erityisen lentoyhtiöiden valtiontuen sallimista, sillä muuten ne voivat joutua vakaviin taloudellisiin vaikeuksiin tämän tilanteen seurauksena. Keskustelemme myöhemmin työllisyydestä Euroopan unionissa. Jos EU ja jäsenvaltiot voivat edes auttaa estämään asioita pahenemasta entisestään, se on oikein. Valtiotukea saavien lentoyhtiöiden on kuitenkin vuorostaan sitouduttava olemaan vähentämättä henkilöstöä tai leikkaamatta palkkoja. Niiden on myös taattava, etteivät ne vähennä lomaoikeuksia tai pidätä palkkaa niiltä päiviltä, joina työntekijät eivät liikennetilanteen vuoksi päässeet töihin.

Komission on korkea aika perustaa pysyvä Euroopan yhteinen lentoturvallisuuden seurantarjestelmä. Seurantarjestelmä on suunniteltava erityisesti siten, että se ehkäisee sosiaalista polkumyyntiä. Haluan muistuttaa kaikkia pankeille annetusta valtiotuesta. Ne hyötyivät tuesta, mutta eivät valinneet sitä vastaavaa sosiaalista lähestymistapaa. Kilpailun ja voiton tavoittelun ei pidä antaa syrjäyttää ihmishenkien turvallisuutta.

Francesco Enrico Speroni, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minusta tulivuoren aiheuttamaa tilannetta on hallinnoitu hitaalla ja tehottomalla tavalla. Ensimmäinen todellinen operatiivinen kokous oli eilen, maanantaina: tulivuori alkoi kuitenkin purkautua jo torstaiaamuna, joten operatiivisen päätöksen teko kesti neljä päivää.

On totta, että tietyt rajoitukset ovat olleet liiallisia, erityisesti turvallisuuden osalta. Miksi kiellettiin lennot Belgiassa, kun tuhkapilvi oli Norjassa? Miksi kiellettiin yksimoottoristen mäntäkoneiden lento 500 metrissä, kun tuhka oli yli 8 000 metrissä?

Ehkä sovellettiin sääntöä, jonka me lentäjät olemme tunteneet jo vuosia, nimittäin että turvallisoin lento on se, jossa lentäjä on baarissa ja lentokone lentokonehallissa. Tämä ei kuitenkaan ole oikea tapa hoitaa hätätilanteita, joten katson, että matkustajien ja henkilöstön turvallisuuden takaamisvelvoitteen kannalta toimenpiteiden toteuttaminen oli hyvä ajatus, mutta niitä toteutettiin liian kauan sen jälkeen kun tilanne oli muodostunut.

Tämän vuoksi meidän on vastaisuudessa otettava huomioon ensisijaisesti turvallisuusvaatimukset, mutta myös vaatimukset, joissa otetaan huomioon turvallisuus, mutta joihin ei sisälly umpimähkäinen lentokielto vaan todellista tilannetta vastaavia toimenpiteitä, ei tilastollisia tilanteita, jotta voimme koko talouden kannalta elintärkeän alan tähden ehkäistä kielteiset taloudelliset vaikutukset ja seuraukset, joita havaittiin 11. syyskuuta 2001 tapahtuneen hyökkäyksen jälkeen. Tämä ei koske pelkästään lentoliikenteen alaa ja matkailualaa vaan koko taloutta.

Vaadin siis nopeita toimia, vakavia toimia ja kaikkien tosiseikkojen tunnustamiseen perustuvia toimia.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, turvallisuus on ensisijaista kaikkeen muuhun nähden. Emme voi ottaa riskiä, että matkustajia täynnä oleva kone kärsisi moottorivian ja putoaisi mahdollisesti rakennetulle alueelle. Haluan palauttaa kaikkien mieleen, kuinka British Airwaysin kone lensi tuhkapilven läpi matkallaan Uuteen-Seelantiin vuonna 1982 ja erityisesti kuinka KLM:n Boeing 747 joutui vakavaan tilanteeseen lennettyään paksun vulkaanisen tuhkapilven läpi vuonna 1989. Molemmat koneet välttivät täpärästi katastrofin.

Ihmishenki on korvaamaton. Olen tyytyväinen päätökseen sulkea ilmatila tämän kriisin ajaksi ja varmistaa näin, etteivät lentäjät joudu ottamaan vastuuta heidän käsiinsä uskotuista matkustajista. Koe- ja mittauslentoja on tehty, mutta vain tietyissä korkeuksissa ja näkölentosääntöjen mukaisesti. Näillä lennoilla ei kyetty toteuttamaan mitään todellisia analyysijä tai tuottamaan mitään merkittäviä tuloksia.

Haluan esittää näkölentosäännöistä vielä yhden huomautuksen, sillä KLM:n koneen tapauksessa tuhkapilvi ei ollut näkyvä. Luonto opettaa meille kunnioitusta, ja samalla se tekee meille selväksi globalisaation rajoitukset. Me kaikki olemme tietoisia vakavista taloudellisista seurauksista. Ihmishenki on kuitenkin paljon tavaraa arvokkaampi. Tämän vuoksi ja ottaen huomioon mainitsemani tapaukset haluan kehottaa suurimpaan mahdolliseen vastuullisuuteen ja varovaisuuteen, myös ilmatilan jakamisessa kolmeen alueeseen.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, lentokielto palauttaa meidät parlamentissa käytyyn laaja-alaiseen keskusteluun turvallisuudesta, jossa olemme todenneet, ja meillä tarkoitan parlamenttia ja uskoakseni myös komissiota, että me voimme ja meidän pitää säätää tästä alasta yhteisön tasolla, jos jäsenvaltiot niin haluavat.

Olemme käyneet usein tätä keskustelua sekä lentoliikenteen että rautateiden ja muiden alojen osalta. Tämän vuoksi meidän on tänään esitettävä seuraava kysymys niille elimille, jotka voivat siihen vastata, ensinnäkin jokaisen valtion lentoviranomaisille ja tietenkin myös Euroopan tasolla koordinoinnista vastaavalle järjestölle. Koordinointi on toiminut poikkeuksellisen hyvin.

Minusta ensisijainen painopisteala on matkustajien turvallisuus. Rahoitusnäkökohta on vähemmän tärkeä, vaikka emme saa unohtaa sitäkään. Yksittäiset valtiot tekivät oikean päätöksen. Toivon, että vastaisuudessa Eurocontrol ja kansalliset lentoturvallisuusviranomaiset tekevät päätöksen eivätkä yksittäiset lentoyhtiöt, sillä jälleen kerran kohtaamme erilaisia asiantuntijamielipiteitä. Tämän vuoksi meidän on oltava äärimmäisen varovaisia.

Taloudelliselta kannalta kyse on tietenkin katastrofista alalle, joka kärsii nyt kolmannelta kriisistä syyskuun 11. päivän tapahtumien ja talouskriisin jälkeen. Meidän on siis toteutettava toimenpiteitä EU:n tasolla eikä kansallisella tasolla ja tarjottava tukipaketteja, jotka ovat yhteensopivia kaikkialla Euroopassa eivätkä vääristä markkinoita, kuten aiemmin on usein käynyt. Tukea tarvitaan, muttei pelkästään kansallisella tasolla.

Matkustajat ovat nyt tilanteessa, jossa laki ei sellaisenaan tarjoa heille kaikkea sitä apua, jota he saattavat odottaa. Olemme aivan perustellusti keskustelleet tästä usein parlamentissa. Oletan kuitenkin, että lentoyhtiöt ja muut yritykset, joita asia koskee, antavat matkustajille mahdollisuuden vaatia heillä yhä olevia oikeuksia.

Minusta tulevaisuus on yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa. Haluan korostaa, että seuraavien kahden vuoden aikana tulemme keskustelemaan tästä aiheesta usein Euroopan parlamentissa.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission varapuheenjohtaja, minusta tässä keskustelussa on kolme merkittävää osatekijää. Ensinnäkin jumiin jääneiden matkustajien tukeminen ja heidän auttaminen takaisin kotiin, minkä on oltava aivan ensisijainen tavoite viranomaisille kaikilla tasoilla. Tämän osalta voimme todeta, että matkustajien oikeuksia koskeva yhteisön asetus on taannut suurelle osalle heistä ainakin vähimmäismukavuudet ja tukea. Käytännössä, kuten varmasti tiedätte, olemme kuitenkin luonnollisesti kohdanneet varsin paljon ongelmia: kaaos lentokentillä, tiedotuksen puute ja niin edelleen. Kannatan tämän vuoksi sitä, että käynnistämme EU:n tasolla selvityksen yhteistyössä lentoyhtiöiden ja muiden asianosaisten kanssa, jotta voimme tarkastella sitä, kuinka voimme auttaa tällaisissa tilanteissa.

Lisäksi kehotan teitä perustamaan eräänlaisen työryhmän komission ja jäsenvaltioiden tasolla, joka järjestäisi matkustajien kotiin palaamisen mahdollisimman tehokkaasti. Tiedän, että tämä on lentoyhtiöiden tehtävä, mutta aivan varmasti kaukaisissa kohteissa on jumissa ihmisiä, joiden on odotettava melko kauan kotiin palaamista, vaikka ilmatila avattaisiinkin uudelleen. Meidän on kiinnitettävä tähän huomiota.

Toinen merkittävä tekijä, tavallaan toinen luku, on lentokieltojen määräämismenettely. Olemme jälleen kerran kuulleet vetoomuksia entistä laajemman yhteistyön puolesta ja entistä laajemman yhteisön tason koordinoinnin puolesta, ja yhtenäinen eurooppalainen ilmatila – johon on jo viitattu – tulee osoittautumaan hyödylliseksi tulevaisuudessa. On totta, ettei Euroopan unionilla ole tällä hetkellä päätöksentekovaltaa sen paremmin jäsenvaltioiden ilmatilan kuin Eurocontrolin osalta, ja tämä hankaloittaa suuresti tehokkaiden ja koordinoitujen päätösten tekemistä.

On kuitenkin myös totta, että eilisiltan asti me todellakin käytimme melko konservatiivista matemaattista mallia EU:n tasolla. Pohjimmiltaan malli perustuu pahimpaan mahdolliseen skenaarioon, mikä tarkoittaa sitä, että vähäinen tuhkamäärä on merkitty massiiviseksi tuhkapilveksi, joka edellyttää lentokieltoa. Tiedätte varmaan, että Yhdysvalloissa sovelletaan toista mallia, jossa lentokielto määrätään vain tulivuoren itsensä yläpuolelle ja toimintariski jätetään lentoyhtiöiden harteille. Se on toinen malli. Näiden kahden ääripään välissä oleva kolmen alueen malli, joka nyt on hyväksytty, on todella hyvä malli. Jää nähtäväksi, kuinka saamme siihen yhdenmuettyä turvallisuuden ja tehokkuuden.

Kolmas ja viimeinen aiheeni on se, kuinka selviämme taloudellisista vaikutuksista. On hyvä ajatus luetella erilaisia vaihtoehtoja, mutta me tarvitsemme eurooppalaisen lähestymistavan. Lopuksi haluan lisätä, ettei meidän pidä antaa ihmisten ymmärtää, että voisimme jotenkin korvata kaikille heidän kokemansa hankaluudet. Se ei yksinkertaisesti ole mahdollista.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan sanoa pari sanaa arvoisalle ministerille, toisin sanoen neuvoston puheenjohtajalle. Tämä ei kohdistu teihin henkilökohtaisesti, vaan kaikkiin virassanne koskaan olleisiin ja kenties myös joihinkin siinä tulevaisuudessa oleviin. Kuinka olette kyennyt vastustamaan tällaista eurooppalaista lähestymistapaa näin monta vuotta? Komissio ja parlamentti ovat yhä uudestaan joutuneet painostamaan neuvostoa pääsemään sopimukseen, ja silloinkin se on aina päätyntä heikkoon

kompromissiin. Miksi neuvosto ajattelee aina hallitusten välisin ja kansallisin käsittein eikä yhteisön käsittein? Tämä on yksi opetuksista, joka meidän on tästä tilanteesta saatava. Kollegani El Khadraoui jo totesikin, että on sijaa entistä paremmalle yhteistyölle, mutta ei pelkästään ilmatilan hallinnoinnissa. Myös koordinointia kansallisten viranomaisten kesken voitaisiin parantaa, mutta arvoisa neuvoston puheenjohtaja, totesitte itse, ettei EU:lla tällä hetkellä ole toimivaltaa tehdä näitä parannuksia. No antakaa EU:lle lopultakin se toimivalta! Se tekisi asioista paljon yksinkertaisempia.

Toinen huomautukseni koskee tieteellistä tietoa. Meillä on yksittäinen Lontoossa sijaitseva keskus, joka on erikoistunut vain tiettyihin alueisiin ja joka on Eurocontrolin yhteydessä päättänyt, että turvallisuus on ensisijaista. Se oli todellakin oikea päätös, mutta meneekö se riittävän pitkälle? Eikö meidän pitäisi vahvistaa eurooppalaista mallia yhdistämällä erilaisia erikoisaloja ja perustamalla todellinen eurooppalainen lentoturvallisuuskeskus? Tulivuoren purkaus ei ole vielä päättynyt. Purkautuessaan viimeksi 200 vuotta sitten se pysyi aktiivisena kymmenen vuotta. Meidän on siis valmistauduttava tuleviin vuosiin. Minusta meidän on vahvistettava eurooppalaista mallia ja meidän on myös – ja tämä on parlamentille merkittävä seikka – varmistettava, että matkustajien oikeudet säilyvät koskemattomina ja että valtiontukea voidaan myöntää kaikille tasapuolisesti.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka tuhannet ihmiset ovat nyt suurissa vaikeuksissa, minusta tämä tulivuoren purkaus kuulostaa todelliselta varoitukselta. Se on varoitus, joka kehottaa meitä tarkistamaan suhdettamme säätilaan lentoliikenteen alalla ja ennen kaikkea liiallista riippuvuuttamme lentoliikenteestä, joka on asteittain ja toisinaan tietämättämme vienyt tilaa kaikilta muilta liikennemuodoilta. Tämä on sitäkin merkityksellisempää, koska kukaan ei tietenkään voi tänään sanoa päättykö tulivuoren purkaus tai kuinka tuhkapilvi liikkuu tulevina viikkoina ja kuukausina.

Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on ensisijaisesti – ja tässä tuen komissiota ja neuvostoa – jatkettava ennalta varautumisen ja turvallisuuden periaatteiden noudattamista. Lisäksi olen hämmästynyt siitä, että eräässä vaiheessa lääketieteellisuuden alalla ennalta varautumisen periaatetta käytettiin jäsenvaltioiden ja yhteisön painostamiseen mielestäni harkitsemattomiin menoihin. Nyt toinenkin ala ilmeisesti haluaa kyseenalaistaa tai kritisoida jäsenvaltioiden ja Eurooppa-neuvoston ennalta varautumisen periaatteen. Minusta tämä on hämmästyttävää. Ei ole olemassa pientä ennalta varautumista. Turvallisuus ja yhteinen hyvä ovat ensisijaisia.

Muuten katson, että meidän on tietenkin kehitettävä rautatieliikennettä. Se on ensisijainen painopisteala, ja kuten kollegani totesi, on selvää, että meillä on täällä näkemys siitä, millainen liikennejärjestelmämme pitäisi olla, toisin sanoen että rautatieliikenteen on saatava takaisin markkinaosuutta lyhyillä ja keskipitkillä matkoilla. Katson myös, että liikenteen monipuolisuus ja liikennemuotojen moninaisuus on tärkeää. Sattumalta tämä onkin sen valkoisen kirjan aiheena, jonka parissa meidän on tehtävä työtä valiokunnassa.

Lyhyellä aikavälillä on tietenkin tärkeintä saada ihmiset takaisin kotiin, antaa matkustajille korvauksia ja kenties tarkastella sitä, mitä lentoyhtiöille on tehtävä, mutta hyvin kohdennetulla tavalla. Uskon myös, että rakenteellisesti ajatellen meidän on tuettava enemmän videokokouksia. Videokokoukset ovat hyvin satunnaisesti käytetty keino eikä sitä pidetä tärkeänä. Tämä koskee sekä parlamenttia että tilannetta yleensä. Uskon, että tällaisten käytäntöjen tukeminen auttaisi meitä vähentämään riippuvuuttamme lentoliikenteestä.

Lopuksi, koska puhemies sitä pyysi, katson että Euroopan parlamentti voisi kenties osaltaan tarkastella työtapojaan esimerkiksi harkitsemalla kahden viikon viisipäiväistä työskentelyä sen sijaan, että viikossa tehdään työtä kolme tai kolme ja puoli päivää. Näin voisimme työmme organisoinnilla näyttää esimerkkiä siitä, kuinka ollaan vähemmän riippuvaisia lentoliikenteestä, joka on selvästi hyvin haavoittuvaista ja alttiina tuntemattomille tekijöille, joita emme voi valvoa, kuten luonto nyt meille osoittaa.

On todellakin kyse koko järjestelmän tarkistamisesta, ja valkoisen kirjan yhteydessä mutta myös Euroopan parlamentissa on mahdollisuus tarkistaa omaa tapaamme tukea muita liikennemuotoja myös työtapojemme osalta.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, pahoittelen suuresti sitä, etteivät monet kollegat ennen puheenvuorojaan ole pyytäneet neuvoja ammattilaisilta – ihmisiltä, jotka ovat käyttäneet tuhansia tunteja lentokoneen ohjaimissa. Minulla on vaikutelma, että tämä on äärimmäisen poliittinen keskustelu ja että täällä syytetään neuvostoa, vaikka neuvosto ei nähdäkseni ole vastuussa tulivuorista. Käsi sydämellä voidaan sanoa, että Eurocontrolin päätös oli liian hätiköity, ja sanon tämän hyvin painokkaasti, koska kaikki niputettiin

yhteen. Syntyneen tilanteen monipuolisuutta ei otettu lainkaan huomioon. Me olemme vastuussa lentoliikenteen pysyvän hallinnan järjestelmästä, ja katson, että voimme ottaa opiksi näistä tapahtumista. Olen kuitenkin täysin varma siitä, että jo tehdyt päätökset tehtiin liian pitkälle ajanjaksolle, ja olen vakuuttunut siitä, että niiden olisi todellakin pitänyt olla erilaisia.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, uskon, että tällaisina hetkinä meillä on oltava lohdutuksen sanoja ja sympatiaa kaikille niille jotka ovat tavalla tai toisella liikennehäiriöiden uhreja. Meillä on oltava sympatiaa myös niille lentoyhtiöiden työntekijöille, jotka ovat pyrkineet käytettävissään olevin rajallisin voimavaroin vastaamaan matkustajien tarpeisiin.

Emme halua yhtyä niihin, jotka esittävät runsaasti kritiikkiä mutta tarjoavat vain vähän ehdotuksia ja silti väittävät olevansa oikeassa myrskyn jälkeen. Haluamme todeta täällä, että matkustajien turvallisuuden periaate on vahvistettava ensisijaiseksi periaatteeksi. Tyytymätön elossa oleva matkustaja on parempi kuin valitettavasti kyydissä kuollut.

Samalla haluaisin todeta, että Eurooppa kärsii vähäisestä uskottavuudestaan. Parempi yhteistyö ja yhtenäisyys olisi todennäköisesti merkinnyt parempaa viestintää, parempia selityksiä ja parempia pyrkimyksiä tyydyttää pelkästään tietoja haluavat.

Katsomme, että on tärkeää vahvistaa Euroopan lentoturvallisuusviraston toimivaltaa ja sallia sen aina luottaa tieteellisiin neuvoihin, joiden perusteella se voisi kaikissa oloissa perustella päätöksensä. Tulevaisuudessa – tämä on jo todettu, mutta katson, että sitä on korostettava lisää – meidän on tehtävä entistä enemmän työtä sen varmistamiseksi, että Euroopan alueella kulkevat liikennevälineet täydentävät toisiaan pyrkimällä myös täällä varmistamaan niiden välisen entistä suuremman yhtenäisyyden.

Lopuksi, jos sallitte arvoisa puhemies, haluan mahdolliset epäilykset hälventääkseni ehdottaa, että perustetaan Euroopan parlamentin tutkimuskomitea tätä asiaa tarkastelemaan.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, haluan esittää kaksi merkittävää seikkaa. Ensinnäkin on valitettavaa, että Eurooppa on pysähdyksissä eikä näin voi kilpailla globaalisti, mutta tämä koskee myös amerikkalaisia ja aasialaisia lentoyhtiöitä, jotka eivät voi laskeutua EU:hun.

Toiseksi haluan kiittää kaikkia asianosaisia heidän ponnisteluistaan.

Vielä on päätettävä, onko lentoyhtiöille annettava taloudellisia korvauksia. Tuloksesta päätetään seuraavina päivinä käytävissä keskusteluissa. On hienoa kuulla, että nyt on olemassa kolmivaiheinen suunnitelma Olen tyytyväinen siihen. Financial Times -lehdessä kritisoitiin sitä, että poliitikot yksinkertaisesti sulki kaiken turvallisuussyistä, ja ehdotettiin, että Euroopassa otettaisiin käyttöön Yhdysvaltojen strategia, jossa yksittäisten lentoyhtiöiden annettaisiin päättää itse lentämisestään. Toivon meidän täällä parlamentissa heti hylkäävän tämän mallin. Matkustajien kannalta olisi katastrofaalista, jos konkurssin partaalla oleva lentoyhtiö päättäisi lentää pelkästään tuoton vuoksi.

Tarvitsemme tulevaisuuteen suuntaavan strategian: parempia mittauslaitteita ilmatilaan ennakoimaan ilmahan muutoksia ja sellaisten lentomoottoreiden kehittämistä, jotka käyttävät entistä tehokkaammin polttoainetta ja ovat vähemmän herkkiä. Lentokoneet ovat kuitenkin haavoittuvia niin terroristihyökkäyksille kuin myös äärimmäisille sääoloille. Lentokoneet kuluttavat hyvin paljon energiaa ja saastuttavat. Ei ole mahdollista kehittää aurinkovoimaa käyttäviä tai sähköisiä versioita rahti- tai matkustajakoneista, mutta voimme viimeinkin paneutua suurnopeusjuniin ja luomaan suoria suurnopeusjunayhteyksiä Euroopan suurimpien kaupunkien välille. Junista voidaan tehdä paljon vihreämpiä kuin lentokoneista, ja ne kykenevät aidosti kilpailemaan lentokoneiden kanssa Euroopan sisäisillä reiteillä.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme tänään paremmin kuin viikko sitten, että lentokoneettomat taivaat tulevat kalliiksi. Lentoyhtiöille aiheutuvat kustannukset ylittävät niiden menettämät tulot. Tilanne vaikuttaa myös muihin aloihin, mutta on myös aloja, jotka hyötyvät tilanteesta. Myös sillä on merkitystä, että tämä katastrofi iski jo varsin hauraaseen Euroopan talouteen, joka kohtaa tarpeen vakauttaa julkista taloutta.

Haluan tuoda esiin kaksi asiaa.

Ensimmäinen koskee valtiontukea. Valtiontuen tarjoamisesta lentoyhtiöille niiden menetysten korvaamiseksi on ennakotapaus, American Airlinesille tarjotuissa takuissa 9/11 jälkeen. Euroopan komissio tarjoaa myös nopeutettuja valtiontukimenettelyjä, mitä on arvostettava. Kysyn kuitenkin komissiolta, onko tämän uuden kansallisiin talousarvioihin kohdistuvan taakan ennakoitu määrä tiedossa, sillä valtiot kärsivät jo valtavista

alijäämistä ja veloista ja joutuvat vastaamaan julkisen talouden vakauttamishaasteeseen. Onko kansallisista talousarvioista annettava valtiontuki paras ratkaisu? Tarkasteleeko Euroopan komissio muita vaihtoehtoja?

Toinen seikka liittyy Euroopan unionin kriisinhallintavalmiuksiin. Kuulimme, ettei toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välillä ollut parin ensimmäisen päivän aikana keskustelua tai koordinoitua tilanteesta, joka koski 80 prosenttia Euroopan ilmatilasta. Arvoisa komission varapuheenjohtaja, voin vakuuttaa teille, että koordinoitakin mahdollistaa täydellisen riippumattomuuden.

Saatomme pian kuulla, että koordinointi olisi mahdollistanut paremman ratkaisun suunnittelun ja toteuttamisen, joten minusta nyt on aika edistää EU:n kriisinhallintaa. Olemme havainneet selvästi, että kansalaisiin vaikuttavat katastrofit voivat ilmetä myös EU:n alueen ulkopuolella Euroopan talousalueella tai jopa ETA:n ulkopuolella. Kysyn komissiolta, kuinka se aikoo hyödyntää tätä katastrofia vahvistaakseen Euroopan unionin kriisinhallintavalmiuksia. Voin vakuuttaa teille, että me Euroopan parlamentissa tuemme teitä kaikissa pyrkimyksissänne tehdä meistä entistä tehokkaampia kriisinhallinnassa.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, olen muutaman viime päivän aikana nähnyt ja kokenut lentoliikenteen vaihtoehdot Euroopassa, ensin automatkalla Belgradista Wieniin ja sitten junamatkalla Wienistä Strasbourgisiin. Vaikka maanteillä onkin ongelmia, tieinfrastruktuuri on suhteellisen kehittynyttä, jopa Euroopan naapurialueilla. Rautateillä tilanne on kuitenkin edelleen kammottava. Emme voi hyväksyä tällaista.

Mikä olisi tilanne nyt, jos olisimme panneet täytäntöön niin kutsutun Delorsin suunnitelman säännökset? Meillä olisi jo Euroopan laajuiset liikenneverkot ja meillä olisi enemmän suurnopeusratoja ja suurnopeusjunia. Vain muutaman tunnin kuluttua junan vessat olivat käyttökelvottomia, vaikka vaunu oli nykyaikainen, koska suuri joukko ihmisiä joutui seisomaan tai istumaan lattialla useita tunteja ja junat olivat liian täynnä ja tilat ylikuormitettuja.

Tämän vuoksi kehotan komission varapuheenjohtaja Kallasia antamaan uutta pontta rautateiden nykyaikaistamiselle, jotta saadaan lisää suurnopeusjunia ja varakapasiteettia. Tarvitaan tietty määrä varakapasiteettia. Ei pelkästään katastrofaalisen tulivuoren purkauksen yhteydessä vaan myös talviaikaan olemme havainneet, että kapasiteettia on liian vähän ja ettei pelkästään tuottavuuteen keskittyminen riitä. Myös majoitukseen on panostettava enemmän.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, paljon kiitoksia selvityksistänne ja tekemästänne työstä.

Olen samaa mieltä kanssanne turvallisuuden ensisijaisuudesta ja siitä, että tämä kriisi on monimutkainen, mutta viestinnän käynnistymiseen meni liian kauan aikaa, sillä se alkoi vasta viisi päivää ensiyrityksen jälkeen.

Vastataksemme siihen, mitä ihmiset, Euroopan kansalaiset, meiltä nyt odottavat, tämän keskustelun päätelmien on oltava selkeät ja yksinkertaiset ja lisäksi käytännölliset. Niillä on myös oltava välittömät vaikutukset, jotka kaikki voivat havaita.

Tämän vuoksi veronmaksajilla, jotka joutuvat myös maksamaan tästä kriisistä, on todellakin oikeus saada takeet ainakin kolmesta asiasta: ensinnäkin suuremmasta avoimuudesta, mitä tulee päätöksiin sulkea lentokenttiä ja kuinka tilanne kehittyy. Heille kerrottiin myöhään kriisin alkamisesta, mikä uskoakseni lisäsi ongelmia monilla lentokentillä ja teki myös monille käyttäjille vaikeammaksi tehdä vaihtoehtoisia matkajärjestelyjä. Tämän vuoksi tarvitsemme myös lisää avoimuutta nyt, kun kolme aluetta on määritetty. Haluamme tietää, mitkä ne ovat ja mitä ne tulevat tarkoittamaan.

Toiseksi, heillä on oikeus siihen, että matkustajien oikeuksien täydellinen noudattaminen taataan. Tarvitaan selvyttä, on määritettävä kuka on vastuussa matkustajien oikeuksista, mikä näiden oikeuksien ulottuvuus tulee olemaan ja mitkä ovat määräajat niiden harjoittamiselle. Olen samaa mieltä komission varapuheenjohtaja Kallasin kanssa siitä, että on myös seurattava niitä prosesseja, joita lentoyhtiöt tulevat käyttämään näiden vaatimusten vastaanottamiseksi.

Viimeinen seikka, jonka takaamiseen heillä on oikeus, on valtiontuki lentoyhtiöille. Pyydän teitä määrittämään selkeästi, mitä tämä valtiontuki tulee olemaan ja mitkä ovat sen myöntämisperusteet. Meidän on myös seurattava ja valvottava niitä seurauksia, joita kriisistä voi olla lentoyhtiöiden työntekijöille. Meidän on myös maksimoitava valvontatoimenpiteet estääksemme lentoyhtiöitä hyödyntämästä tällaisia olosuhteita tehdäkseen työvoimaansa tarpeettomia tai liiallisia mukautuksia.

Se, minkä kriisi on selkeästi osoittanut, on tarve kehittää edelleen eurooppalaista koordinoitua ja yhteentoimivuutta.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten on jo todettu, kukaan ei olisi voinut ennakoida Islannin hiljattaisia tapahtumia. Ilmailuala joutuu selviytymään hyvin ennakoimattomista olosuhteista, niin tulivuoren purkauksen kuin tietenkin yleisen taloustilanteen vuoksi. Tämän kannalta meidän olisi perustettava niinkin äärimmäiset toimenpiteet kuin koko Euroopan ilmatilan sulkeminen asianmukaiseen tieteelliseen näyttöön ja nykyisin käytettävissä olevan teknologian avulla varmistettava, että häiriö on minimaalinen ja että tietoa välitetään tehokkaasti.

Tässä Eurocontrol ja kansalliset viranomaiset ovat lisänneet turhautuneisuutta heikolla kriisinhallinnollaan. Kun Euroopan ilmatilan sulkemista jatkuvasti jatketaan kuuden tai kahdeksan tunnin välein, matkustajat eivät ole voineet suunnitella matkojaan toisin liikennevälinein ja myös lentoyhtiöt ovat joutuneet odottamaan edistymistä. On olemassa tietokonemallinnusta ja satelliittiteknologiaa auttamaan tällaisissa tilanteissa, mutta kaikesta tästä teknologiasta huolimatta olemme näköjään tilanteessa, jossa on nuolaistava sormeaan ja nostettava se pystyyn selvittääkseen mistä tuulee. Ainakin tältä se kansalaisista vaikuttaa. Tämä on ollut katastrofi kaikille asianosaisille. Nyt tarvitaan pitkän aikavälin ennusteita, ei päätöksiä tilapäisten tiedotteiden perusteella.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan korostaa, että eurooppalaisten hallitusten enemmistön päätös soveltaa ennalta varautumisen periaatetta sulkiessaan ilmatilansa kohdennetulla ja väliaikaisella tavalla oli viisas päätös.

Kansalaisten turvallisuuden on oltava etusijalla kaikkiin muihin näkökohtiin nähden, ja näissä oloissa tiettyjen lentoyhtiöiden asenne, kun ne vaativat ilmatilan täydellistä ja välitöntä avaamista yhden tai kahden koelennon perusteella vaikuttaa vähintäänkin hävyttömältä.

Uskoakseni jäsen Hénin puhui juuri liikenteen täydentävyydestä, erityisesti rautateiden osalta, ja haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni todetakseni, että olen pahoillani siitä, että lentoliikenteen halvaantumista on pahentanut lakkojen aiheuttama rautatieliikenteen keskeytys, mikä on sekä vastuutonta että käsittämätöntä tässä tilanteessa.

Palatakseni aiheeseen haluan kiittää komissiota sen päätöksestä hyväksyä julkisten varojen myöntämisen nykytilanteesta kärsimään joutuneille lentoyhtiöille. Se on järkevä päätös jo valmiiksi kriisin koettelemana aikana. Tämän tuen on kuitenkin oltava poikkeuksellista.

Tämän osalta toivon varojen myöntämisperusteiden sisältävän sen esimerkillisen käytöksen, jota lentoyhtiöiden on osoitettava korvatessaan asiakkailleen lentojen peruuntumisen. Ei todellakaan voida hyväksyä sitä, että tietyt lentoyhtiöt turvautuvat *force majeure* -lausekkeeseen välttääkseen asetuksen (EY) N:o 261/2004 mukaiset velvoitteensa korvauksiin matkustajille. Matkustajat ovat tämän tilanteen uhreja, ja koska heille ei tarjota vaihtoehtoisia ratkaisuja, heidän ei pidä joutua vastaamaan myös taloudellisista kustannuksista.

Lisäksi matkatoimistot on vapautettu velvoitteesta korvata matkustajille käyttämättömiä lentoja. Tämäkään ei ole oikein. Lentoyhtiöillä, kuten matkatoimistoillakin, on vakuutukset, jotka kattavat poikkeustapaukset, kuten tämän viime päivinä kokemamme, ja meidän on siis varmistettava, että matkustajat saavat asianmukaiset korvaukset peruutetuista lennoista.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Noin kaksi miljoonaa matkustajaa käyttää lentoliikennettä vuosittain EU:n 27 jäsenvaltiossa, heistä 22 prosenttia kotimaan liikenteessä, 44 prosenttia EU:n sisällä ja 34 prosenttia EU:n ulkopuolella.

Islannin tulivuorenpurkaus on tehnyt meille selväksi eurooppalaisen liikennejärjestelmän heikkouden. Viimeisten kuuden päivän aikana on peruttu yli 17 000 lentoa, ja miljoonat matkustajat ovat jääneet jumiin eri paikkoihin, niin EU:n sisällä kuin sen ulkopuolellakin. Näissä olosuhteissa täsmällisen tiedon antaminen nopeasti matkustajille oli ehdoton vaatimus.

Matkustajien turvallisuuden on oltava ensisijainen huolenaiheemme. Tämän vuoksi erityisesti Euroopan unionissa olisi oltava tehokas järjestelmä matkustajien ohjaamiseksi muihin liikennemuotoihin, rautateille, vesiliikenteeseen tai maanteille. Jos tällainen järjestelmä olisi ollut toiminnassa, 66 prosenttia matkustajista, jotka nyt jäivät kentälle, ja niin jäsenvaltiossa kuin EU:n sisällä matkustaville olisi ollut mahdollista päästä määränpähän toisten liikennemuotojen avulla.

Alkaa käydä ehdottoman välttämättömäksi osoittaa tarvittavat varat Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi siten, että nopeat ratayhteydet voivat palvella paitsi kaikkien jäsenvaltioiden pääkaupunkeja myös muita Euroopan suurkaupunkeja. Toinen yhä tärkeämmäksi käyvä seikka on sisävesiväylien ja eurooppalaisten meriväylien liikenteen kehittäminen. Osoittakaamme poliittista tahtoa ja pysyttäytykäämme iskulauseessamme: kestävää liikkuvuutta Eurooppaan!

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission varapuheenjohtaja Kallasin ja liikenneministerien pyrkimyksiä ratkaista tämä ongelma.

– (EN) Huolimatta teknologian aikakaudesta, jolla nyt elämme, minusta tämä on muistutus meille siitä, että olemme enemmän kuin koskaan luontoäidin käsissä.

Tulen valtiosta – Irlannista – jossa olemme kahden merenylityksen päässä Euroopan mantereesta. Tiedän, että me ja edustamani kansalaiset olemme mahdollisesti kokeneet voimakkaammin tämän vaikutukset kuin kansalaiset muissa jäsenvaltioissa. Eilisiltainen ilmoitusten jälkeen oli aitoa toivoa siitä, että tilanne helpottaisi. Yön aikana tilanne oli kuitenkin taas muuttunut, ja rajoituksia ilmatilassamme jatkettiin tähän päivään klo 13.00 asti.

Monet matkustajat ovat jumissa eri paikoissa – ei pelkästään Euroopassa vaan monissa maailman osissa – ja ensisijaisen tavoitteemme on oltava auttaa näitä henkilöitä, auttaa niitä monia ihmisiä, joiden perheissä on ollut kuolemantapauksia eivätkä he pääse kotiin. Lentoyhtiöiden olisi katsottava ensisijaisiksi nämä henkilöt, eikä tästä saa olla piittaamatta ja kohdella heitä kuin muitakin matkustajia.

Taloudelliset vaikutukset ovat valtavia, ja olen tyytyväinen siihen, että komission varapuheenjohtaja johtaa työryhmää, joka selvittää tämän taloudellisia seurauksia. On tietenkin aivan olennaista – ja uskon, että tämä on keskeinen seikka – että Eurocontrolin asemaa vahvistetaan tämän kriisin seurauksena, sillä tulivuoret eivät kunnioita taloudellisia, maantieteellisiä tai poliittisia rajoja. Meidän on ratkaistava tämä keskuslähtöisesti. Olen samaa mieltä siitä, ettei asian käsitteleminen 27 eri näkökulmasta tai eri valtioissa tule toimimaan. Yksi suurimmista matkustajien nyt kohtaamista ongelmista on sekaannus...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vicky Ford (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tuhkapilvi on aiheuttanut stressiä ja traumoja useille tuhansille matkustajille ja taloudellisia menetyksiä useille yrityksille. Monet omista kollegoistammekin, jotka ovat kotoisin pitkän lentomatkan päästä Euroopassa, ovat jääneet jumiin tällä viikolla. On kiitettävä puhemiehistöä siitä, että se katsoi olevan epädemokraattista äänestää ilman heitä – aivan liian usein me kauempana asuvat koemme tulevamme lakaistuksi syrjään keskieuropalaisen yhteistyön tieltä.

Tulivuori on myös muistuttanut meitä siitä, ettemme ole tämän planeetan valtiaita eikä meillä ole vastauksia kaikkiin kysymyksiin. On selvää, että tarvitsemme paljon parempaa tietoa vulkaanisesta tuhasta ja vulkaanisista kaasuisista, ja tätä koskevaa tutkimusta on rohkaistava.

Se on muistuttanut meitä myös siitä, kuinka riippuvaisia meistä on tullut lentoliikenteestä. Tiedämme, että meidän on vähennettävä tätä riippuvuutta tulevina vuosina. Meidän on kannustettava investointeihin virtuaalikokousten edistyneisiin viestintäjärjestelmiin sekä suurnopeusrautateihin.

Lopuksi myös suunnitelmat tarpeettoman matkustamisen vähentämiseksi ovat tervetulleita. Tämä on selvästikin yksi ala, jolla parlamentti voisi näyttää esimerkkiä.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Poikkeuksellisia luonnonilmiöitä, kuten Islannin tulivuorenpurkausta, ei valitettavasti vielä voida ennakoida. Tällaisissa tapauksissa riittämätön toiminta voi olla perusteltua, mutta vain kerran. Meidän on analysoitava tarkkaan, mitä tapahtui, ja valmisteltava tehokkaat toimet, jos tällainen ilmiö toistuu. Tiedottaminen tulivuorenpurkauksen seurauksista oli riittämätöntä. Nyt, kun kaaoksen alkamisesta on lähes viikko, emme vielä tiedä kuinka kauan se tulee kestämään ja mitkä ovat todelliset riskit.

On perustettava kustannuksista riippumatta keskus, joka toteuttaa asianmukaista seurantaa, jotta kaikki asianosaiset, lentoyhtiöt ja matkustajat saavat mahdollisuuden ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin. Lentoyhtiöiden vastaus viivästyi ja oli hajanaista, mikä aiheutti matkustajille suuria ongelmia. Lentoyhtiöt eivät pyrkineet yhteistyöhön koordinoitakseen matkustajavirran hallintaa ja vielä käytettävissä olevien reittien mahdollisimman suurta käyttöä. Ainoa looginen vastaus tähän puutteeseen on yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luominen ja keskitetyn liikenteenvalvontajärjestelmän käyttöönotto yhden elimen alaisuudessa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olin viime vuonna yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan aloitteen esittelijä, ja totesin hyvin vaikeaksi saada aikaan aloitteen nykyinen muoto käytyäni hyvin rankkoja neuvotteluja neuvoston kanssa. Aivan samoin tapahtuu tänä vuonna eurooppalaisten tavaraliikennekäytävien osalta.

Minusta jäsenvaltioiden olisi ymmärrettävä näistä tapahtumista jotain. Jäsenvaltioiden vastaus ei ollut riittävä eikä se tarjonnut muita liikennemuotoja tilalle. Tällä hetkellä Euroopassa ei ole mahdollista ostaa junalippua sivistyneesti. Poikkeuksellisten luonnonkatastrofien yhteydessä toiminnasta ja koordinoinnista vastaavan eurooppalaisen keskuksen perustaminen on aivan välttämätöntä. Myös rautatieliikenteen nykyaikaistaminen on painopisteala, josta puhutaan valtavasti, mutta sen eteen ei tehdä tarpeeksi.

Toivon jäsenvaltioiden ymmärtäneen yhden äärimmäisen tärkeän viestin: ei riitä, että on valmistautunut tapahtumiin omalla alueellaan, samojen edellytysten on oltava voimassa kaikkialla Euroopan unionissa. Tarvitaan koordinoitua, vastuullisuutta ja päätöksentekovalmiuksia, ja näitä kaikkia juuri Euroopan unionin tasolla.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, kapteenin taidot nähdään myrskyssä. Vulkaanisen myrskyn iskiessä Eurooppaan unioni ennakoii hitaasti, reagoi hitaasti ja toimii hitaasti ehkäistäkseen Euroopan kansalaisten ongelmien laajentumista. Aivan kuten reagoimme liian hitaasti myös talousmyrskyssä, mutta se on toinen juttu.

Tämän päivän keskusteluun liittyy kaksi näkökohtaa:

Ensinnäkin lentokiellot ja koordinointi. Ei tietenkään voi olla lentoyhtiöiden tehtävä punnita keskenään hengenvaaraa ja kustannuksia ja päättää koska ja missä lentävät. Tämä on toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävä. Ainoa myönteinen saavutus muutaman viime päivän aikana on se, ettei jouduttu suremaan uhreja, sillä emme ottaneet sitä riskiä. Tilanteessa, joka ylitti Euroopan rajat, kansallisten viranomaisten olisi kuitenkin pitänyt alusta alkaen koordinoida toimintaa Eurocontrolin ja meteorologien kanssa tarkastellakseen sitä, voidaanko avata ne käytävät, jotka tänään todettiin voitavan avata – minusta valitettavasti – lentoyhtiöiden taloudellisten paineiden vuoksi. Se kauhistuttaa minua.

Toiseksi näin kaoottisessa tilanteessa ei voida hyväksyä sitä, että matkustajien korvauksia koskevan yhteisön asetuksen soveltamisesta kiistellään, sillä tällaisissa olosuhteissa asetuksen olisi aktivoiduttava automaattisesti. Tiedättekö, että lentoyhtiöt ovat vakuuttaneet vain harvoille matkustajille korvaavansa majoituksen ja että näistä suurin osa sai korvauksen käytyään kovaa kiistaa lentoyhtiön kanssa, kun suurin osa ei ole saanut mitään korvausta? Minusta Euroopan parlamentin on tutkittava, kuinka lentoyhtiöt ovat toimineet suhteessa asetukseen, ja selvitettävä, onko matkustajien oikeuksia kunnioitettu.

Ivo Belet (PPE). – (DE) Hyvää huomenta arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja hyvät kollegat. Tarkastelemme nyt tietenkin poikkeuksellista tilannetta. Tämänhetkiset lentoliikenteen häiriöt ovat vakavampia kuin syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen, mutta on selvää, ettemme olleet niin hyvin valmistautuneita kuin olisimme voineet olla tällaiseen hätätilanteeseen. Matkanjärjestäjien ja lentoyhtiöiden henkilöstön kaikista ponnistuksista huolimatta monet matkustajat on yksinkertaisesti jätetty oman onnensa nojaan, ja heidän on täytynyt selviytyä tilanteesta omin voimin. Meidän on selvästi otettava opiksemme tästä tilanteesta ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, ensinnäkään meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin laatia hätäsuunnitelma, EU:n koordinoima suunnitelma. Keskeistä tässä on, että suunnitelmalla on tarjottava matkustajille tietenkin turvallisuutta, mutta myös tietoja ja apua, jotta tilanteesta kärsivillä on vähintäänkin joku, jonka puoleen kääntyä, ja varma yösija. Meidän on hyödynnettävä näitä tapahtumia parantaaksemme merkittävästi pulaan joutuneiden matkustajien kohtaloa vastaisuudessa. Toinen muutaman viime päivän aikana selväksi tullut asia on, että meidän on Euroopassa investoitava valtavan paljon enemmän rajat ylittävän suurnopeusrautatieverkoston kehittämiseen, sillä se olisi ympäristöystävällinen vaihtoehto selvästi haavoittuvalle lentoliikenneverkostolle. Pyrkikäämme todella EU 2020 -strategian puitteissa toteuttamaan vakuuttavia investointeja rautatiehankkeisiin, joista on hyötyä kansalaisille, ympäristölle ja työllisyydelle.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan kuin olisimme osanneet ennakoita tulevia tapahtumia, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta, joka vastaa myös pelastuspalvelusta, valmistelee valiokunta-aloitteista mietintöä yhteisön lähestymistavasta luonnonkatastrofien ehkäisemiseksi. Esittelijä on jäsen Ferreira. Äänestämme mietinnöstä seuraavassa istunnossa, ja keskustelemme

tuolloin kokemuksistamme vulkaanisesta tuhkasta. Täysistunnossa voidaan hyvin pian laatia parlamentin kanta näihin asioihin.

Olen samaa mieltä niiden kollegojen kanssa, jotka sanovat meidän olevan heikosti valmistautuneita luonnonkatastrofeihin. Onneksi Euroopassa tapahtuu harvoin luonnonkatastrofeja. Meillä on kuitenkin vain vähän kokemusta tällä alalla ja onkin selvää, että kriisinhallintomme on heikkoa. Minusta kaikki vei liian paljon aikaa. Viisi päivää ennen ensimmäisen koelennon toteuttamista ja todellisten tietojen keräämistä on liian pitkä aika. Meidän on otettava tästä opiksemme. En tahdo esittää syytöksiä, mutta kokemus osoittaa, että meidän on toimittava seuraavalla kerralla paremmin.

Jos tuhkapilvi on tehnyt jotain selväksi, niin enemmän Euroopan tarpeen. Arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, sanoitte, että kansallisilla viranomaisilla on vastuunsa. Tämä ei kuitenkaan auta niitä ihmisiä, jotka ovat kärsineet. Tarvitaan enemmän Eurooppaa pelastuspalvelun ja yhteisen liikennepolitiikan aloilla. Lissabonin sopimus avaa meille entistä enemmän mahdollisuuksia. Haluan jäsenen Hübnerin tavoin kysyä teiltä kuinka aiotte hyödyntää Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia kriisinhallinnassa ja pelastuspalvelussa. Tilanteen on parannuttava.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, sekamelska, kaaos, halvaantuminen, kakofonia, katastrofi: lehdistöltä ei puutu sanoja kuvailla Euroopan ilmatilan sulkemista ja sen seurauksia.

En puutu enää siihen, mitä on jo todettu, erityisesti tämän kriisin välittömiin tai välillisiin valtaviiin – voidaan sanoa jopa käsittämättömiin – taloudellisiin vaikutuksiin. Vaikka olenkin tyytyväinen mahdollisuuteen myöntää lentoliikennealalle poikkeuksellista julkista tukea, sillä se kärsi jo valtavasti 11. syyskuuta 2001 tapahtumien vuoksi, olen silti hämmentynyt EU:n näiden tapahtumien hallinnasta.

Ensinnäkin, kun tiedämme, että tämä on vaikuttanut 750 000 eurooppalaiseen matkustajaan, joista iso osa on edelleen jumissa jossain maailmankolkassa, ja kun tiedämme, että taloudelliset tappiot kasvavat eksponentiaalisesti ajan myötä, kuinka voimme selittää, että eurooppalaisilta liikenneministereiltä ei kulunut yhtä, kahta, kolmea tai neljää päivää vaan viisi päivää pitää kokous, videokonferenssina, koordinoitakseen toimiaan ja päättääkseen eriytetystä liikennealueista?

Toiseksi, kukaan ei kiistä tarvetta soveltaa ennalta varautumisen periaatetta ehdottomasti etusijaisena – ja korostan sanaa etusijaisena. Nyt kun liikenne kuitenkin asteittain taas sallitaan turvallisilla alueilla muuttumattomissa sääolosuhteissa ja tulivuori on edelleen aktiivinen, on perusteltua pohtia mitä turvallisuustakeita emme kyenneet tarjoamaan matkustajille aiemmin, nopeammin.

Kolmanneksi on kehitetty kehittyvien toimien malli – sääennusteiden mukaan tulivuoren purkautuminen ja toiminta voi muuttua tunnissa – mutta kuka jatkaa lentoliikennekäytävien turvallisuuden jatkuvaa arviointia? Onko siviili-ilmailun ja lentoyhtiöiden toteutettava koelennot? Lopuksi, jos tämä jatkuu, pahenee tai toistuu – mikä on todennäköistä – perustettavaan hallintamenetelmään on sisällyttävä jäsenvaltioiden parempi koordinointi ja erityiset operatiiviset menettelyt, jotka perustuvat todellisiin tietoihin, sekä parempi muiden liikennemuotojen koordinointi poikkeuksellisissa oloissa. Siinä on kuitenkin myös otettava huomioon tarve koordinoida apua, jotta saamme kymmenet tuhannet jumiutuneet matkustajat takaisin kotiin. Heilläkin on oikeus saada tietoa ja tukea. Tähän mennessä on kuitenkin toteutettu vain yksittäisiä kansallisia aloitteita.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, olen iloinen mahdollisuudesta, jonka tämä keskustelu antaa kohdata vastuumme.

Nykyisiin kriiseihin vastataksemme kansallinen ulottuvuus ja hallitusten väliset päätökset eivät ole riittäviä, eivät myöskään yksinkertaiset ratkaisut, vaikka ne perustuisivatkin tilastollisiin malleihin.

On oikein antaa tunnustusta sille uutteruudelle, jolla puheenjohtajavaltio Espanja ilmatilan sulkemista seuraavana päivänä tarttui mahdollisuuteen löytää eurooppalainen lähestymistapa ratkaisun löytämiseksi kaaokseen, joka levisi jo kansallisten hallitusten ulottumattomiin ja joka erityisesti oli ajamassa tuhansia matkustajia rajojemme sisä- ja ulkopuolella epätoivoiseen tilanteeseen. Heidän kotiin saamisensa on oltava ensisijainen tavoitteemme.

Vaikka ensitoimenpiteet olivat asianmukaisia, ennalta varautumisen periaatteen ja kaikkien kansalaisten turvallisuuden takaamisen kannalta – sekä lentomatikustajien että lentoreittien alapuolella olevien – selkeän tulevaisuudennäkymän puute ja kasvava tyytymättömyyden tunne, jotka johtuivat hallitusten välisten päätösten monimutkaisuudesta, herätti jälleen kerran kysymyksen: mitä yhteisö tekee? Meidän on tunnustettava, että komission varapuheenjohtajan Kallasin ja puheenjohtajavaltio Espanjan yhteistyöllä onnistuttiin ennätysajassa – joka ei ole koskaan riittävän nopeasti, mutta rehellisesti sanoen ja ottaen

huomioon vaikeudet, se tapahtui ennätysajassa – muuttamaan lähestymistapaa. Vaikka lähestymistapa on ennalta varautuva, kuten kuuluukin, se herättää merkittäviä kysymyksiä.

Valinnasta tehtävät johtopäätökset ovat seuraavat. Matkustajien oikeuksien soveltaminen ei kestä poikkeuksellisia tilanteita. Yhteisön tasolla ja kansallisella tasolla tehty työ ei ollut riittävää. Lyhyellä aikavälillä meidän on saatava matkustajat kotiin ja tarjottava nopeita ratkaisuja, mutta keskipitkällä aikavälillä meidän on parannettava toimintaamme.

Myös ulkosuhdehallinnon on kyettävä vastaamaan tällaisiin hätätilanteisiin. Joissain tapauksissa se ei vain voi olla suljettuna viikonloppuna.

Lentoliikenneala, matkatoimistot, matkailuala, logistiikka-ala jne., jotka olivat juuri havaitsemassa kriisin helpottavan, ovat saaneet todellisen löylytyksen, ja olen iloinen siitä, että komission jäsen Almunia on paikalla, sillä hän on vastuussa alan tarvitsemien ratkaisujen hallinnasta.

Epävarmuuden poistaminen mahdollisimman pian auttaa myös meitä pääsemään tästä kriisistä. Lopuksi, tarvitsemme selvästi korvaavan järjestelmän lentoliikenteelle, vaikka yhtenäinen eurooppalainen ilmatila toteutuisikin. Rautatiet, maantiet ja merenkulkuala eivät yhdessäkään ole onnistuneet korvaamaan sitä.

Artur Zasada (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, kyse on todellakin kriisitilanteesta. Lentoliikennettä on vähennetty Euroopassa 70 prosenttia, ja 80 prosenttia lentokentistä on suljettu. Toivon kuitenkin, että osaamme tehdä tästä useita rakentavia johtopäätöksiä. Ensinnäkin komission on tehtävä kaikkensa varmistaakseen, ettei tulivuorenpurkaus johda eurooppalaisten lentoliikenteen harjoittajien konkurssiin, sillä ne ovat jo valmiiksi katastrofaalisessa tilanteessa. Sanon tämän liittyen eiliseen keskusteluun lentoliikenteen turvallisuuden rahoittamisesta ja neuvoston haluttomuuteen rahoittaa tiukempia turvallisuustoimenpiteitä.

Toiseksi, uusien epävarmojen teknikoiden, kuten henkilö- ja nesteskannereiden kokeilut eivät varmasti paranna turvallisuutta, mutta niillä on epäilemättä vaikutuksia eurooppalaisten lentoliikenteen harjoittajien taloudelliseen tilanteeseen.

Kolmanneksi on matkustajia koskeva kysymys. Minusta lentoliikenteen pysäyttämistä koskeva päätös matkustajien turvallisuuden vuoksi oli viisas päätös. Huolenpidon ei kuitenkaan pidä loppua tähän, vaan siihen on myös sisällyttävä apu niille, jotka ilman omaa syytään ovat jumissa lentokentillä. Näistä asioista on keskusteltu useamman kerran Euroopan parlamentin istunnoissa ja erityisesti liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. Paradoksaalisesti kuitenkin vasta tulivuoren purkautuminen Islannissa on tehnyt meidän kaikki tietoisiksi siitä, kuinka keskeisessä asemassa ilmailuala on Euroopan unionin talouden asianmukaisen toiminnan kannalta, ja tämä koskee erityisesti niitä EU:n toimielinten edustajia, jotka tästä syystä eivät voineet osallistua hautajaisiin Krakovassa sunnuntaina.

Jörg Leichtfried (S&D). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, hyvät kollegat, katson, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden vastaus tähän kriisiin on ollut täysin tyydyttävä ja että kaikki mahdollinen on tehty. On toimittu sen periaatteen mukaisesti, että turvallisuus on kaikkein tärkeintä. Voidaan keskustella siitä, olisiko tuhkakilvi pitänyt tutkia nopeammin. Uskon, että se olisi ollut mahdollista, mutta periaatteessa on toimittu hyväksyttävällä tavalla.

Nyt meidän on keskusteltava siitä, mitä on tehtävä jumiin jääneiden ihmisten, Euroopan kansalaisten auttamiseksi, ja meidän on harkittava tätä huolellisesti. Minulle soitti eilen kolme ihmistä, jotka ovat tässä tilanteessa. Yhdessä tapauksessa on kyse perheenjäsenistä, jotka odottavat thaimaalaisella lentokentällä ja joille on kerrottu, että he pääsevät todennäköisesti lentämään 29. huhtikuuta. He ovat jo viettäneet kokonaisen viikon lentokentällä. Toisessa tapauksessa nuorille on sanottu New Yorkissa, ettei heidän pidä lähteä hotellistaan ainakaan viikkoon, koska heidät voidaan hakea koska tahansa. Kolmas tapaus koskee eläkeläisperhettä Norjan merellä sijaitsevalla saarella. Heillä ei ole enää varaa maksaa majoitustaan, mutta he eivät pääse lähtemään.

Meidän on Euroopan parlamentissa ajateltava näitä asioita ja keskusteltava niistä. Meidän on tarjottava näille ihmisille ratkaisuja, tuettava heitä ja esitettävä hyödyllisiä ehdotuksia. Emme voi jättää tässä tilanteessa olevia Euroopan kansalaisia oman onnensa nojaan, vaan meidän on autettava heitä.

Puhemies. - (ES) Paljon kiitoksia, hyvät parlamentin jäsenet. Olemme nyt erityislaatuudessa tilanteessa, sillä keskustelemme aiheesta, joka on kiireinen ja monille hyvin järkyttävä, erityisesti kansalaisille, joten meillä on enemmän kuin koskaan "catch-the-eye"-pyyntöjä.

Tämä on ennätys, sillä uskoakseni meillä on 13 tai 15 pyyntöä, ja vaikka jäsenet edelleen pyytävät puheenvuoroja, emme luonnollisesti voi antaa puheenvuoroa 20 henkilölle.

Pyrimme kuitenkin antamaan kaikille mahdollisuuden puhua, muun muassa siihen asti, kunnes puhemies palaa, sillä hän poistui hetkeksi ja minä toimin hänen sijaisenaan valmistelematta. Koska en tahdo aloittaa seuraavaa keskustelua, noudatamme "catch-the-eye" -menettelyä niin kauan kuin puhemiehen silmä välttää tai kaikki halukkaat ovat puhuneet.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen kiitollinen komission varapuheenjohtajalle ja puheenjohtajavaltio Espanjan ministerille heidän puheistaan ja heidän tekemästään työstä.

Minusta siinä, että tässä tilanteessa ensisijaiseksi katsotaan turvallisuuden takaaminen, ei ole mitään kiistanalaista, ja turvallisuus on taattu, sillä tämän katastrofin, tämän odottamattoman luonnontapahtuman seurauksena yhtään lentokonetta ei ole joutunut tuhkapilven aiheuttamaan onnettomuuteen.

Turvallisuustavoite on siis saavutettu, ja voimme olla siitä vain iloisia. Vielä on jäljellä kaksi ongelmaa: joista ensimmäinen on aikataulu. Olisiko toimia voitu toteuttaa nopeammin? Olisiko niitä voitu toteuttaa aikaisemmin? Olisiko voitu tehdä jotain asiaan puuttumiseksi nopeammin ja ilmailukenteelle turvallisen alueen avaamiseksi aiemmin, ottaen huomioon valtavat taloudelliset vaikutukset, joita tällä katastrofilla on lentoliikenteeseen ja lentoyhtiöihin? Eikö toimia voitu toteuttaa aikaisemmin? Tähän tarvitaan vastauksia.

Toinen asia: tuhannet matkustajat ovat edelleen lentokentillä ja heidän on pysyttävä hotelleissa, vaihdettava...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, liikenteen asiantuntijat ovat käyttäneet puheenvuoroja tässä keskustelussa. On totta, että olemme keskittyneet voimakkaasti tämän poikkeuksellisen ja ennakoimattoman tilanteen aiheuttamiin taloudellisiin ongelmiin.

Tähän liittyy myös inhimillisiä näkökohtia, ja minä tarkastelen tilannetta pikemminkin kansalaisten puolustajana kuluttajina, sillä useat tuhannet heistä ovat tällä hetkellä jumissa jossain päin maailmaa, eivätkä pääse kotiin. Minä ajattelen pikemminkin heitä ja erityisesti niitä, joilla ei ole enää varaa jäädä sinne missä ovat, jotka ovat jumissa ja joilla ei ole muuta mahdollisuutta.

Tyhjän ilmatilan ja ahdingossa olevien ihmisten osalta lentokentillä on harkittava liikennedirektiivien, erityisesti lentoliikennettä koskevien direktiivien uudelleenlaatimista. Matkapaketteja koskevaa direktiiviä tarkistetaan todennäköisesti. Emmekö voisi – tästä ei vielä ole puhuttu – harkita pakollista vakuutusta, joka kattaisi matkustajat tällaisessa *force majeure* -tilanteessa, jotta he eivät joutuisi hätään?

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä tilanne koettelee meitä ja saa meidät ymmärtämään voimattomuutemme luonnonvoimia vastaan. Vakavasti otettavana organisaationa Euroopan unionin olisi kuitenkin oltava paremmin valmistautunut tällaisiin tilanteisiin ja erityisesti oltava valmis toimimaan tehokkaasti hätätapauksissa. On tietenkin vaikeaa valmistautua johonkin, joka saattaa tapahtua 150 vuoden välein, mutta tällä hetkellä havaitsemme, että Euroopan rautatieinfrastruktuuri ja yhteysverkosto ovat täysin riittämättömiä. Meidän on täällä vastattava kysymykseen siitä, kuinka tilannetta on parannettava.

Muita kysymyksiä, joista meidän on keskusteltava, ovat ensinnäkin se, minkälaista julkista tukea tarjotaan hädässä oleville yrityksille. Tiedämme, että tarvitaan valtavia rahasummia korjaamaan näiden yritysten taloudellista tilannetta. Toinen kysymys on se, kuinka meidän olisi kehitettävä strategiaa, jonka avulla olisimme pitkällä aikavälillä valmiita toimimaan ja parantamaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, komission varapuheenjohtaja sanoi menettelyjen olevan absurdeja ja vanhentuneita. Ollaan siis johdonmukaisempia.

Olemme hukanneet liian monta mahdollisuutta, liian monta perussopimusta, joihin olisimme voineet sisällyttää yhteisön toimivallan eurooppalaisessa ilmatilassa. Vaikka emme kyenneet toimimaan kuten olisi pitänyt ilmatilassa, voimme tehdä niin maassa. Voimme esimerkiksi seurata matkustajien oikeuksien toteutumista sekä toimia välittäjänä tai pyytää aselepoa maaliikenteen monissa työtaisteluissa. Vähimmäispalveluita ei tarvita, tarvitaan enimmäispalvelut kaikille.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, toivon, ettei Euroopan liikennealan nykyinen vaikea tilanne kestä kauaa ja muutu todelliseksi liikennekriisiksi. Saimme kalliin, mutta hyvin opettavaisen kokemuksen. Meidän on tehtävä oikeat johtopäätökset, ja tässä joitakin, jotka syntyivät välittömästi. Ensinnäkin liikenteen turvallisuus, niin laadun kuin kansalaisten matkustusmahdollisuuksien aloilla, on meille yhteinen ensisijainen velvoite. Toiseksi on kehitettävä tasapainoisesti kaikkia liikennemuotoja, mutta varsinkaan rautatieliikennettä ei pidä unohtaa. Kolmanneksi tehokas liikenne on koko talouden elinehto. Tavarakuljetukset ja työvoiman liikkuvuus ovat kehityksen kannalta ratkaisevia, ja meidän on erityisesti muistettava tämä talouskriisin aikana. Lopuksi, tarvitaan asianmukaisia menettelyjä, koordinoitua, erillistä tukea lentoyhtiöille, keskinäistä avunantoa ja eurooppalaista solidaarisuutta kansalaisten eduksi.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, katastrofi on osoittanut meille, ettei meillä ole Euroopan unionissa menettelyjä tällaisista tulivuorenpurkauksista seuraavien katastrofien käsittelyyn.

Ensinnäkin Euroopan unionin olisi koordinoitava turvallisuuteen liittyviä asioita ja päättää, voivatko lentokoneet lentää. Tämän ei pidä kuulua jäsenvaltioiden yksinomaiseen päätösvaltaan. Toiseksi meidän on tarkasteltava taloudellista vastuuta koskevaa kysymystä. Minusta tällaisia tilanteita koskeva eurooppalainen vakuutusjärjestelmä, tai kenties kansalliset vakuutusjärjestelmät, voisivat olla ratkaisu. Kolmanneksi, mitä tulee tiettyjen valtioiden väliseen kauttakulkujärjestelmään jumiutuneita matkustajia koskevaan logistiikkaan, havaittiin todellinen liikkuvuusongelma liikenne- ja TNT-verkoissa ja suurnopeusjunissa. Lopuksi, katson, että Euroopan unionin ulkopuolella jumiin jääneiden matkustajien tapauksessa Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi oltava valmis ratkaiseviin menettelyihin heidän auttamisekseen. Toivon, että otetaan käyttöön tällaiset nopeat menettelyt.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme kokeneet odottamattoman mullistuksen muutaman viime päivän aikana. Lentokoneet, joista olemme riippuvaisia matkustaessamme alueiltamme Brysseliin ja Strasbourgisiin, eivät ole enää käytettävissä. Mullistus on ollut valtava. Olemme joutuneet käyttämään junia, laivoja ja linja-autoja, kaikki on sujunut paljon hitaammin ja monet jäsenet ovat juuri ja juuri päässeet tänne.

Olemme kuitenkin muutaman viime päivän aikana havainneet, että olemme täysin riippuvaisia lentokoneista, olemme havainneet, että on vaihtoehtoisia välineitä, mutta Euroopan nykyinen rautatieinfrastruktuuri on riittämätön, se ei ole nykyaikainen. Voimmeko kenties kuvitella, että Euroopan unionissa olisi täydellinen suurnopeusjunaverkosto, että Euroopassa kaikki alle tuhannen kilometrin matkat tehtäisiin junalla ja lentokoneita käytettäisiin vain pitkiin matkoihin?

Lentoliikenteen vaikutus Euroopan unionin ilmastoon on valtava. Se on suurempi kuin jalostamoiden ja terästehtaiden...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, uskon, että niillä vastauksilla, joita nyt voidaan antaa, voidaan vain lieventää nykytilannetta, mutta niillä ei voida ehkäistä tätä toistumasta.

Liikenteessä ei ole oikoteitä, ei ole lyhyen aikavälin ratkaisuja, ja tämän olisi oltava mahdollisuus – varsinkin nyt valkoista kirjaa laadittaessa – sisällyttää, ottaa käyttöön ja luoda tarvittavia toimenpiteitä liiallisen lentoliikenneyhteyksistä riippuvuutemme vähentämiseksi. Meidän on tasapainotettava näitä yhteyksiä helpottamalla ja vahvistamalla vaihtoehtoja, jotka tällä hetkellä kärsivät vertailussa, kuten rautateitä ja meriliikennettä.

Tämän vuoksi uskon, että sekä komission varapuheenjohtaja Kallas että mietinnön esittelijä Grosch ovat panneet merkille kaikkien jäsenten esittämän pyynnön, joka koskee tarvetta vahvistaa rautateitä ja tämän liikennemuodon Euroopan laajuisia verkostoa.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Arvoisa puhemies, tämän aamun keskustelussa on sanottu paljon järkeviä asioita, mutta minusta meidän on tarkasteltava hieman enemmän tulevaisuutta. Olemme kokeneet jotain, joka tulee toistumaan. Islantilaiset asiantuntijat sanovat, ettei ole kyse siitä, tuleeko purkauksia lisää, vaan pikemminkin siitä, milloin niitä tulee. Tämän vuoksi meidän on katsottava hieman pidemmälle tulevaisuuteen ja selvítettävä, kuinka toimimme tilanteessa sitten kun se toistuu tulevaisuudessa. Osana tätä meidän on minusta aika tarkastella suurnopeusjunayhteyksien aikaansaamista eurooppalaisten pääkaupunkien välille sekä sitä, kuinka saamme toteutettua tarvittavan yhteentoimivuuden.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Hyvät kuulijat, meille kaikille on tietenkin selvää, että matkustajien turvallisuuden on oltava aivan ensisijaista ja että käymme tänään tätä keskustelua pääasiassa koska luonto on muistuttanut meitä tästä. Lennot on peruttu suurimmassa osassa Eurooppaa, matkustajat joutuvat odottamaan loputtomasti, lentoyhtiöt ovat konkurssin partaalla, alan työntekijät pelkäävät työpaikkojensa puolesta, taloudelliset vahingot ovat valtavia. Lentoyhtiöillä on luonnollisesti oikeus ajatella, että jos maanviljelijät voivat vaatia korvauksia luonnonkatastrofeista, niin niilläkin on oikeus korvauksiin. Ympäristön kannalta olemme varmasti parin viime päivän aikana tehneet suuren palveluksen.

Yhteenliittännät – olkoon opetuksena se, että Euroopassa on yhdennettävä entistä paremmin lento-, rautatie- ja tieliikennettä, että meidän on tarjottava rahoitusta suurnopeusjunille ja että saastuttamista on vähennettävä. Meidän on kyettävä välittömiin ja vastuullisiin toimiin ja ennen kaikkea otettava huomioon matkustajien turvallisuus.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista sympatiani kaikkia kriisistä kärsineitä kohtaan. Kriisi on nyt sana, jonka olemme kuulleet usein viime aikoina. On talouskriisi, rahoituskriisi, liikennekriisi ja kaikki muut mahdolliset kriisit. Jos jokin on tullut selväksi, niin se, että yhteiskuntamme on hyvin haavoittuvainen tällaisissa kriiseissä. Tarvitsemme turvaverkon. Meillä on tapana puhua paljon vihreästä yhteiskunnasta, mutta vihreään yhteiskuntaan on kuuluttava myös vihreä liikenne, emmekä selvästikään ole tehneet työtämme tämän osalta.

Monet ryhmäni jäsenet ja muutkin ovat jo todenneet sen: meidän on kiireesti investoitava vihreään liikenteeseen sekä parempiin ja nopeampiin yhteyksiin EU:ssa – ja tietysti parempiin ja nopeampiin yhteyksiin myös EU:n ulkopuolella, jos meillä on sananvaltaa siellä – rautateiden ja miksei myös vesiliikenteen avulla. Se olisi hyväksi taloudelle, hyväksi ilmastolle ja hyväksi myös yhteiskunnan vakaudelle, sillä sitä tarvitaan epätoivoisesti.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, on tullut selväksi, että koko asian keskipisteessä ovat matkustajat. Me haluamme, että eurooppalaisia matkustajia kuljetetaan turvallisesti. Haluamme turvallisuutta, mutta haluamme myös liikennevaihtoehtoja. Katson, että me tarvitsemme kaikkia käytettävissä olevia liikennemuotoja. Tarvitsemme lentokoneita, koska lentämistä ei voida korvata toisella ratkaisulla. On puhuttu paljon suurnopeusjunista. Olisi tietenkin hyvä saada niitä lisää, mutta mitä hyötyä on suurnopeusjunasta, jos sen on pysähdyttävä rajalle?

Tämän vuoksi uskon, että meidän on edettävä askel kerrallaan. Ensinnäkin tarvitsemme jatkuvuutta eurooppalaiseen rautatiejärjestelmään, aivan kuten tarvitsemme yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa. Koska kaikki poliittiset ryhmät ovat puhuneet jäsenvaltioiden välisen paremman koordinoinnin puolesta, kehotan kaikkia ryhtymään toimiin, sillä puolueet jäsenvaltioissa ovat vastuussa edistymisen pysähtymisestä tällä alalla. Olkaa hyvät ja huolehtikaa siitä, että puolueet kotona jäsenvaltioissa kannattavat avoimesti Euroopan liikenteen avaamista. Jos me kaikki saamme omat puolueemme vakuutettua, tilanne paranee tulevaisuudessa.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Viime päivinä on puhuttu paljon lentoyhtiöiden taloudellisista tappioista, jotka ovat tosiasia. On yhä selvempää, että on hyväksyttävä mekanismi avun tarjoamiseksi näille yhtiöille, varsinkin koska islantilaisen tulivuoren purkautumisen aiheuttama kriisi voi pitkittyä.

Katson kuitenkin, että matkustajien turvallisuuden ja kuluttajansuojan on oltava aivan ensisijaisia asioita. Matkustajat ovat hyvin tyytymättömiä, ja heidän kohtelunsa vaihtelee valtiosta ja lentoyhtiöstä toiseen. On selvää, että käytäntöjä tällä alalla on standardoitava, mikä olisi valtava askel eteenpäin niiden matkustajien kannalta, jotka tällä hetkellä ovat matkalla paikasta toiseen ilmatilan uudelleen avaamista koskevassa epävarmassa tilanteessa.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, joidenkin päivien aikana kokemamme kriisi on myös osoittanut – ja tätä ei ole tarpeeksi korostettu – Euroopan unionin viime vuosikymmenellä toteuttaman Lissabonin strategian epäonnistumista.

Epäonnistuminen, joka johtui sääntelyn purkamisesta ja raivokkaasta kilpailusta, osoittaa nyt tämän kriisin myötä, että Euroopan unioni ei ole kyennyt koordinoimaan tarvittavaa lähestymistapaa, joka olisi mahdollistanut sekä lentokentille jumiutuneiden kansalaisten suojelun että etenemissuunnitelman esimerkiksi sallimalla lentoyhtiöiden toteuttaa koelentoja. Kehotan tämän vuoksi Euroopan unionia ryhdistäytymään.

Meille kerrotaan, että tarvitsemme lisää Eurooppaa. Tarvitaan todellakin Euroopan unionin tukemaa julkista palvelua niin merkittävällä alalla kuin lentoliikenne.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, kriisi oli tietenkin odottamaton ja ennalta varautumisen periaatteen on luonnollisesti oltava etusijalla. Tästä on kuitenkin myös otettava opiksi, ja ensimmäinen opetus on, ettei viiteen päivään ole kuultu riittävän voimakasta ja poliittisesti vastuullista eurooppalaista ääntä. Tällaista ääntä olisi kaivattu matkustajien etujen suojelemissa, heidän oikeuksiensa selvittämisessä, vaihtoehtoisten liikennemuotojen etsimisessä ja ratkaisujen koordinoinnissa.

Toinen johtopäätös on, ettei tavallisten kansalaisten pidä joutua keskelle voimien mittelyä toisaalta niiden välillä, jotka haluavat välttää taloudelliset tappiot, ja toisaalta niiden, jotka haluavat säilyttää ennalta varautumisen periaatteen. Tarvitaan selkeää avoimuutta ja selkeää objektiivisuutta niissä edellytyksissä, joilla pääsemme tästä tilanteesta, jossa koko Euroopan ilmatila on suljettu. Tämän vuoksi tieteellisten kokeiden parantaminen ja koordinointi tasolla...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, ennalta varautumisen periaatteesta on tullut vastuuttomuuden periaate. Kohdattaessa pieninkin riski ennalta varautumisen periaate kehottaa luopumaan kaikesta vastuusta. Mikään niin kutsutuista vastuullisista osapuolista ei uskalla enää kantaa vastuutaan.

Mahdollinen influenssaepidemia? Heti kutsutaan tuhansia ihmisiä rokotettavaksi. Purkautuva tulivuori? Suljetaan heti koko Euroopan ilmatila, vaikka kokemus on osoittanut, ettei vulkaaninen tuhka ole todella vaarallista kuin koneille, jotka lentävät tiiviin pilven läpi.

Ennalta varautumisen periaatteen vuoksi yhtiömme ovat kuitenkin joutuneet vastuullisten osapuolten vastuusta kieltäytymisen uhreiksi, asiantuntijoiden heikkouden ja politiikan kyvyttömyyden uhreiksi, sillä nyt vain keskustellaan tarpeesta vähentää liiallista riippuvuuttamme lentoliikenteestä sekä investoida enemmän rautatieverkostoon, kenties laajentamalla niitä Aasiaan, Amerikkaan ja Oseaniaan saakka sekä kaikille saarille siinä välillä.

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, minusta täällä ollaan selvästi yhtä mieltä siitä, että meidän on ennen kaikkea keskityttävä luontoon. Jäsen Cramer totesi tämän varsin selvästi, ja olen hänen kanssaan samaa mieltä, sillä tämä on meille kaikille tärkeä viesti. Meidän on tietenkin myös keskityttävä Euroopan unioniin, yhteisön toimiin vastauksena kriisiin, jolla on merkitystä koko Euroopan kannalta ja jolla on hyvin vakavia vaikutuksia miljooniin Euroopan kansalaisiin ja Euroopan ulkopuolisten valtioiden kansalaisiin sekä merkittävien eurooppalaisten alojen talouteen.

Oli välittömästi selvää, että tapahtumat yllättivät jäsenvaltiot, joilla on päätöksentekovalta avata lentokenttiä, joten Euroopan unioni puuttui välittömästi asiaan. Arvoisa jäsen Speroni ja arvoisa jäsen Ferreira, toistan vielä, että toimimme välittömästi. Perjantaina kävi selväksi, että tilanne oli muodostumassa vakavaksi. Heti kun tämä kävi ilmeiseksi, Euroopan komissio sekä neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja ja Eurocontrol ryhtyivät välittömästi töihin, ja sunnuntaina – kuten komission varapuheenjohtaja Kallas totesi aiemmin – komissio ja puheenjohtajavaltio tulivat julkisuuteen – varapuheenjohtaja Kallas ja minä – selittämään tilannetta ja selvittämään sitä, mitä tullaan tekemään. Toteutettavat toimet olivat Eurocontrolin eilinen kokous sekä puheenjohtajavaltio Espanjan koolle kutsuman ja Espanjan julkisten töiden ministerin johtaman ylimääräisen neuvoston päätös, joka tehtiin eilen.

Toimia siis toteutettiin. Toimia toteutettiin, jotta saataisiin aikaan päätös, toimintaa, lähestymistapa ja luonteeltaan eurooppalainen huomio. Tänään eilisen ylimääräisen neuvoston päätös pannaan täytäntöön. Tänään klo 8.00 Eurocontrol määritteli neljä laajennetun turvallisuusulottuvuuden aluetta, joilla ei voida lentää, sekä muita alueita, joilla voidaan lentää, kunhan jäsenvaltioiden välillä päästään sopimukseen ja koordinoidaan toimintaa. Ilmatilaa avataan siis asteittain, mutta tämä on luonnollisesti riippuvaista olosuhteista ja luonnosta. Luonnollisesti näistä ollaan riippuvaisia, mutta eilen tehty päätös toteutuu jo tänään, ja tämä tehdään tietenkin aina ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti ottaen huomioon tarve taata turvallisuus.

Minusta välittömästi oli havaittavissa, että tässä tapauksessa yhteisön lähestymistapa merkitsi sitä, että voitiin tehdä paljon tasapainoisempi päätös. Yhteisön lähestymistapa merkitsi sitä, että voitiin ottaa huomioon erilaisia tekijöitä, jotka on aina otettava huomioon, kun tapahtuu jotain näin poikkeuksellista. Ensinnäkin se merkitsee sitä, että riskinarviointimalli on paljon tarkempi, paljon täsmällisempi. Arvoisa jäsen Sterckx, vastauksena siihen, mitä tästä totesitte, haluan sanoa, että Eurocontrol ottaa huomioon Lontoon VAACin

tekemät päätökset, mutta se aikoo ottaa huomioon myös koelennot, kansallisilta viranomaisilta saatavat tiedot, lentokoneiden valmistajilta saatavat tiedot sekä Euroopan lentoturvallisuusvirastolta Kölnissä saatavat tiedot, ja olen samaa mieltä siitä, että virastoa on vahvistettava. Kaikki tämä otetaan huomioon, jotta voidaan laatia entistä täsmällisempiä karttoja, kuten nyt tapahtuu juuri tällä hetkellä Eurocontrolin laatiman teknisen ehdotuksen kautta, joka perustuu tieteelliseen tietoon.

Eurooppalainen lähestymistapa merkitsee sitä, että turvallisuus, joka on olennainen, perustavaa laatua oleva periaate, ohi kaikkien muiden periaatteiden, voidaan ottaa huomioon samaan aikaan, ja olen siis samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat tämän. Se merkitsee, että taloudelliset seuraukset voidaan ottaa huomioon, ja komissio on perustanut työryhmän – jonka olette myös ottaneet oikein hyvin vastaan – laatimaan raportin ensi viikoksi talouteen liittyvistä näkökohdista. Se merkitsee myös, että voidaan ottaa huomioon kansalaisten oikeudet ja heidän liikkuvuutensa. Tämän vuoksi kehotan jälleen kaikkia Euroopan unionin hallituksia auttamaan kansalaisia pääsemään kotiin, hyödyntämään kaikkia mahdollisia viestintäkeinoja ja toteuttamaan erityisiä ja poikkeuksellisia ponnisteluja tämän eteen, sillä se on kansalaisten pääasiallinen oikeus: päästä kotiin, päästä sinne, mihin haluavatkin. Vaadimme siis, että heidän oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen kunnioitetaan.

Tulevaisuuden osalta uskon tämän tilanteen avaavan meille yleiskuvan hyvin perusteelliseen keskusteluun, ja Euroopan parlamentti on oikea paikka käydä tätä keskustelua. Keskustelussa on tarkasteltava matkustajien oikeuksiin liittyviä ongelmia näissä poikkeuksellisissa oloissa sekä hätäsuunnitelman tarvetta, joka edellyttää myös avoimuutta – kuten jäsen Bilbao totesi – Euroopan unionin toimissa, jotta voidaan toteuttaa rakenteellisia uudistuksia, mikä tarkoittaa Euroopan laajuisten rautatieverkkojen vahvistamista Euroopassa. Tästä on tulossa aivan strateginen tavoite, joka kaikki näkökohdat huomioon ottaen on yksinkertaisesti Euroopan rakentamista, sillä historiallisesti nykyaikaisen valtion rakentaminen on tapahtunut kehittämällä viestintää, tieverkostoa, rautateitä ja myös meriliikenneyhteyksiä. Tulevaisuudessa Euroopan rakentaminen, 2000-luvun Euroopan rakentaminen, ei toteudu, jos sitä ei tehdä viestintäinfrastruktuurien ja tässä tapauksessa erityisesti rautatieverkoston kehittämisen kautta.

Nämä kaksi asiaa liittyvät toisiinsa, ja näiden liikenneinfrastruktuurien kehittäminen on vahvasti poliittinen, symbolinen ja todellinen asia, josta on tulossa 2000-luvun Euroopan keskeinen tavoite. Tämän osalta katson, että tämä oli oikea aika ja paikka jäsen Swobodan, jäsen Schulzin ja jäsen Álvarezin sekä muiden puhujien mainita nämä uudistukset, sillä tämä on epäilemättä tulevaisuuden osatekijä, jota kohti Euroopan unionin on tähdättävä

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän kunnioittavasti jatkamaan tätä keskustelua, sillä keskustelu on ollut aivan liian kohteliaista. Ihmisiä kohdellaan kuin saastaa rautatieasemilla, lentoyhtiöiden ja lentokenttäviranomaisten toimesta. Olemme aivan liian kohteliaita. Meidän on hyödynnettävä EU:n valtaa neuvostossa ja komissiossa ja pakotettava ihmisiä avaamaan tiedotuspisteitä. Brysselin keskusasemalla on kuusi tiedotuspistettä, joista neljä on suljettuna.

Keskustelun olisi oltava paljon pitempi ja useampien jäsenten olisi voitava osallistua siihen. En ole lainkaan tyytyväinen neuvoston ja komission toteuttamiin toimiin niiden matkustavien kansalaisten eduksi, jotka yöpyvät rautatieasemilla.

Puhemies. – (PL) Tämä on mainittu tänään useaan otteeseen. Kaikki Euroopan parlamentin jäsenet, jotka puhuivat ennen teitä, ottivat asian esiin.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä kaikista heidän huomioistaan. Haluan esittää neljä lisähuomiota.

Ensinnäkin nämä tapahtumat ovat antaneet meille paljon ajattelemisen aihetta strategisten suunnitelmiamme osalta. Yksi mielenkiintoisimmista ja tärkeimmistä asioista on eri liikennemuotojen välinen yhteentoimivuus ja joustavuus sekä rautateiden mahdollisuus toimia eräänlaisena vaihtoehtona. Tarkastelemme asiaa lähiaikoina, kun keskustelemme ensimmäisen rautatiepaketin uudelleenlaadinnasta sekä tulevaisuuden liikennettä koskevasta valkoisesta kirjasta.

Tämä on hyvin vakava asia. Keskustelimme siitä myös eilen ministerineuvoston kanssa. Voin luvata teille, että suhtaudumme asiaan hyvin vakavasti – myös etätyöskentelyyn ja muihin tekijöihin, joilla pyritään rajoittamaan tarpeetonta liikennettä ja matkustamista.

Mitä tulee taloudellisiin vaikutuksiin, otamme huomioon kaikki näkökohdat ja laadimme ehdotuksia. Meidän on kuitenkin oltava varovaisia. Rahaa ei tule mistään, ja asioiden on oltava oikeudenmukaisia kaikille muille talouden toimijoille. Lähestymistapamme on oltava hyvin tasapainoinen. Ihmeitä ei voi tapahtua.

Matkustajien oikeuksien osalta säännöt ovat hyvin selvät. Eräät parlamentin jäsenet esittivät kysymyksiä säännöistä ja siitä, onko niitä tarkistettava. Minusta meidän ei tarvitse tarkistaa eurooppalaisten päätöksentekijöiden, myös Euroopan parlamentin laatimia sääntöjä. Säännöt ovat hyvät. Kysymys on aivan muusta. On kyse täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta, joka kuuluu jäsenvaltioille. Meillä on selkeä suunnitelma siitä, kuinka on edettävä sääntöjen täytäntöönpanon valvonnassa ja kuinka voimme vaikuttaa jäsenvaltioihin. On selvää, mitä matkustajien oikeuksien osalta on nyt tehtävä.

Vielä yksi asia, joka ei ole kovin suuri: monet kollegat ja lehdistö ovat väittäneet, että me toimimme myöhään emmekä olleet valmistautuneita. Minä ainakin olen ollut aktiivinen koko ajan. Olin Eurocontrolissa. Olin yhteydessä ministereihin. Ongelma on täällä parlamentissa tänään sama kuin kaikilla asiantuntijoilla ja päätöksentekijöillä, mutta tämä on asia, joka kuuluu asiantuntijoille ja turvallisuusviranomaisille, ei poliitikoille. Ongelma on sama: turvallisuus vastaan joustavuus.

Olimme valmistautuneet tulivuorenpurkaukseen, mutta meillä oli erilaista näyttöä purkauksesta. Tämäkin mainittiin täällä. Tulivuorenpurkauksella on ollut vaikutusta yhteen British Airwaysin lentoon ja yhteen KLM:n lentoon, joten säännöt on laadittu vakavan riskin perusteella. Viranomaiset toimivat sen oletuksen perusteella, että riski on vakava ja lennot on peruttava.

Nyt meillä on monipuolisempi lähestymistapa. Sunnuntaina suurin osa koelennoista toteutettiin ja tiedot tulivat Eurocontroliin, jossa keskustelimme asioista – koelennoista ja näiden lentojen lopullisista tuloksista. Nyt meillä on joustavuutta, ja asia on edelleen jäsenvaltioiden hallinnassa. Me edistämme yhtenäistä ilmatilaa koskevaa hanketta, joka on hyvin lupaava eurooppalainen hanke, ja ministerien kesken on vallalla yhteisymmärrys siitä, että tämä on etenemistie, johon kuuluu parempi koordinointi yhteisön tasolla.

Tämä on suuri mahdollisuus. Nämä huomiot halusin esittää. Mitä tiedottamiseen tulee, haluan todeta, että komissio antoi lehdistötiedotteet matkustajien oikeuksista torstaina ja perjantaina. Totesimme, että matkustajien oikeuksiin on suhtauduttava hyvin vakavasti. Tiedot matkustajien oikeuksista tulivat komissiolta välittömästi, ja sunnuntaista alkaen tietoja saatiin yhä kattavammin, eiliseen mennessä hyvin kattavasti.

Näin asia on. Asia ei ole loppuun käsitelty. Menee ainakin kolme tai neljä päivää, ennen kuin suurin osa lennoista taas lennetään. Talouden ja matkustajien kannalta ratkaisu on lentojen käynnistäminen uudelleen, se, että lentoyhtiöt kuljettavat matkustajat kotiin tai määränpäähensä. Tilanne on edelleen vaikea, ja meidän on tarkasteltava sen seurauksia.

Kiitos kommentistanne. Meillä on monta mahdollisuutta keskustella lisää tästä aiheesta.

Puhemies. – (PL) Keskustelu, jonka nyt päätämme, oli varmasti istuntonne merkittävin. Vaikka pelkästään tämän keskustelun vuoksi kannatti kokoontua täällä Strasbourgissa. Tämä keskustelu oli jotain, mitä kansalaiset meiltä odottavat – että me tarkastelemme näitä ongelmia, ja juuri tästä olemme puhuneet aamusta alkaen. Aihe on mitä merkittävin.

Haluan esittää kiitokseni myös siitä, että 14 Euroopan komission jäsentä osallistui loppukeskusteluunne. On hyvin tärkeää, että he kuulivat huomautuksenne.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Kinga Gőncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Vaikka lentoviranomaisten toimien ansiosta tuhkakilvi ei onneksi vaatinut ihmishenkiä, tiedottamisen ja koordinoinnin taso Euroopassa ei saa hyvää arvosanaa. Ilmatilan sulkeminen aiheutti vaikeuksia sadoille tuhansille eurooppalaisille estäessään näitä pääsemästä määränpäähensä. Kaikki pyrkivät selviytymään odottamattomista ongelmista, mutta riittämätön tiedotus pahensi tilannetta. Matkustajille ei usein tarjottu asianmukaista tietoa puhelimitse tai internetissä. Lisää sekaannusta aiheutti se, että lentoviranomaiset ja lentoyhtiöt antoivat ristiriitaisia tietoja. Myös lentoliikenteen ja maaliikenteen välinen koordinointi puuttui. Koimme henkilökohtaisesti, kuinka tärkeää on nykyaikaistaa julkisen liikenteen yhteyksiä jäsenvaltioiden välillä ja kehittää Euroopan laajuisia liikenneverkkoja. Olen tyytyväinen komission määrätietoisuuteen kriisinhallintatoimiin. Tätä varten perustetun työryhmän on vahvistettava lentoliikenteen ja lennonjohtoviranomaisten välistä koordinointia, ja olisi syytä tutkia myös 1980-luvulla käyttöön otettujen turvallisuustoimenpiteiden jatkuvaa kelpoisuutta. Suosittelen, että vastaavissa

kriisitilanteissa Euroopan parlamentti ei enää hankaloita valmiiksi kaoottista liikennejärjestelmää kulkemalla Brysselin ja Strasbourgin väliä. Sen sijaan täysistunnot olisi pidettävä Brysselissä.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelumme Euroopan lentoliikenteen tilanteesta ei pidä rajoittua aivan tyhjänpäiväiseen kysymykseen siitä, kuinka me pääsemme Euroopan parlamentin istuntoon Strasbourgiin. Liiallinen keskittyminen tähän näkökohtaan antaa Euroopan parlamentin jäsenistä perusteettoman itsekään vaikutelman. Meidän on käytettävä mielikuvitustamme. Euroopan ilmatilan pitkäaikaisen sulkemisen sosiaaliset, taloudelliset ja jopa poliittiset vaikutukset voivat osoittautua valtavaksi haasteeksi koko Euroopalle. Puolassa eräät poliitikot ja toimittajat kyselevät, miksi jotkut eivät päässeet Krakovaan sunnuntaina, vaikka toiset pääsivät. He kysyvät myös, miksei ollut mahdollista päästä Krakovaan rautateitse tai maanteitse sunnuntaina, mutta oli mahdollista päästä näillä keinoin Strasbourgiin maanantaina. Islantilaisen tulivuoren purkauksen seurauksilla tulee olemaan hyvin voimakas maailmanlaajuinen ulottuvuus. Emme tavallisesti tule ajatelleeksi lentoliikenteen valtavaa merkitystä. Pelkästään Etiopian tappiot, jotka johtuvat siitä, ettei sieltä voida tuoda kukkia Eurooppaan, ovat kolme miljoonaa euroa päivässä. Meidän on toteutettava hyvin huolellinen analyysi siitä, kuinka ilmatilan sulkeminen vaikuttaa työmarkkinoihin, kilpailukykyymme ja koko talouteen ja kuinka se vaikuttaa tavallisten ihmisten elämään. Kuka tietää – saattaa olla, että tämä huomaamaton tapahtuma Islannissa määrittää Euroopan unionin tulevaisuuden. Kiitos.

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Islannin tulivuorenpurkauksen vuoksi peruutettujen ja rajoitettujen lentojen tuloksena tuhannet ihmiset ovat jumissa lentokentillä vaikeissa oloissa. Huolimatta lentojen huomattavasta viivästymisestä (alle 1 500 kilometrin lentojen osalta yli kaksi tuntia) lentoyhtiöt ovat tarjonneet hyvin vähän jos ollenkaan apua eivätkä ne ole antaneet asianmukaista tietoa matkustusvaihtoehdoista ihmisten määränpäihin. Ne eivät ole järjestäneet matkustajille ilmaisia puheluita, faksia, sähköpostia tai internetpalveluita eivätkä ole tarjonneet myöskään kauttakulkua tai majoitusta, vaikka matkustajilla on EU:n asetusten mukaan oikeus tällaiseen tukeen. Vammaiset, ikääntyneet tai lapsiperheet ovat tällaisissa poikkeustilanteissa muita haavoittuvampia, ja niin on ollut nytkin. Tämä odottamaton tilanne on osoittanut, että aiemmin kunnioitetut matkustajien oikeudet voidaan pyyhkäistä olemattomiin minuuteissa ja että matkustajien oikeuksia koskevaa peruskirjaa, jota minäkin olen aiemmin vaatinut, tarvitaan erityisen paljon lentoyhtiöiden ja asiasta vastaavien elinten avuttomuuden toistumisen torjumiseksi. Suosittelen samalla, että poikkeuksellisen muutoksen tapauksessa olisi automaattisesti pakollista lähettää tietoja ja viesti vaihtoehtoisista ratkaisuista jokaisen matkustajan matkapuhelimeen.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), kirjallinen. – (PL) Islantilaisen Eyjafjöll-tulivuoren purkauksen aiheuttama vulkaaninen tuhkapilvi on häirinnyt tehokkaasti lentoliikennettä Euroopassa viime päivinä. Tähän mennessä on peruttu kymmeniä tuhansia lentoja, joten matkustaminen on matkustajille mahdotonta. Tämä on koko Euroopalle sekä kansallisille ja EU:n viranomaisille opetus, josta meidän on tehtävä johtopäätöksiä tulevaisuuden varalle siten, etteivät vastaavanlaiset tapahtumat tulevaisuudessa halvaannuta Eurooppa-neuvoston tai parlamentin työskentelyä. Tilanteesta kärsineiden joukossa oli myös Euroopan parlamentin jäseniä, jotka minun laillani eivät päässeet Strasbourgin istuntoon tällä viikolla. Tämän viikon Strasbourgin-istunnostamme on käyty paljon väittelyä, sillä jotkut jäsenet eivät yksinkertaisesti päässeet sinne vaalipiireistään. Viime minuutteihin asti emme tienneet, pidetäänkö istuntoa lainkaan. Meidän kaikkien kannalta olisi hyvä, jos meillä olisi tulevaisuudessa käytössä menettelyt, jotta olisimme valmistautuneita vastaaviin poikkeuksellisiin tilanteisiin.

Tiziano Motti (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, uutiset ovat totuttaneet meidät vitsauksiin, luonnollisiin tai tahallisesti aiheutettuihin, jotka saavat kansakunnan ja yhteiskunnan polvilleen synnyttäen hätätiloja liikenteessä ja jakelussa. EU:n talousarviosta on myönnetty varoja ja pelastuspalveluelinten välillä koordinoidaan jo toimia, kiitos aiemmin hankittujen kokemusten. Islantilaisen tulivuoren aiheuttaman kaltaista hätätilaa ei kuitenkaan osattu odottaa. Kansalaiset eivät tule unohtamaan lentokenttien ilmoitustauluja, joilla ilmoitetaan jokaisen lennon peruuntumisesta, vankilaa, joka lentokenttien transit-alueesta muodostui päivästä toiseen, eivätkä loputtomia jonoja asemilla, autonvuokrausyrityksissä ja taksijonoissa. Suurimmat taloudelliset tappiot koituivat lentoyhtiöille. Kansalaisia uhkaa naurunalaiseksi tekeminen: epämukavuuden ja odottamattomien kustannusten lisäksi, joista on vaikea saada korvausta, lentojen hinnat saattavat nousta tappioiden kattamiseksi. Tämä mahdollisuus on torjuttava. Aivan kuten luonnonkatastrofeissa Euroopan unionin on vastattava korvaamalla kansalaisille, jotka ovat kohdanneet odottamattomia kuluja pyrkiessään minimoimaan heille aiheutunutta haittaa, yhdessä lentoyhtiöiden kanssa, mutta näin toimittaessa on vältettävä kuvaamasta tätä korvausta valtiotueksi, joka on laitonta tukea. Ennen kaikkea kansalaisten on saatava vakuutus siitä, että Euroopan unioni auttaa heitä, jotta he tuntevat itsensä sekä välittömästi että välillisesti turvatuiksi. Tähän mennessä monikaan ei ole kokenut oloaan turvatuksi.

Me kehotamme täältä parlamentista, joka on huomattavasti supistunut, koska tietyt jäsenet eivät ole päässeet tänne, hyväksymään pikaisesti eurooppalainen toimintasuunnitelma kansallisten hallitusten ja elinten koordinoimiseksi ja kansalaisten turvan organisoimiseksi. Näin saisimme aikaan sen nopean vastauksen kansalaisten tarpeisiin, jota hallitukset oudosti eivät ole tällä hetkellä kysyneet takaamaan.

Slawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kuulijat, olemme kaikki todistaneet viime päivinä lentokenttien sulkemisen lähes kaikkialla Euroopan mantereella. Tilanne on epätavallinen, sillä se ei ole seurausta lakoista vaan Islannissa sijaitsevan tulivuoren purkautumisen aiheuttamasta luonnonkatastrofista. Tämä halvaantuminen, joka jossain määrin koskettaa meitä kaikkia, on tuonut mukanaan lukuisia seurauksia, kuten lentoyhtiöiden taloudellisia vaikeuksia sekä maantie- ja meriliikenteen merkityksen korostumisen. Juuri tähän haluan kiinnittää huomionne. Lentoliikenne on viime vuosina selvästi ohittanut muut liikennemuodot. Se oli nopeampaa, turvallisempaa ja mukavampaa matkustajille. Tässä tilanteessa on kuitenkin tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, jotta maantie- ja meriliikenteellä voidaan paremmin korvata lentoliikenteen halvaantumisen meille aiheuttamat haitat.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjallinen. – (RO) Lentoliikenteen turvallisuudelle ei tarvita perusteluja. Tulivuoren purkaututtua Islannissa lentoliikenne vaikuttaa sekä huonolta vaihtoehdolta että lähes mahdottomuudelta. Uskon vahvasti, että laajempi koordinointi yhteisön tasolla olisi auttanut lentokentillä ympäri maailmaa jumissa olevia EU:n kansalaisia tai niitä, joiden suunnitellut matkat eivät edes voineet alkaa. Toivon yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteutuvan jonain päivänä.

Kuten hyvin tiedätte, viime päivien täydellinen lentokielto on vaikuttanut myös parlamenttiin, tai pikemminkin sen täysistuntojen toimintaan. Minusta ei ole perusteltua siirtää äänestyksiä ja lyhentää istuntoa päivällä, vaikka vain noin 65 prosenttia parlamentin jäsenistä oli paikalla maanantai-iltana 19. huhtikuuta. Minusta istunto on pidettävä tavanomaiseen tapaan.

4. Komission lainsäädäntö- ja työohjelma 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan José Manuel Barroson julkilausuma komission lainsäädäntö- ja työohjelmasta 2010.

Haluaisin korostaa, että myös moni komission jäsen on läsnä täällä parlamentissa. Koko komissio on vahvasti edustettuna, koska aihe on äärimmäisen tärkeä meille kaikille. Olemme joutuneet hieman lyhentämään aihetta käsittelyjärjestykseen tehdyn muutoksen vuoksi, ja puheenjohtaja Barroson puheen jälkeen saamme kuulla puolueyhymien puheenjohtajien puheenvuorot. He kertovat poliittisen kantansa komission ehdotukseen vuodelle 2010. Tämän jälkeen puheenjohtaja Barroso saa uuden puheenvuoron vastatakseen puolueyhymien puheenjohtajien esittämiin kantoihin.

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kiitoksia läsnäolostanne. Meillä kaikilla oli vaikeuksia päästä Strasbourgiin. Moni jäsen ei päässyt Euroopan parlamenttiin, joten osallistujamäärä ei ole järin korkea. Päätimme olla äänestämättä tämän istunnon kuluessa, sillä kaikilla on oltava mahdollisuus äänestämiseen, mutta nyt kaikki jäsenet eivät päässeet lainkaan Strasbourgiin. Tähän istuntoon sovelletaan siis varsin uusia sääntöjä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo ja kunnia esitellä teille tänään tämän komission ensimmäinen työohjelma. Se on myös ensimmäinen työohjelma Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Minulla on ilo ja kunnia esitellä se yhdessä käytännössä koko ryhmäni, Euroopan komission, kanssa kunnianosoituksena parlamenttia kohtaan.

Työohjelman esittely tapahtuu Euroopan kannalta ratkaisevalla hetkellä, sillä nyt on aika toimia. Ohjelma on poliittisen vuoropuhelumme suora tulos. Parlamentti uskoi minulle syyskuussa vastuun toisesta kaudesta niiden tiiviiden kuulemisten jälkeen, jotka perustuvat seuraavalle viisivuotiskaudelle esittämiini poliittisiin suuntaviivoihin. Niiden perusteellisten kuulemisten jälkeen, joiden avulla saatoimme muokata yhteisen näkemyksen esitetyistä toimista, koko kollegio sai teiltä luottamusäänen helmikuussa. Toisin sanoen työohjelma on hyvin pitkälti parlamentin ilmoittamien poliittisten prioriteettien mukainen. Näin ollen se luo vankan pohjan kunnianhimoisten tulosten saavuttamiseksi.

Ensisijaisena tavoitteenamme on oltava talouskriisistä selviäminen sekä kestävän ja työllisyyttä luovan kasvun perustan luominen. Otetaan esille ensin kiireelliset kysymykset: keskustelimme vähän aikaa sitten Eurooppa-neuvoston tuloksista. Tällä välin Kreikkaa varten esitetty taloudellisen tuen väline otettiin vihdoin käyttöön 11. huhtikuuta. Komissiolla on tärkeä rooli välineen täytäntöönpanossa sitten, kun Kreikka pyytää

sen käyttöönottoa. Tämä on looginen seuraus siitä, että komissio on alusta asti ollut aktiivisesti mukana Kreikan rahoitusongelmien ratkaisemisessa ja euroalueen vakauden säilyttämisessä. Olemme aina noudattaneet osallistumisessamme toissijaisuusperiaatetta ja myös vastuun periaatetta.

Meidän on tehtävä kuitenkin vielä enemmän sekä pohdittava syitä näihin ongelmiin ja keinoja niiden estämiseksi tulevaisuudessa. Tästä syystä vakaus- ja kasvusopimusta tarkistetaan parhaillaan talouden valvonnan tehostamiseksi ja valvonnan laajentamiseksi koskemaan myös muita kysymyksiä kuin budjettivajeita. Tarvitsemme pysyvää kriisienratkaisumekanismeja. Sanalla sanoen meidän on osoitettava, että Euroopan unioni ja varsinkin euroalue ovat nykyisten haasteiden tasolla, joten meidän on hyödynnettävä kaikki Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet.

Tämän vuoksi komission yksi ensisijaisista aloitteista ensi kuussa on tiedonannon antaminen talouspolitiikkojen koordinoinnin lisäämisestä. Me kaikki tiedämme, että panoksena tässä on Euroopan yhteinen etu. Unionin on vahvistettava järjestelmää ja otettava huomioon riskien ja taloudellisen tasapainon koko kirjo. Myös sisäisiä mekanismeja täytyy parantaa. EU voi auttaa julkistalouksia palaamaan terveelle pohjalle sekä luoda laaja-alaiseen ja kestäväan elpymiseen johtavat puitteet niin, että se ottaa käyttöön nykyistä tukevammat rakenteet ja soveltaa entistä paremmin koordinoitua lähestymistapaa.

Hyvät kuulijat, olemme viimeisen puolentoista vuoden aikana edenneet hurjasti entistä eettisemmän, vankemman ja vastuullisemman rahoitusjärjestelmän kehittämisessä. Meidän on jatkettava tällä tiellä, korjattava jäljellä olevat sääntelyn puutteet sekä varmistettava, että valvontarakenteemme pysyvät jatkuvasti muuttuvan sektorin vauhdissa.

Olen vakuuttunut siitä, että hedge-rahastoja ja private equity -rahastoja koskeva ehdotuksemme saavuttaa pian ratkaisevan vaiheen. Komissio uskoo, että lainsäädäntövallan käyttäjä hyväksyy yhteisen tavoitteemme varmistaa, että rahoitussektorin uusi eurooppalainen valvontarakenne saadaan kokonaisuudessaan toimintakuntoon ensi vuoden alussa.

Komissio aikoo esitellä vuonna 2010 useita ehdotuksia, jotka koskevat avainaloja, kuten johdannaismarkkinoita, talletussuojajärjestelmiä sekä markkinoiden väärinkäyttöä. Rahoituspalveluja käyttävien tavallisten kuluttajien etujen suojeluun kiinnitetään erityistä huomiota. Työskentelemme myös muiden, luottoriskinvaihtosopimuksia (CDS) sekä lyhyeksi myyntiä koskevien tärkeiden asioiden parissa, ja esittelemme piakkoin suuntaviivoja pankkien kriisinhoidon perustamiseksi.

komission puheenjohtaja.

– (EN) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, tämä komissio tarttui tehtäviinsä tarmokkaasti. Se esitteli Eurooppa 2020 -strategian heti virkaan astuttuaan ja valmisteli siten tietä auttaakseen Eurooppaa pääsemään jaloilleen ja takaisin älykkään, kestäväan ja osallistavan kasvun tielle. Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden ja komission on nyt toimittava yhdessä tämän impulssin luomiseksi ja säilyttämiseksi.

Kestäväan sosiaalisen markkinatalouden vision saavuttaminen vuoteen 2020 mennessä edellyttää voimakkaita ponnisteluja päätöksenteon ja yhteiskunnan kaikilla tasoilla. EU:ssa toiminnallamme on oltava aito eurooppalainen lisäarvo. Tämä on EU 2020 -strategian lippulaiva-aloitteiden päämäärä. Aloitteita ovat eurooppalainen digitaalistrategia, kattava teollisuuspolitiikka, eurooppalainen tutkimus- ja innovointisuunnitelma, luonnonvarojen tehokkaasti käytävä Eurooppa, Uudet taidot uusia työpaikkoja varten -aloite, ”Nuoret liikkeellä” (Youth on the Move) -aloite sekä sosiaalisen syrjäytymisen torjunta. Näillä toimilla EU voi muuttaa asioita.

Näin voimme jouduttaa siirtymistä luonnonvarojen tehokkaasti käyttävään ja ilmastonmuutosta sietävään talouteen. Ilmastonmuutoksen torjunta on edelleen ensisijainen tavoitteemme sekä sisäisessä että kansainvälisessä asialistassamme. Energia- ja liikennealaan kiinnitetään tänä vuonna erityistä huomiota, sillä molemmat alat ovat ratkaisevan tärkeitä siinä, että voimme tehdä kestäväan kehityksen mukaista Eurooppaa koskevasta haasteesta kilpailuvaltimme.

Yhtenäismarkkinat, jotka toimivat kotimaan markkinoina 500 miljoonalle kuluttajalle, edistävät työllisyyttä, kilpailukykyä, kohtuullista hintatasoa ja kuluttajavalintaa ja ovat edelleen Euroopan talouden tukijalka. Yhtenäismarkkinoiden täysipainoinen hyödyntäminen on erityisen tärkeää pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat merkittävien työpaikkojen luova voima Euroopan unionissa.

Yhtenäismarkkinoiden tuominen 2000-luvulle on ensisijainen tavoite komissiolle, joka tekee aiheesta uusia ehdotuksia viimeistään vuonna 2012. Aihetta käsitellään myös selvityksessä, jonka laatimista olen pyytänyt Mario Montilta ja jonka esittelemme lähiaikoina.

Haluan korostaa sosiaalisen osallisuuden merkitystä Eurooppa 2020 -strategian visiossamme. Yhteiskunnan todellinen voimavara on sen tarjoamissa mahdollisuuksissa heikoimmille kansalaisille. Meidän on tartuttava jokaiseen mahdollisuuteen työllisyyden ja sosiaalisen koheesion edistämiseksi. Tämä edellyttää valmiuksia hyödyntää uusia työpaikkoja synnyttäviä kehittyviä aloja. Se edellyttää, että ihmisille voidaan tarjota oikeanlaista osaamista korkean työllisyyden luomiseksi ja säilyttämiseksi sekä talouden siirtymäkauden helpottamiseksi. Se edellyttää myös ponnisteluja, joilla ratkaistaan talouskriisin nuorille aiheuttamat ongelmat niin, että helpotetaan työhön pääsyä opiskelun jälkeen. Tätä varten tänä vuonna vietettävänä Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuotena aiotaan luoda laaja-alainen EU:n köyhydentorjuntafoorumi. Asialista on luonnollisesti panoksemme, jolla pyrimme taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion periaatteiden täyttämiseen.

Euroopan kansalaisten huolenaiheet ja hyvinvointi ovat edelleen komission toimien keskiössä. Tukholman ohjelman kattavan toimintasuunnitelman (jonka komissio hyväksyy myöhemmin tänään) täytäntöönpanossa keskitytään nimenomaan sen varmistamiseen, että Euroopan yhdentymisen edut vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla olisivat entistä todellisempia kansalaisille.

Toimintasuunnitelma toimii jo sinällään kattavana työohjelmana komissiolle vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla. Toimintasuunnitelmassa kansalaiset asetetaan etusijalle politiikassamme niin, että helpotetaan kansalaisten erityisoikeuksien toteutumista. Toimintasuunnitelmassa pyritään myös avoimen ja turvallisen Euroopan kehittämiseen asettamalla erityinen painoarvo rajat ylittävän rikollisuuden torjunnalle sekä yhteiselle maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikalle.

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla Euroopan unionissa on kymmenen vuoden kuluessa tultu henkilöiden vapaasta liikkumisesta yhteiseen politiikkaan. Tähänastiset saavutukset ovat vaikuttavia, mutta meidän on juuri nyt, kun pyrimme ulos kriisistä, enemmän kuin koskaan ennen ajettava ja puolustettava eurooppalaisia arvoja ja ennen kaikkea hyödynnettävä kaikki Lissabonin sopimuksen tarjoama potentiaali. Toimintasuunnitelma sisältää kattavan luettelon toimista, joilla alaa koskevat jo määritellyt prioriteetit voidaan panna täytäntöön sekä EU:ssa että kansainvälisesti.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo antaa meille niin ikään välineitä osoittaa entistä suurempaa kunnianhimoa. Parlamentin lisääntynyt rooli, neuvoston päätöksenteon tehostuminen, jäsenvaltioiden mahdollisuudet toimia entistä johdonmukaisemmin ja yhtenäisemmin Eurooppa-neuvoston päätöksenteossa sekä EU:n tuomioistuimen harjoittama oikeudellinen valvonta parantavat EU:n mahdollisuuksia vastata kansalaisten odotuksiin ja huolenaiheisiin.

Kun katsomme vuoteen 2020, meidän on kyettävä ratkaisemaan myös monia pitkän ajan suuntauksia, joilla on suoranainen vaikutus kansalaisten arkipäivään. Kun toimimme nyt, se tuottaa tulosta tulevaisuudessa. Komissio aikoo esimerkiksi käynnistää julkisen kuulemisen eläkkeiden tulevaisuudesta sekä arvioida vaihtoehtoja eläkejärjestelmien kestävyys ja asianmukaisuuden varmistamiseksi. Toki millä tahansa vastaavalla alalla vipuvoima on usein kansallista, mutta se ei saa estää meitä varmistamasta, että EU tuo maksimaalisen panostuksensa.

Ulkosuhdeasioissa korkean edustajan/varapresidentin uusi rooli sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon toiminnan alkaminen tarjoavat meille välineet entistä vahvemman ja yhtenäisemmän EU:n ulkopoliittikan kehittämiseksi. Aiomme asettaa strategiset kauppapoliittiset tavoitteet, jatkaa kauppaneuvotteluja ja toimia yhteistyössä kumppanien kanssa kysymyksissä, jotka koskeva muun muassa markkinoiden pääsyä sääntelykehykseen sekä kansainvälistä epätasapainoa. Aiomme esitellä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteemme kansainvälisillä markkinoilla esimerkiksi G20:n kautta.

Komissio joutuu ratkaisemaan myös energiaa ja geopolitiikkaa koskevia haasteita varman, turvallisen, kestävä ja kohtuuhintaisen energian saannin varmistamiseksi.

Komission yhtenä avaintavoitteena on myös kansainvälisen kehitysyhteistyöasialistan jatkaminen sekä EU:n toimintasuunnitelman ehdottaminen vuonna 2015 järjestettävää vuosituhaten kehitystavoitteita käsittelevää huippukokousta varten. Aloite toimii pohjana kesäkuussa järjestettävälle Eurooppa-neuvoston kokoukselle, jossa on tarkoitus laatia EU:lle yhteinen kanta syyskuussa järjestettävää, vuosituhaten kehitystavoitteita käsittelevää YK:n korkean tason tarkistuskokousta varten. Kokouksessa on tarkoitus hyväksyä kansainvälinen toimintaohjelma vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä. Haluamme rakentaa Eurooppaa, joka olisi avoin ja osoittaisi konkreettisin teoin solidaarisuuttaan maailman heikoimpia väestönosia kohtaan.

Lisäksi julkaisemme tämän vuoden kolmannella vuosineljänneksellä talousarvion tarkistuksen, kuten parlamentin kanssa on sovittu. Tässä työssä laadimme mielestämme tärkeimmät periaatteet ja parametrit, jotta Euroopan unionin taloudellisia varoja voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaasti ottamalla kokonaisvaltaisesti huomioon Eurooppa 2020 -strategia. Aiomme lisäksi laatia yksityiskohtaiset arviot tärkeimmistä aloista, myös maataloudesta ja koheesiosta. Voin vakuuttaa, että parlamentti otetaan täysipainoisesti mukaan talousarvion tarkistuksen kaikkiin vaiheisiin.

Haluaisin ennen lopettamista selostaa lyhyesti työohjelmaan sisältyviä monia innovaatioita. Tämän työohjelman ja tulevien työohjelmien on voitava tarjota oikeanlainen kehys toimielimille, jotta nämä voisivat saada aikaan kestävän konsensuksen asioissa, joihin EU:n olisi syytä kiinnittää huomiota. Siksi meidän on oltava entistäkin poliittisempia ja otettava vastaan myös eri aloitteiden monivuotinen haaste haluamassamme laajuudessa. Meidän olisi mielestäni tulevaisuudessa valmisteltava työohjelmia niin, että niistä kävisi konkreettisesti ilmi se erityinen kumppanuus, jota minä ja komissio haluamme kehittää yhdessä Euroopan parlamentin kanssa tällä kaudella.

Työohjelma sisältää 34 strategista aloitetta, jotka haluamme ottaa asialistalle joulukuun loppuun mennessä. Olette varmasti yhtä mieltä siitä, että tämä kahdeksaa tulevaa kuukautta koskeva asialista on kunnianhimoinen.

Työohjelmaan sisältyy myös monia muita aloitteita, jotka koskevat vuotta 2010 ja sen jälkeistä aikaa. Tämä alustava luettelo käsittää aloitteita, joiden parissa komissio aikoo työskennellä tulevina vuosina. Kaikista aloitteista ei välttämättä tehdä konkreettisia ehdotuksia. Meidän on järkevän sääntelyn periaatteiden mukaisesti arvioitava perusteellisesti, mitä aloitteita on syytä viedä eteenpäin ja missä muodossa.

Työohjelmaa tarkistetaan vuosittain uusien strategisten aloitteiden määrittämiseksi ja monivuotisen osan mukauttamiseksi vaatimusten mukaisesti. Tämä "liikkuva" lähestymistapa lisää avoimuutta ja ennustettavuutta kaikkien sidosryhmien osalta sekä säilyttää joustavuuden, jota tarvitaan odottamattomiin muutoksiin vastaamiseksi. Yksi asia, jonka olemme viime vuosina oppineet, on se, että meidän olisi aina voitava ennustaa ennustamatonta. Viime vuodet ovat osoittaneet, etteivät strategiset suunnitelmat voi olla kiveen hakattuja vaan niiden on oltava käytännön realiteettien mukaisia.

Arvoisat jäsenet, komission työohjelma vuodeksi 2010, joka meillä on ilo esitellä tänään, on paitsi kunnianhimoinen myös tarpeellinen ja realistinen kehys EU:n politiikantekoa varten tulevana vuonna. Ohjelma on realistinen, koska kaikki toimielimet ovat valmiita yhdistämään voimansa ja työskentelemään yhdessä oikea-aikaisten tulosten aikaan saamiseksi Euroopan kansalaisten hyväksi. Ohjelma on myös tarpeellinen, koska nykyinen toimintamalli ei ole vaihtoehto, jos haluamme, että vuodesta 2010 tulee käännekohta. Ohjelma on lisäksi kunnianhimoinen, sillä nyt jos koskaan tarvitaan vahvaa Eurooppaa, jotta kansalaisille voidaan tarjota heidän toivomansa vaihtoehdot. He odottavat meiltä sitä, ja meidän velvollisuutemme on tehdä töitä heidän hyvinvointinsa eteen.

Puhemies. – (EN) Kiitos, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, komission tärkeimpien, kahdeksaa kuukautta koskevien aloitteiden kattavasta esittelystä.

Haluaisin vain tuoda esille, että pidämme hyvin tärkeänä mainitsemaanne strategista kumppanuutta. Erotamme toimeenpanovallan ja lainsäädäntövallan toisistaan, mutta yhteistyömme on ratkaisevan tärkeää kansalaistemme kannalta, joten olemme kuunnelleet hyvin mielissämme puhettanne tarpeesta pitää komission ja parlamentin väliset suhteet mahdollisimman tiiviinä. Läsnäolonne ja komission jäsenten läsnäolo täällä istunnossa tänään ovat paras osoitus siitä, että komission aikomukset ja teot ovat sopusoinnussa keskenään. Paljon kiitoksia siitä.

József Szájer, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä on tyytyväinen siihen, että komissio on tarttunut kunnianhimoisesti työhön ja esitellyt vuoden 2010 työohjelmansa. Suhtaudumme ohjelmaan sen tarkoittamassa hengessä, kun komissio on läsnä, ja osoituksena siitä, että komissio kunnioittaa parlamenttia ja ottaa sen vakavasti. Olemme iloisia siitä, että koko komissio on läsnä. Olemme kuitenkin harmissamme siitä, että tänä vuonna on tuhlattu jo paljon aikaa, sillä Lissabonin sopimuksen ratifioinnin viivästyminen on jo estänyt lainsäädäntöohjelman yhdenmukaistamisen ja talousarvion laatimisen tänä vuonna. Uskomme kuitenkin vakaasti siihen, että prosessi saadaan käynnistettyä jälleen vuonna 2011 vähäisten ongelmien ratkaisemisen jälkeen.

Lissabonin sopimus on tullut voimaan, joten me Euroopan parlamentin jäsenet, komissio tai neuvosto mukaan lukien, emme voi enää keksiä verukkeita sille, ettemme ryhdy päättäväisesti toimiin ja aloita työtä Lissabonin sopimuksen määräysten täytäntöön panemiseksi ja kansalaisten toiveiden täyttämiseksi niin, että heidät asetetaan etusijalle poliittisissa ohjelmissamme.

PPE-ryhmä on laatinut kaksi luetteloa komission ohjelmista. Lähetämme teille tarkat tiedot ennen hyväksyntää. Nuo kaksi luetteloa, jotka haluan selostaa nyt lyhyesti, käsittävät vain yksinkertaisesti luettelon toimista, joita komission ei pitäisi tehdä, sekä eritellen luettelon toimista, jotka toivomme komission toteuttavan.

Ensinnäkin toivoisimme, ettei komissio jatkaisi enää nykyistä käytäntöä, jonka mukaan lokakuuhun mennessä vain 40 prosenttia kuluvaa vuotta koskevista komission lainsäädäntöehdotuksista on jätetty käsiteltäviksi. Tämä nimittäin tekisi tästä keskustelusta merkityksettömän. Jos käytäntö jatkuu tulevaisuudessa, tämänkaltaisia keskusteluja on turha käydä. Tällöin parlamentti ei voisi käyttää oikeuttaan voida vaikuttaa siihen, mitä ehdotuksia komission olisi syytä tehdä. Tästä syystä mielestämme on tärkeää, ettei näitä lainsäädäntöehdotuksia tai työohjelmia tarvitsisi verrata entisiin kommunistisiin viisivuotissuunnitelmiin, joissa mikään ei pitänyt paikkaansa. Niiden saavutuksilla ei nimittäin loppujen lopuksi ollut mitään tekemistä lopullisten tavoitteiden kanssa.

Lisäksi toivoimme, ettei komissio sallisi valheita tai petoksia. Tällä hetkellä useat Euroopan maat ovat kriisissä salattuaan oikeita tietoja ja valehdeltuaan budjettivajeiden koosta. Maat salasivat näitä tietoja toisiltaan, vaikka olemme kaikki samassa veneessä ja nämä asiat vaikuttavat moniin ihmisiin. Näin tapahtui myös Unkarissa ja Kreikassa. Odotamme, ettei komissio peräänny näissä tapauksissa vaan soveltaisi päättäväisesti julkisen häpeän ("name and shame") periaatetta kyseisiin maihin, sillä muutoin myöhemmin ongelmia tulee paljon lisää.

Tunnettu Unkarin 1800-luvun reformiajan ajattelija kreivi Széchenyi sanoi aikoinaan, että se, joka salaa ongelmia, lisää niitä. Meidän ei pidä salata asioita vaan ne on tuotava esille, ja sen pohjalta on toteutettava päättäväisesti tarvittavat toimenpiteet. Komission olisi syytä käyttää toimivaltaansa tässä suhteessa. Älkää käsittäkö minua väärin, en nimittäin väitä, että nämä kriisit olisivat komission syytä. Kriiseistä ovat vastuussa kyseisten maiden hallitukset, mutta meidän olisi pitänyt yhteisen hyvän nimissä vaatia äänekkäämmin ja päättäväisemmin tuloksia.

Seuraavaksi puhun asioista, joita komission olisi syytä tehdä. Ensinnäkin sen olisi edes toimittava ja tehtävä päätöksiä sekä laadittava kunnianhimoinen työllisyysohjelma. Komission olisi asetettava kansalaiset työmme keskiöön. Johtavana periaatteenamme on oltava työ, työ ja vielä kerran työ. Haluan aloittaa sanomalla, että on selvää, että meidän on käytettävä kansalaisille puhuessamme kieltä, jota he ymmärtävät. Kun puhumme vuodesta 2020, minä (entisestä kommunistisesta maasta tulevana jäsenenä) liitän sen jälleen kerran viisivuotissuunnitelmaan tai jonkinlaiseen numeroon, jota käytettiin vankeihin viitattaessa. Miksemme kutsuisi vuoden 2020 ohjelmaa EU:n työllisyysohjelmaksi, tai miksemme kutsuisi Tukholman ohjelmaa (jota ei sitä paitsi kukaan ymmärrä meitä lukuun ottamatta) Euroopan kansalaisten turvallisuusohjelmaksi? Tarkoiton tällä, että myös käyttämillämme sanoilla on tärkeä osa prosessin aloittamisessa.

Meistä on tärkeää, että pienet ja keskisuuret yritykset voivat ottaa aktiivisesti osaa työpaikkojen luomiseen. Ne eivät pitäisi siitä, että vuoden 2020 työllisyysohjelma työnnettäisiin parlamentin kurkusta alas. Tarvitsemme perusteellista keskustelua paitsi täällä parlamentissa myös jäsenvaltioiden parlamenteissa, ja keskusteluun on otettava mukaan myös jäsenvaltioiden päätöksentekoviranomaiset. Ottakaamme opiksi Lissabonin ohjelman epäonnistumisesta, sillä myöskään tätä nimeä ei kukaan ymmärrä! Panostakaamme kansalaistemme turvallisuuteen ja toteuttakaamme sen vaatimat toimenpiteet. Arvoisa puhemies, esitän enää yhden huomion: ihminen ei elä yksistään leivästä – on tärkeää myös vahvistaa yhteisiä arvojamme. Odotamme, että komissio jatkaa noita arvopohjaisia ohjelmia, joissa käsitellään kommunismia, yhteiseloja kansallisten parlamenttien kanssa sekä Euroopan yhteistä menneisyyttä. PPE-ryhmä aikoo tukea teitä, mutta kritisoimme teitä ankarasti, jos poikkeatte alkuperäisestä ohjelmasta.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisat komission jäsenet, kiitän siitä, että niin moni teistä osallistuu tämän päivän istuntoon. Valitettavasti en voi sanoa samaa kollegoistani. Minun on häpeäkseni sanottava, että osa niistä, jotka eivät ole täällä tänään, ovat poissa tahallaan. He ovat nimittäin Strasbourgissa mutta eivät täällä parlamentissa, kuten pitäisi. Se on todella valitettavaa.

Yhteisen päätöslauselman puuttuessa esittelemme teille yksittäiset kohdat, jotka voitte arvioida yksityiskohtaisesti. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme samaa mieltä kanssanne siinä, että tärkeimpiä kysymyksiä ovat kilpailukyky sekä sosiaalinen turvallisuus kestävässä Euroopassa. Pääpainon on luonnollisesti oltava edelleen köyhyyden ja tietyillä aloilla yhä lisääntyvän tai ainakin yhä liian korkean työttömyyden torjumisessa. Kiitän teitä tämän mainitsemisesta, sillä kaikki hallituksen päämiehet eivät näytä olevan vakuuttuneita asiasta. Kuinka voisimme taata, että näin tapahtuu julkisen talouden vakauttamisen yhteydessä? On sanomattakin selvää, että julkista taloutta on vakautettava. Tämä on kuitenkin pidettävä oikeissa

mittasuhteissaan (toivon komission panevan tämän merkille) ja sen on tapahduttava oikea-aikaisesti, jotta voidaan varmistaa, etteivät muut keskeiset tavoitteet, kuten työllisyyden ja köyhyyden torjunta, jäisi jalkoihin.

Haluan käyttää tilaisuuden hyväkseni ja korostaa tämän kysymyksen merkitystä, kun otetaan huomioon Cordobassa vähän aikaa sitten järjestetty romanien asemaa käsitellyt kokous, johon te ette ottanut osaa mutta johon kaksi muuta komission jäsentä, komission varapuheenjohtaja Viviane Reding sekä työllisyydestä, sosiaaliasioista ja osallisuudesta vastaava komission jäsen László Andor, osallistuivat. Kävin hiljattain romanien asumuksissa Serbiassa. On käsittämätöntä, että tällaisia paikkoja löytyy vielä Euroopasta. Kehotankin komissiota tekemään kaikkensa kyseisen alueen köyhyys- ja työttömyysongelman torjumiseksi.

Seuraava huomioni koskee julkisen talouden vakauttamista. Investointeja tarvitaan lisää. Puhuimme tästä aiemmin tänä aamuna Siim Kallasin kanssa. Olemme investoineet liian vähän esimerkiksi Euroopan laajuisiin verkkoihin. Nyt on mahdollista nähdä, missä kohdissa ongelmia on esiintynyt, sillä emme ole vieläkään panneet täytäntöön niin sanotussa Delorsin suunnitelmassa tehtyjä ehdotuksia. Puhuessanne kumppanuudesta, kehottaisin teitä, arvoisa puheenjohtaja Barroso, muistamaan, että tarvitsemme kumppanuutta etenkin budjettikysymyksissä ja tulevassa budjettisuunnittelussa, sillä on selvää, että neuvosto aikoo tehdä leikkauksia pieniin kohtiin Euroopan tasolla. Emme voi sallia tätä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, viittasitte Mario Montin selvitykseen. Selvitys on varmasti tärkeä, ja on hyvä, että olette pyytänyt Mario Montia laatimaan sen, koska hän on tämän alan asiantuntija. Yhtenäismarkkinoista puhuessamme meidän on mainittava kuitenkin myös sosiaalinen markkinatalous. Tässä yhteydessä varsinkin julkiset palvelut ovat meille hyvin tärkeitä. Olette luvannut jättää ehdotuksia puitedirektiiviksi. Emme halua ottaa kaikkia yksittäisiä kohtia esille täällä juuri nyt, mutta minusta julkisten palvelujen olisi muodostettava Euroopan identiteetin perustan etenkin liikennettä koskeissa ongelmissa, joita meillä on ollut ja jotka osoittavat julkisten rautatieliikennepalvelujen tärkeyden. Julkisia rautatieliikennepalveluja on voitava säädellä ja ne on turvattava julkisia palveluja koskevan yhteisen EU:n politiikan.

Seuraavaksi haluan tehdä viimeisen ja ratkaisevan tärkeän huomioni. Puhuitte talouskriisistä sekä Kreikasta ja muista vaikeuksissa olevista maista. Totesimme Herman Van Rompuyn kanssa käydyissä edellisissä keskusteluissa, etteivät Eurooppa-neuvoston toimet tässä asiassa edusta parasta, mitä EU voi tarjota. Jos kaikki tämä olisi tehty kaksi tai kolme kuukautta sitten, Kreikan ei tarvitsisi maksaa niin korkeaa korkoa. Puhuitte tästä, mutta minusta puhe ei yksin riitä. Komission on puhuttava näistä asioista voimakkain äänenpainoin.

Olen samaa mieltä kanssanne siitä, ettei kyse ole toimista vasta, kun kriisi on jo alkanut ja vajeet ovat ennätysmäisen korkeat. Tämä tosiasia nimittäin ymmärretään usein väärin. Kyse on siitä, että ennaltaehkäistään kriisien syntyminen mahdollisimman ajoissa seuraamalla taloudessa ja talousarvioissa tapahtuvia muutoksia. Jälleen kerran voin kuulla hallitusten sanovan, ettei meillä ole lupaa tutkia niiden tilastoja tai talousarviomenettelyjä. En hyväksy tätä. Jos haluamme estää viime kuukausien ja vuosien tapahtumien toistumaisen tulevaisuudessa, meillä on voitava toimia näin. Miksi hallitusten on pidettävä tilastonsa ja talousarviomenettelynsä salassa? Hallituksilla on toki oltava jonkin verran vapauksia. Ne tarvitsevat vapauksia, joiden on etenkin euroalueella vastattava EU:n tavoitteita ja päämääriä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme valmiita aloittamaan mainitsemanne erityisen kumppanuuden. Kumppanuuden on kuitenkin perustuttava parlamentin ja komission voimakkaaseen asemaan. Neuvottelemme lähipäivinä puitesopimuksesta. Sopimuksessa eritellään joitakin yksityiskohtia, mutta ratkaisevaa on sopimuksen henki. Sopimus pitää sisällään myös sen, että otatte selkeästi kantaa tilanteissa, joissa jotkin hallitusten tai valtioiden päämiehet haluavat käyttää Lissabonin sopimusta oman asemansa vahvistamiseen, ja muistutatte, että Lissabonin sopimuksen tavoitteena on EU:n vahvistaminen. Tämän vuoksi komissiolla on oltava vahva asema. Tuemme teitä ja olemme kanssanne tässä asiassa, vaikka olisimmekin eri mieltä yksittäisistä kysymyksistä. Meidän molempien on kuitenkin taisteltava vahvan Euroopan puolesta. Tämä on hyvin tärkeää etenkin, kun tiedämme, kuinka muutamat hallitusten päämiehet ovat viime aikoina käyttäytyneet.

Marielle De Sarnez, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, minusta tämä työohjelma on kenties hieman turhan varovainen nykyisiin mullistuksiin ja haasteisiin nähden, joten minusta meillä on oikeus odottaa komissiolta suurempaa kunnianhimoa etenkin kun te itse olette sitoutunut työohjelmaan.

Rahoituksen sääntelystä sanoisin ensinnäkin, että ymmärrän täysin Michel Barnierin pyrkimykset, jotka ovat kyllä oikean suuntaiset, mutta olisimme voineet mielestäni mennä pidemmälle ja harkita muita väyliä,

kuten pankkitoimien erottamista, rahoitustoimien verottamista tai vain johdannaistuotteiden selkeää kieltämistä, kuten Yhdysvalloissa harkitaan tällä hetkellä.

Minusta meidän on kuitenkin tehtävä ehdottomasti kaikemme (tämä on minulle vielä tärkeämpää) reaalityalouden ja sellaisten kestävien investointien suosimiseksi, joilla saadaan luotua työpaikkoja, toisin kuin äärimmäisen paljon rahoituspalveluihin perustuvalla nykytaloudella. Toivoisinkin, että työskentelisimme tämänsuuntaisten konkreettisten hankkeiden hyväksi. Työohjelmassa en näitä hankkeita näe.

Tarvitsemme myös kauaskantoisia hankkeita. Juuri nyt, kun olemme juuri kokeneet kriisin, tämä on oikea ajankohta rautateiden Eurooppaa koskevan ajatuksen elvyttämiselle. Euroopan unionin alueella lennetään 28 000 lentoa joka päivä. Siksi nyt olisi oikea hetki rautateiden Euroopan elvyttämiselle, sillä siitä on puhuttu jo vuosikymmeniä.

Mitään ei kuitenkaan voida saavuttaa ilman todellista talouden koordinoitua ja hallinnointia. Tässä mielessä on harmillista, että neuvosto on vastuussa asiaa käsittelevästä työryhmästä, sillä olisin toivonut, että komissionne vastaisi siitä.

Talousarvioiden sekä talouden ja eri teollisuudenalojen koordinoinnille on kipeä tarve. Olisi perustettava EU:n valuuttarahasto, jonka yhteydessä toteutetaan toimenpiteitä jäsenvaltioiden julkistalouden vakauttamiseksi. Olisi ponnisteltava myös verotuksen lähentymiseksi, joka on tosin jo käytöstä poistunut termi. Tarkoitan etenkin yritysverotusta. Meidän olisi lisäksi työskenneltävä omien varojen saamiseksi EU:n talousarvioon. Nämä olisivat minusta osoitus voimakkaista toimista, jotka voisivat hyvinkin palauttaa meidän kasvun tielle.

Haluan sanoa vielä yhden asian EU talousstrategiasta vuodeksi 2020: toivon, ettette luopuisi köyhyyttä ja koulutuskysymyksiä koskevista kvantitatiivisista tavoitteista. Uskon, että saatte tältä osin koko Euroopan parlamentin tuen. Kyse on Euroopan sosiaalisesta mallista, jota haluamme ja johon olemme kiintyneet.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisat komission jäsenet, minäkin olisin toivonut parlamentin vastaavan kunnioitukseen, jota olette sille osoittanut sillä, että komissio on hyvin runsaslukuisena edustettuna täällä parlamentissa. Työtä on jatkettava tämän asian parissa.

Esittelemänne työohjelma on hyvin monipuolinen ja sisältää hyvin kunnianhimoisilta vaikuttavia osia. Työohjelman johdannon nimenä onkin ”Uusi aikakausi”. En ole kuitenkaan varma, tekeekö pääotsikkojen alla oleva sisältö oikeutta myönteiseltä vaikuttavalle lähestymistavalle. Kaikessa on kuitenkin yhä kyse ilmastonmuutoksesta sekä rahoitus- ja talouskriisistä. Kreikan tapaus on jälleen kerran osoittanut yhä suuremman taloudellisen mutta myös sosiaalisen kahtiajaon, sillä Euroopan kansalaisten elinolot vaihtelevat suuresti etelä-, itä- ja luoteisosassa Eurooppaa. Tämä tuo meille suuria haasteita.

Voin vain olla samaa mieltä Hannes Swobodan kanssa varsinkin sosiaalisen Euroopan ja oikeudenmukaisuuden lisäämisen suhteen. Näitä asioita on tarpeen tarkistaa. Emme ole lainkaan vakuuttuneita siitä, onko nykyinen asialista riittävä kasvavan köyhyyden torjumiseksi Euroopan unionissa.

Olemme kuitenkin tehneet oikeat johtopäätökset rahoituskriisistä ja sitä seuranneesta talouskriisistä. Meidän mielestämme uusien ehdotusten tekeminen yritysverotuksen muuttamiseksi on oikea tapa lähestyä rahoituksen ja talouden integraatiota. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä olemme jo pitkään halunneet viedä tätä asiaa eteenpäin. Kannatamme myös energiaverotusta. Voitte luottaa meihin, jos aiotte lopultakin toteuttaa tämän. Rahoituskriisistä saamamme kokemuksen pohjalta olemme kuitenkin sitä mieltä, että rahoitustoimien verotukselta puuttuu yhä selkeä tavoite. Odotamme toki jäsenvaltioita, mutta joskus on aiheellista esittää erityisiä ja tarkkoja vaatimuksia ja ajaa niitä, ja tämän on myös József Szájer todennut. On selvää, ettemme ole reagoineet Kreikan tilanteeseen riittävällä tavalla. Ei ole oikein, ettei euro-obligaatioista ole tehty ehdotuksia.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, panette suuren painoarvon yleishyödyllisille palveluille kampanjassanne toiselle kaudelle. Myös osa parlamenttiryhmistä on pyytänyt tätä teiltä. Se, mitä sanoitte julkisista palveluista ja niiden sääntelystä otsakkeessa Ihmisten tuominen EU:n toiminnan keskiöön, on mielestäni täysin riittämätöntä. Tällä tavoin olette jo rikkonut yhden keskeisen lupauksenne.

Ilmastonsuojelun parissa nykyisin työskentelevät komission eri pääosastot työstävä parhailaan vuoden 2050 eri näkymiä koskevia tavoitteita. Liikenteelle on asetettu pitkäaikainen, 70 prosentin vähennystavoite, mutta energia-alalla tavoite on 75 prosenttia. Connie Hedegaardin työryhmä ei ole vielä tehnyt päätöstään. Toivon sen asettavan nykyistä kunnianhimoisempia tavoitteita. On kuitenkin selvää, ettei Balin toimintasuunnitelma

tai kaksiosainen tavoite vaikuta mitenkään pääosastojen työhön. Mitä hyötyä on puhua EU:n hienosta uudesta ilmastopoliittisesta aloitteesta, kun olemme ilmeisesti luopuneet Balin toimintaohjelmasta ja G8-maiden tekemistä sopimuksista? Työohjelman sisältö ei ole riittävä, jotta EU olisi tarpeeksi näkyvä Bonnissa, Cancúnissa tai Etelä-Afrikassa. Tehtävää on vielä siis paljon.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, työohjelmista puhuttaessa saanen muistuttaa teitä vuoden 1992 työohjelman opetuksesta: komission olisi tulosten aikaan saamiseksi asetettava yksi ensisijainen tavoite ja keskityttävä yhteen politiikanalaaan kerrallaan. Yhtenäismarkkinoiden luomiseksi tehdyt ponnistelut olivat hyödyllinen tavoite, jonka ymmärtävät helposti varmasti kaikki hankkeessa mukana olleet ja mikä tärkeintä, myös kansalaiset, mutta tämän jälkeen komissio on turhassa suosion tavoittelussaan aivan liian usein käynnistänyt aloitteen toisensa perään riippumatta siitä, onko EU oikea foorumi tai voiko se saada aikaan todellista hyötyä. Tämä oli väärä lähestymistapa, joka myös epäonnistui. Tämän vuoksi kannatamme komission puheenjohtajan Barroson ottamaa uutta suuntaa.

Euroopan talous on yhä syvässä kriisissä, ja tilanteeseen saadaan muutos vain yhtenäisillä toimilla. En tarkoita pelkästään pankkijärjestelmän epäonnistumisen jälkeen välittömästi käynnistynyttä kriisiä tai liikenteen polttavan kysymyksen aiheuttamia ylimääräisiä paineita. Tarkoitan myös taustalla olevaa kriisiä, jossa Yhdysvaltain ja Aasian kilpailukykyisempi ja innovatiivisempi talous on jättänyt Euroopan talouden jälkeensä. Siksi kannatamme voimakkaasti komission keskeistä aloitetta eli EU 2020 -strategiaa. Vaikka strategiaan olisi varmasti lisättävä joitakin yksityiskohtia ja tehtävä joitakin muutoksia, sen suunta on kuitenkin pääosin oikea. Eurooppa tarvitsee älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategiaa, jolla saadaan aikaan korkea työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen osallisuus – kannatetaan! Komission on tehtävä tästä ensisijainen tavoite.

Taloudellinen hyvinvointimme ja sen tuoma hyöty riippuvat menestyvistä yrityksistä ja yrittäjistä, jotka saavat aikaan hyvinvointia ja luovat kestäviä ja tuottavia työpaikkoja. Tämä on köyhyyden vastaista politiikkaa parhaimmillaan. Komission on oltava yritysten ja yrittäjien liittolainen, ei vihollinen. Siksi kannatamme yhtenäismarkkinoiden elvyttämiseksi ja laajentamiseksi tehtyjä sitoumuksia, joilla on tarkoitus korostaa järkevää sääntelyä ja varmistaa sääntöjen noudattamisen johdonmukaisuus ja oikeudenmukaisuus koko unionissa niin, että voidaan vähentää merkittävästi hallinnollista taakkaa ja byrokratiaa sekä purkaa pullonkauloja, vaihtaa parhaita koulutuskäytäntöjä, uudistaa työmarkkinoita ja vähentää kaupan esteitä.

Tuemme puheenjohtaja Barroson halua ottaa ohjat käsiinsä elinvoimaisen ja dynaamisen Euroopan kehittämisessä. Emme silti kannata kaikkea. Pelkäämme, että osa toimista johtaisi jäsenvaltioiden oikeuksien ja vastuun laiminlyöntiin esimerkiksi Kansalaisten Eurooppa -aloitteen tai Tukholman ohjelman tiettyjen kohtien osalta. Yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan uudistumahdollisuudet kannustavat meitä, mutta pelkäämme tämän lisäävän byrokratiaa sen sijasta, että löytäisimme tasapuolisen ratkaisun viljelijöille ja kalastajille. Emme ole samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden ulkoasioissa käynnistämät yhteiset aloitteet pitäisi antaa kokonaan komission johtoon neuvoston sijasta.

ECR-ryhmä perustettiin toissijaisuusperiaatteen säilyttämiseksi, joten haluamme kehittää Eurooppaa, jossa keskitytään sen omiin keskeisiin tehtäviin ja saadaan aikaan todellista hyötyä. Olemme toiveikkaita sen suhteen, että puheenjohtaja Barroso ja hänen komissionsa (jonka kaikki jäsenet ovat tänään paikalla meitä varten) tarttuvat työohjelman tarjoamaan selvään tilaisuuteen sellaisen Euroopan kehittämiseksi, joka tekee osansa talouden elvytyksen suunnittelussa ja luo pohjan pitkäkestoiselle hyvinvoinnille tulevana vaikeina ja haastavina vuosina.

Miguel Portas, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Arvoisa puhemies, tämpäpäiväisen keskustelumme aiheena olevan ohjelman otsikkona on: On aika toimia ("Time to Act"). Kun unionin ministerien videokonferenssin järjestämiseen meni viisi päivää, voin vain onnitella teitä huumorintajustanne, arvoisa puheenjohtaja Barroso. Miksi nyt kuitenkin on toiminnan aika? Siksikö, ettei kukaan ole vielä ryhtynyt toimiin, joten otsikosta paljastuu hienoinen itsekritiikki? Vai siksikö, että otsikko on vain lukuisiin sanoihin kätkeytyvä katteeton lupaus, kuten kaikki muutkin byrokraattisten tiedonantojemme otsikot?

Annan teille esimerkin: Tämä vuosi on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen eurooppalainen teemavuosi, vaikka eivät köyhät sitä tiedä, Ohjelmassanne mainitaan aloite, jonka mukaan tavoitteena on – lainaan nyt sitä – "varmistaa, että kasvun ja työllisyyden hyödyt jakaantuvat tasaisen laajasti". Onko tämä toinen vitsi? Mistä aloitteesta on kyse ja miten sillä voidaan korvata se sosiaalinen tuki, josta jäsenvaltiot ovat luopumassa vakausohjelmiensa nimissä?

Miten komissio aikoo jakaa sellaisesta peräisin olevaa hyötyä, jota ei ole edes olemassa, nimittäin talouskasvua? Miten komissio aikoo vähentää köyhien määrää puuttumatta rikkaiden ja hyvien rikkaiden tuloihin? Olemme kanssanne eri mieltä politiikasta. Paluu diktatuuriseen tapaan hoitaa budjettivajeita kahlitsee talouksia,

vähentää palkkoja, vähentää hyötyjä ja pakottaa julkisten investointien rajoittamiseen. Tämä olisi resepti työttömyyden kasvuun.

Vaikka nyt on aika toimia, komissio luulee, että unioni on loppujen lopuksi kyennyt yhdistämään voimansa kriisin torjumiseksi. Kysykääpä kreikkalaisten mielipiteitä siitä, olemmeko toimineet ripeästi ja oikeudenmukaisesti. Milloin saamme Eurooppaan luottoluokitusviraston? Kysykääpä asiaa portugalilaisilta, joiden velkakorko nousee joka kerran, kun joku komission jäsenistä päättää puhua taloudesta. Kysykääpä asiaan Euroopan kansalaisilta. Kysykää heiltä, miksi asiat ovat niin kuin ovat, jolloin he katsovat kysyjää hymyillen, koska huumorintajusta ei veroteta.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yritykset ja varsinkin pienet ja keski-suuret yritykset, joiden osuus Euroopan tuotannosta on 99 prosenttia, tarvitsevat neljä keskeistä asiaa, joita ovat: luotonsaannin helpottaminen, työmarkkinoiden joustavoittaminen, byrokratian vähentäminen yritysten perustamisessa ja johtamisessa sekä epäreilulta kilpailulta suojaaminen.

Arvostamme työtä, jota komissio on tehnyt EU:n lainsäädännön keventämiseksi kumoamalla viime kaudella 1600 säädöstä, ja kannatamme Edmund Stoiberin johtaman korkean tason työryhmän tekemiä ehdotuksia.

Kansainvälisen kaupan asema on niin ikään tärkeä tekijä yritysten kilpailukyvyssä. Näin kriisin aikaan on tärkeää lujittaa Euroopan unionin kaupan tukijärjestelmää. Yritykset eivät voi kilpailla sosiaalisen ja ekologisen polkumyynnin strategioilla, joita Kiinan kaltaiset nousevat taloudet harrastavat, koska Kiinassa työn kustannukset ovat äärimmäisen alhaiset ja sieltä puuttuvat sosiaaliturva ja sen kustannukset sekä tiukat ympäristönsuojeluvaatimukset.

Komission olisi puututtava nykyistä ponneikkaammin myös väärennösten estämiseen sekä immateriaalioikeuksien suojeluun.

Komission työohjelmassa ei ole ainuttakaan aloitetta, jonka tavoitteena olisi Lissabonin sopimuksessa määrättyjen koheesiopolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpano.

Vuoristoalueiden erityisasema tunnustetaan nyt ensimmäistä kertaa, Lissabonin sopimuksen 174 artiklassa. Näiden alueiden osuus unionin pinta-alasta on 40 prosenttia ja niillä asuu yli 90 miljoonaa Euroopan kansalaista. Siksi kehotankin sisällyttämään seuraavaan lainsäädäntöohjelmaan ehdotuksen puiteohjelmaksi, jolla tuetaan vuoristoalueiden kehittämistä ja suojelua, sekä pyritään hyödyntämään vuoristoalueiden tarjoamat uusiutuvat energialähteet.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, komission työohjelmassa 2010 todetaan, että EU:n on vastattava globalisaation kaltaisiin pitkäkestoisiin haasteisiin sekä voitava palauttaa kilpailukykyä. Ongelmana on se, ettei EU ole tarttunut globalisaation haasteeseen. Se on hyväksynyt sen. Se antaa tavaroiden virrata alueelleen kehittyvistä talouksista, joissa palkkataso on vain murto-osa Euroopan palkkatasosta. Ainoa keino, jolla voimme mahdollisesti palauttaa kilpailukykyämme, olisi se, että ajamme palkkatasoa näiden maiden tasolle.

En luonnollisesti edes kannata Euroopan unionin jäsenyyttä. Vaikka kannattaisinkin sitä, syyttäisin sen johtajia kansansa taloudellisten etujen pettämisestä. Väittäisin, että EU on pikemminkin globaali uniioni kuin Euroopan uniioni, koska se pyrkii kaikkien tavaroiden ja palvelujen maailmanlaajuiseen liikkuvuuteen.

Minusta suvereenien kansallisvaltioiden olisi luotava itse omat tuotantoperustansa sekä suojeltava markkinoitaan ja turvattava kansalaistensa työpaikat. Viestini koskee myös EU:n kannattajia. Eurooppa (kokonaan tai osittain) ei kykene suojaamaan tuotantoaan ja maatalouttaan kolmannen maailman kilpailulta ja sen tuomalta vaaralta. Globalisaatiota on siten vastustettava joko yhdessä tai erikseen, sillä muutoin se tuhoaa meidät kaikki.

Komission asiakirjassa viitataan oletettuun tarpeeseen jatkaa laillista maahanmuuttoa koskevan politiikan kehittämistä väestön ikääntymisen tuomien ongelmien lieventämiseksi. Ikääntyvä väestö aiheuttaa eittämättä huolta monissa maissa. On kuitenkin tutkittava ongelmien syitä. Moni nainen jatkaa keskeytyksettä uraansa ja luopuu lasten hankkimisesta omasta tahdostaan (mihin heillä on täysi oikeus), mutta monet jatkavat uraansa myös taloudellisen tilanteen pakottamana. He käyvät työssä maksaakseen laskunsa, eivät siksi, etteivät he arvostaisi äitiyttä.

Tällä kehityssuuntauksella on ollut vaikutuksensa syntyvyyteen, jota taloudelliset tekijät ovat keinoitekoisesti painaneet alaspäin. Taloudellisiin tekijöihin ei kuitenkaan pidä suhtautua kevyesti. Taloudellisilla toimilla voidaan muuttaa taloudellisia tekijöitä, ja muutoksella voidaan saada aikaan vastaava muutos väestörakenteissa.

perheiden osalta. Ajatus siitä, että voisimme tuoda suuria perheitä kolmansista maista korvaamaan syntymättömiä lapsia Euroopassa, perustuu erityisen vahingolliseen ja itsepintaiseen olettamukseen siitä, että olemme luonnon aikaansaannosta ja että kolmannet maat ovat kuin takkeja, jotka voidaan riisua satamissa ja korvata eurooppalaisella kulttuurilla, joka voidaan myöntää oleskeluluvalla ja kansalaisuudella.

Näiden maahanmuuttajien lapsia pidetään yhtä eurooppalaisina kuin alkuperäiset eurooppalaiset, vaikka he eivät ole sitä. Omaleimaiset kulttuurit syntyvät erilaisista ihmisistä, ei toisin päin. Emme ole kulttuurin synnyttämiä tuotteita: kulttuurimme ovat kansojemme aikaansaannosta. Eurooppalaisten korvaaminen kolmansien maiden kansalaisilla tarkoittaisi Euroopan korvaamista kolmannella maailmalla. Eurooppaa puhdistetaan etnisesti hitaasti mutta varmasti eurooppalaisista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, yleisesti ottaen ei ole kyse niistä, jotka ovat todenneet selkeästi ja suorasanaisesti vastustavansa Euroopan unionia ja sen jäsenyyttä, sillä uskon, että parlamentissa vallitsee kuitenkin laaja yksimielisyys juuri esittelemästämme työohjelmasta.

Jos useimpien pääpuolueryhmien puheenvuoroista on havaittavissa yksi yhteinen tekijä, se on ajatus kunnianhimoisuudesta. Eurooppa tarvitsee enemmän kunnianhimoa. Haluankin tähän liittyen palata muutamaa täällä esitettyä ajatukseen, joista olen – se lisättäköön – erityisen paljon samaa mieltä.

Ystävämme jäsen Szájer puhui tarpeesta välttää kommunististen järjestelmien viisivuotissuunnitelmalleja. Juuri tästä syystä haluamme säilyttää joustavuuden, joka on tärkeä, jos haluamme sopeutua muuttuvaan ympäristöön.

Haluan samanaikaisesti jälleen kerran vahvistaa vastauksena jäsenille Szájerille ja Swobodalle, että he ovat oikeassa vaatiessaan EU:lta lisätoimia talous- ja rahoitusasioissa ja huomauttaessaan, että jäsenvaltiot ovat olleet haluttomia esimerkiksi antamaan komissiolle entistä suuremman roolin jäsenvaltioiden julkistalouden valvonnassa.

Ensimmäinen komissio, jota minulla oli kunnia johtaa, esitteli erityisen asetuksen, jonka tavoitteena oli lisätä Eurostatin tarkastusvaltuuksia, mutta ehdotuksen hylkäsivät ne jäsenvaltiot, jotka eivät halunneet antaa komissiolle tätä roolia.

Siksi toivon, että ottaisimme kriisistä opiksemme sen, että olemme yhä enemmän riippuvaisia toisistamme ja ettei eurooppalainen talouspolitiikka ole yksistään kansallinen asia. Se on toki kansallinen asia, mutta siinä on kyse myös yhteisistä eurooppalaisista eduista, sillä koordinaatiota on aiheellista lisätä. Uskonkin, että jäsenet Szájer, Swoboda, De Sarnez ja kaikki muut ovat yhtä mieltä tarpeesta lisätä talouspolitiikan koordinoitua.

Tällä tavoin pääsemme eteenpäin, ja haluan tältä osin korostaa etenkin jäsenen Swobodan osoittamaa kunnianhimoa (mistä kiitän häntä) komission ja Euroopan unionin välisen vahvistetun kumppanuuden luomisessa, kun neuvottelemme rahoitusnäkömystä ja tarpeesta torjua tiettyjä varsin hallituksenvälisiä tulkintoja, joita nykyisin kuulee. Nuo tulkinnat hämmästyttävät minua, sillä Lissabonin sopimuksessa mennään juuri päinvastaiseen suuntaan eli eurooppalaisen ulottuvuuden lisäämiseen.

Voimme toivoakseni oppia kriisistä lisäämällä eurooppalaista ulottuvuutta, ei vähentämällä sitä. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon jäsenen De Sarnezin esille ottama rahoituksen sääntelykysymys. On kuitenkin varsin omituista, etten sanoisi ironista, että vaikka niin moni jäsenvaltio on vaatinut toimia rahoituksen sääntelemiseksi, jäsenvaltiot päättivät yksimielisesti tinkiä niiden esitysten kunnianhimoisuudesta, jotka komissio esitteli Jacques de Larosièren raportin pohjalta.

Tämä siis osoittaa, että lupauksen ja päätösten välillä on toisinaan kuilu. Toivon, että me, Euroopan parlamentti ja komissio, voimme yhdessä täyttää tämän kuilun johdonmukaisuuden lisäämiseksi Euroopassa, sillä kunnianhimo on tosiaan tarpeen.

Nyt olisi tärkeää – korostan tätä – ymmärtää kunnolla, mitä toissijaisuusperiaate tarkoittaa. Kannatan toissijaisuusperiaatetta. Haluan tältä osin myös sanoa, arvoisa jäsen Kirkhope, että hyväksyn ajatuksen toissijaisuusperiaatteesta, mutta on tärkeää ymmärtää kunnolla, mitä se tarkoittaa. Se tarkoittaa, että päätetään parhaasta päätöksentekotasosta.

Lentoliikenteen kriisistä on sanottava, että alalla tapahtuu omituisia asioita. Olen tänään lukenut lehdistä (enkä yksistään EU:hun skeptisesti tai negatiivisesti suhtautuvista lehdistä tai keltaisesta vaan vakavasti otettavasta lehdistöstä), että Euroopan unioni on nyt myöntänyt, että päätös lentojen keskeyttämisestä oli virhe. Tämä on uskomatonta!

Euroopan lentoliikenteen valvonta jos mikä kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Kunkin jäsenvaltion sääntelyviranomaisen teki päätöksen asiassa. Silti juuri EU:n tason päätösvaltaa vastustavat protestoivat EU:ta vastaan. Kohta väitetään, että Euroopan komissio ja Bryssel ovat luoneet Islannin tulivuoren. Aika erikoista toimintaa.

(Suosionosoituksia)

Haluan tehdä asian selväksi: On olemassa erilaisia vastuun tasoja: on kansallinen taso ja on EU:n taso. Joka tapauksessa on erikseen katsottava, mikä on sopivin taso. Voin sanoa, että komissio on valmis hoitamaan vastuunsa, mutta minusta meidän on nyt luotava liittolaisuus Euroopan parlamentin kanssa, jotta voimme sanoa selkeästi, mikä kuuluu vastuuseemme ja mikä ei.

Ilman tätä liittolaisuutta asetamme vaistomaisesti Brysselin vastuulle (kuten toisinaan sanotaan) tai myös Strasbourgin vastuulle asioita, jotka oikeasti kuuluvat jäsenvaltioiden vastuuseen, sillä tiedämme vallan hyvin, että kriisien aikana on helppo turvautua kansalliseen ja populistiseen retoriikkaan.

Käyttäkäämme hitusen maalaisjärkeä! Keskittykäämme siihen, mitä voimme tehdä Euroopan tasolla asioissa, joissa voimme tuoda lisäarvoa toimintaamme luonnollisesti niin, että kunnioitamme demokraattisia jäsenvaltioitamme. Vuoden 2020 asialistassa keskitytään mielestäni siihen, mikä on tärkeintä Euroopassa.

Nyt tarvitaan kasvua, mutta ei mitä tahansa kasvua vaan entistä oikeudenmukaisempaa, avoimempaa, kestävämpää, järkevämpää ja tulevaisuuteen keskittynyttä kasvua.

Meidän on luotava uusia kasvun lähteitä voidaksemme ratkaista onnistuneesti suurimman ongelmamme, josta puhumme tänään iltapäivällä, nimittäin työttömyydestä ja varsinkin nuorisotyöttömyydestä. Juuri tässä asiassa meidän on luotava liittolaisuus EU:n toimielinten välillä myös niin, että teemme rehellistä ja vilpitöntä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa konkreettisten tulosten aikaan saamiseksi kansalaisten hyväksi.

Tältä osin työllämme on minusta hyvä pohja tuleviksi vuosiksi, ja tämän keskustelun aikana teiltä saamani tuen sanat tai jopa vaatimuksenne ovat rohkaisseet minua ja uskoakseni myös kollegoitani. Yritämme pysyä meille uskomienne tehtävien tasalla.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, paljon kiitoksia julkilausumastanne. Minun on sanottava Euroopan komission ponnisteluista Euroopan yhteisön hyväksi, että Euroopan parlamentti on komission vahva liittolainen. Jäsenvaltioiden enemmistö kannattaa näitä ponnisteluja ja komission näkemystä siitä, että sen olisi otettava lisää vastuuta etenkin kriisitilanteessa, mistä puhuimme aiemmin. Siten ymmärrämme, miten paljon tarvitsemme Euroopan unionia ja komission toimia. Myös Euroopan parlamentin vastuu on lisääntynyt merkittävästi Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, mistä olemme iloisia. Tämä on mielestämme hyvä asia Euroopan kansalaisten kannalta. Nyt meidän on hyväksyttävä tuo lisävastuu ja hyödynnettävä Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet. Haluan vakuuttaa teille vielä kerran, arvoisa puheenjohtaja Barroso, että teillä ja Euroopan komissiolla on täällä liittolaisia, ja sanon tämän Euroopan parlamentin enemmistön puolesta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan vain onnitella komissiota ja sen puheenjohtaja José Manuel Durão Barrosoa kunnianhimoisesta ja hyvin Eurooppa-myönteisestä ohjelmasta, jonka hän esitteli meille tänään. Ohjelma on selvästi EU:n puheenjohtajavaltio Espanjan tavoitteiden sekä puheenjohtajavaltiokolmikon Espanjan, Belgian ja Unkarin laatiman ohjelman mukainen.

Voin ilmoittaa, että neuvosto työskentelee paitsi komission myös Euroopan parlamentin kanssa, jota onnitelen niin ikään rakentavista puheenvuoroista, joita se käytti komission lainsäädäntöohjelman puolesta.

Komissio on paiskinut lujasti töitä. Kaikki tietävät, että puheenjohtajan Barroson toisena komissiona tunnetun uuden komission oli määrä aloittaa toimintansa 1. marraskuuta, mutta tässä myöhästettiin erinäisistä syistä viisi kuukautta. Nyt komissio siis työskentelee ahkerasti saadakseen kiinni tuon menetetyn ajan rakentavalla ja positiivisella tavalla, mistä puheenjohtajavaltio on hyvin kiitollinen. Myös puheenjohtaja Barroso ja kaikki komission jäsenet sekä varapuheenjohtajat tietävät, että työskentelemme yhdessä komission kanssa mielestäni hyvin positiivisella tavalla, ja annamme tunnustusta komission ponnisteluille tältä osin.

Espanja on kiitollinen myös Euroopan parlamentille. Euroopan parlamentti on suhtautunut hyvin rakentavasti aina, kun olemme täällä parlamentissa keskustelleet näistä aiheista. Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja kehottaa jälleen kerran Euroopan parlamenttia hyväksymään nämä lainsäädäntöaloitteet, joista tänään

on etupäässä puhe, mahdollisimman pian, jotta voimme korvata mainitsemani menetetyn ajan. Olen varma, että myös parlamentti tekee kanssamme yhteistyötä.

Puhemies. (EN) Kiitoksia neuvoston puolesta antamastanne julkilausumasta sekä tuestanne komission ohjelmaa kohtaan. Haluan vielä kerran kiittää puheenjohtajaa Barrosoa sekä kaikkia komission jäseniä ja varapuheenjohtajia heidän läsnäolostaan. Heidän läsnäolonsa todistaa, että komissio pitää parlamentin kanssa tehtävää yhteistyötä hyvin tärkeänä, kuten olimme toivoneet.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan komission työohjelma vuodeksi 2010 on kunnianhimoinen ja joustavat monivuotinen ohjelma, jossa asetetaan seuraavat päättävöitteet: kriisin ratkaiseminen ja sosiaalisen markkinatalouden tukeminen, sellaisen kansalaisten toimintasuunnitelman laatiminen, jossa kansalaiset asetetaan etusijalle EU:n toiminnassa, globaalin ulottuvuuden sisältävän kunnianhimoisen ja johdonmukaisen ulkopoliittikan asialistan laatiminen sekä ennen kaikkea Euroopan unionin käyttämien välineiden ja työtapojen rukkaaminen. Eurooppa-neuvoston kokouksessa joulukuussa 2009 hyväksytty Tukholman ohjelma (Kohti avointa ja turvallisempaa, kansalaisia palvelevaa Eurooppaa) on kansalaispainotteisen asialistan keskeinen osa. Kannatan komission aloitetta Tukholman ohjelman täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman esittelemisestä tavoitteena varmistaa, että Euroopan kansalaiset todella hyötyvät vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueesta. Ohjelman pääpaino on ylikansallisen rikollisuuden torjunnassa ja sillä parannetaan yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan toteuttamista. Ohjelma pitää sisällään muun muassa järjestäytyneen rikollisuuden, terrorismin ja muiden uhkien torjunnan poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön parantamisen avulla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan työttömyys kasvaa jatkuvasti, ja lähes 17 prosenttia Euroopan kansalaisista elää köyhyysrajan alapuolella. Moni eurooppalainen, myös ne, joilla on työtä, kamppailee nykyisin köyhyyden kanssa vailla mahdollisuutta nauttia elämästä täysillä, sillä taantuma on viemässä jopa keskituloisia köyhyyteen. Sen vuoksi meidän on ensimmäiseksi kiinnitettävä erityistä huomiota työssäkäyvien köyhyysongelmaan. Työllisyyden parantamiseksi on luotava uusia työpaikkoja, mutta ei mitä tahansa työpaikkoja vaan korkealaatuisia työpaikkoja ottamalla huomioon työmarkkinoiden vaatimukset. Suurinta huomiota on kiinnitettävä kasvavaan nuorisotyöttömyyteen, joka on yhteiskuntamme kipeimpiä ongelmia tällä hetkellä. Jos nuorille ei tarjota mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille, on vaarana, että Eurooppa menettää kokonaisen nuorten sukupolven. Euroopan väestörakenne on niin ikään jo jonkin aikaa pakottanut meidät pohtimaan ikääntyvien työllisyystilannetta. Meidän on luotava sellaiset työsuhteet, joilla parannetaan työllisyyttä ja varmistetaan elinikäisen oppimisen mahdollisuudet. Haluaisin korostaa tarvetta keskustella myös vammaisten työllistymisestä. On tärkeää luoda heille mahdollisuudet työmarkkinoille pääsemiseksi, ei pelkästään väestörakenteen muutosten takia vaan heidän itsensä takia ja jotta he voisivat tuntea itsensä arvokkaiksi ja hyödyllisiksi. Haluaisinkin kysyä komissiolta, miten EU aikoo luoda uusia työpaikkoja? Mitkä ovat kansalaisten todelliset mahdollisuudet päästä työmarkkinoille? Kuinka voimme varmistaa laadukkaat työpaikat työssäkäyvien köyhyyden vähentämiseksi?

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Komission työohjelma 2010 sisältää 14 sivua tavanomaisia latteuksia. On totta, että EU:n on vastattava yhteisvoimin kriisiin. Kriisin näin negatiiviset vaikutukset tulivat kuitenkin mahdollisiksi vain komission kaikilla aloilla harjoittaman politiikan ja rajoittamattoman vapauttamisen takia. Siltikään kukaan ei halua muuttaa mitään. Päinvastoin komissio haluaa poistaa lisää kaupan esteitä, mikä jouduttaa globalisaatiota, hyödyttää suuryrityksiä ja vahingoittaa jäsenvaltioita ja niiden kansalaisia.

Eurooppa 2020 -strategialla on tarkoitus vastata nykyiseen kriisiin. Erityistoimista puhuttaessa on sanottava, että talous- ja rahoituspolitiikkaa koskeva lähestymistapa vaikuttaaärkevältä, samoin kuten rahoitusmarkkinoiden seuranta varten tarkoitettun uuden EU:n valvontarakenteen kehittäminen. Jäsenvaltioiden julkistalouden ja budjettikurin valvonnan tiukentamisella voimme toivoakseni estää Kreikan kaltaisten ongelmien toistumisen tulevaisuudessa. Komission uudet verotussuunnitelmat sekä energiaverotusdirektiivin (jossa edellytetään energiatuotteiden verotusta tuotteiden energiasisällön perusteella) tarkistaminen olisi hylättävä, sillä ilmastonmuutosta, joka on etupäässä luonnonilmiö, ei voida ratkaista vain hiilidioksideihin keskittymällä. Tämä sitä paitsi lisää entisestään Euroopan talouden paineita verrattuna sen kilpailijoihin Yhdysvalloissa ja Aasiassa, missä vastaavia aloitteita ei ole suunnitteilla.

Richard Seebler (PPE), kirjallinen. – (DE) Komission työohjelma vuodeksi 2010 sisältää oikeansuuntaisia prioriteetteja. Komission pääpaino työohjelmassa on rahoituskriisin torjuminen ja talouden elvyttämisessä ratkaisevassa asemassa oleva työelämän uudistaminen sekä Euroopan kansalaisten osallisuuden lisääminen.

On tärkeää, että etenkin kriisin takia työpaikkansa menettäneille EU:n kansalaisille tarjotaan uusia tulevaisuudennäkymiä mahdollisimman pian.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän edustajana olen sitä mieltä, että meidän olisi luotava mahdollisimman monia pysyviä työpaikkoja ja tuotava lisäarvoa työmarkkinoille, koska EU:lla on johtava rooli ympäristönsuojelussa. Uuteen ja kestävään teollisuuskauteen siirtyminen edellyttää, ettemme enää ajattele, että työpaikkojen luominen ja ympäristön kokonaisvaltainen suojelu olisivat ristiriidassa keskenään. Komissio on ollut mielestäni jokseenkin varovainen tämän lähestymistavan omaksumisessa. Meidän on nyt luotava pohja tälle kehitykselle. Saavutamme paljon, jos kykenemme parantamaan nykyisten sääntöjen soveltamistapaa.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Onnittelten puheenjohtajaa Barrosoa komission kunnianhimoisesta lainsäädäntö- ja työohjelmasta 2010. Aika on valitettavasti käymässä vähiin, minulla on enää kahdeksan minuuttia aikaa. Tästä huolimatta toivon, etteivät prioriteetit jäisi vain tyhjiksi lupauksiksi. Ohjelman vahvuutena ovat kriisin torjuntatoimet. Valitettavasti toimet koskevat lähinnä taloustilannetta. Kansalaisten toimintasuunnitelmaa koskevassa osassa ei ole syrjinnän vastaisia, kuten naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevia aloitteita, ja siinä ei sitouduta tarpeeksi päättäväisesti sosiaalisten tavoitteiden savuttamiseen ja pitkäaikaiseen strategiaan unionin kansalaisten kanssa tapahtuvan kommunikoinnin parantamiseksi. Olemme työskennelleet naisiin kohdistuvan väkivaltaongelman parissa jo vuosia. Nyt on korkea aika laatia tehokkaat EU:n säännökset asiassa. Haluaisin nähdä komission työohjelmassa direktiiviehdotuksen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisesta. Sosiaalisista tavoitteista on sanottava, että aloite köyhyysten vastaisen EU:n foorumin perustamisesta tämän vuoden loppuun mennessä on tärkeä. Tästä ei valitettavasti ole saatavilla yksityiskohtaisia tietoja. Ne olisi toimitettava kesäkuussa järjestettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Unionin ja sen välineiden uudistamisessa haluaisin kiinnittää huomiota kommunikointiin kansalaisten kanssa. Tämän on oltava jatkuva prosessi eikä mikään vaalitemppu. EU:n ja sen kansalaisten välillä vallitsee kommunikointikuilu, jota meidän on yritettävä kaventaa, jotta se voidaan poistaa tulevaisuudessa. EU:n kansalaisten on voitava tuntea, että he ovat unionin toiminnan keskiössä. Vasta sitten kansanäänestysten tulokset eivät tule meille yllätyksenä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Komission työohjelmaa koskeva keskustelu on erityisen tärkeä siksi, että ohjelman laatimisen ajankohta osuu yksin EU:n uuden aikakauden alun kanssa. Tarve toteuttaa kriisijalan toimenpiteitä, joilla voidaan vastata pitkäaikaisiin haasteisiin, pakottaa meidät panemaan etusijalle työpaikkojen luomisen, rahoitusmarkkinoiden sääntelyn sekä euron vakauttamisen, jotta voisimme palauttaa paitsi kansalaisten myös talouden ja yhteiskunnan toimijoiden luottamuksen.

Haluan korostaa myös koheesiopolitiikan merkitystä EU:n eri politiikanalojen toteuttamisessa. Euroopan eri alueilla voidaan luoda kestäväää ja integroitua kasvua vain sellaisen koheesiopolitiikan avulla, jolla saadaan aikaan näkyviä tuloksia ja jossa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta, sekä hallinnoinnin eri tasoilla: kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion tavoitteen on ohjattava unionin toimintaa ja se on saavutettava riittävällä yhteisön rahoituksella niin, että rakennerahastoja hyödynnetään entistä avoimemmin, selkeämmin ja tehokkaammin.

Koheesiopolitiikan suuntaviivojen sekä vuoden 2013 jälkeisten rahoitusnäkymien määrittäminen on elintärkeä tavoite. Haluaisin ottaa esille myös syrjäisimpien alueiden aseman, sillä näillä alueilla havaitaan niiden pysyvien rakenteellisten ominaispiirteiden takia esteitä, jotka vahingoittavat vakavasti alueiden talouskehitystä, minkä vuoksi ne tarvitsevat erityisiä toimenpiteitä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) EU:n ensisijaisena tavoitteena on talouskriisin torjuminen ja sosiaalisen markkinatalouden tukeminen. EU:n työttömyysprosentti oli vuoden alussa 10, mutta nuorisotyöttömyys on jopa 20 prosentissa. Työllisyyden kasvu sen sijaan liittyy läheisesti EU:n teollisuuspolitiikkaan. Mitä lainsäädäntöaloitteita komissio harkitsee EU:n tulevan teollisuuspolitiikan osalta ja uusien työpaikkojen luomiseksi?

Eurooppa-neuvoston 25. ja 26. maaliskuuta 2010 pidetyssä kokouksessa asetettiin ensimmäistä kertaa EU:n tavoitteeksi energiatehokkuuden lisääminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Emme kuitenkaan löytäneet tätä tavoitetta komission työohjelmasta, vaikka tämän alan aloitteita tarvitaan, ja ne voidaan kohdistaa sekä eurooppalaisiin kotitalouksiin että yrityksiin.

Kaiken lisäksi yhteisön liikenneinfrastruktuuriin osoittamat määrärahat vuosiksi 2010–2013 ovat lähes olemattomat valtavista haasteista ja kehitystarpeista huolimatta. Näitä ovat: eri liikennemuotojen välisen yhteentoimivuuden varmistaminen, suurten nopeuksien raideliikenteen kehittäminen paitsi jäsenvaltioiden pääkaupunkien myös muiden eurooppalaisten suurkaupunkien tarpeiden tyydyttämiseksi, rautateiden

tavaraliikennekäytävien ja yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan kehittäminen, satamien uudistaminen sekä meriliikenteen kehittäminen. Milloin komissio jättää käsiteltäväksi ehdotuksen Euroopan laajuisen liikenneinfrastruktuurin kehittämisen tarvitsemasta rahoituksesta?

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

5. Humanitaarisen avun ja jälleenrakentamisen koordinointi Haitissa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma humanitaarisen avun ja jälleenrakentamisen koordinoinnista Haitissa.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää kaikille parlamentin arvoisille jäsenille suurkiitokset siitä, että parlamentti kiinnittää edelleen suurta huomiota Haitin tilanteeseen.

Ennen kuin puheenvuoro siirtyy Andris Piebalgsille, joka kertoo teille Haitin jälleenrakennus- ja kehitysprosessista, saanen esittää teille neljä tulevien kuukausien keskeistä humanitaarista haastetta sekä kertoa, miten Euroopan komissio aikoo tarttua niihin.

Ensimmäinen haaste on humanitaarisen avun, kuten varsinkin suojien sekä saniteetti- ja terveystalvelujen toimittaminen edelleen. 1,3 miljoonan kodittoman siirtäminen Port-au-Prinssä väliaikaisiin asuntoihin on varsin monimutkainen hanke käytännön syistä, kuten maanomistuksen, raunioiden irrottamisen, kaupunkisuunnittelun ja turvallisuuden takia. Suurin huoli on nyt niistä noin 10 000–30 000 ihmisestä, jotka asuvat tilapäisileireillä tulva-alttiilla alueilla. Heidät on saatava kiireesti siirrettyä pyörremyrskykauden lähestyessä. Tämä on etusijalla ohjelmassamme, samoin kuten leirien hallintavalmiuksien parantaminen. Kiinnitämme hyvin tarkkaa huomiota hätävarastojen etukäteissijoitteluun. Suurin osa varastoista tyhjennettiin täysin maanjäristyksen jälkeen. Täydennämme varastoja parhaillaan ja rakennamme Haitin pelastuspalveluyksikön kapasiteettia, joka on itse asiassa vahvistunut kriisin myötä, jolloin haitilaiset voivat hyödyntää sitä.

Toiseksi olemme omaksuneet ”tarpeiden mukaan” -lähestymistavan ja annamme tukea ihmisille heidän olinpaikassaan uuden massaliikenedinnän estämiseksi. Olemme varmistaneet, että apumme tavoittaa koko maan eikä vain Port-au-Princea. Tällä tavoin olemme edesauttaneet maan pääkaupungin paineiden vähentämistä. Saman logiikan mukaan sovellamme myös koko saarta koskevaa lähestymistapaa sekä Haitin pakolaiskysymyksessä että avun toimitusten logistiikassa tai pyörremyrskyjen varalta pystytettävien hätävarastojen etukäteissijoittelussa. Dominikaanisen tasavallan kysymystäkään ei ole unohdettu elvytysohjelmassamme.

Kolmanneksi varmistamme, että lahjoittajamaiden yhteistyö johtaa vastavuoroisen hyödyn varaan rakentamiseen. Tämä ei ole mikään pieni haaste Haitissa olevien lukuisten toimijoiden takia, mutta olemme aina tukeneet vahvasti YK-johtoista humanitaarista yhteistyötä. Haitissa käydessäni sain vaikutelman, että olemme saaneet aikaan varsin hyvää työtä sekä yksittäisten maiden pelastuspalveluyksiköiden että oman työme osalta.

Neljänneksi meidän on varmistettava siirtyminen humanitaarisesta hätäavusta maan toipumiseen ja jälleenrakennukseen. Työskentelemme tiiviisti yhdessä Andris Piebalgsin kanssa tämän siirtymisen helpottamiseksi mahdollisuuksien mukaan. Annan tästä kaksi esimerkkiä: Ensimmäinen koskee elintarvikesektoria, jossa kannustamme paikalliseen ruoanhankintaan. Kehotamme kumppaneitamme kääntymään paikallisten viljelijöiden puoleen – vaikka se on hieman kalliimpaa – kysynnän synnyttämiseksi ja viljelijöiden toipumisen edesauttamiseksi. Tämä luonnollisesti johtaa jälleenrakennustyöhön. Toiseksi tuemme myös ”cash for work” -ohjelmia, joten voimme tältäkin osin valmistella siirtymistä hätäavusta elvyttämiseen.

Keskitymme myös voimakkaasti tuloksiin, mikä on niin ikään tärkeää. EU toimittaa eniten apua, joten sen on myös saatava aikaan eniten tuloksia.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni lupasi YK:n kansainvälisessä lahjoittajamaiden kokouksessa 1 235 miljardia euroa tukea. Olemme suurin Haitin jälleenrakennuksen tukija, joten olemme myös suurin Haitin hallituksen jälleenrakennusohjelman tukija. Olen ylpeä myös tavasta, jolla tuki myönnettiin, sillä kyse oli EU:n yhteisestä sitoumuksesta, joka koostuu useiden EU:n jäsenvaltioiden, kuten Espanjan, Ranskan ja muiden yhteisön maiden tuesta. Olen ylpeä kuitenkin myös

siitä, että myös kotimaani, jolla ei ole ollut kovin tiiviitä suhteita Haitiin, lupasi ylimääräistä rahoitusta yhteisön määrärahoista kanavoitavan rahoituksen lisäksi.

New Yorkin kokous sujui erittäin hyvässä hengessä. Kokouksessa saatiin aikaan vakuuttava tulos rahoituksen kannalta, Haitin hallituksen panos oli selkeä, ja muita sidosryhmiä oli runsaasti paikalla. Osa Euroopan parlamentin jäsenistä saattoi nähdä myös kansalaisjärjestöjen (mukaan lukien eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen) panoksen kokouksessa. Mukana oli myös EU:n yrityksiä, ja käyttöön otettiin väliaikaisia koordinoitumekanismeja, joita esitettiin Haitin pääministerin Jean-Max Belleriven sekä Bill Clintonin johdolla. Kaikki sidosryhmät ovat mukana mekanismeissa, jolloin sillä voidaan taata, ettei raha mene hukkaan ja ettei sitä käytetä muihin tarkoituksiin.

Nyt on hyvin tärkeää, että kohdennamme tukemme mahdollisimman pian. Komissio ja jäsenvaltiot valmistelevat jo uutta maakohtaista strategiaa ja kansallista alustavaa ohjelmaa Haitia varten. Nopeutamme toimintaamme yhteisten ponnistelujen tukemiseksi ja perustamme Haitiin EU:n edustuksen, joka antaa entistä suurempaa näkyvyyttä mutta auttaa myös ulkopuolisten lahjoittajien mukaan ottamisessa avustustoimintaan.

Matkustan Haitiin tällä viikolla tarjotakseni ensikäden konkreettista tukea pitkäkestoiseen jälleenrakennustyöhön infrastruktuurin ja hallinnon aloilla. Allekirjoitan tällä viikolla viisi rahoitussopimusta, joiden yhteisarvo on yli 200 miljoonaa euroa. Avaan myös joitakin jo alulle pantuja hankkeita, joita ovat muun muassa Port-au-Princen ja Cape Haitianin välisen tieosuuden kunnostaminen, joka on täysin Haitin hallituksen toimintaohjelman mukainen ja jolla tuetaan ”koko saari” -lähestymistapaa.

Panen Haitin hallituksen kapasiteetin vahvistamiseksi alulle myös sisäministeriön kunnostustyön, joka rahoitetaan EU:n tuella. Vihin lisäksi käyttöön koulun Mirabelais’n kaupungissa. Keskitymme erityisesti koulutukseen presidentti Prévalin pyynnöstä ja ilmoitamme ylimääräisen budjettituen toimittamisesta. Budjettituki ei ole mitään piilotukea. Olemme ryhtyneet moniin varotoimiin ja tehneet useita käyntejä alueella, joten voin taata, että rahanne käytetään avustustarkoitukseen.

Sitoudun myös siihen, että jälleenrakennusprosessia valvotaan säännönmukaisilla valvontakäynneillä, ja lupaan nopeuttaa avustusten perille toimittamista. Euroopan parlamentille tiedotetaan säännöllisesti Haitin jälleenrakennusprosessin etenemisestä.

Haluaisin korostaa myös sitä, että minun lisäkseni koko kollegio, kuten Kristalina Georgieva, EU:n korkea edustaja Ashton sekä muita jälleenrakennuksen valvomisessa mukana olevia kollegoitani, kuten Michel Barnier, matkustaa Haitiin muutaman kuukauden sisällä. Toimivaltaisen komission jäsenen lisäksi siis koko kollegio on mukana jälleenrakennustyössä.

Meidän on syytä neuvotella myös Haitin viranomaisten kanssa hieman siitä, kuinka voimme tehostaa apumme perillemenoa. Kansainvälisen yhteisön pitkäkestoinen tuki ei voi jatkua, jos Haiti luisuu nopeasti takaisin tavanomaiseen elämänmenoon. Tämän mahdollisuuden estäminen edellyttää toimintamme tehostamista, ja olemmekin jo maininneet muutamia keinoja tämän mahdollistamiseksi. Myös Haitin viranomaisten ja kansalaisten kontolla on suuri vastuu jälleenrakennuksen parantamisessa.

Tässä voidaan erottaa kaksi näkökohtaa. Sosiaalisissa asioissa Haitin hallitusta olisi kannustettava pitämään tiiviitä yhteyksiä oppositioon ja koko kansalaisyhteiskuntaan. Näin maan kehittämisohjelmalle saataisiin luotua todellinen kansallinen konsensus ja voitaisiin edistää ohjelman toteuttamisen kannalta välttämätöntä vakautta. Taloudellisten kysymysten osalta on sanottava, että New Yorkissa esitettyä makrotalouskehystä olisi tiukennettava ja sen olisi johdettava selkeästi työllisyyteen ja kasvuun köyhyyden ja epätasa-arvon noidankehän katkaisemiseksi.

Gay Mitchell, PPE-ryhmän puolesta. (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää molempia komission jäseniä. Haluan tuoda esiin kolme näkökohtaa. Ensimmäinen koskee Haitin jälleenrakennustarpeiden arvioinnissa käytettäviä metodeja ja välineitä. Toinen näkökohta liittyy tarpeeseen varmistaa, että täytämme tekemämme lupaukset, ja kolmas niiden ihmisten omistusoikeuksiin ja vaikeaan asemaan, jotka asuvat esimerkiksi hökkeleissä, jotka on rakennettu jonkun toisen omistamalle maalle.

Sanoisin ensinnäkin jälleenrakennustyöstä, että toimitin hiljattain Maailmanpankille huolellisesti suunnitellun käsikirjan, jossa selitetään seikkaperäisesti, kuinka jälleenrakennus pitäisi toteuttaa. Aiotaanko tätä käsikirjaa käyttää vai turvaudutaanko vastaaviin toimiin sen varmistamiseksi, että Haitin jälleenrakennustyö toteutetaan ammattimaisesti? Maailmanpankki on tehnyt hienoa työtä asian parissa. Haitin suurlähettiläs oli paikalla, kun luovutin kyseisen käsikirjan.

Toiseksi sanoisin lupauksistamme, että olen hyvin mielissäni komission jäsenen luvatta 200 miljoona euroa tukea, joka toimitetaan lähes välittömästi. Olemmeko kuitenkin jälleen täällä vuoden tai viiden vuoden päästä, vai lunastammeko vihdoinkin lupauksemme niille köyhille maille, joita ei enää yksinkertaisesti voida jättää oman onnensa nojaan?

Kolmas huomioni on tämä: Haitin tuhot olivat niin laajat, että meidän on kiinnitettävä huomiota paitsi tuhoihin myös tuhojen laajuuden syihin. Maattomat ihmiset asuvat kuiluissa ja vuoristojen rinteillä hökkeleissä ja muissa kyhäämissään asumuksissa, koska he eivät omistaneet tiloja, joilla asuivat. Jos ihmisillä olisi omistusoikeus maahan, he investoisivat sellaisten tilojen ja asumusten rakentamiseen, jotka saattaisivat kestää tämänkaltaisia tuhoja tulevaisuudessa. Toivoisinkin, että tähän näkökohtaan kiinnitettäisiin aktiivisesti huomiota osana ongelman ratkaisutapaa.

Kiitän vielä molempia komission jäseniä heidän esityksistään.

Corina Crețu, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Haitin tilanne on vielä kaukana vakaasta, kuten molemmat Haitissa maaliskuun lopulla käyneet komission jäsenet Georgieva sekä Piebalgs korostivat. Saman ovat todenneet myös humanitaariset avustustyöntekijät, jotka jakavat paikan päällä avustuksia ja auttavat jälleenrakennustyössä. Vaikka pääkaupungin tilanne näyttää olevan palaamassa normaaliin ainakin ihmisten arkielämän suhteen, minusta ponnistelut olisi keskitettävä nyt maaseutualueille, joilla on edelleen suuria ongelmia.

Näillä asioilla on entistään suurempi kiire ja ne aiheuttavat huolta erityisesti sadekauden lähestyessä ja koska liikenneinfrastruktuurin tilasta johtuen ihmisten perustarpeiden tyydyttämiseen tarkoitettujen avustusten kuljettaminen saattaa keskeytyä. Jälleenrakennustyö on vasta alkamassa, kuten totesitte. On selvää, että myös muita ongelmia ilmaantuu, kuten niitä, jotka liittyvät infrastruktuuriin, kunnollisten elinolojen tarjoamiseen väestölle sekä julkisten palvelujen, koulutuksen ja terveydenhuollon toimimisen vähimmäistason takaamiseen. Ongelmia ilmenee myös tarvittavan työvoiman saamisessa ja sen valmennuksen laajuudessa.

Suurena ongelmana ovat myös lapset, jotka ovat jääneet orvoiksi tai joutuneet väliaikaisesti eroon perheistään, sillä heidän tulevaisuutensa on eniten vaakalaudalla. Minusta meidän on kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota tähän osaan Haitin humanitaarista kriisiä, sillä ongelmana ovat nyt lasten salakuljetus ja laittomat adoptiot. Vielä eräs tärkeä asia: olen mielissäni siitä, että Haitin ongelmien hoito on etusijalla komission toiminnassa. Voin vakuuttaa, että tämä pätee myös kaikkiin kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniin.

Charles Goerens, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, pyörremyrskykauden lähestyminen Haitissa merkitsee, että humanitaarisen avustustyön jatkaminen on elintärkeää ja että tarvitaan mahdollisesti myös muita hätäaputoimia.

Kiireellisimmät asiat on kuitenkin hoidettava ensin, joten nyt on tärkeää toimittaa alueelle riittävä määrä tarpeeksi kestäviä suojia. Tämä on tärkeä toimenpide, kun ensinnäkin tiedetään, että tuhoutuneiden kotien uudelleen rakentamiseen menee aikaa, ja toiseksi koska Haitin suoranainen altistuminen pyörremyrskyille antaa aiheen pelätä pahinta, kuten viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet.

Olisi yksinkertaisesti täysin vastuutonta yrittää vetäytyä pois humanitaarisesta avustustyöstä. Jälleenrakennustyön siirtäminen olisi sekin vastuutonta. Toisin sanoen kaiken toiminnan on osuttava yksin, ja näitä toimia ovat: humanitaarinen avustustyö, jolla pyritään estämään turhat kuolemat, jälleenrakennustyö, jotta elämä voisi palata edes jonkin verran normaaliin mahdollisimman pian, talouden elvyttäminen pysyvien resurssien synnyttämiseksi, Haitin budjettikapasiteetin vahvistaminen hyvin lyhyellä aikavälillä sekä vahva sitoutuminen hajauttamisprosessiin.

YK:n 31. maaliskuuta pidetty lahjoittajamaiden kokous oli menestys. Mitä kokouksesta jää käteen sitten, kun Haiti on unohdettu? Humanitaarisen avustustoimen ohella on syytä muistaa tarve siirtyä nopeasti talouden elvyttämiseen, jota Kansainvälisen valuuttarahaston toimitusjohtaja toivoo hartaasti, sillä hän laskee sen varaan, että talous kasvaa 8 prosenttia vuodessa viiden vuoden kuluessa.

Toiseksi saman logiikan mukaisesti maataloussektorin elvyttäminen on taloudellinen prioriteetti. Nykyisin 80 prosenttia Haitin vientituloista menee maahan tuotujen maataloustuotteiden maksamiseen. On syytä muistaa, että Haitin historiassa on aikoja, jolloin se oli omavarainen ruoan suhteen.

Kolmanneksi Haitin kehitystä on arvioitava asianmukaisuuden, tehokkuuden, suorituskyvyn ja kestävyyskriteereillä.

Neljänneksi totean, että jos kehityksen halutaan jatkuvan, on ehdottoman tärkeää, että Haitin kansalaiset ottavat itse vastuun maansa kehittämistä.

Viidentenä asiana totean, että Haitin maanjärjestys osoittaa jälleen kerran (jos todisteluja nyt edes tarvitaan), että on tarpeen kehittää viipymättä nopea humanitaarisen avun järjestelmän, jossa kootaan yhteen kaikkien EU:n jäsenvaltioiden aineelliset ja inhimilliset resurssit.

Mikä estäisi komission jäsenen Barnierin raportin sisältämien ehdotusten toteutuksen?

EU:n ponnisteluilla Haitin tilanteen ratkaisemiseksi on ollut ratkaiseva merkitys. Kiitokset EU:n korkealle edustajalle, komission jäsenille Piebalgsille ja Georgievälle sekä heidän pääosastoilleen, jotka ansaitsevat tunnustuksemme.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Arvoisa puhemies, puhun paitsi oman ryhmäni myös ryhmäni koordinaattorin Nirj Devan puolesta. Haluan korostaa sitä äärimmäisen tärkeää tosiasiaa, että kansainvälinen tuki Haitille on tällä hetkellä itse asiassa lähes kolme kertaa suurempi kuin Haitin hallitus ja YK olivat toivoneet. Tukea on myönnetty yhteensä 11,5 miljardia euroa, ja on syytä korostaa, että Haitin hallitus oli toivonut kahdelle vuodelle vain hieman alle 4 miljardin euron summaa. Nyt on ehdottoman tärkeää keskittyä infrastruktuurin rakentamiseen, mitä muuten kollegani Deva painotti edellisessä keskustelussa.

Haluan tuoda esille myös erään toisen tärkeän asian, nimittäin tuen valvonnan. Haitin hallitus on hyvin heikko, joten tuen jakamisesta vastaa pääasiassa hyvin monenkirjava ja tuntematon eliitti. Siksi on hyvin tärkeää, että kansainväliset avustujajärjestöt ja Euroopan unioni tietävät, kenelle raha tosiasiaa menee.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL-ryhmän puolesta. - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, meidän on varmistettava, että lahjoittajamaiden kokouksessa tehdyt lupaukset lahjoituksista toteutuvat konkreettisina varoina ja todella saavuttavat vastaanottajat, joille ne on tarkoitettu. Tämä ei tietenkään riitä Haitin kestävään jälleenrakentamiseen, sillä olemme suuressa velassa Haitin kansaa kohtaan.

Myös Euroopan kansalaiset ovat osoittaneet solidaarisuuttaan hyvin avokätisesti, mutta valitettavasti on suuri vaara, että ihmiset unohtavat tai heidät saadaan unohtamaan haitilaisten lähimmäistemme kärsimykset. Asialla on siis kiire, kuten totesitte. Asialla on kiire, koska uudet pyörremyrskyt uhkaavat, mikä pahentaisi ihmisten elinoloja entisestään. Myös uusien talojen ja rakennusten, kuten koulujen ja sairaaloiden, rakentamisella on kiire, koska Haitin hallitus on aloittanut tiettyjen leirien evakuoinnin. Elintarvikeavun ja hoidon koordinoinnin ja jakamisen tehostamisella on kiire, samoin kuten uuden ja kestävä maatalous- ja maaseutuhankkeen kehittämisellä Haitin ruokahuollon varmistamiseksi.

Kaiken avun ja kansainvälisen avun koordinoinnin tavoitteena on oltava haitilaisten perusoikeuksien varmistaminen. Miksemme voisi vaatia, että kaikkien julkisten rakennushankintasopimusten ehdoksi on asetettava perusoikeuksien noudattaminen ja että sopimuksiin on sisällytettävä työllisyyttä, asumista, koulutusta ja terveydenhuoltoa koskevia lausekkeitä? Tuen ja jälleenrakennuksen koordinointi ei onnistu kunnolla, ellei siinä turvauduta kansalaisiin ja heitä edustaviin ammattijärjestöihin, kansalaisjärjestöihin ja viljelijöiden järjestöihin.

Meidän olisi kannustettava sellaisen uuden hankkeen perustamiseen, jonka tavoitteena olisi syrjäytymisen, köyhyyden, riippuvuuden sekä taloudellisen ja poliittisen ylivallan poistaminen Haitista.

Emme saa koskaan unohtaa, että haitilaisten suuri hätä ei johdu yksistään kauheasta maanjärjestyksestä. Se johtuu myös monien maiden Haitissa harjoittamasta ylivallasta ja ryöväämisestä. Velvollisuutemme on nyt osoittaa Haitille todellista solidaarisuutta niin, että kunnioitamme samalle maan taloudellista ja poliittista suvereenisuutta: Haitin kansan taloudellista ja poliittista suvereenisuutta.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. - (NL) Arvoisa puhemies, avun tarkeysjärjestys arvioitiin pian maanjärjestyksen jälkeen. Olen kuitenkin kuullut luotettavasta lähteestä, nimittäin hollantilaiselta kansalaisjärjestöltä, ettei arvioinnissa käytetty juurikaan, jos lainkaan, paikallista asiantuntemusta. Minusta tämä on tärkein ennakkoodellytys, jos haluamme saada paikallisväestön tuen puolellemme. Siksi on välttämätöntä ottaa haitilaiset järjestöt ja viranomaiset mukaan jälleenrakennustyöhön. Eurooppalaisista kansalaisjärjestöistä voi olla erityistä hyötyä niiden hyvien paikallisten kontaktien ansiosta, ja olin mielissäni kuullessani, että myös molemmat komission jäsenet ovat samoilla linjoilla. Toisin sanoen tuki on saatava mobilisoitua Haitissa.

Toinen asia, jonka haluan ottaa esille, on se, että vaikka Yhdysvaltain ja muiden maiden toimittama ruoka-apu saattaa vaikuttaa myönteiseltä aloitteelta, se on verottanut Haitin maataloutta ja ruokahuoltoa. Tilanne on

johtanut siihen, että Haiti on nykyisin yli 50-prosenttisesti riippuvainen elintarvikkeiden tuonnista ja että 35 prosenttia paikallisesta sadosta jää vaille kysyntää. Paikalliseen maatalouteen on siis tehtävä huomattavia panostuksia ruokahuollon varmistamiseksi. Myös tältä osin päättelen molempien komission jäsenten kannanotoista, että komissio on samoilla linjoilla, mikä antaa aiheen suureen optimismiin. Vielä tänään luin Frankfurter Allgemeine -lehden artikkelista kokosivun artikkelin Haitin tilanteesta. Se oli todella sydäntä särkevää luettavaa. Asumisia ja koulutus ovat nähdäkseni Euroopan komission ensisijaisia tavoitteita. Jatkakaa vain työtä tähän tavoitteeseen pääsemiseksi. Toivotan teille menestystä ja ennen kaikkea Jumalan siunausta.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää komission jäseniä heidän osoittamastaan maalaisjärjestä. Paljon on jo varmasti tehty, mutta voinen sanoa myös, ettei asiaa voida jättää tähän: hyvin pitkäkestoinen, jopa pysyvä ohjelma on tarpeellisempi nyt kuin koskaan, kun otetaan huomioon maailmanlopun kaltaiset olot, joissa Haiti on tällä hetkellä.

Kriittinen ajanjakso ei kenties ole vielä ohi. Ihmisiä kuolee edelleen nälkään, janoon ja köyhyyteen, kuten ensimmäisenä päivänä, ja yli miljoona saaren asukasta on edelleen vailla kotia ja joutuu pian kohtaamaan sade- ja pyörremyrskykauden.

Mitä meidän sitten pitäisi tehdä? Kuten komission jäsen jo totesi, avustusjärjestöjen välistä yhteistyötä olisi lisättävä ja se olisi liitettävä osaksi entistä hedelmällisempää yhteistyötä etenkin sellaisten kansalaisjärjestöjen kanssa, jotka voivat voimistaa Haitin kansalaisia työskentelemällä ruohonjuuritasolla, jolloin kansalaisjärjestöt saavat heistä parhaan mahdollisen hyödyn irti.

Meidän kaikkien on tiedostettava, että viitekohtana toimiminen Haitille ja Haitin kansalle tarkoittaa tavallaan sitä, että saamme heidät ymmärtämään, että haluamme palauttaa kaikkien ihmisten ihmisarvon, ja haitilaisille tämä puolestaan tarkoittaa, että he saavat uutta toivoa maanjäristyksen aiheuttaman suuren kärsimyksen keskellä.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, haluan ensinnäkin ilmaista osanottoni viime viikolla Haitissa kuolleiden neljän espanjalaisen sotilaan perheille ja kollegoille.

He olivat Espanjan armeijan erityisupseereja, mutta he lähtivät Haitiin tavallisina sotilaina osana kansainvälistä avustuseraatiota. He tekivät avustustyötä, kun heidän helikopterinsa syöksyi maahan.

Heidän esimerkinsä osoittaa, että valtaosassa tapauksista turvatoimet ja humanitaarinen toiminta eivät ole ristiriidassa keskenään. Ilman turvatoimia on myös vaikeaa säilyttää humanitaarisen työn riippumattomuus ja puolueettomuus. Tämä tunnustus meidän on annettava useiden Euroopan maiden, myös Espanjan armeijalle.

Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, Haiti on osoitus siitä, että köyhyys pahentaa vakavasti luonnonmullistusten aiheuttamia tuhoja ja että hallinnon puute estää tehokkaan reagoinnin.

Köyhyys ja hallinnon puute kulkevat normaalisti käsi kädessä, ja tämä päti ja pätee myös Haitiin, mikä tarkoittaa sitä, että meidän on tuettava paitsi Haitin jälleenrakennusprosessia myös maan hallintoa, sillä vain siten pääsemme New Yorkissa asettamaamme tavoitteeseen eli siihen, että Haiti johtaa itse maansa jälleenrakennusta niin, että myös kansalaisyhteiskunta voi ottaa osaa siihen.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi haluan onnitella kahta toimivaltaista komission jäsentä heidän puheenvuoroistaan ja jatkuvasta valmiudesta toimia. Onnitelut siitä!

Haitin maanjärsitys sai aikaan poikkeuksellisen ja laajasti hyväksytyn solidaarisuuden ja veljeyden osoitusten tulvan. Arvostan myös Haitin kansalaisten, viranomaisten, kansalaisyhteiskunnan, kansalaisjärjestöjen, siirtolaisten sekä tietenkin kaikkien lahjoittajamaiden rohkeutta ja ponnisteluja.

Haitin rakenteelliset ja institutionaaliset puutteet ovat hyvin tiedossa, ja maanjäristys osoitti traagisesti puutteiden laajuuden. Lahjoittajamaat tekivät New Yorkissa 31. maaliskuuta selväksi, että rahoitustuen tarkoituksena on tukea Haitin jälleenrakennus- ja kehittämisohjelmaa. Näin tukiperiaate saatiin määriteltyä, jotta Haitin kansa voisi palauttaa luottamuksensa maansa instituutioihin, mikä on kiireellinen asia.

Lahjoittajamaiden tuki on luonnollisesti koordinoitava tehokkaasti, ja sen on oltava laadukasta. Kuten Haitin presidentti Préval on todennut, jälleenrakennustyön toteutusta on tehostettava. Tämä on tehtävä nähtävästi perustamalla muun muassa Haitin tilapäinen jälleenrakennuskomissio sekä usean lahjoittajan erityisrahasto, jonka tehtävänä on valvoa lahjoittajien myöntämiä varoja.

Jälleenrakennuksen tehostaminen edellyttää myös oikeusvaltion periaatteeseen perustuvan hallinnon ja instituutioiden vahvistamista sekä hajauttamista, jotka ovat jälleenrakennus- ja kehittämisohjelman keskeisiä tekijöitä. Arvoisat komission jäsenet, toivon luonnollisesti, että otatte huomioon nämä linjaukset, ja niin te varmasti teettekin, sitä en yhtään epäile.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, sadattuhannet ihmiset elävät juuri tällä hetkellä yhä tilapäisleireillä, ja hätä on todellinen sade- ja pyörremyrskykauden lähestyessä.

Paikan päällä toimivien lukuisten humanitaaristen avustustyöntekijöiden takia ja Haitin valtion resurssien puuttuessa on otettava käyttöön kaikki mahdolliset resurssit avun koordinoinnin tehostamiseksi YK:n johdolla, jotta apu saadaan perille tasaisesti ja tehokkaasti.

Otin osaa New Yorkissa 31. maaliskuuta järjestettyyn lahjoittajamaiden kokoukseen, ja olen mielissäni siitä, että Euroopan unioni on myöntänyt 1,3 miljardia euroa Haitin jälleenrakennukseen kolmen vuoden ajan. EU puhui ensimmäistä kertaa yhdellä äänellä korkean edustajan Ashtonin välityksellä.

Kansainvälinen yhteisö on tosin luvannut myöntää huomattavaa avustusta, mutta vaikeutena on nyt näiden varojen tarkoituksenmukainen käyttö sekä päätökset tuen käyttötavoista ja tukea jakavista elimistä, sillä päävastuu jälleenrakennustyöstä on oltava Haitin kansalla.

Pääpaino on oltava maataloudessa, jonka tuotantokapasiteettia Haitissa on parannettava. Euroopan parlamentti seuraa tarkoin jälleenrakennusprosessia ja varojen käyttöä, ja haluan muistuttaa, että nyt olisi äärimmäisen tärkeää harkita vihdoin pelastuspalvelujoukkojen perustamista, jota on toivottu jo pitkään.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, Haitin humanitaarinen kriisi korosti ja valitettavasti korostaa yhä ongelmia mekanismeissa, joilla EU vastaa kansainvälisiin humanitaarisiin kriiseihin. Siksi meidän olisi perustettava vakituisia rahoitusmekanismeja. EU:n talousarviosta puuttuvat itse asiassa yhä kolmansille maille tarkoitettua rahoitustukea koskevat otsakkeet, ja Euroopan eri maat ovat myöntäneet tukensa Haitille lähinnä kahdenvälisen suhteiden kautta. Apu on voitava toimittaa perille välittömästi, mutta Haitin maanjäristyksen uhrit eivät olleet saaneet apua vielä viikonkaan kuluttua maanjäristyksestä. EU:n varat on käytettävä tehokkaasti. Tarvitsemme erikoisasiantuntijoita, jotka osaavat suunnitella ja toteuttaa humanitaarisia avustushoitoja ripeästi ja tehokkaasti.

Maanjäristys oli luonnollisesti tuhoisa Haitille. Samankaltaisia humanitaarisia kriisejä voivat kuitenkin aiheuttaa myös muut sääilmiöt, kuten hirmumyrskyt, trooppiset myrskyt, tulvat ja kuivuus, jotka tulevat lisääntymään ja voimistumaan huomattavasti ilmastomuutoksen myötä.

Kaikkihan me tiedämme, että ilmastomuutos on ilmiö, jonka me kehittyneet maat olemme saaneet aikaan, mutta valitettavasti usein köyhät maat joutuvat kärsimään sen seurauksista. Olemme siis ilmaston kannalta velkaa köyhille maille, ja meidän on opittava virheistämme Haitin kriisiä hoitaessamme niin, että voimme täyttää yhä lisääntyvät globaalit velvoitteemme tulevaisuudessa.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet Kristalina Georgieva ja Andris Piebalgs, Haitin valtavan tragedian jälkeen meidän on nyt katsottava tulevaisuuteen, kuten te molemmat olette todenneet. New Yorkissa kaksi viikkoa sitten järjestetyssä lahjoittajamaiden kokouksessa saatiin kokoon 7 miljardia euroa, tai tuo summa ainakin luvattiin. EU on luvannut 1,6 miljardia euroa Haitin hallituksen toimintaohjelman nojalla. Kysymykseni teille molemmille kuuluu seuraavasti: kuinka tuki saadaan nyt muutettua pysyväksi ja kestäväksi jälleenrakennustyöksi Haitissa? Prosessista tulee nähdäkseni hyvin pitkä.

Toinen kysymykseni teille molemmille kuuluu seuraavasti: miten arvioisitte Haitin hallituksen toimintaohjelmaa, ja voitteko vakuuttaa, että EU:n lupaamat huomattavat varat käytetään tehokkaasti? Haitilaisten tarpeet eivät nimittäin ole vain lyhytaikaisia vaan myös pitkäaikaisia. Miten voisimme tehostaa edelleen 1,3 miljoonan kodittoman tukemista ja varmistaa infrastruktuurin uudelleen rakentaminen keskipitkällä aikavälillä? Tämä on tärkeä kysymys sekä maanjäristyksen uhrien että poliittisen vakauden kannalta saarella, jonka hallitus on uskomattoman voimaton tällä hetkellä. Olette tämän itse vahvistaneet. Saaren väestö on itse havainnut, ettei apu mene oikeaan osoitteeseen. Miten voisimme varmistaa maan poliittisen tilanteen ja maan hallituksen lähestymistavan paranemisen?

Haluaisin tiedustella, mitä hyötyä tästä panoksesta (sekä henkilöstöresurssien että taloudellisten varojen osalta) on mielestänne Bill Clintonin johtamalle Haitin väliaikaiselle elvytyskomissiolle?

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Striffleriä tämän asian esille ottamisesta tämänpäiväisessä istunnossa sekä komission jäseniä Kristalina Georgievaa ja Andris Piebalgsia heidän

lausunnoistaan. Monet Haitia koskevassa ja helmikuussa hyväksymässämme päätöslauselmassa esitetyt toimet ovat mielestäni oikeansuuntaisia ja tarjoavat pohjan tuhon kohdanneen maan jälleenrakennustyölle. Toimissa on kaksi perusvaihetta, joista keskustelemme tänään. Ensimmäisessä vaiheessa on kyse lyhyen ja keskipitkän aikavälin avustustyöstä, jolla pyritään hoitamaan ihmisten kiireelliset tarpeet, joista komission jäsen Georgieva puhui. Toisessa vaiheessa on kyse pysyvästä jälleenrakennuksesta, jota on koordinoitava, sekä jälleenrakennustyön tarpeiden arvioinnista unohtamatta kuitenkin sitä, että päävastuu tässä työssä on oltava Haitin kansalla ja hallituksella. Kiitoksia paljon siitä, arvoisa komission jäsen Piebalgs, että olette pitänyt huolen siitä, että haitilaisten on herättävä vastuuseen.

Kolmas vaihe liittyy vain meihin. Tarkoitan päätelmiä, jotka meidän on tehtävä niin, että voimme tehostaa avun koordinoitua, ja olen iloinen siitä, että komissio työstää tätä asiaa.

Philippe Juvin (PPE). - (SV) Arvoisa puhemies, EU on avustanut Haitia miljoonilla euroilla ja toimittanut alueelle teltoja, elintarvikkeita, sotilaita ja lääkäreitä. Tämä kaikki on erittäin myönteistä, mutta lainaisin nyt Port-au-Princen kaupunginjohtaja Jean-Yves Jasonia, joka käytti helmikuussa sanaa "katastrofi", jolla hän ei tarkoittanut maanjäristyksen seurauksia vaan sen jälkeisen humanitaarisen avustustyön täydellistä kaaosta.

Meidän olisi syytä esittää itsellemme seuraava kysymys: miten voimme estää Haitille kalliiksi tulleen kaaoksen uusiutumisen? Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, tähän kysymykseen löytyy meidän kaikkien tiedossa oleva ja täällä jo mainittu vastaus: perustetaan EU:n pelastuspalvelujoukot.

Kysyn siis jälleen: milloin komissio päättää vihdoinkin ehdottaa parlamentille näiden joukkojen perustamista? Ne muodostaisivat yhtenäisen joukon, jolla olisi samat toimintasäännöt samanlaisessa komento-, kuljetus- ja viestintäjärjestelmässä. Tämä on mahdollista. Ne voitaisiin perustaa nopeasti ennen seuraavaa katastrofia. Vetoankin teihin nyt: lopetetaan puhe koordinoinnista ja ryhdytään toimiin.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen tyytyväinen lahjoittajamaiden kokouksen tuloksiin, sillä huomattavan tuen lupaaminen on erinomainen tulos. Vielä tärkeämpää oli kuitenkin varojen käyttöä ohjaava periaate, jonka mukaan ei pelkästään rakenneta uudelleen vaan myös entistä paremmin.

Haitin on selvittävä kriisistä entistä vahvempaan niin, että sen julkiset rakennukset ja yksityisasunnot ovat paremmin rakennettuja kuin ennen niiden tuhoutumista maanjäristyksessä. Jälleenrakennus ei voi tarkoittaa paluuta entisiin hökkelikyliin tai sosioekonomisiin oloihin.

Rahaa sinänsä kyllä tarvitaan, mutta kansallisten ja eurooppalaisten toimielinten lupaamat huomattavat resurssit ovat vain ensiaskel, sillä lisäksi tarvitaan pitkäkestoista ja jämäkkää koordinoituisuunnitelmaa.

Olemme täällä parlamentissa kritisoineet EU:ta sen viivyttelystä kriisin alussa, kun se ei osoittanut ulkopoliittisessa edustuksessaan poikkeuksellista tehokkuutta eikä spontaanisuutta, mutta nyt voimme kiittää siitä erinomaisesta työstä, jota toimielimemme tekevät koordinoinnin parissa. Toivonkin, että tämä asema ja sitoutuminen mahdollistavat pitkäkestoiset toimet, jotka voidaan saattaa menestyksellisesti päätökseen toimielintemme vaikutusvaltaisen läsnäolon ansiosta.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Haiti sai kansainvälistä humanitaarista apua välittömästi Haitin maanjäristyksen jälkeen. Yhdysvaltain ja Kanadan sotilaiden lisäksi olen tyytyväinen myös Slovakian joukkojen sekä Maltan kansainvälisen sotilasosaston ripeään ja tehokkaaseen lähettämiseen alueelle. Harva maa toimitti ripeää ja tehokasta apua Haitille.

Humanitaarisen avun asiantuntijan ja lääkärin, lääketieteen tohtori (MUDr.) Krčmériin alustavan arvion perusteella on sanottava, että Euroopasta on tullut paljon avustajia ja huomattavaa rahoitusta ilman välineitä, koneita, elintarvikkeita, vettä ja polttoainetta, joita tarvitaan uhrien tehokkaaksi pelastamiseksi kaatuneiden puiden alta. Ei edes useiden pelastusryhmien asiantuntemus ollut tarpeeksi. Hyvät aikomukset edellyttävät myös käytännön järjestelyjen toimimista, jotta niistä olisi hyötyä.

Kehotankin jäsenvaltioiden ja EU:n toimielimiä perustamaan mahdollisimman pian yhteisen humanitaarisen avun yksikön Haitia koskevassa päätöslauselmassa esittämämme toiveen mukaisesti. Tämän lisäksi minusta olisi erittäin tärkeää tukea avustustyöntekijöiden koulutusta ja hankkimaan tarvittavat välineistöt ja laitteet uuden luonnononnettomuuden varalta.

Franziska Keller (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäseniä heidän esityksistään ja Haitin asian parissa tekemistään panostuksista. Myös minusta on hyvä asia keskittyä koko saareen. Vaikka

suhtaudunkin hyvin kriittisesti unionin koko lähestymistapaan, olen kuitenkin samaa mieltä koko saarta koskevasta lähestymistavasta.

Kehottaisin teitä myös muistamaan tulevat sitoumukset, joita meidän on tehtävä. Meidän on pidettävä kiinni nyt tekemistämme lupauksista. Jos havaitsemme, että jäsenvaltiot tinkivät 0,7 prosentin lupauksistaan, teidän on pysyttävä todella tiukkana ja varmistettava, että jäsenvaltiot esittävät ohjelmansa. Meidän on myös varmistettava, ettei edistys, jota saamme nyt aikaan Haitissa, vanhene sen vuoksi, että toteutetaan muunlaista EU:n politiikkaa, joka vain estäisi kehityksen Haitissa ja muualla. Meidän on siis pidettävä tiukasti kiinni politiikan johdonmukaisuudesta niin, ettei saavutettua menestystä hukata muiden haitallisten toimintamallien takia.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, EU on auttanut Haitia, ja se on hyvä asia, mutta tämä katastrofi on mielestäni osoittanut selvästi sen, että EU:lla pitäisi olla nopeat humanitäärisen avun joukot ja että siviilikriisinhallintaa pitää kehittää.

Ei riitä, että annetaan rahaa, vaan EU:lla pitäisi olla kyky toimia nopeasti tällaisessa katastrofitilanteessa ja auttaa ja lähettää ihmisiä paikan päälle. Ihmisiä on autettava konkreettisesti, eikä vasta pitkän ajan kuluttua, mikä toki sekin on tärkeää, mutta lähiapu ja nopea apu puuttuvat tällä hetkellä EU:n kapasiteetista.

Toivon, että tähän seikkaan kiinnitetään huomiota ja että nopean toiminnan joukot perustetaan.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, jätän luvallanne hieman aikaa komission jäsenelle Piebalsille, jotta hän voi käsitellä pitkäkestoista jälleenrakennusta koskevia kysymyksiä.

Tämä on ollut meille hyvin hyödyllinen ja rohkaiseva keskustelu. Ennen kuin menen kysymyksiin, haluan yhtyä Guerrero Salomonin sympatianosoituksiin neljän espanjalaisen menehtyneen sotilaan perheille sekä myös kaikille niille, jotka menehtyivät tuhoisassa maanjäristyksessä ja jälleenrakennustyössä Haitissa.

Haluan aloittaa laajemmasta toimintamenettelyä koskevasta kysymyksestä eli EU:n reagointivalmiuksien parantamisesta. Olin hyvin mielissäni nähdessäni kollegani, komission jäsenen Barnierin kaiken sen vaivannäön jälkeen, jota hän on nähnyt tämän asian eteen. Meillä on 26. huhtikuuta mahdollisuus keskustella kehitysyhteistyövaliokunnassa yksityiskohtaisesti työohjelmasta, joka käsittää myös valmiuksien parantamista vuonna 2010 koskevan kysymyksen sekä tiedonannon aiheesta.

Voin vakuuttaa, että tämä on työryhmämme ensisijainen tavoite. Työskentelemme tiiviisti jäsenvaltioiden ja parlamentin kanssa löytääksemme ratkaisun sille, miten voimme parantaa valmiuksiamme vastata luonnononnettomuuksiin, ja tämän taustalla on hyvin yksinkertainen logiikka. Näinä aikoina, jolloin luonnononnettomuudet lisääntyvät ja voimistuvat koko ajan ja jolloin eri maiden talousarviot ovat tikoilla vielä vuosiksi eteenpäin, ainoa keino on lisätä EU:n yhteistyötä ja luoda valmiudet, jotka voidaan ottaa tehokkaasti käyttöön vaikutusten, kustannusten ja tulosten suhteen. Voin ilmoittaa, että teemme huomenna ensimmäisen maavierailun asian tiimoilta. Tämä on hyvin tärkeä prioriteetti työryhmällemme tulevina kuukausina.

Palaan nyt niihin neljään kysymykseen, jotka täällä on esitetty.

Ensimmäinen koskee välittömien prioriteettien hoitamisen yhdistämistä pitkäkestoiseen jälleenrakennustyöhön ja vaikutusvaltamme säilymiseen. Tämä on todella tärkeä asia, sillä jos aloitamme jälleenrakennuksen liian nopeasti emmekä auta hädässä olevia ihmisiä, seurauksena saattaa olla vakava tragedia. Meidän oli hoidettava elintarvikkeiden toimittamista koskeva kysymys, kun Haitin hallitus ehdotti, että ruoan toimittamisen sijasta ryhtyisimme toteuttamaan vain "Cash for work" ja "Food for work" -ohjelmia. Tämä on hyvin toivottavaa, mutta sitä ei voida toteuttaa joka paikassa samanaikaisesti. Seuraamme asiaa tarkoin.

Elintarvikkeiden toimitusvarmuudesta laajemmin puhuttaessa voin sanoa, että EU:n uusi toimintamalli on hyvin edistysellinen, koska siinä painotetaan tasapuolisesti kaikkia näkökohtia ja kannustetaan paikalliseen ruoanhankintaan humanitaarisessa avustustyössä aina kun se on mahdollista. Keskustelimme tästä aiheesta New Yorkin aamukokouksessa, jonne olimme kutsuneet sekä haitilaisia että kansainvälisiä kansalaisjärjestöjä. Olin hyvin ylpeä siitä, että juuri eurooppalaiset kansalaisjärjestöt olivat esittäneet, että Haitissa keskusteltaisiin maataloustuotteiden toimitusvarmuudesta ja näiden tuotteiden korkeasta tuottavuudesta.

Seuraavaksi haluan puhua suojien toimittamisesta. Tämä ei ole mikään vähäpätöinen asia, sillä ihmiset eivät halua muuttaa nykyisiltä asuinsijoiltaan. Tähän on useita syitä. Yksi on se, että vaikka heidän asuntonsa olisivatkin turvallisia, he pelkäävät paluuta kokemansa trauman takia. Toinen syy on se, että he muuttivat

pois kokonaisina naapurustoina, minkä vuoksi he pelkäävät heitä yhdessä pitävän sosiaalisen verkoston menettämistä, joten kyse ei ole pelkästään huonosta toimintamallista tai halun puutteesta vaan sosiaalisesta ilmiöstä, joka seuraa tämänkaltaista onnettomuutta ja vaikeuttaa ihmisten houkuttelemista muuttamaan tulva-alttiilta alueilta turvalliselle maaperälle. Hoidamme tätä asiaa siis ensisijaisena kysymyksenä.

Lopuksi puhuisin vielä pitkäkestoista kestävyyttä koskevasta ongelmasta. Kyse on sekä hallinnon kestävyydestä että ekologisesta kestävyydestä. Minulla oli kyseenalainen etuoikeus lentää Haitiin ja Chileen parin viikon välein. Haitin saaren tuhosi luonnononnettomuus, millä oli toki vaikutuksensa tuhojen laajuuteen. Chilessä hallitus on juo vuosikymmeniä toteuttanut maaperän ja siten ympäristön tilan parantamiseen tähtäävää metsitysohjelmaa, josta on toki paljon hyötyä paikallisväestölle. Chilestä puhuttaessa ajattelemme asioita pitkällä tähtäimellä.

Haluan entisenä Maailmanpankin työntekijänä ottaa seuraavan asian esille, vaikkei se kuulu toimivaltaani. Olen totisesti samaa mieltä kanssanne siitä, että meidän olisi syytä ottaa huomioon ja noudattaa Maailmanpankin ehdotusta, joka koskee yhteistyöstä monen lahjoittajan rahaston parissa sekä institutionaalista projektinhallintaa.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, jos voisin esittää vain yhden poliittista toimintaani koskevan toiveen, se olisi – kuten aina – se, että saisin lisää aikaa parlamentissa voidakseni vastata kaikkiin minulle esitettyihin kysymyksiin. En voi vastata kaikkiin minulle tänään esitettyihin kysymyksiin, mutta käyn nyt läpi muutaman niistä.

Parlamentin tuki on hyvin tärkeää komissiolle, sillä komissio ei ole ainoa, joka panostaa Haitin kysymykseen. Komission vaikutelma on, että koko Euroopan yhteiskunta toivoi, että EU tekee suuria panostuksia jälleenrakennustyöhön.

Kaikki on tapahtunut kuin malliesimerkin mukaan: maanjäristyksen tuhoista laadittiin kansainvälisen tason arviointi, hallitukset tekivät suunnitelmia, joista keskusteltiin kansalaisjärjestöissä, eri siirtoja on tehty ja on perustettu tilapäinen komissio koordinoimaan koko prosessia. Pällekkäistä työtä ei ole. Teemme työtä samalta hyvin valmistellulta pohjalta.

EU:n sitoumuksista voin sanoa, että olemme tehneet poliittisia sitoumuksia, jotka panemme myös täytäntöön. Uskon, että samaa pätee varmasti myös muihin jälleenrakennukseen osaa ottaviin tahoihin. Teemme töitä omistusoikeuskysymyksen parissa. Tämä on yksi riskitekijöistä. Meillä on maarekisteri, jonka pohjalta toimimme, mutta riskejä voi ilmaantua.

Poliittisen prosessin vastuukysymys voi totisesti aiheuttaa riskejä. Jälleenrakennustyötä voidaan pitää yllä, jos poliittisella prosessilla voidaan tukea Haitin pitkäkestoista kehittämistä ja jos väestö uskoo siihen. Tähän liittyy suuria haasteita, ja voimme vain tukea haitilaisia ja Haitin poliittista yhteiskuntaa tässä asiassa. Uskon, että tämä on mahdollista ja että se onnistuu.

Jälleenrakennusprosessin avoimuudesta on sanottava, että koko kansainvälinen lahjoitusjärjestelmä on luotu hyvin avoimeksi ja kevyeksi. Kaikki EU:n prosessit ovat ehdottoman avoimia ja niillä voidaan antaa täysi varmuus siitä, että raha käytetään oikeaan tarkoitukseensa hyvin ja tehokkaasti.

Lopuksi haluan vielä sanoa, ettei meidän pidä aliarvioida jäsenvaltioita ja yhteisöstä sekä kansainvälisestä yhteisöstä yleisesti lähetettyjen kenttätyöntekijöiden asemaa. Haluan esittää surunvalitteluni Haitin jälleenrakennustyön aikana kuolleiden ihmisten perheille. Paikalla on yhä lukuisia ihmisiä, jotka yrittävät tehdä parhaansa. He takaavat, että jälleenrakennustyö onnistuu, kunhan se on hyvin organisoitu.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 13.10 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Nyt on aika laatia väliarviointi avustustyöstä Haitilla. Meidän on esitettävä itsellemme seuraavat keskeiset kysymykset: Kuinka nopeasti ja ripeästi apu toimitettiin ja toimitetaan? Voidaanko tuella edesauttaa Haitin kestävä kehitystä? Miten koko avustustyö on koordinoitu? Mikä on ollut EU:n rooli ulkopoliittisissa kysymyksissä? Minua kiinnostavat erityisesti kaksi viimeksi mainittua kysymystä, sillä tuhoisa maanjäristys oli EU:n korkean edustajan Ashtonin ensimmäinen testi. Korkean edustajan viran tavoitteena on vahvistaa EU:n roolia globaalina toimijana. Korkea edustaja Ashton ei kuitenkaan katsonut tarpeelliseksi matkustaa Haitiin pian maanjäristyksen jälkeen tarjotakseen symbolista

tukea, eikä hän kyennyt varmistamaan Haitille toimitetun avun tehokasta koordinoitua. Jotkin jäsenvaltiot käynnistivät yksittäisiä tukikampanjoita, ja osa toimi yhteistyössä. Korkean edustajan Ashtonin olisi pitänyt olla vastuussa paremman koordinoinnin varmistamisesta. Kaiken lisäksi Haitin hallitus ei ole riittävästi mukana jälleenrakennustyössä. Korkean edustajan Ashtonin pitäisi nyt edes ymmärtää, mistä hänen työssään on kyse. Hänen pitäisi tehdä rakentavia ehdotuksia suurten onnettomuuksien jälkeen tarjottavan humanitaarisen ja taloudellisen tuen järjestämisestä. Hänen pitäisi tehdä rakentavia ehdotuksia suurten onnettomuuksien jälkeen tarjottavan humanitaarisen ja taloudellisen tuen järjestämisestä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kuulijat, olemme kokoontuneet tänne tänään keskustelemaan EU:n Haitille myöntämän tuen koordinoinnista. Toimintamme koordinoinnin puutetta on tällä välin kritisoitu kansainvälisesti. Haitin traagisesta maanjäristyksestä on kulunut jo kolme kuukautta, ja näyttää siltä, ettemme ole vielä kyenneet saamaan yhtenäistä kantaa Haitin tukemiseen. Tammikuussa istunnossa moni puhui unionin kansainvälisestä roolista, mutta on häpeä huomata, kuinka heikosti ja päättämättömästi unioni on tähän mennessä toiminut. EU:n Haitin tukemiseen myöntämä 1,2 miljardin euron tuki on tosin hieno asia. Lahjoittajamaat ovat ilmoittaneet myöntävänsä 5,3 miljardia dollaria Haitin jälleenrakennukseen kahden vuoden ajan. Tuen määrää on pitkällä aikavälillä tarkoitus nostaa 9,9 miljardiin dollariin. Nämä ovat hyvin optimistisia summia. Haitin maanjäristys on kuitenkin muistuttanut minua siitä, että maa on itse asiassa romahtanut jo kauan aikaa sitten. Maanjäristys oli luonnononnettomuus, kun taas Haitin köyhyys nykyisessä mitassaan johtuu taloudellisesta, poliittisesta ja sosiaalisesta romahduksesta. Haitin romahdus ja lähivuosien väkivaltaisuuDET johtuvat maan raaoista, jo vuosisoja vanhoista suhteista ulkomaailmaan (tiettyihin valtioihin ja kansainvälisiin tahoihin). Kansainvälinen yhteisö on pettänyt Haitin. Tehkäämme enemmän, jotta voisimme korvata tämän nyt.

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

6. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

7. Kyselytunti (komission puheenjohtaja)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Kysymyksiä mistä tahansa aiheesta poliittisten ryhmien puolesta.

Sitten täysistunnon toisella puoliskolla kysymyksiä työllisyystilanteesta Euroopan unionissa.

Othmar Karas, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan tutkimuksen keskus, Kreikan kohtaamat ongelmat, EU 2020 -strategia ja vastausten hakeminen rahoitus- ja talouskriisiin osoittavat kaikki meille selkeästi, että tarvittavia toimenpiteitä toteuttaessamme saavutamme pian sen rajat, mikä nykyisten perussopimusten nojalla on mahdollista. Toisaalta monet jäsenvaltiot etsivät turvaa uudenlaisesta hallitustenvälisyydestä, nationalismista ja protektionismista EU:hun turvautumisen sijasta.

Mitä aiotte tehdä ratkaistaksenne nämä ongelmat, laatiaksenne tarvittavat yhteiset tavoitteet ja luodaksenne uskottavia EU:n välineitä, jotta voimme toimia tehokkaasti ja antaa oikeat vastaukset?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) On totta, vaikkakin yllättävää, että jotkut kansalliset poliitikot tulkitsevat Lissabonin sopimusta niin, että se olisi hallitustenvälinen. Lissabonin sopimus tehtiin juuri lisäämään eurooppalaista ulottuvuutta, vahvistamaan Euroopan parlamentin valtuuksia, helpottamaan päätösten tekemistä määräenemmistäänestyksellä ja vahvistamaan komission asemaa taloudellisessa valvonnassa ja ulkosuhteissa. Tämä tulkinta on siksi sängen yllättävää, mutta niin tosiaan tapahtuu.

Komission tehtävänä on tietenkin toimia perussopimusten valvojana Lissabonin sopimuksen 117 artiklan mukaan, suojella EU:n lainsäädäntöä ja valvoa lujasti EU:n lainsäädännön noudattamista, koska silloin, kun Euroopan unioni ei enää ole oikeudellinen yhteisö, se ei enää ole todellinen unioni.

Toiseksi sen tehtävänä on edistää aloitteita ja johtaa aloitteita. Sitä varten se tekee työnsä ja yrittää antaa ehdotuksia, joiden toivon saavan tämän parlamentin tuen. Mainitsin poliittisissa suuntaviivoissani erityissuhteen parlamentin kanssa, ja aion todella tehdä siitä totta.

Othmar Karas, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Komission jäsen Rehn ehdotti Madridissa pakettia, jota ei ole vielä hyväksytty mutta johon kuului seuraamusten käsittely heti keskustelun alussa. Minun mielestäni meidän ei pitäisi aloittaa keskustelujamme jäsenvaltioita koskevista seuraamuksista, koska se olisi kärryjen valjastamista hevosen eteen. Sen sijaan meidän pitäisi laatia yhteiset tavoitteet, toteuttaa yhteisiä hankkeita ja yhteisiä välineitä, joita tarvitsemme nykyisten lisäksi, ja vasta sitten meidän pitäisi miettiä seuraamuksia käytöksestä, joka osoittaa yhteenkuuluvuuden puutetta. Mikä on kantanne tähän lähestymistapaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kuten sanoitte, hyvä Othmar Karas, päätöstä ei ole vielä tehty. Valtiovarainministerien kanssa on käyty ensimmäinen keskustelu, ja komissio aikoo itse asiassa antaa ensi kuussa tiedonannon vahvistetusta talouden hallinnasta. Pyrimme vahvistamaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää ja korjaavaa osiota. Teemme ehdotuksia euroalueen makrotaloudellista epätasapainoa koskevasta tehokkaammasta ja laajemmasta valvonnasta ja selvittämme vaihtoehtoja kriisinsäätämismekanismin luomiselle, mutta keskitymme sisältöön.

Uskomme, että nykyisten perussopimusten nojalla on mahdollista tehdä paljon enemmän euroalueen ja talous- ja rahaliiton valvonnan osalta, jos jäsenvaltioilla todellakin on halua tehdä yhteistyötä ja noudattaa perussopimuksia.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 125 artiklassa on niin sanottu avustuskielto, toisin sanoen siinä kielletään EU:n jäsenvaltioita ottamasta toisten jäsenvaltioiden velkoja vastuulleen. Mikä on näkemyksenne siitä, että Kreikkaa varten koottu apupaketti johtaa nyt siihen, että esimerkiksi Saksan liittotasavallan kaltaiset maat lainaavat Kreikan valtiolle rahaa kolmeksi vuodeksi viiden prosentin korolla, kun ne itse lainaavat sitä kolmeksi vuodeksi 1,5 prosentilla? Koska lainan kokonaisarvo on noin 8,4 miljardia euroa, voittoa tulee 620 miljoonaa euroa. Eikö avustuskieltoon kuulu myös vaatimus, että jos yksi jäsenvaltio ei voi ottaa vastuulleen toisen jäsenvaltion velkoja, se ei voi myöskään ansaita rahaa toisen jäsenvaltion veloista? Oletteko valmis keskustelemaan Saksan hallituksen tai muiden hallitusten kanssa mekanismista, jota minun mielestäni on mahdotonta hyväksyä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) On totta, hyvä Martin Schulz, että Lissabonin sopimuksessa ei sallita jäsenvaltioiden niin sanottua avustamista. Tähän mennessä aikaansaatu ratkaisu – jota ei ole vielä otettu käyttöön, koska sitä ei ole vielä pyydetty – on komission mukaan täysin perussopimuksen mukainen. Haluan korostaa sitä. Tiedän, että joissakin piireissä Saksassa – ja myös joissakin muissa jäsenvaltioissa, mutta ennen kaikkea Saksassa – käydään keskustelua, ja haluan sanoa, että on yksinkertaisesti väärin, että se, mitä olemme suunnitelleet, olisi jonkinlainen avustus. Se ei ole. Se on lainojen koordinoitua. Komissiolla on tämä vastuu. IMF on myös järjestelmässä, joka, minun on sanottava, on luova. Se on ratkaisu, joka oli mahdollinen vasta jäsenvaltioiden kanssa käytyjen kattavien keskustelujen jälkeen, mutta se on täysin perussopimusten mukainen ja siinä tietysti noudatetaan Lissabonin sopimuksen säännöksiä.

Haluaisin päättää puheenvuoroni poliittiseen huomautukseen ja sanoa, että minusta on sangen erikoista, että Kreikan osalta oli niin vaikeaa saada aikaan yhteisvastuullinen ratkaisu, kun se onnistui Latvian, Unkarin ja Romanian osalta. Jos voimme saada yhteisvastuulliset ja vastuulliset ratkaisut aikaan euroalueen ulkopuolella, minusta on sangen selvää, että meidän pitäisi saada ne aikaan myös euroalueella.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, ymmärrän, että yritätte olla vastaamatta kysymykseeni, koska se on epämiellyttävä. Siksi toistan sen.

On olemassa ainakin mahdollisuus, että jäsenvaltiot, jotka voivat lainata rahaa paremmin ehdoin kuin ne, joille ne lainaavat, pystyvät hyötymään toisen maan veloista. Koska avustuskielessä todetaan, että jäsenvaltiot eivät voi ottaa vastuulleen toisten velkoja, niiden ei pitäisi voida myöskään hyötyä kyseisistä veloista. Oletteko valmis sanomaan avoimesti esimerkiksi liittokansleri Merkelille tai presidentti Sarkozylle tai kenelle tahansa muulle, että vastustatte tällaista toimintaa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen puhunut tästä asiasta kyseisten johtajien ja muiden kanssa monen viikon ajan, ja voin kertoa teille hyvin suoraan, hyvä Martin Schulz, että tämä oli valitettavasti ainoa ratkaisu. Komissio oli alusta asti pyytänyt konkreettisempaa yhteisvastuullisuuden osoitusta Kreikalle tietysti aina vastuullisuuden periaatetta noudattaen. Nyt meidän on kuitenkin varmistettava, että Kreikkaa voidaan rohkaista palaamaan markkinarahoitukseen mahdollisimman pian ja, itse asiassa, aikaansaadussa ratkaisussa euroalueen jäsenvaltioiden lainat myönnetään markkinaehtoisilla koroilla. IMF:n tekemää lainojen hinnoittelua pidettiin asianmukaisena vertailukohtana euroalueen jäsenvaltioiden kahdenvälisen lainaehdojen asettamiselle, vaikka 11. huhtikuuta sovittiinkin tietyistä mukautuksista.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, ensinnäkin avustuskiellon osalta on todettava, että perussopimuksessa ei sanota sitä. Perussopimuksessa sanotaan, että jäsenvaltiota ei voida pakottaa ottamaan velkoja vastuulleen. Perussopimuksessa ei sanota, että on kiellettyä ottaa velat vastuulleen. Se on tehtävä selväksi, tai sitten perussopimuksesta on seurauksena vain kakofonia. Toistan: perussopimuksessa sanotaan selkeästi, että jäsenvaltiota ei voida pakottaa ottamaan velkoja vastuulleen. Siksi kaikki Kreikan osalta kehitetty koskee asioita, jotka ovat mahdollisia perussopimuksen nojalla ja jotka voidaan panna täytäntöön.

Minun kysymykseni on hiukan toinen. Kreikan lainojen korot ovat nousseet jälleen 7,6 prosenttiin, toisin sanoen 450 peruspistettä yli Saksan koron. Siksi tarvitaan muita toimenpiteitä, ja mielessäni ovat hyvin huomattavat perusuudistukset: Euroopan valuuttarahasto, Euroopan joukkovelkakirjamarkkinat, kunnianhimoisempi Eurooppa 2020 -strategia.

Arvoisa komission puheenjohtaja, kysymykseni on seuraava: missä vaiheessa aiotte esittää neuvostolle tällaisia uudistuksia sisältävää pakettia, mukaan luettuna uudistukset, jotka komission jäsen Rehn jo käynnisti? Koska juuri sitä me tarvitsemme, kunnianhimoisen uudistuspaketin esittämistä Kreikkaa koskevien erityistoimien lisäksi.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Ensiksi, hyvä Guy Verhofstadt, ja myös vastauksena Martin Schulzille, olkaamme täysin selkeitä ja rehellisiä itsellemme: jos teillä on kysymyksiä, jotka haluatte kysyä liittokansleri Merkeliltä, teidän on kysyttävä ne. En ole täällä vastatakseni liittokansleri Merkelin puolesta. Olen täällä vastatakseni komission puolesta. Tehkäämme se aivan selväksi.

Tehkäämme myös selväksi komission kanta. Aikaansaadussa ratkaisussa noudatetaan omantunnon tarkasti sitä, mitä kutsutaan avustuskielloksi. Olemme luonnollisesti olleet hyvin varovaisia sen suhteen. Niiden toimenpiteiden osalta, jotka aiomme toteuttaa, esitetään ensi kuussa tiedonanto ja ehdotukset, jotka aiomme laatia. Haluan puhua tiedonannosta, joka koskee euroalueen vahvennettua hallintoa. Asiasta on jo käyty poliittinen keskustelu, ja komission jäsen Rehn on saanut komissiolta valtuudet käydä alustavia keskusteluja valtiovarainministerien kanssa. Voin siksi kertoa teille, että jossain vaiheessa toukokuuta tiedotamme teille yleisesti toimenpiteistä, joita esitämme tulevaisuudessa vahvistaaksemme euroalueen ja yleisesti Euroopan unionin hallintoa.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, voinko kysyä komission puheenjohtajalta, onko Euroopan valuuttarahasto osa tätä ehdotusta?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, antaakseni tähän kohtaan konkreettisen vastauksen voin kertoa teille, että kantamme on pikemminkin sitä ajatusta vastaan, että talous- ja rahaliiton puitteissa luotaisiin uusi elin.

Ainakaan omasta puolestani en ole varma, että se on hyvä ajatus, mutta voin kertoa teille – puhun omasta puolestani, koska kollegio ei ole vielä päättänyt – että ajatus välineestä, jolla taataan euroalueen rahoitusvakaus, vaikuttaa minusta hyvältä. Voisin lisätä, että selvitämme erilaisia tapoja säätää ja vahvistaa vakuutusmekanismeja, esimerkiksi sellaisia, joilla vastataan huoliin, joiden takia ajatus Euroopan valuuttarahastosta syntyi.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, näkisin mielelläni komission puheenjohtajan, joka yksinkertaisesti sanoo pyytävänsä Saksaa lainaamaan korolla, jolla sen on itse lainattava, eli kolmella prosentilla. Olisitte ainakin voinut sanoa niin julkisesti. Se olisi ollut osa keskustelua Saksassa, mutta te ette pysty sanomaan näitä yksinkertaisia asioita.

Haluaisin myös kysyä toisen kysymyksen ACTA-sopimuksesta. Olette neuvotelleet vuodesta 2008 alkaen väärentämisen ja piratismiin vastaisesta ACTA-sopimuksesta. Maaliskuussa annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa teitä kehoitettiin rajoittamaan ACTA-neuvottelut väärentämiseen. Huomenna aiotte esittää meille – kiitos, olemme odottaneet sitä vuoden – arvioinnin keskusteluista ja Uuden-Seelannin huippukokouksen lopuksi hyväksytyn tekstin.

Tiedätte, että parlamentin on sanottava ”kyllä” tai ”ei” näiden neuvottelujen lopuksi. Eikö olisi järkevämpää antaa parlamentin osallistua näkyvämmiin, millä taattaisiin jonkinlainen avoimuus neuvottelujen osalta? Muuten huomaatte olevanne parlamentin kanssa samassa tilanteessa kuin SWIFT-järjestelmän kanssa. Pyytäisin teitä siksi vastedes osoittamaan suurempaa avoimuutta ja antamaan meille neuvottelutekstit, aivan kuten annatte ne suurille yrityksille. Parlamentti on aivan yhtä tärkeä kuin suuret yritykset.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Daniel Cohn-Bendit, asiasta ei ole epäilystäkään, ja minä kunnioitan parlamenttia suuresti. Voisin lisätä, että siksi komissio, ja tarkemmin sanottuna komission jäsen De Gucht, hankki neuvottelukumppaneiltamme luvan julkaista kaikki neuvottelutekstit. Kuten tiedätte, ne julkaistaan huomenna, 21. huhtikuuta.

Olette epäilemättä myös tietoinen siitä, että nämä neuvottelut alkoivat ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, ja myös me haluamme parlamentin osallistuvan tiiviisti näihin neuvotteluihin. Parlamentilla on uusia valtuuksia kansainvälisten neuvottelujen alalla, ja komissio tukee parlamentin suurempaa asemaa kyseisissä neuvotteluissa.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, koetetaan olla leikkimättä sanoilla. Riippumatta siitä, pyysittekö vai ette, jos ette tee avoimuudesta julkista, ette voi jatkaa neuvotteluja, koska teillä on Lissabonin sopimus.

Kyse ei siis ole siitä, pyysittekö kumppaneitanne esittämään raportit parlamentille: teidän on tehtävä niin, koska muuten parlamentti ei koskaan sano ”kyllä”, koska teitä sitoo nyt Lissabonin sopimus.

Lissabonin sopimuksen nojalla teidän on nyt oltava avoin parlamentille, koska lopuksi teidän on saatava parlamentilta ”kyllä”, eikä se ole varmaa neuvottelujen ja käsittelemämme tekstin tilanteen perusteella.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Puhuitte Lissabonin sopimuksen voimaantulosta. Kannatan erittäin vahvasti sitä, että Euroopan parlamentin asemaa vahvistetaan myös tällä alalla, ja huomenna julkaistava teksti, ja sitä varten meidän piti saada lupa neuvottelukumppaneiltamme, on neuvotteluteksti, neuvottelutekstin luonnos. Teemme sen. Olette epäilemättä tietoinen siitä, että jotkin kansainväliset neuvottelut ovat muita arkaluontoisempia ja että niissä edellytetään tietyillä aloilla varovaista lähestymistapaa, mutta me haluamme saada parlamentin mahdollisimman paljon mukaan, sillä Lissabonin sopimuksella on annettu sille aivan oikein valtuudet kansainvälisten neuvottelujen alalla.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Euroopan komissio ilmoitti maaliskuussa, että se tekisi työaikadirektiivistä uuden tarkistuksen sen jälkeen, kun edellinen tarkistus epäonnistui. Parlamentin vaatimuksesta direktiivissä romutettiin kansalliset vapauttavat lausekkeet, mikä johti pattitilanteeseen. Kuten me kaikki muistamme, Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät ammattiliittojensa hallitsemina Yhdistyneen kuningaskunnan vapauttavan lausekkeen romuttamiseksi huolimatta oman hallituksensa päinvastaisista ohjeista.

Nyt kun meillä on uusi tarkistus ja koska monet EU:n jäsenvaltiot haluavat, että heidän työntekijänsä voivat halutessaan valita joustavammat työajat, voiko puheenjohtaja Barroso vahvistaa, että tämä komissio ehdottaa direktiiviä, jossa kunnioitetaan 48 tunnin työviikosta vapauttavia kansallisia lausekkeita?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla ei ole vielä lainsäädäntöehdotusluonnosta hallinnassani. Tässä vaiheessa kaikki vakiintuneet ajatukset minkäänlaisten muutosten sisällöstä ovat liian aikaisia. Kuten tiedätte, on olemassa kuulemisasiakirja, jonka sävy on tarkoituksella avoin. Haluan myös kuulla työmarkkinaosapuolten näkemyksiä.

Uusilla säännöillä pitäisi suojella työntekijöitä liian pitkistä työajoista ja riittämättömästä levosta johtuvilta terveys- ja turvallisuusriskeiltä. Niiden pitäisi olla tarpeeksi joustavia, jotta työ- ja perhe-elämä voitaisiin sovittaa yhteen ja edistää yritysten, erityisesti pienten ja keskusuurten yritysten kilpailukykyä.

Mielestäni meillä on oltava sitä varten ratkaisu, hyvä Timothy Kirkhope, sangen suoraan sanottuna, koska, kuten tiedätte, unionin tuomioistuimessa käsitellään asioita, jotka velvoittavat meidän saamaan ratkaisun aikaan.

Joten yritämme saada aikaan laajan tuen uudelle ehdotukselle ja välttää pitkiä keskusteluja, jotka olivat ominaisia direktiivin edelliselle tarkistusyritykselle.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Ymmärrän, että puheenjohtaja Barroso ei halua ennakoida komission kuulemisen tulosta. EU:ssa on kuitenkin monia ihmisiä – esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa kolme miljoonaa ihmistä, jotka tällä hetkellä hyödyntävät vapauttavaa lauseketta – jotka odottavat häneltä sitoutumista siihen, että taloudellisen taantumun aikana hänen komissionsa ei halua tehdä ihmisten työtä raskaammaksi. Pelkäänpä, että komission jäsen Andor ei antanut meille tuota vakuutusta ehdokkuuskuulemisensa aikana, mutta luotan siihen, että puheenjohtaja Barroso tekee sen nyt.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Olette hyvin ystävällinen, arvoisa Timothy Kirkhope, mutta Yhdistyneen kuningaskunnan lisäksi Euroopan unionissa on myös 26 muuta jäsenvaltiota, joten ymmärtänne, että vaikka otamme tarkasti huomioon esittämämme huolet, minun on kuunneltava myös muita oikeutettuja huolia.

Tämä on hyvin vaikea ja erittäin arkaluontoinen asia. Meidän on saatava oikeaan tasapainoon pienten ja keskisuurten yritysten osalta korostamamme joustavuus ja työntekijöiden suojeleminen, josta olen varma, että myös te kannatatte sitä. Sen me aiomme tehdä. Siksi kehoitamme myös työmarkkinaosapuolia esittämään rakentavan ehdotuksen.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette puhunut toimintaohjelmastanne, ja siitä on keskusteltu parlamentissa. Olette sanonut, että haluatte seurata kriittisiä huomioita. Minulla on yksi kysymys. Olemme viime aikoina puhuneet paljon kriisistä ja siitä selviämisestä. Minusta kuitenkin tuntuu, että pankkien toimintatavat ovat muuttuneet vain vähän.

Olisin myös kiinnostunut kuulemaan vastauksen toiseen kysymykseen. Olemmeko me ja komissio tehneet mielestänne tarpeeksi? Jos emme ole, mitä teidän mielestänne on vielä tarpeen tehdä rahoituskriisin syiden torjumiseksi pitkällä aikavälillä, jotta pankit eivät voi jatkaa toimintaansa siten kuin nyt?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Juuri tänään esittelimme toimintaohjelmassa toimintaamme rahoitusallalla. Olemme tehneet siitä suuren osan, mutta jäljellä on vielä toinen merkittävä osa.

Mielestäni komission ehdotukset olivat oikeita. Pidän itse asiassa valitettavana, että joissakin tapauksissa jäsenvaltiot ovat laskeneet tavoitetasoa, esimerkiksi teillä parlamentissa käsiteltävänä olevan valvontakehyksen osalta, ja esitämme joitakin ehdotuksia – olen esittänyt tänään parlamentille täydellisen luettelon – lähitulevaisuudessa.

Mutta konkreettisemmin sanottuna voisimme tehdä joitakin erityisiä asioita. Tuen esimerkiksi ajatusta pankeilta perittävästä maksusta. Mielestäni sen pitäisi olla G20-ryhmän asia. Mielestäni on oikeudenmukaista, että pankkiala tekee kaikkien yleiselle taloustilanteelle luomiensa ongelmien jälkeen myös osansa talouksiemme tulevaisuuden puolesta.

Siinä on siis, kuten aina, kyse tasapainosta. Emme halua heikentää talouksiemme erittäin merkittävää alaa – rahoitusallaa – mutta meidän mielestämme jotkin toimenpiteet ovat tärkeitä luottamuksen palauttamiseksi rahoitusallalla.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, minulla on toinen lyhyt kysymys. Deutsche Bankin pääjohtajaan Josef Ackermanniin on vaikea tehdä vaikutusta. Hän on äskettäin sanonut kiertelemättä, että hän haluaa 25 prosentin tuoton. Eikö se ole teidän mielestänne isku suoraan komission ja yksittäisten hallitusten toteuttamia toimenpiteitä vastaan? Hän ei muuta mitään. Hän on sanonut haluavansa jälleen 25 prosentin tuoton. Näin sanoi Josef Ackermann, Deutsche Bankin, erittäin merkittävän pankin, pääjohtaja.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Olen pahoillani, en ole seurannut Deutsche Bankin pääjohtajan antamia lausuntoja enkä voi kommentoida sellaista, mistä en ole tietoinen.

William (The Earl of) Dartmouth, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Koska rahoituskriisi oli luottokriisi ja pankkikriisi, joka sai alkunsa suurista kaupallisista pankeista – esimerkiksi Royal Bank of Scotland, IKB ja Fortis – oletteko sitä mieltä, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettu direktiivi on erittäin haitallinen Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja sen lisäksi se on komission puolelta väärin ja harhaan johdettu sääntelyaloite, jonka päämäärä on täysin väärä?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Ehdottomasti en ole samaa mieltä. Mielestäni kyseessä on erittäin hyvä aloite, jolla pyritään nimenomaan palauttamaan hiukan uskottavuutta rahoitusmarkkinoidemme tärkeällä alalla. Mielestäni uskottavuus on rahoitusalan etujen mukaista. Olkaamme sen osalta rehellisiä ja avoimia. Rahoitusallalla on nyt uskottavuusongelma, ja sen lähde on, sanokaamme, alan tiettyjen merkittävien toimijoiden vastuuton käytös, ei vain Yhdistyneessä kuningaskunnassa, kuten sanoitte, vaan muissakin Euroopan maissa, Yhdysvalloista alkaneen tilanteen lisäksi. Tarvitaan sääntelyä asianmukaisella tasolla. Mielestämme esittämämme sääntely on asianmukaisessa tasapainossa, eikä sillä pyritä aiheuttamaan vaikeuksia rahoitusallalle. Päinvastoin: sillä pyritään rakentamaan luottamusta. Rahoitusallalla tarvitaan tällaista uskottavuutta talouden rahoittamiseksi.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Miten vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettulla direktiivillä, joka on suunnattu vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajille, palautetaan luottamus rahoitusalaan, kun ongelmassa on kyse suurista kaupallisista pankeista? Se on kysymykseni.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen pahoillani, mutta en ole samaa mieltä siitä, että ongelmassa on kyse vain isoista pankeista.

Yhdysvalloissa kehittynyt ongelma ei itse asiassa ollut vain isojen pankkien luoma. Sen loivat myös muut kuin kaupalliset pankit, sijoitusyhteisöt sekä vipurahastot. Emme siis ole samaa mieltä näkemyksestä, jonka mukaan isot pankit loivat sen. Jotkin isot perinteiset kaupalliset pankit eivät itse asiassa olleet vastuussa kriisistä.

On monenlaisia toimijoita, joilla on jonkinlainen vastuu rahoituslalla aikaansaadusta sotkusta, sanokaamme se selkeästi. Mielestämme sääntelyn asianmukainen taso on paras tapa käsitellä kysymystä sekä pankkien että markkinoiden muiden välineiden tai toimijoiden osalta.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan ulkosuhdehallinto on vastuussa korkealle edustajalle. Korkean edustajan tehtävänä on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 18 artiklan mukaan johtaa unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa neuvoston valtuuttamana. Neuvostossa on kaikista puutteistaan huolimatta kuitenkin jäsenvaltioiden edustajia.

Tämän parlamentin poliittisten ryhmien vaikutusvaltaiset tahot kuitenkin vaativat, että komissiolla olisi paljon ratkaisevampi asema hallinnossa. Erityisesti vaaditaan, että ainakin puolet ulkosuhdehallinnon henkilökunnasta pitäisi tulla komissiosta ja että hallintoa ei pitäisi alistaa hallitustenvälisyyden vaikutukselle. Pyydän anteeksi tuon sanan käyttöä. Se ei ole minun, mutta mielestäni se on koodi neuvostolle ja Eurooppa-neuvostolle. Korkea edustaja on tietenkin lisäksi virkansa puolesta komission varapuheenjohtaja.

Tämä kaikki näyttää johtavan siihen, että todennäköisesti komissio johtaa todellisuudessa EU:n ulkopoliittikkaa ja että ajatus siitä, että sitä johtaisi korkea edustaja neuvoston valtuuttamana, olisi laillista seipitettävä. Oletteko samaa mieltä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En ole samaa mieltä. Asia ei ole niin kuin esitte. Kuten tiedätte, korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan institutionaalisen aseman luominen on itse asiassa yksi Lissabonin sopimuksen tärkeimmistä innovaatioista, ja sen ajatuksena on yhdistää asiat, joita tavallisesti kutsutaan hallitustenväliseksi toimivallaksi ja yhteisön toimivallaksi.

Yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa toimivalta pysyy pääosin hallitustenvälisenä toimivaltana: se on jäsenvaltioiden erioikeus. On olemassa kuitenkin muuta yhteisön toimivaltaa, jonka ei pitäisi kuulua hallitustenväliseen osaan. Se olisi tietysti pidettävä yhteisömenetelmässä.

Korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja siis, kuten sanotaan, istuu tavallisesti kahdella tuolilla. Hänen on parasta mahdollista vuorovaikutusta käyttämällä yhdistettävä nuo kaksi toimivaltaa. On siis tietysti toimivaltuuksia, joita hän voi kehittää komission sisällä komission varapuheenjohtajana, mutta tekemällä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja neuvoston kanssa. Mielestäni siten saadaan aikaan entistä johdonmukaisemmat ja yhtenäisemmät Euroopan unionin ulkosuhteet, vahvistetaan etujemme puolustamista ja edistetään arvojamme maailmassa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Voin käsittää sisäisen johdonmukaisuuden siinä, mitä puhutte EU:n syvemmän yhdentymisen kannattajana, jollainen minä en ole.

Te kuitenkin itse asiassa ehdotatte, että meidän pitäisi ylittää Lissabonin sopimus, mikä on jo tarpeeksi paha, ja miltei heittää ulos neuvosto, jossa, kuten sanoin, on kaikista puutteistaan huolimatta kuitenkin kansallisvaltioiden edustajia.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En voisi ikinä ehdottaa, että komissio toimii vastoin perussopimuksia, koska sen velvollisuutena on varmistaa, että perussopimuksia noudatetaan. Se, mitä todella pyydän jäsenvaltioita tekemään, on perussopimuksen noudattaminen, ja kaikkien toimielinten on noudatettava perussopimusta.

Perussopimuksella saadaan aikaan tasapaino, ja tuota tasapainoa on kunnioitettava. Se on edistystä verrattuna menneeseen, jolloin meillä oli täysin erilliset elimet käsittelemässä asiaa, joka on itse asiassa erittäin merkittävä yleinen etu – nimittäin eurooppalaisten arvojen puolustaminen maailmassa. Uskon, että perussopimusta täysimääräisesti noudattaen on mahdollista saada aikaan juuri se, mitä perussopimuksella pyritään saamaan.

aikaan. Se voidaan tehdä kaikkien toimielinten hyvän yhteistyön hengessä ja tietysti kunnioittaen täysimääräisesti jäsenvaltioitamme.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tulen Etelä-Italiasta, ja alueemme talous perustuu tekstiili-, vaatetus- ja jalkineiteollisuuden sekä maatalouden pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin.

Tällä hetkellä tällaiset teollisuudenalat ovat suurissa vaikeuksissa Kiinasta ja Aasian markkinoilta virtaavien tavaroiden takia. Kengän valmistaminen alueellamme, Etelä-Italiassa, maksaa 13 euroa. Kiinasta tulevan lopputuotteen kustannukset ovat 5,50 euroa. Meidän tuottamamme potkupuku maksaa 4–5 euroa, kun taas Kiinasta tuotu maksaa yhden euron.

Yrittäjät siirtävät tuotantoaan selviytyäkseen tai lopettavat, ja kun he lopettavat, menetetään tuhansia työpaikkoja, ja myös tämä saa aikaan kulutuskriisin ja alueen köyhtymisen.

Aina yrittäjiä tavatessani he kysyvät minulta: ”Mikä estää teitä säätämästä tullee, säätämästä veroja?” Kiinan halpatuotanto johtuu siitä, että lapset työskentelevät 12 ikävuodesta alkaen kymmenen tuntia päivässä ilman sosiaaliturvaetuksia, ilman vakuutusta ja ilman oikeutta terveydenhuoltoon.

Tiedän, että protektionistisia toimia ei haluta, mutta mikä on vastaus? Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kun tapaan yrittäjiä, mitä kerron heille EU:n tekevän torjuakseen peruuttamattoman kriisin, jossa niin monet yritykset kaatuvat, niin monet työpaikat haihtuvat savuna ilmaan ja kokonaiset Euroopan alueet, mukaan luettuna köyhimmät alueet, kuten Italian eteläosa, joutuvat vakavaan ja peruuttamattomaan kriisiin? Haluaisin voida antaa joitakin vastauksia, arvoisa puheenjohtaja Barroso, ja haluaisin kuulla niitä teiltä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ymmärrän huolenne, ja se on hyvin oikeutettu huoli, ja haluaisin sanoa muutaman sanan pienistä ja keskisuurista yrityksistä, jotka itse asiassa ovat, kuten tiedätte, tärkein liikkeellepaneva voima työpaikkojen luomisessa Euroopassa.

Nyt, miten voidaan vastata tähän ongelmaan, joka koskee niistä maailman osista tulevaa kilpailua, joissa normit ovat alhaisemmat sekä työvoiman että ympäristön osalta? Mielestäni ratkaisu ei missään tapauksessa ole rajojemme sulkeminen, koska Euroopan unioni on ehdottomasti maailman suurin viejä. Ratkaisu on siis kunnollisen työn edistäminen ja sosiaalisten normien nostaminen kaikkialla maailmassa. Sitä olemme ajaneet G20-ryhmässä, sitä olemme ajaneet Kansainvälisessä työjärjestössä, ja se on osa muiden kumppaneidemme kanssa käymääme vuoropuhelua. Ratkaisu ei kuitenkaan mielestäni ole missään nimessä – ellei kyse ole polkumyynnistä – polkumyynnin vastaisten välineiden avulla toimiminen, eikä ratkaisu ole rajojemme sulkeminen EU:n muilta erittäin merkittäviltä kauppakumppaneilta. Se olisi meille itsetuhoista.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, viittaan huomioihin, joita aiemmin tehtiin Kreikan ongelman käsittelystä, ja totean, että kaikki meistä, jotka seuraavat tiiviisti näiden ongelmien kehitystä ja käsittelyä, ymmärtävät, ja monilla meillä on tunne, että neuvosto on työntänyt komission syrjään.

Komissio oli luullakseni alusta alkaen tasapainottava tekijä unionin keskisuurten ja pienten jäsenvaltioiden ja neuvoston välillä. Nyt uskon, että sen asema Kreikan, eikä vain Kreikan, kohtaamissa ongelmissa rajoittuu pelkästään teknokraattisiin toimiin ja lausuntoihin.

Konkreettinen kysymykseni on seuraava: puhumme taloudesta, rahaliitosta, jossa on entistä enemmän ylikansallisia osia. Puhumme myös komission laatimasta kunnianhimoisesta Eurooppa 2020 -strategiasta ja puhumme työttömyyden ja köyhyiden torjunnasta. Koska komissiolla ei ole siihen asianmukaista asemaa, miten on mahdollista panna nämä kunnianhimoiset strategiat täytäntöön?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Työllisyyskysymys riippuu, kuten tiedätte, yleisestä taloustilanteesta. Tehkäämme se täysin selväksi. Emme voi palauttaa kriisiä edeltäneitä työllisyystasoja ennen kuin EU:ssa on enemmän kasvua.

Siksi keskitämme ponnistelumme uusiin kasvun lähteisiin ja, itse asiassa, yritämme palauttaa tämän Euroopan unionin kannalta olennaisen tärkeän kasvun.

Se on nyt ensisijainen tavoitteemme. Sen sanottuani totean, että työllisyyden osalta on ryhdytty joihinkin erityisiin toimiin. Eurooppa 2020 -strategiassamme on joitakin ehdotuksia uusista taidoista, uusista työpaikoista, nuorten ohjelmista, mutta tärkein asia on kasvun edellytysten palauttaminen, mukaan luettuna talouttamme kohtaan tunnettu luottamus.

Kreikan tilanteen osalta tiedätte, että myös Kreikan talouden tulevaisuuden osalta kyse on paljon luottamuksesta. Siksi se riippuu niin paljon joidenkin talouteen liittyvien epätasapainoisuuksien korjaamisesta.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, Euroopan työllisyystilanne on hyvin huolestuttava, kuten kollegani ovat juuri todenneet. Vuonna 2009 työpaikkansa euroalueella menetti 2,7 miljoonaa ihmistä. Työssä käyvän väestön köyhyysriskin taso on lisäksi noussut kahdeksaan prosenttiin eurooppalaisten työntekijöiden osalta, puhumattakaan siitä, että miltei 17 prosenttia väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella.

Katsotteko tämän tilanteen perusteella, että olisi suotavaa panna täytäntöön kaksiosainen strategia? Tukemalla toisaalta kunnollista työtä – olisi jopa kannattanut ottaa tämä kysymys mukaan Eurooppa 2020 -strategiaan tiukasti kasvua tukevan työllisyyden sijasta; luotatteko lisäksi vihreiden ja älykkäiden työpaikkojen edistämiseen kestävä ja yhtenäisen yhteiskunnan kehittämiseksi – ja toisaalta nostamalla EU:n yleistä työllisyystasoa ja keskittymällä erityisesti nuorten työpaikkoihin – tästä te puhuitte – mutta myös yli 50-vuotiaiden työpaikkoihin.

Tässä yhteydessä Euroopan globalisaatorahastolle osoitettujen pyyntöjen lisääntyminen ja eri alojen rakenneuudistukset korostavat tarvetta kehittää yleinen teollisuuspolitiikka.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Kaikkia esiin ottamianne asioita käsitellään Eurooppa 2020 -strategiassa, hyvä Frédéric Daerden. Puhuin jo kunnollisesta työstä poliittisissa suuntaviivoissani, aivan kuten puhuin EU:ta koskevan todellisen teollisuuspolitiikan olemassaolosta – ei vanhan teollisuuspolitiikan, vaan politiikan, jolla pyritään tarjoamaan EU:lle kestävä talous ja entistä nykyaikaisempi, kestävyteen keskittynyt politiikka.

Nuorten ihmisten osalta totean, että heille on omistettu ainakin kaksi lippulaiva-aloitetta, eli aloitteet ”Nuoriso liikkeessä” ja ”Osaamisen ennakointi”. Olemme korostaneet monia tavoitteita, jotka liittyvät esimerkiksi koulutukseen, köyhyyden torjuntaan ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen. Tämä näkökulma näkyy Eurooppa 2020 -strategiassa, erityisesti siksi, että mielestämme työttömyyden torjunta on nyt ensisijainen painopistealaa. Uskon, että tämän strategian kehittämisen avulla voimme saada aikaan merkittäviä tuloksia työttömyyden torjunnassa.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten tiedätte, muutaman viime vuoden aikana työttömyys on lisääntynyt kaikissa Euroopan maissa – vaikkakin maittain eri muodoissa – ja se lisääntyy edelleen.

Kaikki taloustieteilijät ovat samaa mieltä siitä, että vie ainakin kaksi vuotta ennen kuin siellä täällä näkyvät alustavat elpymisen merkit yleistyvät ja että joka tapauksessa elpyminen on ainakin kymmenen vuoden ajan niin rajallista, että sen avulla ei luoda uutta työllisyyttä. Tämä tarkoittaa, että työttömyys lisääntyy, että tällä hetkellä työssä olevat menettävät työnsä ja että samalla monet nuorten ihmisten sukupolvet eivät pysty nyt eivätkä jatkossakaan pääsemään työmarkkinoille.

Kysyn teiltä, katsotteko, että tämän tilanteen perusteella on välttämätöntä edistää toimia, joilla pyritään takaamaan perustulo EU:ssa kaikille työpaikkansa menettäneille, ja koska nuoria ihmisiä koskeva kysymys on eräänlainen hätätapaus, toteuttaa erityisiä koulutukseen liittyviä toimia, joista he hyötyvät koko sen ajan, jonka he ovat työmarkkinoiden ulkopuolella.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Analyysinne työmarkkinoiden tilanteesta on pääosin oikea. Tilanne itse asiassa jatkaa huononemistaan, vaikkakin aiempaa kohtuullisemmalla vauhdilla. Alamme myös nähdä entistä johdonmukaisempia merkkejä vakautumisesta joissakin jäsenvaltioissa.

Siitä on kuitenkin yhdeksän kuukautta, kun talous alkoi toipua syvästä taantumasta, ja voi viedä osan tästä vuodesta ennen kuin taloudellisen toiminnan orastava kasvu vaikuttaa työmarkkinoiden suuntauksen kääntymiseen. Siksi ensisijainen tavoitteemme on nyt työllisyys. Nuorten ihmisten työttömyys on erityisen huolestuttavaa, kuten sanoitte. EU:ssa yli 20 prosenttia nuorista ihmisistä on työttömänä. Siksi olemme käynnistäneet tälle vuodelle kolme aloitetta. Olen jo maininnut kaksi niistä. On olemassa myös nuorten työllisyyttä koskeva aloite. Kehittämiemme erityisaloitteiden joukossa on juuri ammattikoulutuksen edistäminen lisäämällä Euroopan sosiaalirahaston rahoittamia harjoittelujärjestelmiä ja myös edistämällä laadukkaita oppimiskokemuksia valmistumisen jälkeisessä työpaikassa, niin sanottuja harjoittelupaikkoja, mukaan luettuna mahdollisuus harjoitteluun toisissa jäsenvaltioissa.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Euroopan ilmastorahasto käynnisti viime viikolla etenemissuunnitelmansa vuoteen 2050 asti. Suunnitelmassa esitetään kolme tapaa, joilla Euroopan unioni voisi leikata

hiilidioksidipäästöjään 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä Kioton pyrkimystemme mukaisesti. Voisimme tehdä siinä hieman enemmän kuin on tapana. Meistä voisi tulla täysin omavaraisia energiavarojen suhteen, ja nettotyöpaikkoja luotaisiin huomattavasti, jos taloudestamme tehtäisiin vähähiilinen.

Se voidaan kuitenkin tehdä vain EU:n tasolla. Hyväksyykö komissio tämän etenemissuunnitelman? Pyrkiikö se antamaan Euroopan unionille uutta vauhtia ehdottamalla uusia poliittisia toimenpiteitä? Koska työpaikkojen luomiseen on mahdollisuus, käytätekö, arvoisa puheenjohtaja Barroso, tätä ajatusta saadaksenne jäsenvaltiot toteuttamaan tarvittavia toimia?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen tietoinen Euroopan ilmastorahaston kyseisestä raportista ja, todellakin, olemme Eurooppa 2020 -strategiassa ehdottaneet resursseiltaan tehokasta EU:ta koskevaa lippulaiva-aloitetta, jossa juuri pyritään irrottamaan kasvu resursseista ja antamaan EU:lle kilpailuetu muihin kansainvälisiin kumppaneihin verrattuna.

Tämä tavoite oli myös täysimääräisesti mukana komission toimintaohjelmassa vuoteen 2010 ja sen jälkeen. Komissio aikoo kehittää vaihtoehtoa, jossa EU:sta tulee vähähiilinen, resursseiltaan tehokas ja ilmastonmuutoksen kestävä talous vuoteen 2050 mennessä, erityisesti tekemällä energia- ja liikennealoista vähähiilisiä ja tarjoamalla siten pitkän aikavälin puitteet politiikalle ja investoinneille. Korostan sanaa investointi.

Mielestämme ilmasto-ohjelma voi olla myös, kuten uusiutuvien energialähteiden ala osoittaa, tapa luoda EU:hun uusia työpaikkoja, joita tavallisesti kutsumme ”vihreiksi työpaikoiksi”.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Monet äskettäiset ilmoitukset uusista tietoteknisistä välineistä, kuten Google Books tai iPad, helpottaisivat digitaalisessa muodossa olevan kulttuurisillän, erityisesti niin sanottujen sähköisten kirjojen saatavuutta. Useimmat näistä aloitteista tulevat kuitenkin Yhdysvalloista. Mitä komissio tekee edistääkseen kulttuuriperintömme digitalisointia Euroopan mantereella?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Euroopan digitaalinen kirjasto käsittelee haastetta kansallisten kirjastojemme, museoidemme ja niiden arkistojen siirtämisestä verkkoon, ja se on aikamme keskeinen tehtävä, jossa digitalisoidaan, annetaan saataville ja säilytetään kulttuurimme rikkaus. Meidän on kuitenkin tehtävä se vaarantamatta kirjailijoiden ja julkaisijoiden oikeuksia, mukaan luettuna varastoista loppuneet teokset ja niin kutsutut orvot teokset. Meidän on myös arvioitava, ovatko taloudelliset ponnistuksemme ja siellä ja täällä toteutetut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet tämän erittäin merkittävän yhteiskunnallisen haasteen tasalla.

Siksi olen pyytänyt varapuheenjohtajaa Kroesia ja komission jäsentä Vassiliouta perustamaan viisaiden komitean. Ilmoitan teille tänään tyytyväisenä, että tämä tehtävä osoitetaan Maurice Lavielle, Elizabeth Nigermanille ja Jacques Dacarelle. Viisaiden komiteassa he edistävät tätä ajatusta erittäin tärkeän perintömme säilyttämisestä digitalisoinnin avulla kunnioittaen tietysti täysimääräisesti teollis- ja tekijänoikeuksia. Odotan saavani heidän suosituksensa näistä tärkeistä kysymyksistä tämän vuoden loppuun mennessä.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin tietää, mikä on teidän mielestänne nyt jo muutamia päiviä kestäneiden ilmatilan sulkemisten vaikutus ilmailualan työllisyyteen? Vaikutusvaltaisen Financial Times -lehden etusivulla kerrottiin tänään, että miltei seitsemään miljoonaan matkustajaan vaikuttaneet ja 80 000 lennon perumisen aiheuttaneet sulkemiset ovat aiheuttaneet ilmailualalle 200 miljoonan Yhdysvaltain dollarin tappiot päivittäin. Miten tämä teidän mielestänne vaikuttaa tämän alan työllisyyteen? – koska olen ymmärtänyt, että tämä oli tärkein syy teidän ja puheenjohtaja Van Rompuy'n poissaololle Krakovassa järjestetyistä Puolan presidentin hautajaisista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin hautajaisten osalta haluan sanoa, että tahdon pitää ne täysin erillisinä muista asioista.

Kunnioitin suuresti presidentti Kaczyńskiä. Yhteistyöni hänen kanssaan oli erittäin lojaalia. Tein kaikkeni ollakseni läsnä hänen hautajaisissaan.

Olin läsnä kaikissa niissä presidentti Kaczyńskin, hänen vaimonsa ja kaikkien tuossa järkyttävässä onnettomuudessa kuolleiden muistoksi järjestetyissä seremonioissa, joihin pystyin osallistumaan. En todellakaan ymmärrä, miten on mahdollista arvostella tällä tavalla EU:n toimielimiä käyttämällä hyväksi niin monen ihmisen kuolemaa.

Yritin mennä presidentti Kaczyńskin hautajaisiin aivan viime hetkeen asti. Ongelma oli siinä, että vasta lauantaina, hyvin myöhään illalla, sain tiedon, että Belgian viranomaisen järjestämä lento oli peruttu. Lähtöni ei enää ollut mahdollinen.

Haluan siis tehdä aivan selväksi, että tein kaiken voitavani, jotta olisin voinut osoittaa kunnioitusta järkyttävässä onnettomuudessa kuolleiden lisäksi myös Puolan kansalle.

Kysymyksen osalta, jos voin nyt käyttää toisen minuutin vastatakseni ilmailualaa koskevaan kysymykseen, olemme tietoisia tämän vulkaanisen ongelman erittäin huomattavasta vaikutuksesta ja siksi teemme jo työtämme nähdäksemme, miten me itse asiassa voimme tarvittaessa auttaa EU:n ilmailualaa.

Se kärsii ankarista taloudellisista menetyksistä, jotka johtuvat siitä, että sen ei ole annettu suorittaa kaupallista toimintaansa moneen päivään. On välttämätöntä pyrkiä maailmanlaajuiseen ratkaisuun alan auttamiseksi selviämään tästä kriisistä, ja itse asiassa siitä on ennakkotapaus, syyskuun 11. päivän jälkeinen kriisi. Tutkimme siis kaikkia mahdollisia tapoja valtiontukea koskevien sääntöjen lievittämiseksi, kuten olemme tehneet aiemminkin. Keskustelimme siitä kollegion kokouksessa tänään.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, virallisten tilastojen mukaan Euroopan unionin työttömyys vaihteli kahdeksan ja yhdeksän prosentin välillä vuosina 2000 ja 2006 täystyöllisyydestä puhuneen Lissabonin strategian kunniaksi.

Äskettäisessä kertomuksessaan komissio toteaa, että vuonna 2010 työttömyys nousee kymmeneen prosenttiin ja ylittää sen, ja se on yhteiskunnallinen tulivuori, ajanmukaista kieltä käyttäkseni.

Monissa säästöohjelmaa soveltavissa maissa, esimerkiksi Irlannissa ja Kreikassa, sekä Romanian, Unkarin ja Latvian kaltaisissa maissa, joissa Kansainvälinen valuuttarahasto on osallisena, työttömyys on lisäksi kivunnut ennätyslukemiin.

Sen perusteella kysyn teiltä seuraavaa: onko komissio selvittänyt, millaisia seurauksia on näistä säästöohjelmista, joita te vaaditte ja joita te painostatte maita noudattamaan kriisistä selviämiseksi? Oletteko selvittäneet vaikutuksia työllisyyteen ja talouteen maissa, joissa Kansainvälinen valuuttarahasto on osallisena? Uskotteko, että työttömyys vähenee EU:ssa näiden toimien seurauksena?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Emme pakota ketään toteuttamaan mitään toimenpiteitä. Kreikan osalta Kreikan viranomaiset tekivät päätökset, mutta ymmärrätte varmasti, että tämä Kreikan talouden makrotaloudellista epätasapainoa koskeva tilanne on hyvin kielteinen kasvun ja myös työllisyyden osalta.

On selvää, että jos luottamusta Kreikan julkiseen talouteen ei palauteta, Kreikassa ei ole investointeja eikä kasvua. Ilman kasvua on mahdotonta luoda työllisyyttä. Siksi meidän ei pitäisi asettaa makrotaloudellista vakautta ja kuria ristiriitaan tai vastakkain kasvun kanssa. Ongelma on sen ymmärtämisessä, miten voimme käsitellä siirtymistä, miten voimme säilyttää vauhdin talouksissa, joilla on varaa tehdä se, ja samalla noudattaa makrotaloudellisen vakauden tarvittavaa tasapainoa. Siksi on Kreikan talouden ja Kreikan työntekijöiden etujen mukaista, että Kreikan julkinen talous saa uskottavuutta mahdollisimman pian.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Kysymykseni liittyy tulivuoren purkaukseen, joka vaikuttaa tietysti hiukkasiin ja hiilidioksidipäästöihin. Katsotteko, että on mahdollista arvioida, mitkä hiukkastasot olisi otettava tulevaisuudessa huomioon, jotta vältettäisiin työpaikkojen vaarantaminen? Ilmanlaatu koskevilla direktiiveissämme säädetään tämän osalta merkittävistä rajoituksista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Tämä tulivuoriongelma ei selkeästi ole EU:n toimielinten tai kansallisten hallitusten vallassa. Se tapahtui, ja nyt meidän on reagoitava sen seurauksiin.

Ilmailualan osalta olemme jo sanoneet, että selvitämme, mitä voimme tehdä, myös syyskuun 11. päivän jälkeisen ennakkotapauksen perusteella.

Taloustilanteen osalta olen sitä mieltä, että vielä on liian aikaista tehdä yleistä arviointia aiheutuneesta tuhosta, ja on luultavasti parempi välttää hyvin dramaattisia – tai sanotaanko paniikinomaisia – tulevaisuudennäkymiä. Meidän mielestämme nyt on tärkeää käsitellä vahinkoja ja yrittää selvittää, mitä voimme EU:n tasolla tehdä ja pitää samalla mielessä yksi tärkeä asia – EU:n tasolla vastaamme yhdestä prosentista yleisestä talousarviosta. Loput 99 prosenttia on jäsenvaltioiden hallinnassa. Mielestäni on siksi epäoikeudenmukaista odottaa Euroopan unionin yrittävän ratkaista kaikki ongelmat, kun meillä ei ole keinoja tehdä sitä.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Eurooppa 2020 -strategiassa on esitetty hyvin kunnianhimoinen työllisyyden lisäämistä koskeva taso, 63 prosentista 76 prosenttiin, ja koulun

keskeyttäneiden työttömyyden lasku kymmeneen prosenttiin, mutta siinä on myös korostettu koulutusta, joka on kehityksen avain, jotta tulevaisuudessa 40 prosentilla EU:n kansalaisista saataisi loppuun kolmannen asteen koulutuksen.

Haluaisin tämän osalta kysyä seuraavan kysymyksen: säilytetäänkö Euroopan sosiaalirahasto ja tutkimukseen ja kehitykseen osoitetut rahastot Euroopan unionin talousarviossa tulevaisuudessa? Tämä itse asiassa on avain nykyaikaisten menetelmien, innovaation ja työllisyyden lisääntymisen korostamiseen. Eikö meidän pitäisi teidän mielestänne korostaa myös mikroyritysten kehitystä? Sillä se on paras tapa rohkaista itsenäistä elinkeinon harjoittamista, ja itsenäisen elinkeinon harjoittamisen taso on edelleen liian matala tällä hetkellä. Siksi nämä kysymykset näyttäisivät tässä suhteessa olevan perusteltuja.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kyllä, tiedätte, että olemme Eurooppa 2020 -strategiassa ehdottaneet koulutusta yhdeksi tavoitteeksi, mukaan luettuna koulun keskeyttämisen torjunta ja kolmannen asteen koulutuksen lisääminen. Mielestämme on mahdotonta puhua EU:n kilpailukyvyistä käsittelemättä koulutuskysymystä.

Siksi yritämme saada kaikki jäsenvaltiot hyväksymään tuon tavoitteen ja, varmasti, jälkeinpäin on otettava käyttöön resursseja, joitakin jäsenvaltioista ja joitakin Euroopan unionista. Jälkeinpäin meidän on keskusteltava rahoitusnäkökymistä. Emme ole vielä siinä asti, mutta mielestäni joihinkin toimiin on varmasti ryhdyttävä EU:n tasolla ja täydennettävä kansallisten hallitusten toteuttamia ponnistuksia. Sosiaalirahastossa meillä todellakin jo on nuorille joitakin harjoittelua koskevia toimia. Se on aikomuksemme. Emme voi ennakoita, mitä varoja sosiaalirahaston saatavilla on, mutta meillä pitäisi mielestämme varmasti olla riittävästi kunnianhimoa EU:n välineiden tasolla.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Meille kerrottiin eilen tiedotusvälineissä, että Antwerpenissä sijaitseva Opelin tehdas suljetaan. Se on vain yksi esimerkki EU:ssa kadonneista työpaikoista. Euroopan teollisuuden ammattiliitot järjestävät ensi torstaina mielenosoituksia koko Euroopassa. Ne kehottavat suojaamaan työpaikat ja Euroopan tulevaisuuden teollisuuskeskuksena. Ammattiliittojen jäsenet haluavat täystyöllisyyden, mutta he haluavat myös tehokkaita EU:n toimia ja selviä vastauksia nyt eikä viiden vuoden päästä.

Toimintaohjelmassanne ei anneta sen osalta kovinkaan selviä tietoja. Olette juuri viitannut suuntaviivoihin ja Eurooppa 2020 -strategiaa koskevaan kantaan. Minun mielestäni se ei ole tarpeeksi konkreettista. Teidän pitäisi antaa esimerkkejä. Mitä aiotte tehdä vahvistaaksenne strategisesti merkittäviä teollisuudenalojamme Euroopassa, ja mikä on komission tehtävä autoteollisuuden tekemisessä tulevaisuuden kestäväksi ja työpaikkojen suojelemisessa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Työllisyyttä koskevat suuntaviivat riippuvat suuresti yleisestä talouskasvusta, mutta aiomme vahvistaa työllisyyttä koskevaa näkökohtaa Eurooppa 2020 -strategiassamme. Meillä on itse asiassa neljä suuntaviivaa: työmarkkinoihin osallistumisen lisääminen ja rakenteellisen työttömyyden vähentäminen, ammattitaitoisen työvoiman kehittäminen, työpaikkojen laadun ja elinikäisen oppimisen edistäminen, koulutusjärjestelmien suorituskyvyn parantaminen ja yhteiskunnalliseen koulutukseen osallistumisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta.

Nämä ovat yleisiä suuntaviivoja, joita EU:n toimielinten ja kansallisten hallitusten on nyt edistettävä kaikilla käytettävissään olevilla välineillä. On totta, että hopealuotia ei ole, EU:n työttömyyteen ei ole taianomaista ratkaisua tai ihmelääkettä. Ratkaisun on tultava myös kasvun edistämiseksi toteutetuista yleisistä toimenpiteistä rahoitusvakauden noudattamisen osalta, markkinoitamme kohtaan tunnetun luottamuksen osalta ja sisämarkkinoiden mahdollisuuksien hyödyntämisen osalta. Yllä esitetty on ainoa tapa ratkaista ongelma.

Autoteollisuuden osalta totean, että tietysti tiedämme, että Euroopan lisäksi koko maailmassa oli ylikapasiteettia, ja seuraamme sitä hyvin tiiviisti yhdessä itse teollisuuden kanssa, mukaan luettuna alan ammattiliitot.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, nuorten työttömyys ja syrjäytyminen on iso ongelma. Kuten sanoitte, 20 prosenttia nuorista on työttömänä.

Ongelmana on myös se, että kun nyt irtisanotaan paljon ihmisiä, suurin osa irtisanotuista on yli 50-vuotiaita. Samaan aikaan monissa jäsenvaltioissa kuitenkin puhutaan, että meidän täytyy pidentää työikää, meidän pitää nostaa eläkeikää, ja puhutaan myös, että tarvitsemme lisää ulkomaalaisia työntekijöitä. Tarvitaan siis voimakasta työperäistä maahanmuuttoa. Mielestäni tässä on jollakin tavalla ristiriita.

Haluaisin kysyä, että jos halutaan nostaa työikää, niin miksei yli 50-vuotiaille tarjota mahdollisuutta jatkaa töissä, vaan heitä irtsanotaan? Miksei nuorille luoda mahdollisuuksia, vaan sanotaan, että tarvitaan ulkomailta työperäistä maahanmuuttoa?

Mikä on eurooppalainen strategia tässä asiassa? Voimmeko me saada sellaisen aikaan? Uskon, että me kaikki olemme yhtä mieltä siitä, että nuorille lahjakkaille ihmisille pitäisi löytyä työpaikkoja, etteivät he syrjäytyisi. Syrjäytymiskehitys tulee maksamaan meidän yhteiskunnallemme aivan liian paljon.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Haluan voittaa tämän kilpailukykyä koskevan taistelun maailmanlaajuisesti. Yksi asia on varma: tarvitsemme enemmän ihmisiä, enemmän ja pidempään työskentelyä – ja haluaisin lisätä, parempaa, kilpailukykyisempää työskentelyä.

Pidemmän työelämän ja Eurooppaan suuntautuvan maahanmuuton välillä ei ole ristiriitaa. On itse asiassa sangen erikoista, että tällä hetkellä Saksassa on miltei miljoona avointa työpaikkaa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa melkein puoli miljoonaa. Se osoittaa, että työvoiman tarjonnan ja kysynnän välillä on epäsuhda.

Tällä alalla on paljon tehtävää. Mielestäni alaa voidaan edistää myös eläkeuudistuksilla. Haluan korostaa, että kriisin aikana jäsenvaltiot eivät turvautuneet perinteiseen politiikkaan, jossa ihmiset lopettavat työnsä aiemmin. Ne eivät ole tehneet niin. Itse asiassa on ollut mahdollista pitää ihmiset kauemmin työssä. Tämä on tärkeää, koska Euroopan kilpailukyvyyn säilyttämiseksi on nostettava Euroopan työllisyystasoa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, sanoitte puheessanne tänään, että komission työllisyyspolitiikan ensisijaisena tavoitteena on muun muassa auttaa tutkinnon suorittaneita ja nuoria pääsemään tehokkaasti työmarkkinoille.

Tiedämme, että tämän yhteiskuntaryhmän työttömyystaso on tällä hetkellä erittäin korkea. Espanjassa se on tällä hetkellä miltei 40 prosenttia ja Puolassa 20 prosenttia ja valitettavasti koko ajan kasvussa. Mielestäni yksi ongelma on se, etteivät opetetut aineet vastaa työmarkkinoiden tarpeita, ja ensimmäisiä työkokemuksia on vaikea saada.

Voimmeko mielestänne sanoa, että ammattikoulutusta koskeva Leonardo da Vinci -ohjelma ei ole tehokas? Miten arvioitte ohjelmaa? Onko Euroopan komissio laatimassa uusia toimenpiteitä, ja jos se on, mitä ne ovat, puuttuakseen nuorten ihmisten kasvavaan työttömyyteen? Mitä, arvoisa puheenjohtaja Barroso, voitte tänään tarjota ja ehdottaa EU:n nuorille?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Nuorten työttömyys on tällä hetkellä suurin ongelma EU:n työttömyyden osalta, koska se on yli 20 prosenttia.

Siksi olemme esittäneet kolmea konkreettista aloitetta: ”Nuoriso liikkeellä”, ”Nuorten työllisyys” ja ”Osaamisen ennakointi”. Nuoriso liikkeessä -aloitteella parannetaan EU:n koulutusjärjestelmien tehokkuutta ja yhdenvertaisuutta, Nuorten työllisyys -aloitteessa tutkitaan tapoja selvittää kriisin vaikutus nuoriin ja Osaamisen ennakointi -aloitteessa pyritään samaan taidot ja työvoiman tarjonta vastaamaan paremmin kysyntään.

Olen juuri korostanut tilannetta kahdessa suurimmassa EU:n jäsenvaltiossa, koska vuoteen 2020 mennessä 16 miljoonassa uudessa työpaikassa tarvitaan korkeakoulututkinto, ja esimerkiksi Euroopan sosiaalirahastosta käytetään 13,5 miljoonaa euroa vuosina 2007–2013 edistämään työntekijöiden ja yritysten sopeuttamistoimenpiteitä.

Voimme siis toteuttaa EU:n tasolla, yhteisön tasolla, joitakin toimenpiteitä täydentämään jäsenvaltioidemme nuorten työttömyyttä koskevan ongelman osalta toteuttamaa toimintaa.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, minun on oltava eri mieltä kanssanne. Sanoitte, että Eurooppa 2020 -strategiassa on toimenpiteitä, joilla hyödynnetään vihreiden työpaikkojen luomista koskevia mahdollisuuksia Euroopan unionissa. Se ei ole totta. Olette yksinkertaisesti epäonnistuneet sisällyttämään sen strategiaan, ja minä ihmettelen miksi. On selvää, että jos haluatte saada aikaan työllisyyttä, talouden vihertäminen on merkittävä tilaisuus työpaikkojen luomiselle. Miksi se ei ole osa Eurooppa 2020 -strategiaa? Mitä komissio aikoo tehdä hyödyntääkseen täysimääräisesti kestävä kehityksen työpaikkojen luomista koskevat mahdollisuudet EU:ssa erityisesti, koska Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja on sisällyttänyt tämän merkittävän kohdan suunnitelmaansa, koska hänen mielestään se tarjoaa merkittävän mahdollisuuden? Mitä komissio aikoo tehdä?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Minun on muistutettava teille, että juuri komissio käynnisti ilmastomuutos- ja energiapaketin ja että olemme korostaneet suuria mahdollisuuksia, joita niin kutsutun talouden vihertymisen joidenkin alojen työpaikkojen luomisella on ja että tietysti tulevaisuuden ensisijainen tavoite on se, yksi Eurooppa 2020 -strategian tärkeimmistä tavoitteista.

Olemme asettaneet Eurooppa 2020 -strategiamme ytimeen ilmasto- ja energiatavoitteemme, kasvihuonekaasujen 20 prosentin vähentämisestä uusiutuvien energialähteiden 20 prosenttiin ja 20 prosentin lisäykseen energiatehokkuudessa.

Esimerkiksi tämän uusiutuvia energialähteitä koskevan 20 prosentin tavoitteen osalta aiomme luoda työpaikkoja koko uusiutuvia energialähteitä koskevalla alalla. Se on siten ehdottomasti keskeinen osa tulevaisuuden talousstrategiamme, ja olemme itse asiassa tehneet siitä yhden ydintavoitteistamme. Kasvusta, ei vain älykkäästä kasvusta ja tasa-arvoisesta kasvusta, vaan myös kestävästä kasvusta.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, täällä on puhuttu paljon nuorista, mikä on aivan oikein. Toinen ihmisryhmä, johon tämä työllisyyskriisi tulee iskemään erittäin rajusti, ovat naiset. Nimittäin nyt, kun kansantaloudet velkaantuvat ja jäsenvaltiot leikkaavat budjettia, niin budjettileikkaukset kohdistuvat usein niihin aloihin, eli terveydenhuoltoon ja koulutukseen, joilla naiset työskentelevät.

Kysynkin herra Barrosolta, mitä te sanotte ja mitä te aiotte tehdä niille jäsenvaltioille, jotka huolimatta siitä, että 2020-ohjelmassa sanotaan, että pitää panostaa inhimillisiin voimavaroihin, koulutukseen ja terveydenhuoltoon, leikkaavatkin niistä? Koska tämän päivän musiikkia jäsenvaltioissa on ”leikataan, leikataan, leikataan” eikä ”investoidaan, investoidaan, investoidaan ihmisiin”, mitä te aiotte tehdä näille jäsenvaltioille?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Naisten osalta se oli noussut 9,3 prosenttiin vuoden 2010 helmikuuhun mennessä, verrattuna miesten 9,8 prosenttiin, eli vähemmän kuin miehillä. On kuitenkin totta, kuten sanoitte, että tulevaisuudessa naisten työllisyys voi aiheuttaa suurempaa huolta, koska jotkin aloista, joihin tuleva talouden tiukentuminen eniten vaikuttaa, ovat juuri niitä, jotka ovat enemmän riippuvaisia naisten työpaikoista.

Meidän on pyydettävä jäsenvaltioita käsittelemään tätä politiikassaan ja olemaan hyväksymättä sitä, että naiset joutuvat heikompaan asemaan tässä siirtymässä. Meidän mielestämme työllisyyden tavoitetaso – ja olemme keskustelleet tästä myös jäsenvaltioiden kanssa Eurooppa-neuvostossa – pitäisi kohdistaa sekä miesten että naisten työllisyyden edistämiseen. Joissakin jäsenvaltioissa tähän on itse asiassa loistavat mahdollisuudet. Joissakin jäsenvaltioissa naisten työllisyystaso on edelleen paljon miehiä alaisempi.

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitos vastauksistanne ja siitä, että osallistuitte kyselytuntiin täällä Euroopan parlamentissa. Mielestäni se oli mielenkiintoista.

Kiitos, hyvät kollegat, aktiivisuudestanne viime tunnin aikana.

Tapaamme myös ensi kuussa puheenjohtaja Barrosen kyselytunnin aikana.

Puhetta johti

varapuhemies **Dagmar ROTH-BEHRENDT**

8. Latinalaista Amerikkaa koskeva EU:n strategia (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö Latinalaista Amerikkaa koskevasta EU:n strategiasta (2009/2213(INI)) (A7-0111/2010).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, haluaisin sanoa, että mietinnössä sellaisena kuin valiokunta sen hyväksyi tunnustetaan toisaalta Espanjan Euroopan unionin puheenjohtajavaltiona toteuttamat ponnistukset – en kuitenkaan näe sitä tässä salissa, mikä on minusta yllättävää, koska puhumme Latinalaista Amerikkaa koskevasta asiasta – ja toisaalta pidetään myönteisenä komission tiedonantoa nimeltä ”Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka: globaalien toimijoiden kumppanuus”. Mielestäni on vaikeaa löytää kahta aluetta, joilla olisi enemmän yhteistä arvojen ja etujen kannalta kuin Eurooppa ja Latinalainen Amerikka.

Luvut, arvoisa puhemies, tunnetaan erittäin hyvin: niissä on yhteensä yli miljardi asukasta, niiden osuus maailmanlaajuisesta bruttokansantuotteesta on yli 25 prosenttia ja Karibian alueen maiden kanssa niihin kuuluu miltei kolmasosa Yhdistyneet Kansakunnat muodostavista maista.

Tiedetään myös hyvin, vaikka luvuissa onkin lievää laskua, että Euroopan unioni on suurin kehitysavun antaja, alueen tärkein investoija ja toiseksi suurin kauppakumppani Latinalaiselle Amerikalle ja suurin Mercosurille ja Chilelle.

Lukuja tärkeämpänä pidämme kuitenkin sitä, että Latinalainen Amerikka on EU:lle enemmän kuin markkinat, ja jaamme siksi monet periaatteet ja arvot, jotka ovat moniarvoinen ja edustuksellinen demokratia, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, ilmaisunvapaus, oikeusvaltio, laillisuus, pelisääntöjen noudattaminen ja kaikenlaisen diktatuurin ja autoritaarisen hallinnon torjuminen.

Tämä huippukokous, arvoisa korkea edustaja Ashton, järjestetään erittäin merkittävään aikaan Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan aikataulun kannalta. Se on merkittävää aikaa Euroopan unionille, koska käytyämme läpi uudistusprosessin ja Lissabonin sopimuksen voimaantulon olemme sangen syventyneitä selvittämään ja käsittelemään omia ongelmiamme talous- ja rahoituskriisin osalta. Olemme ensimmäistä kertaa nähneet, että Kansainvälisen valuuttarahaston ei tarvitse pelastaa Latinalaisen Amerikan maata, vaan EU:n jäsenvaltio, joka on osa rahaliittoa.

Kun tarkastelemme Euroopan unionin viime vuoden kasvulukuja, huomaamme, että meillä negatiivista kasvua yli viisi prosenttia, kun taas Latinalaisessa Amerikassa sitä oli 1,8 prosenttia. Kun tarkastelemme ensi vuoden kasvuennusteita, huomaamme, että Euroopan unionille odotetaan keskimäärin 0,7 prosentin kasvua ja Latinalaiselle Amerikalle viiden prosentin kasvua. Se tarkoittaa, että seuraava huippukokous ei ole edellisten tavoin pohjoisen ja etelän välinen huippukokous vaan yhdenvertaisten välinen huippukokous. Sen takia meidän pitäisi mielestäni katsoa taaksepäin, vaikka vain lyhyesti, ja tuntea tyytyväisyyttä siitä, mitä muutaman viime vuoden aikana on saatu aikaan.

On kuitenkin selvää, että tehtävää on vielä paljon. Sen osalta, arvoisa korkea edustaja Ashton, Euroopan unioni teki vuosina 2000–2010 assosiaatiosopimukset Meksikon ja Chilen kanssa, mutta Yhdysvallat teki sopimukset koko Keski-Amerikan kanssa, Kolumbian ja Perun kanssa sekä eri Mercosur-maiden kanssa. Meidän on siksi otettava menetetty aika äkkiä kiinni ja jollakin tavalla pyrittävä strategiseen kumppanuuteen Meksikon ja Chilen kanssa, sovellettava tulevaa kehityslauseketta näissä sopimuksissa ja tehtävä sopimukset Keski-Amerikan kanssa ja otettava siellä käyttöön suurempia anteliaisuutta koskevia toimenpiteitä. Samaan aikaan parlamentti pitää myönteisinä aloitteita, joita olette tehnyt EU:n ja Latinalaisen Amerikan säätiön perustamisesta, ja rahoitukseen liittyvää investointivälinettä.

Tämä huippukokous ei kuitenkaan ole vain tavallinen huippukokous, arvoisa korkea edustaja Ashton. Siinä on käsiteltävänä erittäin selkeä kysymys. Jos menetämme alueella edelleen kauppasuuttamme, joka on laskenut 25 prosentista vain hieman yli 15 prosenttiin Kiinan kaltaisten maiden takia, meistä on tulossa merkityksettä. Siksi pyydän puheenjohtajavaltio Espanjan tavoin teitä korkeana edustajana ja komission varapuheenjohtajana lähettämään vanhoille ystävillemme Latinalaisessa Amerikassa selkeän ja erittäin varman viestin tämän rakenteilla olevan uuden EU:n sitoumuksesta.

Catherine Ashton, komission varapuheenjohtaja ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja.
– (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, olen iloinen, että olen jälleen Euroopan parlamentissa, ja odotan hyvin paljon tätä keskustelua suhteista Latinalaiseen Amerikkaan.

Haluaisin aloittaa kiittämällä José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa erinomaisesta mietinnöstä. Mielestäni siinä kuvataan erittäin hyvin kahden toimielimemme näkemysten lähentymistä Euroopan unionin kumppanuutta tällä alueella koskevasta merkityksestä – ja kuten hän on aivan oikein sanonut, sen tulevaisuudennäkymistä. Pidän erittäin myönteisenä parlamentin sitoutumista vahvistaa suhteita Latinalaisen Amerikan kanssa, myös parlamenttienvälisen vuoropuhelun avulla. Yhteiset ponnistuksemme ovat keskeisiä kehitettäessä johdonmukaista politiikkaa ja vahvaa läsnäoloa alueella. Olen samaa mieltä siitä, että tuleva huippukokous on hyvä mahdollisuus vahvistaa sitoumuksemme alueelle ja päättäväisyytemme syventää kumppanuutta.

Kuten mietinnössä aivan oikein pannaan merkille, kumppanuus on ollut menestys. EU on tällä hetkellä Latinalaisen Amerikan toiseksi suurin kauppakumppani ja suurin investoija alueella. Laajennamme yhteistyötämme taloudellisten kysymysten ulkopuolelle kattamaan tärkeimmät strategiset kysymykset – ilmastomuutoksen, aselun, huumeiden torjunnan, rauhan ja turvallisuuden edistämisen maailmanlaajuisesti.

Tämä mielessään komissio laati viime vuonna Latinalaista Amerikkaa koskevan strategiansa tiedonannossa nimeltä "Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka: globaalien toimijoiden kumppanuus". Tärkeimmät päätelmämme olivat alueellisen vuoropuhelun edistäminen ja alueellisen yhdentymisen tukeminen, kahdenvälisten suhteiden vahvistaminen – alueen moninaisuus huomioon ottaen – ja yhteistyöohjelmien mukauttaminen siten, että niistä tehdään kohdennettuja ja tuloksiin suuntautuneita.

Olen tyytyväinen, että olemme sen jälkeen tehneet monia aloitteita. Olemme tehneet hyvin tiivistä yhteistyötä Brasilian ja Meksikon kanssa strategisen kumppanuuden osalta ja Chilen kanssa kehittämistä ja innovaatiota koskevan assosiaation osalta. Perun ja Kolumbian kanssa olemme saattaneet loppuun neuvottelut monenvälisistä kauppasopimuksista ja odotamme saattavamme loppuun neuvottelut assosiaatiosopimuksesta Keski-Amerikan kanssa lähitulevaisuudessa ja teemme työtä käynnistääksemme uudelleen neuvottelut Mercosurin kanssa. Olemme tiivistäneet poliittisia vuoropuhelujamme monista asioista – kestävästä kehityksestä, siirtolaisuudesta ja laittomien huumeiden torjunnasta. Ne ovat merkittäviä neuvotteluja ja vuoropuheluja. Niillä vahvistetaan suhdettamme.

Voimme tehdä paljon myös käytännössä alueellisen yhdentymisen osalta. On hyvin tärkeää, että EU:n ja Latinalaisen Amerikan yhdistetyn painoarvon avulla voidaan keskittyä ensisijaisiin alueisiin. Huippukokouksen osalta olen hyvin paljon samaa mieltä siitä, että se on merkittävä tilaisuus. Haluamme saada toimintasuunnitelman, joka kattaa yhteistyön keskeisistä kysymyksistä – tieteestä, teknologiasta ja innovaatiosta, ympäristöstä, ilmastonmuutoksesta ja niin edelleen. Toiseksi, haluamme tunnustaa edistyksen, joka on saatu aikaan eri alueiden kanssa ja vahvistaa kahdenvälisiä kumppanuuksia. Kolmanneksi, kuten José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra sanoi, haluamme käynnistää investointirahaston ja perustaa EU:n ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen säätiön. Teemme lujasti töitä vahvistaaksemme kyseisiä suhteita Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välillä siinä, mikä on tietysti nopeasti muuttuva maailma ja missä voimme hyödyntää mahdollisimman paljon meillä olevia mahdollisuuksia.

Olen hyvin kiinnostunut kuulemaan tämän parlamentin jäsenten näkemyksiä ja vastaamaan kaikkiin kysymyksiin.

Catherine Grèze, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionilla on rahoitus-, yhteiskunta- ja ympäristökriisin takia tehtävänsä, kehitysyhteistyötä koskeva tehtävänsä, ennen Madridin huippukokousta.

Ihmisoikeuksien ja kehitysavun virallisena puolustajana sen on vastattava sen moniin Latinalaista Amerikkaa koskeviin haasteisiin. Muistakaamme, että EU on suurin avunantaja, ja se on sitoutunut miltei kolmeen miljardiin euroon kymmenessä vuodessa. Kehitysyhteistyövaliokunta on iloinen komission sitoumuksesta varmistaa, että vuosituhatien kehitystavoitteita kunnioitetaan, erityisesti koulutuksen osalta.

Olen myös iloinen huomattessani, että ulkoasiainvaliokunnan mietinnössä otetaan huomioon naisten murhat ja asetetaan ilmastonmuutoksen torjunta ensisijaiseksi tavoitteeksi.

Pidän kuitenkin valitettavana konkreettisten toimenpiteiden ja todellisen kehitysstrategian puutetta. Kööpenhaminan jälkeen kehitysyhteistyövaliokunta kehotti EU:ta panemaan merkille innovatiiviset hankkeet Latinalaisessa Amerikassa, esimerkiksi tällä viikolla Cochabamban huippukokouksessa esitetty hanke tai Yasuni ITT -hanke Ecuadorissa.

Alkuperäisväestöjen politiikkaan, yhteiskuntaan, ympäristöön ja kulttuuriin liittyvien oikeuksien kunnioituksen on oltava transatlanttisten suhteidemme ytimessä. Olemme myös korostaneet Kolumbiassa pilkkana pidettyjen ILO:n yleissopimusten noudattamista. Ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviä vähimmäisnormeja on kunnioitettava.

Lopuksi, pidämme valitettavana, että ulkoasiainvaliokunnan mietinnössä ei viitattu julkisiin palveluihin, veteen ja terveydenhuoltoon. Itse en usko siihen, että lisätään tutkimusjärjestöjä, joilla on naurettavat talousarviot, joiden nojalla todellinen vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa ei ole mahdollista. En usko siihen, että on hyödyllistä perustaa lisää talousarvion otsakkeita, joilla leikataan kehitysavun budjettikohtia, epäselvien tavoitteiden takia. En usko sopimuksiin, joissa ensisijaisena tavoitteena ei ole ihmisoikeuksien ja ympäristön kunnioitus.

EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisen kumppanuuden tarkoituksena ei ole vain kaupallisten voittojen suojaaminen. Vapaakauppasopimukset Perun ja Kolumbian kanssa ovat erittäin ikävä vastakkainen esimerkki. Velvollisuutemme on rohkaista alueellista yhdentymistä ja vastustaa kaikkia allekirjoitettuja sopimuksia, joilla saatettaisiin heikentää kyseistä yhdentymistä.

Velvollisuutemme on kaikissa ulkosuhteissamme puolustaa, ennen kaikkea, ihmisoikeuksia ja ympäristön kunnioittamista.

Pablo Zalba Bidegain, *PPE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, hyvät kollegat, uskon lujasti, että meidän on käsiteltävä Latinalaista Amerikkaa valtavan tärkeänä kauppakumppanina.

Meidän mielestämme olisi avattava uudelleen neuvottelut Euroopan unionin ja Mercosurin välisestä sopimuksesta, sillä se vaikuttaa 700 miljoonaan ihmiseen, ja se on maailman kunnianhimoisin kahden alueen välinen sopimus.

Meidän mielestämme myös neuvottelut Euroopan unionin ja Keski-Amerikan välisestä sopimuksesta pitäisi saattaa loppuun ennen toukokuussa pidettävää Madridin huippukokousta.

Meidän on myös kehitettävä assosiaatiosopimuksia Meksikon ja Chilen kanssa, sillä ne ovat olleet todellinen menestys. Siksi meidän on ilmaistava tyytyväisyytemme vapaakauppasopimuksen tekemisestä Kolumbian kanssa, sillä se on erittäin edullinen sekä EU:lle että kyseiselle Latinalaisen Amerikan maalle.

Mielestämme parlamentin tehtävänä on nyt ratifioida nämä sopimukset asianmukaisessa ajassa ja varmistaa, että mitään Andien yhteisön maata, joka haluaa tehdä sopimuksen, ei suljeta pois.

Katsomme tietenkin myös, että vapaakauppasopimukset voivat ja niiden myös pitäisi olla hyödyllinen väline kansalaisten oikeuksien ja vapauksien edistämiseen.

Viimeiseksi, meidän mielestämme tulevaisuudessa seurattavaan tiehen pitäisi toisaalta kuulua Euroopan unionin ja eri maiden ja alueellisten ryhmien välisten sopimusten kehittäminen ja toisaalta alueiden välistä yhdentymistä koskevien sopimusten edistäminen itse Latinalaisessa Amerikassa.

Emilio Menéndez del Valle, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, aivan ensiksi haluaisin onnitella José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa mietinnön erittäin onnistuneesta lopputuloksesta.

Tiedätte, että toukokuun huippukokous on loistava mahdollisuus edistää kahden osapuolen välisiä suhteita. Puheenjohtajavaltio Espanjaa on onniteltava sen tässä suhteessa tekemän työn osalta. Mielestäni on kuitenkin tärkeää, että suhteita edistetään ja vahvistetaan edelleen puheenjohtajakauden päätyttyä. Teillä on tässä suhteessa paljon tehtävää, arvoisa korkea edustaja Ashton, koska millään muulla maailman alueella ei ole suurempaa historiallista, kulttuurista ja institutionaalista sidettä Eurooppaan kuin Latinalaisella Amerikalla. Suhteiden edistäminen on siksi vielä tärkeämpää, jos katsomme, että itse Latinalaisen Amerikan kansan tahdon takia mutta myös EU:n demokraattisille elimille osoittaman jatkuvan tuen takia kyseisissä elimissä on saavutettu korkea vakiintumisaste.

Tämä mietintö, johon voin mielestäni sanoa ryhmäni osallistuneen tyydyttävästi, on hyvä viesti lähetettäväksi toukokuussa Madridissa järjestettävään huippukokoukseen, ja toivon, että sillä edistetään kyseisen huippukokouksen tuloksia ja autetaan korostamaan sitä, että on ehdottoman tärkeää edetä Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen strategisessa suhteessa.

Tuemme tietysti Latinalaisen Amerikan investointivälinen hyväksymistä ja Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen säätiön perustamista ennen huippukokousta.

Lisäksi, vaikka olemme tietoisia viime vuosina koetuista vaikeuksista, toivomme, että Madridin huippukokouksessa voidaan antaa lopullinen kannustin neuvotteluille Mercosurin kanssa.

Pidämme myös myönteisenä huomattavaa edistysaskelta eli sitä, että Perun ja Kolumbian kanssa monenvälisestä sopimuksesta käydyt neuvottelut saatiin päätökseen, ja luotamme siihen, että ajan koittaessa laaditaan hyvä ja älykäs malli, jonka avulla voidaan toteuttaa toivottu Ecuadorin liittäminen, ja että jätämme ovet avoimiksi, aina avoimiksi, Bolivialle.

Lopuksi, miten voisimme olla juhlimatta enemmän kuin todennäköistä ja myönteistä sopimuksen tekemistä Keski-Amerikan kanssa ja nyt hyväksyttyä Panaman liittämistä kyseiseen sopimukseen ja kyseisiin neuvotteluihin?

Päätän puheenvuoroni, arvoisa puhemies, toteamalla, että tietysti kaikkea tätä on käsiteltävä sen puitteissa, mitä Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä pitää tämän alueen yhteiskunnallisena ja poliittisena perusajatuksena. Tämä tarkoittaa Latinalaisen Amerikan erilaisten yhdentymisprosessien tukemista, ihmisoikeuksien kunnioittamisen vaatimista ja osallistavan kehitysyhteistyönäkökulman

omaksumista sekä samalla aina sitoutumista vuoropuhelukanavien pitämiseen auki huolimatta siitä, mitä vaikeuksia saattaa ilmetä, ja yhteyksiemme syventämiseen strategisten kumppaneidemme kanssa, jotta näiden tavoitteiden osalta edistytään.

Vladko Todorov Panayotov, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, ensiksi haluaisin ilmaista iloni valtavasta panoksesta, jonka José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra on antanut Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välisten suhteiden kehitykselle, poikkeuksellisesta työstä, jonka hän on tehnyt tätä mietintöä laatiessaan. Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välistä strategista kumppanuutta vuoteen 2015 asti kehitetään Agenda 2020 -asiakirjan perusteella. Se on maailmanlaajuinen sopimus, jonka nojalla pyritään torjumaan ilmastonmuutosta ja edistämään pyrkimyksiämme luoda vihreä ja ympäristön kannalta suotuisa talous. Siksi haluan korostaa, että Latinalainen Amerikka on strateginen kumppani, jonka kanssa EU:n on laajennettava vielä enemmän talouteen ja kulttuuriin liittyvää vaikutusvaltaansa. Erityisesti nykyisen maailmanlaajuisen rahoituskriisin aikana tämä kumppanuus voi olla erittäin merkittävä ja avata entistä suurempia mahdollisuuksia kaupallisille, tieteellisille ja teknisille vaihtoille ja saada meidät pois tästä kriisistä entistä vahvempina ja vakaampina.

Ulrike Lunacek, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua espanjaksi, ainakin ensimmäisen osan puheenvuorostani.

Haluaisin myös antaa tunnustusta prosessille, joka on ollut neuvotteluissa käynnissä siitä lähtien, kun José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietintö esitettiin ensimmäisen kerran, ja sille, mitä nyt olemme saaneet aikaan. Mielestäni se on ollut hyvä prosessi, koska te olette hyväksynyt monia kannoistamme, vaikka minun on sanottava, että tietysti, jos mietinnön olisi kirjoittanut Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä, se olisi ollut erilainen, mutta niin asiat etenevät parlamentissa.

Te sanoitte, hyvä José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, että halusitte Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välisestä suhteesta yhdenvertaisten suhteen, ja minun on sanottava, että pidän tästä ajatuksesta, mutta ongelmana on päättää siitä, keitä nuo yhdenvertaiset ovat. Ovatko ne hallituksia, jotka ovat myös erilaisia, vai ovatko ne ihmisiä, jotka pyytävät enemmän tietoa tai enemmän oikeuksia – kuten naisten tapauksessa – tai sitä, että köyhyyteen puututaan?

Se on jotakin, joka on määriteltävä, ja mikä mielestäni vielä jollakin lailla puuttuu tästä mietinnöstä. Myönnän kuitenkin, että olemme onnistuneet joissakin näkökohdissa. Olen myös tyytyväinen, että Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on onnistunut sisällyttämään siihen alkuperäiskansojen oikeudet, kehitysyhteistyövaliokunnalta tulleen ehdotuksen. Naisten murhia koskeva kysymys, erittäin vakava naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva näkökulma, on myös otettu mukaan, kuten myös Amerikan valtioiden ihmisoikeustuomioistuimen päätös. Mielestäni nämä ovat merkittäviä edistysaskeleita. On myös ilmastonmuutos, joka todella vaikuttaa yhdenvertaisesti molempien maanosien väestöihin, esimerkiksi sen osalta, mitä jäätiköille tapahtuu.

Yhden näkökulman osalta on eroa siinä, mitä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä halusi ja mitä muut ryhmät halusivat, ja se on se, että me emme kannata assosiaatiosopimusten jatkamista siten kuin tähän asti on tehty. Haluaisimme sopimuksen koko Andien yhteisön kanssa, laajan sopimuksen, eikä vain sopimusta Kolumbian ja Perun kanssa.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kysymykseen korkealle edustajalle Ashtonille.

(EN) Jatkan englanniksi. Tämä on konkreettinen kysymys teille, arvoisa korkea edustaja, ja valitettavasti sellainen, jota emme onnistuneet sisällyttämään mietintöön. Vastustatteko julkisesti valtavia hankkeita, kuten Brasilian Shingu-jokeen tällä hetkellä suunnitteilla olevaa Del Monten patoa, joka tuhoaa laajoja alueita alkuperäiskansojen elintilasta ja joka ei myöskään ole paras ratkaisu energiankulutuksen kannalta?

Brasiliassa on käynnissä protesteja, joihin osallistuu satoja kansalaisjärjestöjä. Brasiliassa on käynnissä myös oikeuskäsittelyjä. Haluaisin kuulla teiltä, mitä komissio ja te korkeana edustajana teette säilyttääksenne Amazonin alueen ympäristön siellä asuville ihmisille ja kaikille meille tällä planeetalla.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, onnittelen José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa EU:n ja Latinalaisen Amerikan strategista suhdetta ja kumppanuutta koskevasta erinomaisesta mietinnöstä.

Sen jälkeen, kun EU vuonna 2004 laajeni Keski- ja Itä-Euroopan maihin, se on ymmärrettävästi suunnannut YUTP:tä uudelleen kohti itää, eli Venäjään, Keski-Aasiaan ja Kiinaan, mutta Latinalaisen Amerikan ja EU:n

välinen kauppa kuitenkin jatkaa nopeaa kasvuaan. Tätä pääosin demokraattista aluetta, jonka kanssa meillä on paljon yhteistä, ei siis saa unohtaa.

Myöhemmin tänä vuonna Brasiliassa on uusi merkittävä vaihe sen kehityksessä maailman taloudellisenä ja poliittisena jättiläisenä, kun maassa pidetään presidentinvaalit ja presidentti da Silva astuu syrjään täydet kaksi toimikautta palvelleena. Brasilia on nyt yhdessä Meksikon kanssa nimitetty EU:n strategiseksi kumppaniksi. Kolumbia on myös lupaava esimerkki siitä, miten demokratia voi todella kukoistaa Latinalaisessa Amerikassa, ja se neuvottelee nyt vapaakauppasopimuksesta EU:n kanssa. Myös siellä pidetään presidentinvaalit, ja sen kansa tulee epäilemättä kaipaamaan Álvaro Uriben visionääristä johtajuutta.

Venezuelaa puolestaan johtaa populistidemagogi Hugo Chávez, joka on osoittanut vain vähäistä kiinnostusta demokratiaan ja ilmaisunvapauteen. Bolivia ja Ecuador ovat myös osoittaneet huolestuttavia merkkejä Chávezin ja Castron Kuuban häpeällisen esimerkin seuraamisesta.

Lopuksi on erittäin valitettavaa, että Argentiinan presidentti Kirchner on päättänyt kääntää huomion pois kotimaisesta politiikasta ja onnettomasta toiminnastaan presidenttinä käyttämällä sotaisaa kieltä Falklandinsaarista, joiden asukkaat haluavat pysyä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisina.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Haluaisin José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran laatiman EU:n suhteita Latinalaiseen Amerikkaan käsittelevän arvokkaan mietinnön osalta pyytää, että neuvosto ja komissio, joita molempia edustaa korkea edustaja Ashton, ryhtyvät kiireellisiin toimenpiteisiin kolmen asian osalta.

Ensimmäinen kohtani on se, että meidän on vaadittava täysimääräistä yhteistyötä Latinalaisen Amerikan mailta ja erityisesti Brasiliasta turvallisuusneuvoston vaihtuvina jäseninä kaikissa kansainvälisissä yrityksissä saada ydinaseita koskeva selkkaus Iranin kanssa rauhanomaiseen päätökseen. Tarvitsemme siinä siis aitoa yhteistyötä ja tukea.

Toinen kohtani on se, että meidän on vaadittava Latinalaisen Amerikan mailta täysimääräistä yhteistyötä jatkuvassa taistelussa islamilaisia terroristiverkostoja vastaan. Se koskee erityisesti Venezuelaa, koska Hizbollah ei tarkalleen ottaen vain istu hoitamassa omia asioitaan, eikä niin tee myöskään Iran.

Kolmas kohtani on se, että meidän on vaadittava Latinalaisen Amerikan mailta täysimääräistä yhteistyötä taistelussa antisemitismien maailmanlaajuisia pahuutta vastaan. Jälleen kerran, yksi tässä asiassa suurta huolta aiheuttava henkilö on Venezuelan Hugo Chávez, mutta valitettavasti hän ei ole ainoa. Stephen Roth -instituutti julkaisi äskettäin raportin, jossa korostetaan lukuisia sangen epämiellyttäviä näkökohtia tässä asiassa.

Lopuksi viime viikolla eurooppalainen lehdistö pysyi paljonpuhuvasti hiljaa Kiinan kasvavasta vaikutusvallasta Latinalaisessa Amerikassa. Tarkoittaako se, että Euroopan unioni joutuu ajoittain näiden Brysselin kahden strategisen kumppanin väliin?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietinnössä on monia kiinnostavia asioita. Se on hyvin kattava. EU ei voi luopua suhteista sellaisen yksikön kanssa, jossa, kuten johdanto-osan J kappaleessa todetaan, asuu yli 600 miljoonaa ihmistä, jonka osuus maailman bruttokansantuotteesta on kymmenen prosenttia ja johon meidät liittävät erityiset historialliset siteet, erityisesti Espanjan, Portugalin ja Italian kaltaiset latinalaiset maat, joiden monet kansalaiset lähtivät asumaan Argentiinaan, tai jopa Ranskan, joka on edelleen läsnä Guyanassa.

Pidän kuitenkin valitettavana, että mietinnössä ei käsitellä tämän suoremmin kahta olennaista kysymystä.

Ensinnäkin on kysymys globalisaatiosta, koko maailmaan pakotetusta vapaakaupasta ja työvoiman kansainvälisestä jaosta, joka esitetään väärin ihmelääkkeenä ja joka aiheuttaa äärimmäisen vakavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia ongelmia, ei vain EU:ssa vaan myös Latinalaisessa Amerikassa.

Toiseksi, toinen ongelma on riippumattomuus isoveljestä, toisin sanoen Yhdysvallat-nimisestä isoveljestä. Emme ole sen vihollinen, mutta silti meidän on muistettava, että Monroen oppi, jonka julkituotuna tavoitteena oli aikoinaan estää se, että Eurooppa hankkisi uudelleen siirtomaita Latinalaisesta Amerikasta, muutti sen tosiasiallisesti protektoraatiksi, jonka vaikutukset näimme muutama vuosi sitten, ennen kaikkea Panamaan tunkeutumisen raakuudessa.

Olen siksi samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi käsitellä huumetuotannon kaltaisia kysymyksiä, mutta ei ole meidän tehtävämme sanella lakia, perusteita tai naisten ja miesten välistä tasa-arvoa Latinalaisen Amerikan kansoille.

Meidän mielestämme meidän pitäisi omistautua tiukasti olennaisille kysymyksille.

Elena Băsescu (PPE). – (ES) Haluaisin aivan ensiksi onnitella José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa hänen erinomaisesta työstään tämän mietinnön osalta.

– (RO) Euroopan parlamentti lähettää nyt selkeän viestin Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välisten suhteiden vahvistamisesta, etenkin siksi, että EU:n ja Latinalaisen Amerikan huippukokous järjestetään kuukauden päästä. Samalla nämä EU:n ja Latinalaisen Amerikan väliset suhteet ovat yksi puheenjohtajavaltio Espanjan painopistealoista. Mielestäni alueiden välisen kaupan edistämässä on kuitenkin vielä paljon käyttämättömiä mahdollisuuksia.

Euroopan unionin on siksi tarjottava resursseja eurooppalaisten tuotteiden edistämiseksi Latinalaisen Amerikan markkinoilla. Joillakin romanialaisilla tuotteilla onkin jo myyntipisteitä Latinalaisessa Amerikassa. Kansallisautomme, Dacia, on yksi esimerkki, jonka voin antaa. Romaniaalla on pitkät perinteet hyvästä yhteistyöstä Latinalaisen Amerikan kanssa, koska latinalainen perintömme on yhteinen arvokas varamme.

Haluaisin korostaa, että pidän myönteisenä esittelijän mainitsemää uutta kolmikantaista lähestymistapaa, johon osallistuvat Euroopan unioni, Latinalainen Amerikka ja Yhdysvallat. Samalla meidän on otettava huomioon yhteistyöhankkeet, joilla lujitetaan IMF:n oikeusasemaa, ja yhdenvertainen pääsy koulutukseen ja työmarkkinoille.

Lopuksi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietinnöllä ja Madridin huippukokouksessa on laadittava perusta EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisen strategisen kumppanuuden pitkän aikavälin kehitykselle.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin onnitella José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa. Mielestäni tämä on hyvin tärkeä mietintö.

Haluaisin sanoa, hyvät kollegat, että on miljoonia syitä, miksi meidän olisi pidettävä Latinalaista Amerikkaa erittäin tärkeänä maanosana Euroopan kannalta: Latinalaisessa Amerikassa elää miljoonia eurooppalaisia ja miljoonat latinalaisamerikkalaiset ovat tulleet maihimme, Eurooppaan, ja he ovat löytäneet Ranskasta, Saksasta, Ruotsista ja Espanjasta turva- ja pakopaikan kansansa kärsimyksistä.

Hyvät kollegat, Latinalainen Amerikka on hyvin tärkeä Euroopan unionille, ja siksi olen hyvin tyytyväinen, että muutaman seuraavan kuukauden aikana, ehkä suurelta osin korkean edustajan Ashtonin sekä myös puheenjohtajavaltio Espanjan tekemän työn ansiosta, voi olla mahdollista tehdä neljä suurta ja hyvin tärkeää sopimusta, Kolumbian, Perun, Mercosurin ja Keski-Amerikan kanssa. Se on äärimmäisen tärkeää Euroopan unionille ja ennen kaikkea Latinalaiselle Amerikalle.

Hyvät kollegat, meidän on kuitenkin autettava Latinalaista Amerikkaa. Sen mailla on heikot valtiokoneistot, ja julkiset palvelut ovat edelleen heikkoja alhaisen verotuksen takia, demokratiat ovat edelleen hyvin puutteellisia ja ihmisoikeuksien kanssa on ongelmia. Meidän on autettava Latinalaisen Amerikan ihmisiä. Meidän on aina pidettävä tämä näkymä mielessämme.

Haluaisin esittää teille kaksi viestiä, arvoisa korkea edustaja Ashton, tai kaksi suositusta, jotka ovat mielestäni erittäin tärkeitä. Meillä on myös oltava eurooppalaisten yritysten tuki, jotta voimme toimia Latinalaisessa Amerikassa. Suurimpien yhtiöiden on osallistuttava erittäin vahvasti ulkopoliittikan johtamiseen Latinalaisessa Amerikassa, minkä avulla voidaan tehdä paljon kyseisten maiden kehittämiseksi yhteiskuntavastuun kulttuurin ja niiden kehitystä koskevan sitoumuksen osalta.

Lopuksi, meidän on muodostettava Latinalaisen Amerikan kanssa maailmanhallintoa koskeva yleinen liitto voidaksemme tehdä yhteistyötä maailmassa. Liittykäämme heihin ollaksemme vahvempia.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja Ashton, hyvä José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, EU:n ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarisen edustajakokouksen jäsenenä olen hyvin tyytyväinen mietintöönne, koska on todella tärkeää, että jatkamme Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välisen suhteen vahvistamista.

Olemme edistyneet paljon vuodesta 1999 alkaen. Latinalaisessa Amerikassa asuu 600 miljoonaa ihmistä ja myös Euroopan unionissa asuu miltei 600 miljoonaa ihmistä. Meillä on samanlaiset arvot ja ihmisoikeudet, ja meitä yhdistää myös pyrkimys demokratiaan ja rauhaan. Nykyiset olot näissä kahdessa maanosassa ovat kuitenkin hyvin erilaiset. Kumppanuudessa on tärkeää varmistaa mahdollisuuksien mukaan, että molemmat kumppanit ovat yhtä voimakkaita, ja nyt asia ei ole niin.

Latinalaisessa Amerikassa on paljon ongelmia, muun muassa lukutaidottomuus, mutta myös infrastruktuurin puute, koulutuksen yleinen puute, demokratiavajeet ja ihmisoikeusloukkaukset. Onneksi meillä ei ole niin paljon ongelmia. Monet ihmiset siellä saavat elantonsa huumekaupasta, ja se on tietysti muutettava. Suurimpana kauppakumppanina, joka osallistuu aktiivisesti kehitysapuun, tehtävämme on varmistaa, että Latinalainen Amerika saa entistä enemmän apua demokratisoitumisprosessissaan. Haluaisin nähdä, että kumppanuus saa Latinalaisen Amerikan ihmiset elämään rauhassa samoin kuin me Euroopan unionissa ja että sen avulla heidän on myös mahdollista hyötyä ja oppia toisistaan kuten meillä.

Siksi pidän erittäin paljon ajatuksesta, joka koskee Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välisen rauhan ja turvallisuuden edistämistä koskevaa peruskirjaa ja EU:n ja Latinalaisen Amerikan säätiötä. Mielestäni sillä syvennettäisiin kumppanuuttamme vielä enemmän ja autettaisiin meitä todella edistymään.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Kollegani José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra mainitsi alussa, että EU ja Latinalainen Amerika jakavat hyvin samanlaiset arvot. On kuitenkin yksi poikkeus.

Keskustelimme täällä maaliskuussa Kuuban tilanteesta. Kun neuvotellaan EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisiä suhteita koskevasta strategiasta, Kuubaa, tämän alueen huomattavaa toimijaa, ei saa ylenkatsoa. Kuuban stalinistinen hallinto yrittää totalitaarisine tapoineen vahingoittaa EU:n ja koko tämän alueen suhteita. Alue ei kuitenkaan ansaitse sitä. Latinalainen Amerika on EU:n huomattava kumppani, myös ilman Kuuban hallintoa. EU:n kumppanina Kuuban puolesta ei pitäisi olla nykyinen Castron hallinto vaan muutosvoimat ja demokraattinen oppositio. Kunnioitan suuresti kaikkia Kuuban kommunistisen diktatuurin vastustajia ja haluaisin kiittää kardinaali Jaime Ortegaa rohkeista sanoista, jotka hän lausui – mielestäni eilen – hallinnolle.

Olen sitä mieltä, että demokratia, ihmisten oikeuksien ja vapauksien kunnioittaminen, ilmaisunvapaus, oikeusjärjestys, oikeusvaltio ja kaikenlaisen diktatuurin tai itsevaltiuden torjuminen ovat kahden alueen välisen strategisen kumppanuuden perusta ja sen lisäksi sen ehdoton edellytys.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelun alussa korkea edustaja Ashton sanoi ystävällisesti, että hän vastaisi kaikkiin kysymyksiin. Arvoisa korkea edustaja, pyydän teitä ystävällisesti vastaamaan seuraavaan kysymykseeni.

Ulkoasiainvaliokunnan laatimissa ehdotuksissa on mukana neuvottelut YK:n peruskirjaan perustuvan Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välisen rauhan ja turvallisuuden edistämistä koskevan peruskirjan laatimisesta.

Kenen etuja te tuette, kun Argentiina pyytää virallisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerä Ban Ki-Moonia kyseenalaistamaan Yhdistyneen kuningaskunnan Falklandinsaaria koskevan suvereniteetin?

Argentiinan ulkoasiainministeri Jorge Taiana on pyytänyt YK:ta auttamaan pysäyttämään öljynporausta alueella koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan yksipuoliset toimet.

Äskettäisessä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen johtajien huippukokouksessa Argentiinan Falklandinsaaria koskevat vaatimukset saivat yksimielisen tuen 32 maasta.

Oletteko samaa mieltä siitä, että YK:n peruskirjan itsemääräämisperiaatteen tukemana Yhdistyneen kuningaskunnan olisi säilytettävä saarten suvereniteetti, ja tuetteko Yhdistyneen kuningaskunnan etuja kansainvälisen oikeuden mukaisesti? Haluaisin saada vastauksen, kiitos.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välillä on ollut kahden alueen välineen kumppanuus vuodesta 1999 alkaen. Tämän kumppanuuden peruseriaatteisiin kuuluvat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen ja oikeus koulutukseen. On kuitenkin totta, että näitä periaatteita rikotaan usein. Lisäksi, Latinalaisen Amerikan ihmisistä noin 42 miljoonaa on lukutaidottomia. Euroopan unioni on sekä suurin investoija että merkittävä kauppakumppani Latinalaisessa Amerikassa.

Lopuksi haluaisin sanoa, että sillä, että naiset ovat yhteiskunnallisesti heikossa asemassa ja että alkuperäiskansojen syrjintä jatkuu, vain kahta ongelma-alueista korostaakseni, rikotaan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia. Tällä alalla on vielä paljon tehtävää ja parannuksia on edelleen saatava aikaan.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan onnitella José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa hänen erittäin yhtenäisestä ja merkittävästä mietinnöstään. Olen myös samaa mieltä komission varapuheenjohtajan ja korkean edustajan kanssa merkityksestä, jonka hän antaa näille ponnistuksille luoda tiiviimpi kumppanuus.

On totta, että Latinalaisessa Amerikassa on tapahtunut kehitystä 20:n viime vuoden aikana, ja on totta, että meitä 1980-luvulla huolestuttaneet lukuisat diktatuurit on pyyhitty pois. Huumekauppaa, rahanpesua, terrorismia ja alueen köyhyyden, turvattomuuden ja työttömyyden aiheuttamia valtavia ongelmia ei ole kuitenkaan pyyhitty pois.

Siksi kehotamme, Euroopan parlamentin ja korkean edustajan Ashtonin avulla, kiinnittämään erityistä huomiota koulutukseen ja kulttuuriin liittyviin aloihin. Latinalaisen Amerikan maat ovat ainoita maita, joiden voimme sanoa olevan erittäin tiiviisti yhteydessä – muita kolmansia maita enemmän – Eurooppaan historiaa, koulutusta ja kulttuuria koskevissa asioissa, ja mielestäni näihin aloihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietintöön sisältyy yhdennetty ohjelma ja siinä ehdotetaan säätiön perustamista, ja se on valtavan tärkeää myös Euroopan parlamentille, ja tietysti siinä kehoitetaan Euroopan parlamenttia omaksuma uusi ja vahvempi asema suhteissa näihin maihin. Mielestäni tämä on se, mitä meidän pitäisi tämän päivän mietinnöstä säilyttää.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, Latinalainen Amerika on viime kuukausien aikana saanut Euroopan unionin silmissä selkeämmän ja konkreettisemmän merkityksen saatuaan vuosien ajan liian vähän huomiota EU:lta. Euroopan komissio antoi tiedonannon, jossa molemmat Latinalaisen Amerikan alueet esitetään globaaleina toimijoina ja kumppaneina, ja neuvottelut assosiaatiosopimuksista ovat nyt hyvin käynnissä. En voi olla korostamatta strategista merkitystä, joka hyvillä suhteilla Latinalaisen Amerikan kanssa on. Ajattelen erityisesti Keski-Amerikan kanssa assosiaatiosopimuksesta käynnissä olevia neuvotteluja, joiden viimeinen kierros alkoi eilen. Tavoitteena on saada viimeinen piste i:n päälle ja saattaa neuvottelut päätökseen.

Vaikka pohjimmiltaan pitäisin myönteisenä assosiaatiosopimusta Latinalaisen Amerikan kanssa, en voi olla korostamatta liikaa, että ihmisoikeudet ovat tässä kaikkein tärkeimmät. Tällä sopimuksella pitäisi edistää ihmisoikeustilanteen paranemista Keski-Amerikassa, ja sen on oltava näille maille jatkuva kannustin kunnioittaa ihmisoikeuksia. Emme tee tässä vain kauppasopimusta, vaan luomme myös yhteyden toinen toistemme kanssa poliittisten vuoropuhelujen ja yhteistyön avulla.

Assosiaatiosopimus on Keski-Amerikalle tärkeä. Alueelle on tunnusomaista suuri köyhyys, ja tällä sopimuksella on vauhditettava siellä asuvien ihmisten taloudellista edistystä. EU ei saa siksi sulkea neuvottelujen aikana silmiään siltä, että EU ja Keski-Amerikka eivät ole sopimuksessa yhdenvertaisia kumppaneita. Sopimuksessa on otettava riittävästi huomioon kahden alueen epätasa-arvoiset lähtökohdat ja sopimuksen yksitahoisuus on siksi hyvin merkittävää. Lyhyesti, sopimuksen on oltava tasapainoinen, ja se ei saa hyödyttää vain EU:ta ja Keski-Amerikassa sijaitsevia suuryrityksiä. Ei, ennen kaikkea sillä on parannettava tavallisten ihmisten ja pienyritysten asemaa.

Lopuksi, olemme valinneet aluekohtaisen lähestymistavan, ja haluaisin korostaa, että meidän on saatava tämä päätökseen siten, että yksikään maa ei jää naapureistaan jälkeen.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, pidän tätä mietintöä myönteisenä ja kiitän esittelijää erinomaisesta työstä. Haluaisin kiinnittää huomiota Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välisiin kauppasuhteisiin.

On varmistettava, että kauppasuhteista keskustellaan tasapuolisten toimintaedellytysten perusteella. Eurooppalaisten viljelijöiden ja tuottajien on noudatettava monia sääntöjä, ja he tuottavat laadukkaita elintarvikkeita ja tavaroita. Nämä korkeat normit johtavat eurooppalaisten viljelijöiden ja tuottajien korkeampiin tuotantokustannuksiin, ja ne voivat olla markkinoilla haitallisia huonompilaatuisten ja halvempien tuotteiden tuonnin takia.

Meidän ei pitäisi tämän kysymyksen osalta tarkastella vain eurooppalaisten tuottajien etua. Euroopan unioni on tehnyt erinomaista työtä kuluttajien oikeuksien ja terveyden suojelun ja vahvistamisen osalta. Meidän on varmistettava, että EU:hun tuoduilla tavaroilla ja tuotteilla ei vaaranneta näitä oikeuksia ja että niillä ei vaaranneta eurooppalaisten kuluttajien terveyttä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, yritän todella pysyä yhdessä minuutissa. Francis Fukuyama oli ehkä väärässä, kun hän sanoi, että liberaalidemokratia on historian loppu, mutta hän oli varmasti oikeassa väittäessään, että liberaalidemokratia on paras asia, joka ihmisille voi tapahtua. Jos vain kaikki todella eläisivät sellaisissa oloissa.

Demokratia on valitettavasti korvattu Latinalaisessa Amerikassa populismilla ja kapitalismi sosialismilla, tai taloudellisella populismilla. Tämän takia haluaisin osoittaa sanani korkealle edustajalle Ashtonille – arvoisa komission jäsen, minulla on valtava pyyntö, joka koskee sitä, että kokemuksemme, eurooppalaisten veronmaksajien rahat ja tietotaitomme suunnataan ennen kaikkea niille maille, jotka ovat matkalla demokratiaan ja jotka rakentavat vapaata markkinataloutta, eikä niille maille, jotka rakentavat populistisia diktatuureja.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Suhteita Latinalaisen Amerikan kanssa edistävä strategia on osoittanut korvaamattomaksi käynnistämistään lähtien. Tällä strategisella kumppanuudella on lisätty johdonmukaisuutta alueidemme väliin suhteisiin ja helpotettu hankkeiden ja ohjelmien rahoitusta yli kolmella miljardilla eurolla kymmenen viime vuoden aikana.

Onneksi Latinalaisen Amerikan alue on tähän mennessä onnistunut selviytymään talous- ja rahoituskriisistä paremmin kuin tietyt kehittyneet maat. Köyhyyden taso on kuitenkin edelleen erittäin korkea tai se jopa nousee väestön heikossa asemassa olevan osan keskuudessa alueen kroonisen yhteiskunnallisen jakautumisen ja poliittisten ja institutionaalisten häiriöiden takia. Esimerkiksi Boliviassa noin 60 prosenttia väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Luvut paljastavat, että Brasiliassa ja Argentiinassa köyhyysrajan alapuolella elävän väestön osuus on 26 ja 13,9 prosenttia. Siksi tuen lujasti sitä, että kehitysapu on kohdennettava näiden maiden institutionaalisten edellytysten luomiseen yhteiskunnallisten erojen tasoittamiseksi.

On tärkeää, että José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietinnöllä edistetään vuoropuhelun lisäämistä vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista koskevien menetelmien määrittämiseksi. Katson kuitenkin, että meidän on olennaisen tärkeää varmistaa, että tässä strategiassa käsitellään kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen ottamista mukaan tähän vuoropuheluun ja toimiin, jotka koskevat strategian tavoitteiden täytäntöönpanoa.

Emma McClarkin (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, EuroLat-edustajakokouksen jäsenenä kiitän puheenjohtajavaltio Espanjaa ja José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa siitä, että suhteitamme Latinalaiseen Amerikkaan koskevaa merkitystä korostetaan.

Ilmastonmuutoksen ja ilmaston lämpenemisen pitäisi säilyä edelleen EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maiden välisen poliittisen asialistan painopistealana, ja sitoutumista Kööpenhaminan tavoitteisiin pitäisi vahvistaa.

Lisäksi olisi edistettävä energiaa ja energiahuoltoa koskevaa vuoropuhelua ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja kestävän energiankulutuksen tukemiseksi.

Meillä on kuitenkin paljon keskusteltavaa, ei vain kaupassa vaan myös kulttuurissa ja koulutuksessa, ja lopullinen tavoite on se, että suhdettamme Latinalaiseen Amerikkaan edistetään lisäämällä innovaatiota molemmilla puolilla ja parantamalla koulutusta, ja haluaisin korostaa, että Latinalaisen Amerikan osallistujien osalta on edelleen parannettava ja edistettävä Erasmus-ohjelmaa ja niitä loistavia mahdollisuuksia, joita se voi tarjota henkilökohtaisesti, ammatillisesti ja EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisten tulevien yhteyksien ja parempien kauppasuhteiden osalta.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Pidän myönteisenä EU:n ja Latinalaisen Amerikan suhteiden vahvistamista, joka on yksi puheenjohtajavaltio Espanjan ensisijaisista tavoitteista, koska se hyödyttää molempia osapuolia ja koska se voi tuoda etuja EU:n jäsenvaltioille ja Latinalaisen Amerikan maille.

Latinalaisessa Amerikassa on valtavat inhimilliset voimavarat, koska siellä on yli 600 miljoonaa ihmistä, sekä luonnonvaroja ja kymmenen prosenttia maailman BKT:stä.

EU:n pitäisi kehitysavun tärkeimpänä tarjoajana, tärkeimpänä investoijana ja Latinalaisen Amerikan toiseksi suurimpana kauppakumppanina vahvistaa järjestelmällisesti asemaansa alueella.

Esimerkiksi demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kaltaisiin yhteisiin arvoihin perustuva täysin toimiva alueellinen yhteistyö edellyttää kahden alueen välisen kumppanuuden nykyisten mekanismien kohdennettua parantamista. Edistän sellaista lähestymistapaa myös EuroLat-edustajakokouksen tulevassa täysistunnossa toukokuussa Sevillassa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin vain käyttää hyväkseni tämän keskustelun tuoman tilaisuuden ja korostaa hyvin huolestuttavaa asiaa, tilannetta, jonka saimme tietoomme vasta muutama päivä sitten ja joka liittyy Kolumbiaan.

On paljastettu, että Kolumbian valtion turvallisuuspalvelu on suoraan osallistunut vainoihin laatimalla väärennettyjä todistajanlausuntoja ja kriminalisoimalla opposition jäseniä.

Saimme tietää tämän suoraan senaattori Piedad Córdobaalta. Se on osa asiakirjaa, jota Kolumbian turvallisuuspalvelu laatii hänen tapauksensa osalta. Meille kerrottiin, että Kolumbian hallitus tai ainakin tuo elin pyrkii luomaan keinotekoisia yhteyksiä hänen ja sissiryhmien, tässä tapauksessa FARC-ryhmän, välille. Lisäksi, ja mikä on vielä vakavampaa – ja tämä on suora kysymys korkealle edustajalle Ashtonille – operaatiossa nimeltä ”Operaatio Eurooppa” viitataan selkeään aikomukseen vainota ihmisoikeusviranomaisia Euroopassa, selkeästi hyökätä niitä vastaan ja horjuttaa niitä, mukaan luettuna Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alaliokunta.

Mielestäni se on vakavaa, erittäin vakavaa, ja se edellyttää selitystä Kolumbian hallitukselta. Mielestäni on erittäin asianmukaista, että tämän mietinnön puitteissa selvitämme tarkasti, mikä on oikein ja otamme selville, aikovatko Kolumbian viranomaiset todella tehdä jotakin sen osalta.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, yli 300 vuotta kestäneen siirtomaahallinnon jälkeen ja sen jälkeen, kun maanosasta tuli kylmän sodan näyttämö, Latinalaisesta Amerikasta on nyt tullut yksi maailman kehittyvien talouksien alueista. Se, että Venäjän presidentti Medvedev on vieraillut Keski- ja Etelä-Amerikassa, on selkeä osoitus siitä, että hän pyrkii vahvistamaan Venäjän taloudellista suhdetta Etelä-Amerikan kanssa. Se myös osoittaa, että EU on oikealla tiellä parantaessaan suhteitaan tähän maanosaan, jonka väestö on suurempi kuin 27 jäsenvaltion EU:n.

Tässä ei kuitenkaan ole vain kyse neuvottelujen aloittamisesta Mercosurin kauppaliittymän kanssa. Siinä on kyse myös pienemmistä maista, jotka eivät kuulu kyseiseen talousalueeseen tai Andien yhteisöön. EU ei ole vain tärkein investoija tai suurin tai toiseksi suurin kauppakumppani vaan se on myös suurin kehitysavun antaja. Taloudellisesta näkökulmasta meillä on jo merkittävä asema, ja minun mielestäni meidän on hyödynnettävä tätä paalupaikkaa kehittääksemme EU:n ja Latinalaisen Amerikan välistä suhdetta.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka kehittivät jokin aika sitten strategisen kumppanuuden saadakseen aikaan tehokkaan kumppanuuden näiden kahden alueen välillä.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että kahdenvälisiä huippukokouksia on järjestetty säännöllisesti vuodesta 1999 alkaen, eikä tämä vuosi ole poikkeus. Uusi EU:n ja Latinalaisen Amerikan välinen kokous on itse asiassa suunniteltu pidettäväksi ensi toukokuussa Madridissa.

Siksi puhun tänään parlamentissa José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyran mietinnön puolesta tyytyväisenä ja sitä lujasti tukien. Olen samaa mieltä kiitoksista ja onnitteluista, joita kaikki, tai melkein kaikki, puhujat ovat ilmaisseet, onnitteluista, jotka ovat ehdottomasti yhteisiä ja oikeutettuja. Mietinnössä itse asiassa pyritään vahvistamaan kahden alueen välisiä jo vahvoja poliittisia, historiallisia, kulttuurisia ja taloudellisia yhteyksiä, ja siksi pidän säätöaloitetta asianmukaisena ja tällä hetkellä täysin asiaankuuluvana.

Maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunnan jäsenenä korostan mielelläni tätä talouden erityisosa- ja esitän joitakin lukuja, jotka osoittavat, että se on nopeasti laajeneva ensisijainen ala, jolla on 600 miljoonaa kuluttajaa ja joka tuottaa olennaisen tärkeitä raaka-aineita.

Maatalouden raaka-aineiden hinnat Latinalaisessa Amerikassa ovat viime aikoina hyötäneet lievästä ilmastohäiriöstä, mikä on johtanut jatkuvaan ja runsaaseen tarjontaan monissa alueen tuotantomaisissa ja monien investoijien yleisiin voittoihin. Haluaisin lisäksi muistuttaa teille, että Euroopan unioni on suurin investoija Latinalaisessa Amerikassa ja suurin kehitysavun antaja, ja vuosina 2007–2013 sen investointien odotetaan olevan kolme miljardia euroa.

Viimeiseksi ja puheenvuoroni päätökseksi, arvoisa puhemies, haluaisin mainita ilmastomuutosta koskevan aiheen – jota käsiteltiin äskettäin myös asiaankuuluviissa valiokunnissa merkittäviä mietintöjä hyväksyttäessä – ja tarkastella uudelleen tämän täysimääräisesti tukemani päätöslauselman yhtä osaa.

Kehotan siksi käymään keskusteluja ja tekemään yhteistyötä Latinalaisen Amerikan kanssa ilmastomuutoksen torjunnasta, jotta Kööpenhaminan tavoitteet voidaan saavuttaa nopeammin. Yhteistyö suurimpien kehitysmaiden kanssa on olennaista, jos EU haluaa saavuttaa itselleen asettamansa ilmastotavoitteet.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain sanoa, että minä myös haluan onnitella tehdystä työstä ja tähän mennessä esitetyistä huomioista.

Vielä on kuitenkin, kuten jotkut ihmiset panivat merkille, joitakin hankalia kysymyksiä Kolumbian ja sen ihmisoikeustilanteen osalta. Koska muutamat kollegani ovat poissa, muun muassa Richard Howitt, joka ei voi olla täällä tulivuorten takia, minun on viitattava siihen, mitä hän on pannut merkille: että Kolumbiassa on ollut erityisiä ammattiyhdistysaktiiveihin vaikuttavia ongelmia. Haluaisin pyytää komission jäsentä ja muita käsittelemään tätä kaikissa strategioissa ja kaikissa toimissa, joita meillä on kyseisessä maanosassa.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa – kuten arvoisat parlamentin jäsenet ovat tehneet – kiittämällä jälleen José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyraa erinomaisesta mietinnöstä, ja myös – kuten hän on tehnyt ja kuten muut ovat tehneet – kiittää puheenjohtajavaltio Espanjaa työstä, jonka se myös on tehnyt yhdistäessään huippukokousta koskevan työn, sekä kaikesta työstä, jonka se on tehnyt tukeakseen tehtyjä aloitteita.

Tuleva huippukokous on tärkeä. Sen avulla voimme vahvistaa suhdetta, josta arvoisat komission jäsenet ovat puhuneet. Pidämme huippukokouksen ohella myös ulkoasiainministerien kokouksen, joka on minulle erityisen tärkeä. Toivon, että voimme käyttää tuon tilaisuuden hyväksemme syventääksemme suhdetta monien siellä läsnä olevien valtioiden kanssa.

Monet arvoisat jäsenet puhuivat myös kaupan merkityksestä ja eurooppalaisten yritysten asemasta, ja olen siitä täysin samaa mieltä. Olemme suurin investoija kyseisellä alueella. Olin erityisen tyytyväinen, että kollegat puhuivat innovaation asemasta, sillä se on mielestäni myös erityisen tärkeä. Erityistä huomiota kiinnitettiin tietysti, kuten odotinkin, ihmisoikeuksiin – siihen, että on tärkeää varmistaa, että ne ovat selkeästi osa kaikkia dynaamisia suhteitamme ja että ne sisältyvät työhömmme.

Arvoisat jäsenet puhuivat myös mietinnössä mainitusta erityisestä kohdasta, joka koskee naisten murhia ja, tietysti, alkuperäiskansoja. Komissio on aina puolustanut alkuperäiskansojen oikeuksia, ja se valvoo edelleen kuvattujen hankkeiden valvontaa.

Kolumbian osalta olen hyvin tietoinen näkemyksistä, joita on tietysti tämän parlamentin lisäksi Euroopan ammattiliittojen konferenssissa ja kansainvälisessä ammattiliittojen konferenssissa, jonka kanssa minulla oli yhteyksiä aiemmassa asemassani. Jatkamme tilanteen erittäin tiivistä seuraamista. Olemme panneet merkille aikaansaadun huomattavan edistyksen. Kauppasopimuksessa kollegat huomaavat merkityksen, joka vankalla ihmisoikeuslausekkeella ja kyseisessä sopimuksessa annetuilla sitoumuksilla on, ja toivon, että kun valvomme niitä, niillä todella lievitetään joitakin huolia, mutta ehdottomasti ne ovat osa jatkuvaa suhdettamme Kolumbian kanssa.

Olen myös samaa mieltä merkityksestä, joka näitä maita koskevalla asemallamme on laajemmissa kansainvälisissä kysymyksissä. Brasiliasta ja Iranista annettiin konkreettiset esimerkit. Olen keskustellut Brasilian ulkoasiainministerin Celso Amorimin kanssa juuri tuosta kysymyksestä, ja jatkamme yhteydenpitoa sen merkityksestä.

Falklandinsaaret otettiin esille. Jäsenvaltiot ovat ratifioineet YK:n yleissopimuksen merioikeudesta. Falklandinsaaret on unioniin assosioitunut alue, ja oikeusvaltion periaatetta sovelletaan.

Ilmastonmuutos on myös hyvin tärkeä kysymys. Meidän pitäisi muistaa, että käymme tämän alueen kanssa keskeistä vuoropuhelua. Lopuksi, olen myös hyvin tyytyväinen, että Erasmus ja koulutusohjelmien merkitys siinä suhteessa mainittiin.

Lopuksi – jälleen, onnitteluni José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyrälle.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani heidän puheenvuoroistaan.

Haluaisin sanoa teille, arvoisa korkea edustaja Ashton, että perustekijä, jolla varmistetaan näiden suhteiden edistymisen tulevana vuosina, on poliittisen tahdon käyttöön saaminen. San Josessa vuonna 1985 käydyn ministerien vuoropuhelun taustalla olivat poliittiset syyt; Rion ryhmän vuoropuhelujen vuonna 1990 tapahtuneen institutionalisoinnin taustalla olivat poliittiset syyt; ja poliittiset syyt olivat taustalla ja ohittivat ja ylittivät sen huippukokouksmekanismeissa.

Haluaisin vastata Edvard Kožušníkille sanomalla, että olemme todellakin arvojen yhteisö, ja haluaisin huomauttaa, että edellisessä täysistunnossa annoimme Kuubasta merkittävän päätöslauselman, jossa kehoitimme vapauttamaan poliittiset vangit välittömästi ja ehdoitta. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni ja pyytää korkeaa edustajaa Ashtonia toimimaan välittäjänä toisinajattelijan, Marta Beatriz Roquen puolesta. Hän on ehdollisessa vapaudessa ja hän on sairas. Hän on juuri saanut Espanjan kansalaisuuden entisen Euroopan parlamentin jäsenen Fernando Fernández Martínin ajamassa asiassa, joten hän voi tulla Espanjaan hoitoon.

Meidän on kuitenkin siirryttävä sanoista tekoihin, ja se näkyy assosiaatiosopimuksissa. Mielestäni te, arvoisa korkea edustaja Ashton, olette neuvotellut sopimukset Kolumbian ja Perun kanssa erittäin hyvin. Vaikka Kolumbian ihmisoikeustilanne aiheuttaakin vielä huolta, mielestäni se on parantunut huomattavasti. Kolumbian kansa on vaatinut äänekkäästi rauhaa, ja tämä sopimus on ehdottomasti ansaittu. Uskon myös vilpittömästi, että parlamentin enemmistö kannattaa tätä sopimusta.

Arvoisa korkea edustaja Ashton, meidän on annettava keskiamerikkalaisille neuvotteluissa hieman tilaa hengittää. Osuutemme heidän viennistään on 25 prosenttia ja heidän osuutensa meidän viennistämme on kaksi prosenttia. Meidän on oltava anteliaita ja, kuten sanoitte, meidän on käynnistettävä uudelleen neuvottelut sopimuksesta Mercosurin kanssa.

Lopuksi, arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan unioni toisaalta taantuu, taloudellisesti, ja toisaalta vahvistuu korkean edustajan läsnäolon takia.

Hänen on siis toteutettava huomattava ponnistus osoittaakseen poliittisen tahtomme Madridin huippukokouksessa ja pitääkseen edelleen suhteet Latinalaiseen Amerikkaan korkealla Euroopan unionin asialistalla.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan täysistunnon aikana toukokuussa.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on Latinalaisen Amerikan tärkein kauppakumppani ja toiseksi suurin kauppakumppani Mercosurille ja Chilelle. Euroopan unioni on myös suurin suorien investointien lähde Latinalaisessa Amerikassa. Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan suhteet ovat kuitenkin kaupallista näkökohtaa laajemmat, koska niihin kuuluu myös historiallisia, institutionaalisia ja kulttuurisia tekijöitä.

Tässä yhteydessä katson, että on laadittava kauppasopimus, joka sisältää entistä tiiviimpää yhteistyötä Latinalaisen Amerikan kanssa. Jatkuvat ponnistukset assosiaatiosopimuksen kirjoittamiseksi Mercosurin kanssa ovat itse asiassa ensimmäinen askel tähän suuntaan.

Assosiaatiosopimus tarjoaa välineen, jolla autetaan edistämään molempien alueiden yhteisiä taloudellisia, yhteiskunnallisia ja geopolittisia etuja. Se olisi myös ensimmäinen pohjoisen ja etelän maanosien välinen assosiaatiosopimus, jolla tarjottaisiin vaihtoehto vähemmän yhdenvertaisille yhdentymispyrkimyksille, kuten Amerikkojen vapaakauppa-alueelle.

Latinalaisen Amerikan ja Euroopan unionin tiiviimmällä kauppayhteistyöllä helpotettaisiin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan politiikan täytäntöönpanoa, jolla pyritään edistämään molempien alueiden taloudellista kehitystä ja vaurautta. Toivon, että saamme nähdä monia tyydyttäviä päätöksiä, jotka vievät tähän suuntaan ja jotka tehdään Euroopan unionin ja Mercosurin välillä 17. toukokuuta järjestettävässä huippukokouksessa.

9. Esityslista (jatkoa): ks. pöytäkirja

10. Kirgisia (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Kirgisiasta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani esittää Kirgisiaa koskevan julkilausuman.

Kuten parlamentti hyvin tietää, tilanne on paikan päällä jokseenkin epävakaa ja jännittynyt. Kirgisia on saanut melko paljon huomiota sekä tiedotusvälineiltä että poliitikoilta, ja olen seurannut tapahtumia tarkasti alusta asti ja esittänyt kaksi julkilausumaa, ensimmäisen 7. ja toisen 8. huhtikuuta.

Lähetin maahan lähes välittömästi EU:n erityisedustajan Pierre Morelin johtaman valtuuskunnan, ja pidimme hänen kanssaan tiiviisti yhteyttä koko vierailun ajan.

EU:n, YK:n ja Etyjin koordinoitu yhteistyö, joka käynnistyi viime viikolla Bishkekissä, jatkuu edelleen siihen asti, kunnes kriisi ja sen seuraukset ovat ohi. Puhuin eilen Kazakstanin ulkoministerin Saudabayevin kanssa. Hän vierailee tänään Bishkekissä Etyjin puheenjohtajan ominaisuudessa, ja hän lähetti minulle juuri kirjaimellisesti viestin, jossa hän toteaa saaneensa tehtävänsä päätökseen.

Nyt kun presidentti on eronnut voimassa olevan Kirgisian perustuslain 50 artiklan nojalla ja poistunut maasta, poliittisten jännitteiden odotetaan vähenevän. Kriisi ei kuitenkaan pääty tähän, ja meillä on tärkeä tehtävä edessämme.

Meidän on ennen kaikkea varmistettava maan vakaus ja yleinen järjestys, ja vaikka tilanne on yleisesti rauhoittunut, väkivaltaisuudet jatkuvat. Eilisten tietojen mukaan viisi ihmistä on kuollut Bishkekin esikaupunkialueen mellakoissa. Kaikkien osapuolten on oltava varovaisia ja vältettävä provosoimista. On pyrittävä ensisijaisesti palauttamaan laki ja järjestys. Kirgisian kansalaisten ja yritysten on voitava jatkaa päivittäistä elämäänsä tarvitsematta pelätä henkensä tai fyysisen koskemattomuutensa puolesta.

Toinen kysymys liittyy väliaikaishallituksen laillisuuteen. Vaikka presidentti Bakiyev on virallisesti eronnut, väliaikaishallituksen on sitouduttava noudattamaan selkeää suunnitelmaa perustuslaillisen ja demokraattisen järjestyksen ja oikeusvaltioperiaatteen palauttamiseksi.

Osia tällaisesta etenemissuunnitelmasta on julkistettu – parhaillaan laaditaan uutta perustuslakia, josta pidetään kansanäänestys, ja maassa aiotaan myös järjestää presidentinvaalit ja parlamenttivaalit.

Tutustumme mielellämme tähän suunnitelmaan. Tässä tilanteessa pidämme tärkeänä sitä, että perustuslakiprosessi on kattava ja osallistava. Kaikkien puolueiden ja etnisten ryhmien edustajien on voitava osallistua uuden perustuslain laatimiseen ennen kuin sitä koskeva kansanäänestys pidetään.

Ensimmäiset merkit – tämän voin kertoa teille, hyvät parlamentin jäsenet – ovat rohkaisevia. Toivottavasti nämä merkit vahvistetaan lähipäivinä, ja maanantaina aion keskustella aiheesta ministerien kanssa Luxemburgissa.

Jos olemme tyytyväisiä, jos väliaikaishallitus sitoutuu palauttamaan laillisuuden ripeästi ja haluaa aidosti liittyä demokraattiseen perheeseen, olemme valmiita antamaan tarvittavaa poliittista, taloudellista ja teknistä tukea.

Euroopan neuvoston Venetsian komission kanssa voimme tukea perustuslain uudistustyötä ja vaalilainsäädännön ajantasaistamista. Viimevuotisten presidentinvaalien perusteella tiedämme, että kehittämisen varaa on huomattavasti.

Etyjin kanssa haluamme työskennellä vaalien tarkkailua koskevia valmistelujen ja muodollisuuksien parissa, ja olemme valmiita auttamaan kaikin tavoin Kirgisian kansalaisia tekemään totta heidän demokraattista ja avointa yhteiskuntaa koskevista tavoitteistaan.

Kolmanneksi, on selvää, että Kirgisia tarvitsee aineellista apua. Haluamme vastata hyvin lyhyellä aikavälillä kaikkiin humanitaarisiin tarpeisiin, joita viimeaikaiset tapahtumat ovat luoneet.

Kentällä työskenteleviltä kumppaneiltamme – Punaiselta Ristiltä ja YK:n kehitysohjelmalta – saamiemme tietojen perusteella tällä hetkellä alueella ei näyttäisi olevan suurta puutetta humanitaarisesta avusta. Erityisiä lääkinnällisiä tarpeita saattaa kuitenkin olla. Komission humanitaarisen avun pääosasto tietenkin seuraa maan humanitaarista tilannetta ja toimii tilanteen mukaan.

Jatkamme jo käynnissä olevaa avustustoimintaamme erityisesti ihmisoikeuksien, koulutuksen ja köyhyyden torjumisen aloilla.

Neljänneksi, kuluneiden kahden viikon traagisten tapahtumien jälkeen tarvitaan vastuuvetämisuutta ja oikeudenmukaisuutta. Yli 80 ihmistä kuoli, ja monia satoja loukkaantui Bishkekissä mielenosoittajiin kohdistuneessa tulituksessa. Näitä tapahtumia ei voida vain jättää huomiotta. On selvítettävä, mitä

todellisuudessa tapahtui, kuka on tapahtumista vastuussa ja mitä on tehtävä, ettei tällainen pääse enää koskaan toistumaan.

Lopuksi, kuten viimeaikainen kriisi on osoittanut, tarvitaan todellista talous- ja yhteiskuntauudistusta. Valitettavasti Kirgisian esimerkki osoittaa, miten huono hallinnointi ja todellisten uudistusten puuttuminen voivat johtaa poliittiseen epävakauteen ja lopulta väkivaltaisuuksiin.

Tapahtumia seurannut kuohunta ja yleinen ryöstely sekä nyt myös järjestäytyneen rikollisuuden voimakas lisääntyminen pahentavat tilannetta entisestään.

Keskustelen ministerien kanssa maanantaina siitä poliittisesta kehyksestä, jonka puitteissa Euroopan unioni on valmis vastaamaan pakottavimpiin tarpeisiin, mutta tänään olen tietenkin erittäin kiinnostunut kuulemaan parlamentin jäsenten näkemyksiä tästä aiheesta.

Elmar Brok, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, haluan todella kiittää teitä esittämästänne tilannearviosta. Mielestäni olette oikeassa siinä, että meidän on ensimmäiseksi pyrittävä palauttamaan yleinen järjestys ja suojelemaan ihmishenkiä, ja sen jälkeen meidän on ryhdyttävä työskentelemään tältä pohjalta.

Toisaalta – ja te selittitekkin tätä näkökohtaa puheenvuoronne lopussa – on selvää, missä määrin taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä tarvitaan, sillä tämä on myös tärkeä poliittisen vakauden mittari. Tähän sisältyy tietysti myös tasa-arvo, joka yleensä kärsii korruption ja muiden vastaavien tekijöiden vaikutuksesta. Hyväksyttävää tai ei, tämä oli selvästi yksi selkkaukseen johtaneista syistä.

Meidän on ymmärrettävä näiden maiden olevan siinä määrin epävakaita, että valtiorakenteiden, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kehittämiseen perustuvilla vakauden palauttamiseen pyrkivillä toimenpiteillämme on todella suuri merkitys. Ei ainoastaan yksittäisillä mailla vaan koko alueella on meille suuri strateginen merkitys. Tämä ei liity pelkästään käytettävissä oleviin energiavaroihin vaan koko alueeseen, varsinkin kun ajatellaan uskonnollista suuntautumista valtaosassa entisen Neuvostoliiton tasavaltoja. Mikäli tämä saisi fundamentalistisia piirteitä, tulokset voisivat olla meille tuhoisat.

Tämän vuoksi avun antaminen näille maille on äärimäisen tärkeää paitsi itse avun myös omien etunäkökohtiemme kannalta.

Meidän on muistettava, että alueen naapurimailla, joista osa on todella suuria, on velvollisuus varmistaa, ettei näitä heikkouksia käytetä hyväksi vanhojen valtasuhteiden palauttamiseksi, mikä jarruttaisi modernia kehitystä.

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, minäkin kiitän teitä julkilausumastanne. Diktaattori tai diktaattorin tavoin käyttäytyvä presidentti on syösty vallasta. Hänen seuraajansa juhlii ja on tyytyväinen, että voi tarjota alaisilleen demokratiaa. Muutaman kuukauden kuluttua hän on samassa tilanteessa ja näyttää siltä, että demokratia on palautettu vain siksi, että hänen pojalleen tai muille sukulaisilleen olisi mukavia ja hyvin palkattuja virkoja tarjolla.

Toivomme, ettei kierre ala alusta ja että Roza Otunbayevan toimintatapa poikkeaa tästä. Näin voidaan päätellä hänen menneisyytensä ja hänen usein osoittamansa asenteen perusteella. Tämä ei kuitenkaan yksin riitä. Tarvitaan myös konkreettisia todisteita. Ellei hän halua osakseen samaa kohtaloa kuin edeltäjänsä, hänen on omaksuttava erilainen lähestymistapa ja varmistettava, että hän auttaa maansa kansalaisia. Toivon, että virastaan syrjäytetty presidentti on kyllin järkevä ollakseen levittämättä uutta eripuraa ja yrittää todella elää rauhanomaisesti maanpaossa. Tämä antaa kirgisialaisille mahdollisuuden rakentaa demokraattista valtiota.

Valitettavasti kuvailemani tilanne ei koske vain Kirgisiaa. Tilanne on samanlainen myös eräissä muissa maissa. Toivomme, että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Etyjin edustaja Kazakstanissa onnistuu tehtävässään. Kuitenkaan myöskään Kazakstanin tilanne ei ole mitenkään ihanteellinen. Sama koskee Uzbekistania ja muita maita. Meidän on pohdittava, miten voimme edistää demokratiakehitystä näissä maissa – sillä demokratia ei ole vain tuote, jonka voimme niille toimittaa, vaan aloite on oltava näillä mailla. Alue on hyvin tulenarka, kuten jäsen Brok jo totesi. Pierre Morel tekee hyvää työtä erityisedustajana, mutta se ei riitä.

Haluan muistuttaa kaikille, että Saksan puheenjohtajakaudella laadittiin ulkoministeri Steinmeierin johdolla Keski-Aasian strategia, josta emme ole kuulleet viime aikoina juuri mitään. Tämän vuoksi haluan pyytää teitä ottamaan tämän strategian uudelleen esiin ja muuttamaan sen alueen vakautta koskevaksi strategiaksi. Kysymys ei ole ainoastaan Turkmenistanista Kazakstanin kautta kulkevista energiantoimituksista. Kysymys

on myös hyvin lähellä Afganistania sijaitsevan alueen vakaudesta ja nimenomaan poliittisesta vakaudesta. Tiedämme, että joissakin Uzbekistanin kaltaisissa maissa tilanne on erittäin hauras ja ongelmallinen. Kysymys on tietenkin loppujen lopuksi inhimillisyydestä, sillä uhreja ei saisi todellakaan olla yhtään.

Tämän perusteella meidän on yritettävä ottaa uudelleen käyttöön Keski-Aasian strategia, joka kattaa taloudelliset, demokraattiset ja inhimilliset näkökohdat. Pyytäisin teitä käyttämään Kirgisian tapausta tilaisuutena uudistaa Keski-Aasian strategiaa ja antaa sille uutta vauhtia.

Niccolò Rinaldi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, kirgisialaisen Manas-eepoksen – joka ei ole mikään pieni kirjallisuusteos, sillä se on 20 kertaa pitempi kuin Ilias ja Odyssia yhdessä ja auttaa myös ymmärtämään maan historiaa – viimeinen luku on suurenmoinen. Koko kansaa edustavan sankarin vaimo ryhtyy suojelemaan sankarin muistoa ulkomaalaisten hyökkäyksiltä ja suojelemaan hänen hautaansa. Lopussa vaimo päättää, että haudassa pitäisi olla sankari Manasin nimen sijasta hänen vaimonsa nimi, jotta viholliset jättäisivät hyökätessään haudan rauhaan.

Tällaista omistautumista yhteisen edun, kansan, puolustamiselle meidän on odotettava Kirgisian uusilta päättäjiltä, jotka eivät itse asiassa ole kovinkaan uusia. Kehotan tietenkin korkeaa edustajaa suhtautumaan väliaikaishallitukseen rakentavasti ja myönteisesti mutta kuitenkin varovaisesti sekä vaatimaan useita uudistuksia, toimenpiteitä, joiden on oltava selkeitä.

Tarkoitan paitsi kansainvälisen tutkintalautakunnan perustamista tapahtumien selvittämiseksi ja demokratian palauttamista koskevaa selkeää aikataulua – sillä tätä väliaikaishallitusta ei nimensä mukaisesti ole laillisen hallituksen tavoin hyväksytty vaaleilla – myös uudistuksia, joilla voidaan torjua päättäväisistä ja tehokkaasti korruptiota ja lopulta varmistaa Kirgisian oikeuslaitoksen riippumattomuus, mihin nykytodellisuudessa on vielä pitkä matka.

Lisäksi – ja tämä liittyy sekä oikeuslaitosta että korruptiota koskevaan kysymykseen – on kevennettävä äärimmäisen raskasta byrokraattista nimikkeistöä ja julkishallintoa. Itse asiassa tämä on ensimmäinen todellinen testi Euroopan unionin uudelle Keski-Aasian strategialle kriittisessä hätätilanteessa, jollainen vallitsee tällä hetkellä Kirgisiassa.

Emme saa antaa tämän maan, jossa Yhdysvaltojen vaikutusvalta on tällä hetkellä hyvin vähäistä, päätyä nykyisen Venäjän melko tukahduttavaan otteeseen, ja siksi meillä kaikilla on nyt mielestäni mahdollisuus tehdä sitoumus.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, tiedämme, miten paljon ihmiset toivoivat vuoden 2005 tulppaanivallankumouksen aikana, että kaikki muuttuisi, kun uusi presidentti astui virkaansa ja suhtautui todella vakavasti kansan demokratiaa ja yhteispäätösoikeutta koskeviin tarpeisiin ja intresseihin. Valitettavasti näin ei kuinkaan tapahtunut, ja nyt presidentti on kokenut saman kohtalon kuin edeltäjänsäkin.

Euroopan unionin on käytettävä tässä tapauksessa tehokkaasti vaikutusvaltaansa. Korkea edustaja Ashton, olen tyytyväinen siihen, että kerroitte lähettäneenne alueelle erityisedustaja Morelin. Mielestäni se oli sekä järkevää että hyödyllistä. On kuitenkin yhtä tärkeää, että EU tarkistaa nyt Keski-Aasian strategiaansa ja todella tehostaa sitä. Toivon, että neuvosto ryhtyy työskentelemään tämän parissa ensi maanantaina.

Kysynkin, miten aiotte ryhtyä ratkomaan kysymystä? Miten aiotte varmistaa, että käynnistetään aidosti kattava ja osallistava prosessi perustuslain laatimiseksi, kuten ehdotitte? Meidän on autettava tätä aluetta ja Kirgisiaa etenemään kohti yhteistyötä ja luopumaan yhteenotoista. Mielestäni tämä on tärkeää koko alueen ja myös sen ulkopuolisten maiden tulevaisuuden kannalta.

Marie-Christine Vergiat (*GUE/NGL*). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, Kirgisian tilanne on itse asiassa todella epävakaa. Siitä huolimatta tämä maa on ollut ja on ehkä edelleenkin yksi niistä, jotka suhtautuvat kaikista myönteisimmin demokraattisten toimielinten perustamiseen.

Vuonna 2005 tulppaanivallankumous herätti jälleen kerran suuria toiveita. Presidentti Bakiyev on epäonnistunut. Hän ei ole pystynyt vastaamaan kansan tarpeisiin ja vaatimuksiin, hän antoi korruption kehittyä ja kantoi siinä kortensa tietynlaisella kuppikuntaisuudella. Hän on eräiden väittämien mukaan tyhjentänyt valtion rahakirstut ja luonut entistä autoritaarisemman hallinnon, josta poliittiset vastustajat, ihmisoikeuksien puolustajat ja toimittajat ovat maksaneet kalliisti.

Huhtikuun 7. päivän mellakoiden jälkeen muodostettiin väliaikaishallitus, mutta siitä huolimatta Bakiyev ei näytä antaneen periksi, vaikka hän pakenikin maasta, ja kuten totesitte, eilen itse asiassa puhkesi uusia mellakoita maan eteläosassa ja pääkaupungin ympäristössä.

Arvoisa komission jäsen, tällä maalla on todella huomattava strateginen merkitys eikä vain sotilaallisesta näkökulmasta. Se ei saa olla tiettyjen suurvaltojen pelikenttänä. Muutamista keskusteluista huolimatta Euroopan unionilla ei ole vielä riittävästi vaikutusvaltaa tällä alueella. Sen antama tuki ja diplomaattinen läsnäolo on laimeaa. Vakuuttuakseen tästä tarvitsee vain lukea tällä hetkellä maan tilanteesta julkaistavia artikkeleita. Kysymys ei ole vain Yhdysvalloista, Venäjästä ja Kazakstanista, joka on tällä hetkellä OECD:n puheenjohtajavaltio. EU:n tuki on kuitenkin elintärkeä maan riippumattomuuden varmistamiseksi. Korkea edustaja Ashton, olette oikeassa. Oikeusvaltioperiaatteen palauttaminen on nyt etusijalla, mutta hyvin pian on tehtävä enemmän ja, kuten eräät kollegani ovat jo todenneet, on toteutettava asianmukaista tätä aluetta koskevaa strategiaa.

Kyllä, meidän on autettava tätä maata torjumaan köyhyyttä. Alueen väestöstä 40 prosenttia elää köyhyysrajan alapuolella. Kyllä, meidän on helpotettava talouskehitystä ja, kuten totesitte, erityisesti koulutuksen, terveydenhuollon mutta myös vedensaannin alalla, mikä on tällä alueella ensisijainen painopistealue. Meidän on tietenkin myös tuettava demokratiaa ja ihmisoikeuksien puolustamista. Tämä on nyt äärimmäisen kiireellistä.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, meidän on voitava ja meidän myös täytyy estää tätä maata kääntymästä kohti fundamentalismia ja uutta autoritaarista hallintoa. Kysymys ei ole siitä, että puutummme maan sisäisiin asioihin vaan päinvastoin siitä, että autamme Kirgisian kansaa luottamaan jälleen demokratiaan. Tällä tavoin voimme varmistaa, että maalla on tärkeä rooli kyseisellä alueella.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kirgisian tilanne on erittäin tärkeä Keski-Aasian vakauden kannalta. Euroopan unionilla on tällä alueella erityisiä raaka-aineiden ja energian toimitukseen liittyviä intressejä.

Huhtikuun 7. päivän levottomuuksien jälkeen on tärkeää palauttaa olosuhteet, joissa on mahdollista valita demokraattinen hallinto vapaasti, laillisesti ja pikaisesti, mikäli paikallinen tilanne sen sallii. On huolestuttavaa, että rikollisliigat ovat varastaneet suuren määrän aseita, mikä lisää laittomuuksien, aseellisten konfliktien ja terrorismin vaaraa alueella.

Euroopan unioni ja muut, Etyj mukaan luettuna, voisivat auttaa maata kehittämään vakaita, toimintakykyisiä, vähemmän korruptoituneita ja demokraattisempia toimielimiä. Yksi tällainen osoitus tuesta voisi olla tarkkailuvaltuuskunnan lähettäminen tuleviin vaaleihin.

Emme voi kuitenkaan teeskennellä, että uusi perustuslaki tai parlamentaarinen hallinto riittäisivät luomaan todellisen demokratian. Tämä riippuu väistämättä kansalaisten poliittisesta kasvusta sekä lain ja yksilön oikeuksien laajasta ymmärtämisestä. Meidän on annettava alueelle apua pitkällä aikavälillä.

Inese Vaidere (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, viimeviikkoiset mellakat ovat saattaneet Kirgisian poliittiseen, oikeudelliseen ja taloudelliseen kriisiin. Maan perustuslaillisen tuomioistuimen toiminta käytännössä lakkautettiin ja väliaikaishallituksen toiminta vaikuttaa koordinoimattomalta. Samaan aikaan Kurmanbek Bakiyevin veli on ilmoittanut, että käsin kirjoitettu eroilmoitus on väärennös ja ettei Bakiyev ole itse eronnut.

Silminnäkijöiden mukaan on syntynyt uusia paikallisia ryhmittymiä, jotka yrittävät kaapata vallan aluehallinnoilta. On myös ilmestynyt etnisiä ryhmittymiä, jotka herättävät pelkoa etnisten väkivaltaisuuksien lisääntymisestä. Rikollisliigat toimivat maassa vapaasti. Liikkeellä on paljon aseita, ja ryöstely on yleistä. Maassa oleskelevien EU:n kansalaisten turvallisuus ja edut ovat edelleen vaarassa.

Nykyinen väliaikaishallitus ei pysty vastaamaan mihinkään näistä uhista. Paikallisväestö on täysin epätietoinen tilanteesta. Korkea edustaja Ashton on antanut kaksi julkilausumaa, joissa hän ilmaisee huolestumisensa, mutta näiden sijasta tarvitaan kiireellisesti aktiivisempia ja konkreettisempia toimenpiteitä. On tärkeää, että EU omaksuu päättäväisen kannan strategisesti tärkeän Kirgisian tilanteeseen. Meidän on lisättävä läsnäoloamme alueella tehden yhteistyötä YK:n, Yhdysvaltojen ja Etyjin kanssa voidaksemme puolustaa Kirgisian ja EU:n kansalaisten etuja, sillä he eivät voi tällä hetkellä suojella henkeään eivätkä puolustaa omaisuuttaan. On selvää, että EU:n on tutkittava puolueettomasti mellakoiden syitä ja seurauksia.

Kirgisian keskuspankin sekä investointi- ja kehittämisviraston aineellisista varoista totean seuraavaa: ne on arvioitava ennen lisäavun antamista. EU:n passivisuus ja epäröinti sekä todellisen strategian ja taktiikan

puuttuminen saattavat johtaa todella vaaralliseen kehitykseen ja heikentää EU:n omia taloudellisia ja poliittisia etunäkökohtia sekä sen uskottavuutta tällä alueella ja muualla maailmassa.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, niiden kahdenkymmenen vuoden ajan, jotka Kirgisia on ollut itsenäinen, maalla on ollut korruptoitunut hallitus ja sen demokraattisten toimielinten kehittämisessä on edistytty todella vähän. Viimeisten 15 vuoden osalta voin mennä itse takuuseen, sillä olen tänä aikana käsitellyt maata koskevia kysymyksiä sekä Etyjin jäsenenä että muissa yhteyksissä.

Ne, jotka hallitsivat maata eilen, ja ne, jotka syöksivät nämä vallasta, ovat kaikki rattaita samassa korruptoituneessa koneistossa. Juuri tällä hetkellä armeija suorittaa pääkaupungissa etsintöjä ja pidätyksiä. Siitä huolimatta meidän on annettava nykyiselle hallinnolle mahdollisuus, sillä seuraava vaihe on sisällissota ja maan jakautuminen.

Kirgisialaiset ovat rauhaa rakastavaa kansaa, ja monet teistä ovat varmaan tutustuneet heihin kuuluisan kirjailijan Chingiz Aitmatovin kirjassa. Hänen suurlähettiläskautensa Brysselissä päättyi neljä vuotta sitten. Taloudellinen ahdinko ja sosiaalinen eriarvoisuus sekä ulkomaiden väliintulot ovat kuitenkin aiheuttaneet purkauksia, jotka voivat ajaa maan lähelle sisällissotaa, ja tässä kohtaa olen lievästi eri mieltä siitä, pystyisikö Kirgisian kansa torjumaan terrorismia.

Kuten totesin, on olemassa todellinen vaara, että Kirgisia jakautuu Pohjois- ja Etelä-Kirgisiaan, ja ulkomaiset toimijat vahvistavat sitä, samalla kun Etyjin jäsenyys ja järjestön jatkuva läsnäolo maassa ei näytä edistävän demokraatiakehitystä. Maassa on tietenkin jatkuva humanitaarinen kriisi, joka ei ehkä ole akuutti, mutta kaikkien näiden vuosien aikana demokraattisia toimielimiä ei ole uudistettu eikä parannettu. Ihmiset elävät selvästi köyhyysrajan alapuolella.

Tämän vuoksi Euroopan parlamentin on ryhdyttävä toimiin yhdessä muiden Euroopan unionin toimielinten, komission ja neuvoston, kanssa, ja tarkistettava tähän asti alueella toteutettua strategiaa.

Euroopan parlamentin vahvan valtuuskunnan on tarkkailtava demokraatiakehityksessä tapahtuvaa edistymistä ja myönnettävä rahaa valvotusti toimielinten ja koulutuksen kehittämiseen, sillä Kirgisian epävakaus uhkaa todella horjuttaa koko Keski- ja Länsi-Aasian sekä Euroopan vakautta. Mikäli Euroopan unioni haluaa turvata rauhaa tehokkaasti, sen on toimittava nyt.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Kirgisian tilanne on erityisen huolestuttava. Maa on Keski-Aasiassa strategisessa asemassa. Sen alueella on Yhdysvaltojen sotilastukikohta, joka osallistuu merkittävällä tavalla Afganistanissa suoritettaviin operaatioihin, sekä venäläisiä joukkoja.

On valitettavaa, että viime viikkojen mielenosoitukset ovat muuttuneet väkivaltaisuuksiksi ja johtaneet ihmishenkien menetyksiin. Viranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin siviilien suojelemiseksi. Vasta eilen etnisten kirgisialaisten, venäläisten ja turkkilaisten välillä oli uusia yhteenottoja. Koska maassa asuu suuria venäläis- ja uzbekistanilaisyhteisöjä, koko alueen vakaus horjuu, mikäli etnisten ryhmien väliset yhteenotot jatkuvat.

Korkea edustaja Ashton, Euroopan unionin on kiinnitettävä erityistä huomiota Kirgisian konfliktiin, annettava humanitaarista apua ja osallistuttava tilanteen vakauttamiseen.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Korkea edustaja Ashton, olemme täällä keskustellaksemme Kirgisian huolestuttavista tapahtumista ja auttaaksemme parhaamme mukaan vakauttamaan tilannetta. On erityisen tärkeää, että Euroopan unioni toimii Kirgisian osalta aktiivisesti, mutta on yhtä tärkeää, että jatkamme vahvaa sitoutumistamme periaatteessa myös toiseen kysymykseen, joka on poistettu tämän istunnon esityslistalta. Koska kysymys on kuitenkin ajankohtainen ja koska ihmishenget ovat vaarassa, koen velvollisuudekseni kiinnittää huomiotanne siihen. Puhun länsisaharalaisten aktivistien, Länsi-Saharan rauhanturvaajien, ahdingosta. He ovat pidätettyinä Marokon vankiloissa ja ovat nälkälakossa vaarantaen henkensä. Myös Amnesty International on kiinnittänyt huomiotamme heidän ahdinkoonsa. Näin ollen pyydän teitä, korkea edustaja Ashton, kiinnittämään kollegoittenne kanssa välittömästi huomiota tähän ongelmaan, sillä muuten voi olla liian myöhäistä.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, viimeaikaiset tapahtumat Bishkekissä ovat hälyttäviä ja surullinen loppu vuoden 2005 tulppaani- tai väriavallankumoukselle, sillä presidentti Bakiyev oli luvannut kansalaisille demokratiaa ja ihmisoikeuksia ja sen sijaan antoikin korruptiota, sukulaisten suosimista ja lisääntyvää itsevaltiutta.

Kirgisia on pienin ja köyhin Keski-Aasian maa, ja viime vuosina sen Ferganan laaksossa on tapahtunut huolestuttavaa radikaalien islamistien soluttautumista. Vakauden on siis oltava EU:n ensisijaisena tavoitteena alueella.

Nyt on asianmukaista tunnustaa uusi Otunbayevan hallitus. Tämä on epätavallinen esimerkki tapauksesta, jossa meillä ja Venäjällä on yhteisiä intressejä. Venäjä itse asiassa tuki vallankumousta ja Bakiyevin hallituksen syöksemistä vallasta. Presidentti Roza Otunbayeva toimi lyhyen aikaan Kirgisian suurlähettiläänä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joten hän tuntee hyvin Euroopan unionin toimintatavan.

Lopuksi totean, että Keski-Aasia on energiatoimituksiin ja yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä strateginen alue, ja Kirgisiassa sijaitsevan Yhdysvaltojen lentotukikohdan operatiivisella toimintakyvyllä on erittäin suuri merkitys ISAF-operaation tukemiselle Afganistanissa.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viisi vuotta sen jälkeen, kun presidentti Akayev luopui virastaan tulppaanivallankumouksessa, on puhjennut verinen vallankumous. Siihen on tietenkin olemassa kaksi syytä. Ensinnäkin sukulaisten suosimiseen ja korruptioon liittyvä ongelma ja tästä johtuva perustan puuttuminen demokraattiselta valtiolta, ja toiseksi, maan rahoitus- ja talousongelmat.

Korkean edustajan Ashtonin aloite, jonka ansiosta erityisedustaja Morel voi nyt antaa meille täydellisen raportin siitä, mitä Kirgisiassa todella tapahtuu, on todella tärkeä. Haluan esittää Kirgisian tilannetta koskevan kiihkeän vetoomuksen. Tiedämme, että maa kuuluu Venäjän vaikutuspiiriin ja että siellä sijaitsee myös Yhdysvaltojen sotilastukikohta. Euroopan unionin aktiivisen osallistumisen perustana pitäisi olla pääasiassa perustan luominen demokraattiselle maalle sekä maan sisäisen turvallisuuden varmistaminen. Yli 80 kuolemantapausta on huono asia Kirgisian rakentamisen kannalta. Toistan siis kiihkeän vetoomukseni ja toivon todella, että korkea edustaja Ashton onnistuu tehtävässään.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kurmanbek Bakiyev ei ole ensimmäinen eikä hän varmasti ole myöskään viimeinen poliittinen johtaja, joka aiheuttaa pettymyksiä ja jota pidetään diktaattorina, vaikka aivan alussa nähtiinkin toivon pilkahduksia ja vaikka hänen nimensä yhdistettiin alun perin demokraattiseen optimismiin.

Tälle tilanteelle on olemassa yksinkertainen selitys. Koska toimielimet ovat epävakaita, poliitikot hyvin todennäköisesti aiheuttavat pettymyksen ja joutuvat tähän konflikti-, korruptio- ja kiristyskierteeseen. Kukaan meistä ei saa unohtaa, että presidentti Bakiyev on käyttänyt hyväkseen sitä tosiasiaa, että Kirgisian alueella on sekä Venäjän että Yhdysvaltojen sotilastukikohdat, ja kiristänyt tällä jatkuvasti länsimaita.

Näin ollen ratkaisu piilee siinä, että perustetaan toimielimet, jotka on luotu yksimielisesti laajan kuulemismenettelyn ja poliittisten voimien välisen laajan yhteisymmärryksen ja tietynasteisen sopuratkaisun pohjalta. Tärkeintä on kuitenkin lopettaa kiireellisesti väkivaltaisuuDET, kuten korkea edustaja totesi. Väkiältä on vakavaa, ja ratkaisu sen lopettamiseksi on löydettävä mahdollisimman pian, sillä muuten se estää poliittisen rakennusprosessin aloittamisen.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, hyvät kollegat, Kirgisian tilanne on vähintäänkin huolestuttava, etenkin kun otetaan huomioon edellisen ulkoministerin lausunnot. Hänen mielestään Kirgisian kohtalo kallistuu yhä enemmän Venäjän talous- ja raja-alueeseen päin.

Viikko sen jälkeen, kun 15. huhtikuuta lentokoneella maasta paenneen presidentti Bakiyevin hallitus hajosi, kenelläkään ei ole aavistustakaan maan lopullisesta poliittisesta päämäärästä tai tulevista poliittisista aikeista. Se on kuitenkin selvää, että Venäjän puolustusministeriö tarjosi lennon entiselle presidentille Bakiyeville sen jälkeen, kun ihmiset valtasivat kadut vaatien häntä eroamaan.

Kirgisiassa, pienessä maassa, jossa on vain 5,3 miljoonaa asukasta ja joka on maailman ainoa maa, jossa on sekä Yhdysvaltojen että Venäjän sotilastukikohdat, liikkuu paljon aseita. Jännittyneisyys on nyt leviämässä naapurimaihin, ja Euroopan unionin on ymmärrettävä, mikä on nyt tärkeintä ja millaisen tilaisuuden tämä hetki tarjoaa. Tärkeintä on estää sisällissodan mahdollinen syttyminen ja auttaa maata siirtymään kohti demokraattista parlamentaarista tasavaltaa, jolla on puolen vuoden kuluessa pysyvä presidentti.

Kuten totesitte, korkea edustaja Ashton, kaikki tämä on mahdollista, mikäli pystymme antamaan aktiivisesti kahdenlaista apua: ensinnäkin diplomaattista apua, mutta myös – kuten totesitte, korkea edustaja – todellista ja aineellista apua. On ratkaisevan tärkeää, että autamme ajoissa vähentämään ja heikentämään kaikkia sosiaalisia jännitteitä.

Korkea edustaja Ashton, toimikaamme ripeästi ja parhaamme mukaan, sillä tämä on jälleen yksi tärkeä testi Euroopan unionille. Nyt ei ole kysymys Haitista vaan Kirgisiasta. Yrittäkäämme tällä kertaa edes päästä sinne ajoissa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kun Neuvostoliitto hajosi 1990-luvun alussa, monet uskoivat, että nuoret demokratiat kehittyisivät lähes itsestään. Nyt tiedämme, että nämä uudet valtiot ovat perineet Neuvostoliitolta valtavia ongelmia. Neuvostokaudella etnisten ryhmien väliset erimielisyydet pääasiassa tukahdutettiin, minkä vuoksi näissä maissa on nykyisin niin paljon uskonnollisia ja kulttuurillisia konflikteja. Demokratia ei kehity yhdessä yössä, eikä sitä synny lainkaan silloin, kun korruptoituneet klaanit rikastuvat maan ja sen kansalaisten kustannuksella.

Huhujen mukaan Bishkekissä väkijoukkoa ampuneet tarkka-ampujat olivat uzbekistanilaisia ja tadžikistanilaisia palkkasotureita. Näyttää siltä, että tämä oli yritys saada aikaan kansainvälinen konflikti, joka saattaisi vaarantaa koko Keski-Aasian. Tilanne pitäisi pystyä laukaisemaan Euroopan unionin ulkopolitiikan avulla. Sotilaallinen väliintulo on kuitenkin väärä lähestymistapa, kuten Saksan läsnäolo Afganistanissa on selvästi osoittanut. On tärkeää antaa järkevää ja kohdennettua taloudellista apua ja kehitysapua. Meidän on ennen kaikkea torjuttava korruptiota ja riistettävä valta paikallisilta klaaneilta. Vasta sitten demokratialla on Keski-Aasiassa todella aito mahdollisuus.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Europeana-hanke on saamassa uuden kunnianhimoisen ulottuvuuden. Tämän EU:n digitaalisen kirjaston avulla kaikki voivat tutustua kulttuurimme monimuotoisuuteen ja rikkauteen. On tärkeää, että erilaiset jäsenvaltiomme osallistuvat todella aktiivisesti tähän hankkeeseen. Aloitteen keskeinen näkökohta liittyy tiettyyn perusarvoon: kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden kunnioittamiseen.

Yksi maanosamme horisontissa näkyvistä alueista on Afrikka, mutta olemme mustanneet tämän horisontin orjuudella ja kolonialismilla. Velvollisuutemme on antaa Afrikan kansoille tunnustusta ja hyvitystä. Rahallinen korvaus ei riittäisi vastaamaan tähän tarpeeseen, mutta Europeana-hankkeen ansiosta voimme auttaa palauttamaan Afrikan kansoille osan heidän suulliseen kirjallisuuteensa liittyvästä kulttuuriperinnöstään.

Malilainen älykkö Amadou Hampâté Bâ on todennut, että kun Afrikassa vanha ihminen kuolee, se tarkoittaa, että yksi kirjasto palaa poroksi. Usein etnologi- ja antropologiryhmien kokoamien suullisen kirjallisuuden teosten digitoiminen ja niiden vapaan tutustumismahdollisuuden edistäminen Europeana-hankkeen avulla tehden niistä tällä tavoin yleismaailmallisia voisi olla yksi keino suojella ja elävöittää ihmiskunnan kulttuurista monimuotoisuutta, joka on meidän kaikkien sydäntä lähellä.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tänään edustan myös komissiota. Hyvät parlamentin jäsenet, olette esittäneet useita tärkeitä näkökohtia, ja yritän käytettävissäni olevassa lyhyessä ajassa käsitellä niistä mahdollisimman monta.

Jäsen Brok, samoin kuin jäsen Tannock ja muut, puhuivat Kirgisian merkityksestä yhtenä Keski-Aasian köyhimmistä maista ja tietenkin yhtenä EU:n suurimmista avunsaajista asukasta kohti laskettuna. Olen täysin samaa mieltä siitä, että sosiaalinen ja taloudellinen kehitys on olennainen osa sitä strategiaa, jota meidän ehdotettava. Jäsen Swoboda totesi myös, miten tärkeää on varmistaa, että poliittinen uudistus on aitoa. Teemme hyvin tiivistä yhteistyötä YK:n ja Etyjin kanssa. Ihmiset, jotka ovat olleet alueella viime päivien aikana, ovat toistaneet yhä uudelleen, että meidän on nähtävä uudistuksen keskeinen merkitys sille, mitä tapahtuu seuraavaksi, ja olen täysin samaa mieltä alueen poliittisesta vakaudesta. Se on todella tärkeä.

Meidän on tarkasteltava tilannetta uudelleen hyvin huolellisesti. Keski-Aasian tätä osaa varten on olemassa strategia, ja sitä aiotaan tarkistaa, mutta tarkastelen sitä Euroopan ulkosuhdehallinnon näkökulmasta ja mietin, mitä meidän olisi tehtävä tällä alueella yhdistääksemme komission ja neuvoston antaman tuen eri osatekijät. Jäsen Rinaldi ja myös muut totesivat mielestäni perustellusti, että meidän on omaksuttava varovainen, myönteinen ja rakentava lähestymistapa, ja olen samaa mieltä myös niiden monien parlamentin jäsenten kanssa, jotka puhuivat oikeusvaltioperiaatteen arvosta ja merkityksestä. Kaiken sen kannalta, mitä aiomme tässä maassa tehdä, on keskeisen tärkeää varmistaa, että maassa noudatetaan oikeusvaltioperiaatetta, ja tämä koskee tietenkin paitsi oikeuslaitosta myös erittäin tärkeää poliittista uudistusta ja perustuslakiuudistusta.

Jäsen Lunacek puhui siitä, miten vaalit – juuri näitä sanoja taidettiin käyttää saamassani selonteossa – eivät täytä läheskään toivomiamme kansainvälisiä vaatimuksia. Tärkeimpiä asioita, jotka haluaisin tässä koota, ovat tietenkin rahoitustuki ja oikeusvaltio, jonka jo mainitsinkin, poliittinen uudistus ja perustuslakiuudistus,

vaalit sekä taloudelliset suhteet, jotka haluamme myös luoda. Yksi pieni esimerkki tästä on tietenkin se, että Kirgisia on yksi alueen vesirikkaimmista maista, ja se toimittaa vettä kyseisille alueille, kuten tiedätte, hyvät parlamentin jäsenet. Olemme avustaneet alueita niiden vesihuollossa yli viiden vuoden ajan, ja toivon, että voimme jatkaa tätä erittäin tärkeää työtä heti kun kriisi on voitettu ja maahan on saatu kestävä ja laillinen hallitus.

Nämä ovat joitakin niistä asioista, joita haluan ottaa huomioon. Uskon läsnäolomme alueella olevan riittävää. Pierre Morel on ollut alueella usean päivän ajan. Hän on juuri palannut. Hän antaa ulkoasiainvaliokunnan jäsenelle Borysille selonteon 27. huhtikuuta saattaakseen valiokunnan ajan tasalle kaikista tapahtumista. Pidämme toisimme yhteyttä tekstiviestein muutaman tunnin välein, olemme keskustelleet useita kertoja, ja hän on tietenkin pitänyt yhteyttä myös kollegoihinsa. Hänen välityksellään läsnäolomme on ollut voimakasta. Olen kiitollinen hänelle ja hänen työryhmälleen heidän tekemänsä työn vuoksi.

Demokratian merkitystä ei mielestäni voida koskaan aliarvioida, kuten jäsen Provera totesi. Meidän on päästävä tiettyjen jäsen Vaideren mainitsemien asioiden yli, epävakauden, huhujen, epävarmuuden yli. Nämä ovat selkeästi tärkeitä kysymyksiä, ja kuten olen todennut, olemme kertoneet, mitä halusimme tehdä ensimmäisten kriittisten päivien aikana, ja toivon, hyvät parlamentin jäsenet, että olemme mielestänne vastanneet tarpeisiin.

Lopuksi totean vielä, että jotkut parhaillaan muodostettavan hallituksen jäsenistä ovat oppositioon kuuluneita entisiä ihmisoikeusaktivisteja, joita edellinen presidentti sortii ja jotka saivat tukea Euroopan unionilta, luonnollisesti myös parlamentin jäseniltä. Vaikkei minulla siis olekaan mitään harhakuvia tämän maan ja todellakin tämän alueen politiikan luonteesta, meidän on mielestäni yritettävä antaa tälle hallitukselle mahdollisuus muodostua asianmukaisella tavalla, suostua poliittisten uudistusten ja perustuslakiuudistusten toteuttamiseen, sillä näillä on jatkossa todella suuri merkitys, sekä järjestämään vaalit, jotka se sanoo järjestävänsä. Mikäli hallitus on halukas tekemään nämä asiat, meidän on tuettava sitä nyt ja tulevaisuudessa. Tämän perusteella kiitan kovasti esitetyistä kommentteista, ja toteutamme strategiaa esittämälläni tavalla.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Paolo Bartolozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, viime päivinä Kirgisian pääkaupungissa puhjenneet levottomuudet ovat pysäyttäneet tulppaanivallankumouksen etenemisen. Vallankumous herätti vuonna 2005 toiveita demokraattisesta muutoksesta entisessä neuvostotasavallassa.

Euroopan parlamentti seuraa erittäin huolestuneena poliittisen kriisin kehittymistä maassa. Tämä ei johdu pelkästään siitä, että maalla on ratkaiseva geostrateginen merkitys Venäjälle ja Yhdysvalloille, vaan myös siitä, että Keski-Aasian vakaus, sen poliittinen ja taloudellinen kehitys ja alueiden välinen yhteistyö ovat EU:lle tärkeitä erityisesti siksi, että Keski-Aasia on meille tärkeä sekä energiatoimitusten että talous- ja kauppakumppanuusiemme kannalta.

Sisällissodan syttymisen ja "toisen Afganistanin" syntymisen vaara on torjuttava. Luotamme diplomatiaan, jota Yhdysvaltojen, Venäjän ja Kazakstanin presidentit – joista jälkimmäinen myös Etyjin nykyisen puheenjohtajan ominaisuudessa – käyttävät Kirgisian väliaikaishallituksen kanssa käymissään neuvotteluissa yleisen ja perustuslaillisen järjestyksen palauttamiseksi, jotta voidaan järjestää vapaat vaalit ja jotta maan ongelmat voidaan ratkaista.

Suhteista Keski-Aasiaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana toivon, että teemme parhaamme palauttaaksemme Kirgisiaan rauhan ja pysyvän demokratian, jopa viimeaikaisista etnisistä yhteenotoista huolimatta.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Keski-Aasian tilanteen vakauttaminen takaa hyvän yhteistyön EU:n kanssa. Kaikki ymmärtävät, että Kirgisiassa on tässä erityinen rooli. Kirgisia on Euroopan unionille tärkeä strategisista syistä – se on maa, jolla on energiavaroja ja luonnonvaroja, ja maassa on myös Yhdysvaltojen sotilastukikohta, joka tukee Naton joukkoja Afganistanissa. Toisaalta epäonnistuminen asianmukaisten uudistusten toteuttamisessa Kirgisian itsenäistyttyä on johtanut nykyiseen traagiseen tilanteeseen. Tällä hetkellä meidän on keskityttävä siviilien turvallisuuden varmistamiseen ja humanitaarisen avun antamiseen heille. Lisäksi meidän on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimiin estääksemme maan radikalisoituminen. Emme saa antaa sisällissodan syttyä. Pitkällä aikavälillä on tärkeää luoda uusi strategia koko aluetta varten. EU:n on muodostettava pikaisesti erityinen kanta, joka kattaa keskeiset näkökohdat, kuten uskonnollisen

fundamentalismin ehkäisemisen, köyhyyden ja korruption torjumisen, kansalaisyhteiskunnan rakentamisen, ihmisoikeuksien puolustamisen ja demokratiakehityksen. Meidän olisi ennen kaikkea lähetettävä tarkkailijaryhmä seuraaviin vaaleihin. Meidän on pysyttävä ajan tasalla tapahtumista, ja samalla kun vältämme sisäisiin asioihin puuttumista, meidän on autettava Kirgisiaa kaikin keinoin suuntaamaan kohti demokratiaa ja tilanteen vakiinnuttua toteuttamaan tehokkaita uudistuksia. Mielestäni ehtona EU:n lisäavun antamiselle Kirgisialle on oltava sellaisten uudistusten täytäntöön paneminen, joilla varmistetaan yleinen järjestys ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Kristiina Ojula (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, korkea edustaja Ashton, olen tyytyväinen siihen, että Euroopan unionin erityisedustaja on lähetetty Kirgisiaan. Meidän on tiedettävä, mitkä ovat maan väliaikaishallituksen suunnitelmat. On taattava, että väkivaltaisuudet Kirgisiassa saadaan loppumaan, ja on varmistettava, että maassa kehitetään oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia. Kirgisian vallankumouksen aikana valtaan nousseet vaikuttajat syyttivät presidentti Bakiyevia lehdistönvapauden rajoittamisesta, toimittajiin kohdistuvasta väkivallasta, oppositiojohtajien pidättämisestä, korruptiosta, demokraattisten arvojen hylkäämisestä ja maan kehnosta taloustilanteesta. Oletamme näin ollen, että Kirgisia muuttuu ennen pitkää oikeusvaltioperiaatteen mukaiseksi demokraattiseksi valtioksi. Toisaalta voimme toivoa tätä ainoastaan siinä tapauksessa, että olemme itse valmiita antamaan varoja tämän suunnitelman toteuttamiseen, sillä Kirgisia ei kehnon taloutensa vuoksi pysty antamaan kauan kaivattujen yhteiskunnallisten, taloudellisten ja poliittisten uudistusten toteuttamiseen tarvittavaa tukea. Koska tavoitteena on luoda Keski-Aasian alueelle kestävä kehitys, meidän on tarjottava väliaikaishallitukselle talousavun lisäksi uudistusten toteuttamiseen liittyvää osaamistamme, samoin kuin olemme tehneet Kosovossa, Makedoniassa ja muissa maissa. Tältä osin on syytä mainita, että Viro on antanut tämän tyyppistä apua Ukrainalle ja Georgialle, mikä on osoitus siitä, ettei kokemustamme kanssakäymisestä entisen Neuvostoliiton alueella elävien ihmisten kanssa voida aliarvioida. Nyt kun hallinto on vaihtumassa, emme voi hukata yhtään tilaisuutta helpottaa Kirgisian siirtymistä kohti demokraattisia arvoja. Tämän vuoksi olisi vastuutonta jättää Kirgisia ilman tukea ja saattaa se riippuvaiseksi jostain suurista naapurimaistaan.

11. EU:n ja Kanadan huippukokous (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma EU:n ja Kanadan huippukokouksesta.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, Kanada on yksi Euroopan unionin vanhimmista ja samanmielisimmistä kumppaneista. Teemme yhteistyötä hyvin monissa asioissa – kahdenvälisesti ja tietysti ympäri maailmaa.

Suhteemme perustuu yhteiseen historian, joka menee ajassa kauas taaksepäin, sekä yhteisiin arvoihin, joita pidämme tärkeinä. Teemme tältä pohjalta yhteistyötä suojellaksemme yhteisiä etujamme. Teemme niin tietysti EU:n ja Kanadan kansalaisten eduksi mutta myös edistääksemme turvallisuutta ja hyvinvointia kaikkialla maailmassa.

Kyse on siis tärkeästä suhteesta. Meidän on hoidettava sitä ja investoitava siihen, niin että saamme hyödynnettyä sen kaikki mahdollisuudet. Se on tarkoituksena seuraavassa EU:n ja Kanadan huippukokouksessa, joka pidetään Brysselissä 5. toukokuuta.

Ajankohta on otollinen. Se merkitsee sitä, että koska Kanada toimii kesäkuun lopussa G8- ja G20-huippukokousten puheenjohtajana, meidän EU:n ja Kanadan välinen huippukokouksemme antaa meille mahdollisuuden arvioida ja mukauttaa strategioitamme maailmanlaajuisista aiheista, joita käsitellään G8- ja G20-huippukokouksissa, esimerkiksi siitä, miten edistää kestävä talouden elvyttämistä, rahoitusmarkkinoiden uudistamista ja sääntelyä koskevaa yhteistyötä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ydinaseiden leviämisen estämistä.

Osallistuin äskettäin G8:n ulkoministerien kokoukseen Kanadassa, missä todellakin keskusteltiin monista näistä kysymyksistä.

Meillä on myös tilaisuus keskustella EU:n ja Kanadan kahdenvälisistä suhteista sekä siitä, miten yhteistyötä tehdään alueellisissa kriiseissä. Tavoitteenamme on tiivis, järjestelmällinen huippukokous.

Kahdenvälisen suhteidemme pohjalta huippukokouksessa käsitellään toimia, joilla parannetaan ja uudenaikaistetaan EU:n ja Kanadan välistä suhdetta. Se tarjoaa meille erinomaisen tilaisuuden tukea

korkeimmalla poliittisella tasolla kunnianhimoisen ja kattavan talous- ja kauppasopimuksen tekemistä mahdollisimman pian.

Arvioimme kolmella ensimmäisellä neuvottelukierroksella saavutettua edistystä, mutta annamme myös uutta pontta kyseisille neuvotteluille muistaen niiden merkityksen kaupan lisäämiselle ja työpaikkojen luomiselle. Huippukokouksen pitäisi yleisemmin kaupan alalla antaa selvä viesti siitä, että EU ja Kanada torjuvat protektionismin, kun muistetaan sitoumuksemme tehdä Dohan kehityskierroksella kunnianhimoisen, kattava ja tasapainoinen sopimus.

Huippukokouksessa pitäisi käsitellä myös kysymystä vastavuoroisesta viisumivapaasta matkustamisesta. Tavoitteemme on selvä: haluamme kaikkien EU:n kansalaisten voivan matkustaa Kanadaan ilman viisumia niin pian kuin mahdollista.

Meillä on myös tilaisuus keskustella kriisinhallintayhteistyöstä, josta voin tyytyväisenä todeta, että se lisääntyy nopeasti. Meillä on käynnissä useita kriisinhallintaoperaatioita, erityisesti poliisioperaatio Afganistanissa, missä yhteistyömme Kanadan kanssa on esimerkillistä.

Myös Haitia käsitellään huippukokouksessa ilmeisistä syistä. Kanada toimii Haitissa erittäin merkittävässä roolissa, ja yksi aloista, joilla voimme ja joilla meidän pitäisi vahvistaa yhteisiä toimiamme, on kriisinhallinnan yhdistäminen pitkän aikavälin kehitykseen. Se oli myös yksi kohdista, joita korostin 31. maaliskuuta New Yorkissa pidetyssä Haitia käsitelleessä konferenssissa, jossa EU ja Kanada toimivat puheenjohtajina Ranskan, Espanjan ja Brasilian ohella.

Olin tyytyväinen voidessani ilmoittaa New Yorkissa yhdessä kollegoideni kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen Andris Piebalgsin ja kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen Kristalina Georgievan kanssa, että EU antaa Haitin jälleenrakentamiseen ja kehittämiseen 1,2 miljardia euroa.

EU ja Kanada ovat kumpikin sitoutuneet pitkäksi aikaa avustamaan Haitia jälleenrakennuksessa, paremman tulevaisuuden rakentamisessa.

Huippukokouksessa käsitellään ilmastonmuutosta. Kun otetaan huomioon Kööpenhaminan kokouksen jälkeinen tilanne, ilmastonmuutokseen mukautuminen ja sen hillitseminen säilyvät tärkeinä käsiteltävinä kysymyksinä ja vaativat niitä tukevaa energiapolitiikkaa. Ajatus, että EU:n ja Kanadan yhteistyössä pitäisi keskittyä rahoitusmekanismeihin sekä kolmansien valtioiden puhtaalle kehitykselle annettavaan tukeen, saa osakseen laajaa kannatusta.

Ilmastonmuutoksen vaikutukset arktiseen alueeseen ovat toinen tärkeä osa keskustelujamme huippukokouksessa. Ilmastonmuutoksen vaikutukset tuntuvat arktisella alueella voimakkaammin kuin missään muualla. Ympäristön muutoksilla on entistä suurempi vaikutus arktisten alueiden asukkaisiin, biologiseen monimuotoisuuteen ja maisemaan niin maalla kuin merelläkin. Alueen ja sen väestön suojeleminen on EU:n kehittyvän arktista aluetta koskevan politiikan keskeinen tavoite, kuten parlamentin jäsenet saattavat muistaa puheestani, jonka pidin maaliskuun täysistunnossa. Koska 40 prosenttia Kanadan maa-alueesta sijaitsee pohjoisessa, se on yhtä kiinnostunut suojelemaan arktista ympäristöä ja varmistamaan alueen kestävä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen.

Lopuksi, kun puhumme EU:n ja Kanadan välisen suhteen parantamisesta ja uudenaikaistamisesta, meillä on pohjana vuonna 1976 tehty Euroopan yhteisön ja Kanadan puitesopimus. Se on edelleen voimassa mutta vanhentunut. EU:n ja Kanadan välinen yhteistyö on laajentunut muille aloille. Sellaisia ovat ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä entistä tiiviimpi yhteistyö oikeus- ja sisäasioiden alalla.

Niinpä me tarvitsemme uudenaikaistettua puitesopimusta kokoamaan yhteen kaikki alakohtaiset sopimukset, mukaan luettuna kattava talous- ja kauppasopimus, ja me käymme tunnustelevia keskusteluja Kanadan kanssa sopimuksen saattamiseksi ajan tasalle.

Me tarvitsemme kumppaneita maailmassa, jossa on suuria haasteita ja jossa muutos on jatkuvaa. Kanada on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä kumppaneista. Pyrimme tuottamaan huippukokoukseen, jonka tulokset ovat selvät.

Elisabeth Jeggle, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, hyvät naiset ja herrat, kiitos teille, Catherine Ashton, perusteellisesta julkilausumastanne Euroopan parlamentin suhteista Kanadaan vastaavan valtuuskunnan varapuheenjohtajana olen erityisen tyytyväinen siihen, että keskustelemme parlamentissa tulevasta EU:n ja Kanadan huippukokouksesta. Kuten tiedätte, äänestystä on valitettavasti

lykätty toukokuun alkuun. Esittelen kuitenkin lyhyesti kohdat, jotka ovat tärkeitä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmälle.

Kanada on vuodesta 1959 lähtien ollut yksi Euroopan unionin läheisimmistä ja vanhimmista kumppaneista. Kanadalla ja Euroopan unionilla on monia yhteisiä arvoja, ja ne kannattavat monenvälistä lähestymistapaa maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseen. Vuonna 2010 Kanada toimii G8-ryhmän puheenjohtajana ja järjestää seuraavan G20-huippukokouksen. Ottaen huomioon käynnissä olevat neuvottelut Euroopan unionin ja Kanadan välisestä laajasta talous- ja kauppasopimuksesta meidän on tärkeää syventää ja vahvistaa kahden kumppanin välistä hyvää suhdetta tulevassa huippukokouksessa.

Siksi vaadimme yhteisessä päätöslauselmassamme koordinoitua ja yhdenmukaista lähestymistapaa kohtaamiimme haasteisiin, erityisesti se koskee talous- ja rahoituskriisiä, ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, kehitysyhteistyötä, ilmasto- ja energiapolitiikkaa sekä Dohan kierroksen neuvotteluja. Vaadimme tulevaa EU:n ja Kanadan huippukokousta myös ratkaisemaan viisumiongelman, jonka Kanadan hallitus on aiheuttanut vaatimalla jälleen viisumia Tšekin tasavallasta, Bulgariasta ja Romaniasta tulevilta EU:n kansalaisilta. Tätä taustaa vasten olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että Kanadan Prahan suurlähetystössä on avattu viisumitoimisto, ja siihen, että asiaa käsittelemään on perustettu asiantuntijaryhmä.

Lopuksi korostan jälleen kerran olevani vakuuttunut siitä, että EU:n ja Kanadan huippukokous syventää jo ennestään tiiviitä poliittisia suhteita kahden osapuolen välillä. Kiitos sitoumuksestanne ja huomiostanne.

Ioan Enciu, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Kuten myös korkea edustaja Ashton totesi, Kanada on yksi Euroopan unionin vanhimmista kumppaneista, ja tämän vuoden huippukokous on tärkeä, jotta voimme jatkaa ja vahvistaa tätä tiivistä yhteistyötä kaikilla aloilla: talous, kauppa, ilmastonmuutos ja puolustus. Olen todellakin tyytyväinen toimiin, joita on toteutettu tähän saakka EU:n ja Kanadan kauppasopimuksen allekirjoittamiseksi, ja toivon, että tämän vuoden kokous antaa riittävästi pontta sen viimeistelyyn.

Nykyisessä taloudellisessa ja ilmastoa koskevassa tilanteessa minun on korostettava tarvetta tiiviiseen yhteistyöhön sellaisten vaihtoehtojen löytämiseksi perinteisille energialähteille, joissa kunnioitetaan erityispiirteitä kummallakin puolella, Euroopan unionissa ja Kanadassa, jotka kumpikin kehittävät ja käyttävät vähähiilistä teknologiaa. Samaa aikaan olisi edistettävä yhteistyötä arktisella alueella myös energia- ja ilmastoalalla sekä merialalla.

Huippukokouksessa käsitellään myös arkoja aiheita. Viittaen nyt ekologisiin kysymyksiin, ilmaston lämpenemiseen, ACTA:han, CETA:han, pankkialaan, rahoitus- ja talousmarkkinoiden vakauttamiseen, CITES-konferenssiin sekä EU:n ja Kanadan sopimukseen matkustajarekisteritiedoista. Muistaen aikaisemmat kokemukset uskon, että Euroopan unioni ja Kanada onnistuvat ratkaisemaan mahdollisimman monta näistä kysymyksistä. Näitä kysymyksiä on kuitenkin lähestyttävä tahdikkaasti ja ymmärtäväisesti, ilman syytelyä, katsoen vain tulevaisuuteen ja ottaen huomioon kummankin puolen kansalaisten edut. Vastavuoroisuuden takaaminen kahdenvälisissä suhteissa on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista. Toivomme, että Kanada poistaa lähitulevaisuudessa Romanian, Tšekin tasavallan ja Bulgarian kansalaisia koskevan viisumivaatimuksen ja varmistaa kaikkien Euroopan unionin kansalaisten oikeudenmukaisen ja tasapuolisen kohtelun.

Muistaen sen, että Euroopan parlamentin lausuntoa vaaditaan kaikkien kansainvälisten sopimusten allekirjoittamiseen, se on otettava mukaan ja sitä on kuultava heti kaikkien hankkeiden alkuvaiheesta lähtien. Käytän hyväkseni tätä tilaisuutta ja pyydän komissiota tiedottamaan asiasta tehokkaasti Euroopan parlamentille, jotta saavutamme kestäviä tuloksia.

Wolf Klinz, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, EU:n ja Kanadan kumppanuus toimii erittäin hyvin talouden lisäksi myös ulkopoliittisissa kysymyksissä, kuten Iranin, Afganistanin, Haitin ja muissa vastaavissa tapauksissa.

Siitä huolimatta meillä on monia vakavia haasteita. Olen varma siitä, että pystymme voittamaan ne, koska meillä on niin läheinen ystävyys ja kumppanuus. Ajattelen erityisesti viittä asiaa. Ensinnäkin meidän on säänneltävä rahoitusala asianmukaisesti. G20 lupasi paljon, ja uskon, että Kanadan järjestämässä G20-huippukokouksessa Torontossa on tärkeää näyttää, että G20-valtiot ryhtyvät konkreettisiin toimiin eivätkä vain anna lupauksia.

Toinen asiani on jo mainittu. Meillä on samanlaiset tavoitteet ilmastopolitiikassa. Me Euroopassa voimme varmasti hakea oppia Kanadalta hiilidioksidin talteenotto- ja varastointihankkeista ja muista alan kehityshankkeista. Toivomme voivamme sopia yhteisistä vähentämisvaatimuksista.

Kolmas asiani koskee tarvetta tehdä uusi kauppasopimus, ja uskon, että tavoitteemme ovat tälläkin alalla hyvin samanlaiset. Korostaisin kahta kohtaa, joissa toimintaa tarvitaan ja joissa aiomme lähentyä toisiamme mutta kuitenkin säilyttää hieman etäisyyttä. Toinen näistä kysymyksistä on viisumivapaa matkustaminen, johon te, Catherine Ashton, jo viittasitte. Toivon, että on mahdollista kohdella EU:n jäsenvaltioiden etnisiä vähemmistöjä samalla tavoin kuin kaikkia muita EU:n kansalaisia.

Viimeinen asiani liittyy matkustajatietoja koskevaan sopimukseen, jonka voimassaoloaika päättyi viime vuoden syksyllä. Se on käytännössä vielä voimassa mutta sille ei ole enää perustaa lainsäädännössä. Tarvitsemme uuden oikeusperustan, niin että voimme laatia uuden sopimuksen. Kyseisellä oikeusperustalla on varmistettava se, että kansalaisoikeuksia kunnioitetaan. Uusia teknisiä verkottumismahdollisuuksia ei pitäisi käyttää siihen, että kaikkia tietoja, jotka koskevat nimiä, syntymäaikoja, lentotietoja, luottokortteja ja niin edelleen, annetaan käytettäväksi siten, että tietoja voidaan käyttää väärin. Toivomme voivamme tehdä yhteistyötä sellaisen oikeusperustan luomiseksi, joka vastaa eurooppalaista käsitystä kansalaisoikeuksista.

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, Kanada on hyvä ystävä ja EU:n tärkeä kumppani. Se on myös tärkeä kansainvälinen toimija ja on jo kauan ollut kypsä demokratia, jolta voimme oppia paljon. Kuitenkin, koska on jo kauan siitä, kun olemme hyväksyneet Kanadaa koskevan päätöslauselman tässä parlamentissa, meidän pitäisi käyttää tätä tilaisuutta tarkastellaksemme EU:n ja Kanadan suhdetta vakavammin kuin tässä päätöslauselmassa tehdään.

Minusta on varsin noloa, että päätöslauselmassa viitataan moniin yhteisiin haasteisiin, mutta niihin ei sisällytetä arktista aluetta koskevaa politiikkaa. Siinä ei mainita arktisen alueen suojelua tavoittein ja vaatimuksin. Arktiseen alueeseen viitataan vain ohimennen ja se seikka, että Kanada esti maaliskuussa Ruotsia, Suomea, Islantia ja alkuperäiskansoja osallistumasta arktista aluetta koskevaan kansainväliseen kokoukseen varsin epäystävällisellä tavalla, jätetään täysin huomiotta.

Minusta on noloa, että öljyhiekkaa, sinievätonnikalaa ja hylkeiden teurastuskieltoa koskevia ongelmia ei käsitellä lainkaan. Kyse ei ole missään nimessä Kanadan provosoinnista. Jos me kuitenkin keskustelemme vakavasti ystävän kanssa, on tyhmää ja häpeällistä olla mainitsematta ongelmia, joita meillä on. Sitä seikkaa, että Kanada ei toiminut erityisen myönteisesti Kööpenhaminan kokouksessa, ei mainita lainkaan. Viisumipolitiikkaa sekä erityisesti Tšekin tasavaltaa ja sen romaneja pitäisi korostaa entistä selvemmin.

Meidän on tehtävä yhteistyötä ystävyyden hengessä, mutta emme saa lakaista ongelmia maton alle, koska se ei auta ketään. Siksi ryhmäni pyrkii varmistamaan äänestyksessä sen, että öljyhiekkaa ja hyljetuotteiden tuontia koskevat ongelmat sisällytetään päätöslauselmaan.

Philip Bradbourn, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, suhteista Kanadaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana olen erittäin tyytyväinen tähän päätöslauselmaan, joka on itse asiassa ensimmäinen osa EU:n ja Kanadan huippukokousta. Kuten jo todettiin, Kanada on yksi EU:n vanhimmista kumppaneista, ja Atlantin ylittävien suhteiden vahvistamisesta on tullut painopisteala kummallekin osapuolelle. Kuten Catherine Ashton totesi avauspuheenvuorossaan, keskustelut edistyvät Kanadan kanssa kattavasta talous- ja kauppasopimuksesta, jolla toivottavasti luodaan malli tuleville kauppasopimuksille EU:n ja kolmansien valtioiden välillä.

Euroopan parlamentin on hyväksyttävä kyseiset sopimukset, ja toivon, että komissio välittää parlamentin jäsenille, erityisesti parlamenttien välisistä suhteista vastaavalle valtuuskunnalle ja kansainvälisen kaupan valiokunnalle, täydelliset tiedot keskusteluista ja antaa heidän osallistua niiden jokaiseen vaiheeseen.

Käsiteltävänä oleva päätöslauselma on sellainen, jota voin täysin tukea, koska se on tiivis ja siinä keskitytään huippukokousta koskeviin asioihin ja suhteisiimme Kanadan hallitukseen. Päätöslauselmalla luodaan myönteinen pohja tuleville keskusteluille ja siinä ilmaistaan tämän parlamentin halukkuus osallistua myönteisesti toimintaan vanhimman kauppakumppanimme kanssa. Sen voidaan olettaa edistävän tämän parlamentin mainetta mutta myös tulevia neuvotteluja muiden kolmansien valtioiden kanssa.

Joe Higgins, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Kanadan taloussopimuksen ympäristö- ja talousvaikutuksia ei ole arvioitu.

Kanadan julkisten alojen työntekijöiden liitto, jolla on 600 000 työntekijää terveydenhuoltoalalla, koulutuslalla, kunnissa, liikelaitoksissa ja kuljetusalalla, on erittäin huolestunut tällaisen sopimuksen vaikutuksista. Kanadan julkisten työntekijöiden kansallinen unioni, jolla on 340 000 jäsentä Kanadassa julkisella ja yksityisellä sektorilla, on sekin huolestunut, samoin kuin Kanadan julkisten palvelujen liitto, jolla on 165 000 jäsentä.

Kyseiset työntekijät ovat huolestuneita, koska he ymmärtävät, että tällainen sopimus pannaan täytäntöön pääasiassa suuryritysten taloudellisten etujen edistämiseksi sekä Kanadassa että Euroopan unionissa eikä työntekijöiden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden etujen edistämiseksi.

Nyt EU:n ja Kanadan monikansalliset yhtiöt haluavat päästä tarjoamaan julkisia palveluja Kanadassa – tietysti voittojen maksimoimiseksi. Ne näkevät EU:n ja Kanadan sopimuksessa välineen, jolla pakotetaan voimakkaaseen yksityistämiseen sellaisilla aloilla kuin liikenne, vesihuolto ja sähkö. Tällainen kehitys olisi pahaenteistä kanadalaisten työntekijöiden palkoille ja työehdoille. Siitä voisi alkaa kilpajuoksu pohjalle juuri samalla tavalla, jonka olemme nähneet EU:ssa, missä EU:n komissio itse tukee palveluja tarjoavien yksityisten yritysten oikeutta työntekijöiden hyväksikäyttöön, mikä todistettiin silloin, kun komissio veti Luxemburgin valtion oikeuteen, kun tämä halusi antaa ulkomaalaisille palvelutyöntekijöille samanlaisen suojelun kuin luxemburgilaisille työntekijöille.

Nyt Kanadan vesi on monikansallisten vesiyhtiöiden erityisenä tavoitteena. Jotkut EU:ssa toimivat monikansalliset yhtiöt ovat aiheuttaneet veden yksityistämällä sekasortoa sellaisissa valtioissa kuin Bolivia, ja niiden haitallinen vaikutus tuntuu jo Kanadassa.

Onneksi tavalliset kanadalaiset ovat valmiita taistelemaan julkisen vesihuoltonsa puolesta. Heidän täytyy pysyä valppaana.

Myös EU:n julkisen sektorin työntekijöiden ammattiliitot ovat huolestuneita, ja kehotan Kanadassa ja EU:ssa toimivia liittoja käynnistämään todellisen kampanjan julkisten palvelujen julkisen omistuksen suojelemiseksi yksityisten voittojen maksimoinnin sijasta, enkä tarkoita vain johtajien tapaamista vaan rivijäsenten osallistumista julkisten palvelujensa suojelemiseen.

Anna Rosbach, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, EU ja Kanada ovat nauttineet hyvästä kumppanuudesta monta vuotta, niin että on vain luonnollista, että me pyrimme lisäämään vapaakauppaa. Onko nykyinen menetelmä kuitenkin paras ottaen huomioon ajan, jonka neuvottelut ovat kestäneet? Onko EU:n järjestelmä liian raskas ja byrokraattinen käsittelemään tällaista tehtävää?

Kanada haluaisi vapaakauppasopimuksen EU:n kanssa, mutta samalla se ei suostu kieltämään kauheaa hylkeiden teurastusmenetelmää, joka on vastoin kaikkia eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä?

Samoin Kanada haluaa oikeuden periä maksua merenkulusta jäättömän Luoteisväylän läpi. Amerikan pohjoispuolelta kulkevan reitin on kuitenkin oltava vapaasti kaikkien käytettävissä. Luoteisväylä on ihanteellinen keino säästää aikaa, rahaa ja polttoainetta ja hyödyttää ympäristöä. Se parantaa kaikkien pohjoisen pallonpuoliskon valtioiden kilpailukykyä. Siksi kehotankin Kanadaa tavoittelemaan kaikkia vapaakauppasopimuksen taustalla olevia ajatuksia ja unohtamaan kaikki ajatukset maksujen perimisestä avomeren käytöstä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan kuin ei olisi tarpeeksi noloa, että tietoja on vuotanut kesken neuvotteluja kokonaisvaltaisesta talous- ja kauppasopimuksesta (CETA), sen lisäksi on esitetty syytös, että Kanada pakotetaan mukauttamaan tekijänoikeuslainsäädäntöään Yhdysvaltojen ja EU:n normien mukaan osana CETA:ta ja väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA). Vaikuttaa siltä, että CETA merkitsee huomattavaa yksityistämistä, sääntelyn purkamiseen ja rakenneuudistusta. Siihen kuuluu se, että paikallisviranomaisia estetään soveltamasta erityisiä paikallisia tai etnisiä hankintaohjeita. On tietysti järkevää järjestää suurista sopimuksista tarjouskilpailu, ja tietysti tarvitaan sääntöjä sen varmistamiseksi, etteivät korruptio ja nepotismi pääse rehottamaan.

Kun paikallisviranomaisemme täällä jo valittavat, ettei niiden sallita käyttää yrityksiä, jotka osoittavat yhteiskunnallista sitoutumista, vaan sen sijaan ne yleensä pakotetaan antamaan sopimukset yrityksille, jotka hallitsevat markkinoita, on sitäkin käsittämättömämpää, että me tuputamme samanlaisia sääntöjä toisille valtioille. Kun vapaakauppasopimukset antavat monikansallisille yrityksille mahdollisuuden vaatia hallituksilta vahingonkorvauksia näiden ympäristö- ja terveyspolitiikkaa koskevista päätöksistä, on selvää, että Euroopan unioni ei ole oppinut tarpeeksi talous- ja rahoituskriisistä ja jatkaa väärällä, uusliberalistisella tiellä.

Jos EU todella haluaa toimia kansalaistensa hyväksi, kuten juhlapuhujat aina sanovat, niin sen on lopetettava väärän tien kulkeminen ja muututtava globalisaation vastaiseksi suojamuuriksi, samalla kun se tukee ystävällisiä valtioita kuten Kanadaa.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Korostaisin aluksi kollegoideni tavoin sitä, että EU:n ja Kanadan huippukokous on tärkeä mahdollisuus syventää kumppanuuttamme kyseisen tärkeän demokratian kanssa.

Kyseinen suhde on erittäin tärkeä EU:lle, sillä siihen osallistuvat kumppanit, joilla on samat arvot ja jotka ovat tehneet yhteistyötä kauan aikaa.

Samalla muistutan teitä julkilausumasta, joka annettiin edellisessä EU:n ja Kanadan huippukokouksessa Prahassa vuonna 2009 ja jossa vahvistettiin kumppanien yhteinen tavoite ”edistää ihmisten vapaata ja turvallista liikkumista EU:n ja Kanadan välillä tavoitteena ulottaa viisumivapaa matkustaminen Kanadaan koskemaan mahdollisimman pian kaikkia EU:n kansalaisia”.

Vuosi sen jälkeen meidän täytyy todeta, että olemme kaukana tavoitteen saavuttamisesta. Tällä hetkellä viisumivaatimus koskee romanialaisten ja bulgarialaisten lisäksi jälleen, kuten tiedätte, Tšekin tasavallan kansalaisia.

Minusta meillä on tässä ennen kaikkea vastavuoroisuusongelma. Ottaen huomioon sen, kuten kaikki tiedätte, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat poistaneet viisumivaatimuksen Kanadan kansalaisilta lainsäädäntöemme mukaisesti, meillä on toisaalta, jos saan sanoa, johdonmukaisuusongelma, kun Kanada on poistanut viisumivaatimuksen yhdeltä hakijavaltiolta, Kroatialta, samalla kun se, toistan, vaatii tällä hetkellä viisumia EU:n jäsenvaltioiden kansalaisilta.

Siksi katson, että toukokuun huippukokouksessa on saavutettava myös merkittävää ellei ratkaisevaa edistystä viisumipakon poistamisessa kaikilta EU:n jäsenvaltioiden kansalaisilta. Mielestäni tarvitaan erityistoimia ja tämä tavoite on asetettava tärkeysjärjestyksessä mahdollisimman korkealle, koska emme tyydy enää periaatejulistuksiin. Tällainen syrjintä on äärimmäisen epäoikeudenmukaista erityisesti kotimaani, Euroopan unionin jäsenvaltion, kansalaisia kohtaan. Se on saavuttanut huomattavaa teknistä edistystä viisumivollisuuden poistamisen alalla.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, ihmettelen, miksi minusta aina tuntuu, että minun pitäisi epäillä sitä, että komissio ei halua antaa asioita Euroopan parlamentin käsiteltäväksi. Näin on käynyt Kanadan kanssa neuvoteltavan vapaakauppasopimuksen kanssa. Haluaisin yhtyä niiden kollegoideni esittämään arvosteluun, jotka totesivat, että jotkut tosiseikat ovat epäilyttäviä, erityisesti Joe Higginsin mainitsema seikka, ja olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä.

Minun mielestäni kauppasopimukset ovat hyvä asia, jos niillä edistetään yleistä hyvinvointia kummallakin puolella, muttei silloin kun niillä edistetään lähes yksinomaan muutaman suuren monikansallisen yhtiön etuja. Kun käy ilmi, että terveydenhuollosta, koulutuksesta tai yleisestä turvallisuudesta on yhtäkkiä tullut kauppasopimusten kohteita ja että niitä koskeva sääntely aiotaan purkaa ja ne aiotaan yksityistää, niin on syytä epäillä, että sopimus edistää harvojen etua ja aiheuttaa haittaa monille muille. Varoitin niitä ihmisiä, jotka yrittävät ohittaa Euroopan parlamentin tekemällä tällaisia sopimuksia.

Toinen asia, josta haluan puhua, on seuraava. Jos tavataan pitkäaikainen kumppani, kuten Kanada, ja neuvotellaan sen kanssa, niin on käsiteltävä joitakin epämiellyttäviä aiheita. Mielestäni tällaiseen keskusteluun ja sopimukseen pitäisi sisällyttää hylkeiden teurastamista koskeva kysymys. Sillä ei pyritä ärsyttämään ketään vaan selkeyttämään EU:n kanta ja löytämään ratkaisu, jolla voidaan lopettaa kauhistuttava voiton tekemien pienten eläinten kustannuksella.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Kollegani Sebastian Bodu ei päässyt tänään Strasbourgiin ja toimin hänen sijaisenaan.

Tällä hetkellä 39 miljoonaa EU:n kansalaista Romaniasta, Tšekin tasavallasta ja Bulgariasta ei voi matkustaa Kanadaan ilman viisumia. Yli puolet heistä – 22 miljoonaa – on romanialaisia. Viisumijärjestelmän säilyttäminen Kanadaan saapumiseksi, samoin Yhdysvaltojen järjestelmä, luo tilanteen, jossa jotkut EU:n kansalaiset ovat toisen luokan kansalaisia.

EU:n kansalaisten liikkumisvapautta on kohdeltava yhdenmukaisesti. Viisumikysymys vaikuttaa Euroopan unionin ja Kanadan suhteeseen. Puheenjohtaja Barroso vaati aikaisemmissa huippukokouksissa päätöslauselmaa tästä asiasta. Asiaa on käsiteltävä edelleen.

Romanian kansalaisten hylättyjen viisumianomusten osuus on pudonnut 16 prosentista 5 prosenttiin vuosina 2004–2008. Kanadassa asuu noin 200 000 romanialaista, joista suurin osa on saapunut maahan Kanadan valtion virallisen maahanmuuttojärjestelmän kautta. En ymmärrä, miksi Kanada omaksuu erilaisia lähestymistapoja. Vuonna 2009 viisumivaatimus poistettiin eräältä Euroopan valtiolta, joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltio, ja syy oli se, että moni kyseisestä valtiosta kotoisin oleva kansalainen asui jo Kanadassa.

Uskon myös, että Tšekin tasavallan on hyödyttävä jälleen viisumivapaudesta. Viisumivelvollisuuden palauttamisen syystä ei saa tulla tekijää muille valtioille. Euroopan parlamentti on lisännyt viisumikysymyksen EU:n ja Kanadan huippukokouksen esityslistalle. EU:n on pidettävä kiinni kannasta, jonka se omaksui lokakuussa 2009 ja joka on solidaarisuuslausekkeen soveltaminen, jos ongelmaa ei ratkaista vuoteen 2010 loppuun mennessä.

Varapuheenjohtaja Ashton, jäsenvaltioille myönnettävä viisumivapaus olisi huomattava menestys teidän työssänne. Toivotan teille onnea siinä tehtävässä.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, Kanada on yksi Euroopan unionin vanhimmissa ja läheisimmistä kumppaneista ja on ollut sitä vuodesta 1959 lähtien. Meidän yhteistyömme täytyy kuitenkin aina perustua yhteisiin arvoihin ja keskinäiseen kunnioitukseen.

Kanada on yksi kymmenestä pahimmasta kasvihuonekaasujen tuottajasta maailmassa ja ainoa valtio, joka allekirjoitettuaan ja ratifioituaan Kioton pöytäkirjan on sittemmin ilmoittanut ettei aio noudattaa oikeudellisia sitoumuksiaan. Sen sijaan, että Kanada olisi vähentänyt päästöjään 6 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, sen päästöt ovat kasvaneet 26 prosenttia. Öljyhiekan tuotanto on suurin syy siihen. Kasvihuonekaasupäästöt öljyhiekan tuotannosta ovat 3–5 kertaa suuremmat kuin perinteisestä öljyn ja maakaasun tuotannosta. Öljyhiekan tuotanto vaatii myös kahdesta viiteen barreliä vettä jokaista tuotettua öljybarreliä kohden ja tuottaa siten monia jätteitä, jotka uhkaavat biologista monimuotoisuutta ja alkuperäisasukkaiden elämää. Tuotanto hävittää myös boreaalista metsää, yhtä maapallon suurimmista hiilinieluista. Vuoteen 2020 mennessä öljyhiekka on todennäköisesti aiheuttanut enemmän päästöjä kuin Itävalta ja Irlanti. Kanada käyttää uusiutuvan energian tukemiseen vain 77 Yhdysvaltojen dollaria henkeä kohden, kun Korea käyttää 1 200 dollaria, Australia 420 dollaria ja Yhdysvallat 365 dollaria.

Boreaalisen metsän suojelun takaaminen on erittäin tärkeää ja on tärkeää, että me pyydämme Kanadaa noudattamaan kansainvälisiä sopimuksia, jotka olemme yhdessä allekirjoittaneet mutta joita vain me noudatamme yksipuolisesti, ja sen pitäisi olla perustana tulevalle yhteistyölle.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kanada on vuodesta 1959 lähtien ollut yksi Euroopan unionin läheisimmistä ja vakaimmista kumppaneista. Olen tyytyväinen siihen, että Kanadan taloudellinen tilanne on parantunut nykyisen oikeistohallituksen kaudella, mitä ei ole tapahtunut Kanadassa aikaisemmillä vaalikausilla.

Vahvistuva taloudellinen tilanne ja vahvistunut Kanadan dollari, jotka edistävät Kanadan kansalaisten hyvinvointia, ovat lähettäneet myönteisen viestin muille valtioille, mikä on luonut suotuisat olosuhteet poliittisen ja taloudellisen yhteistyön kehittämiseksi. Uskon, että EU:n ja Kanadan huippukokous Brysselissä saa aikaan todellista edistymistä neuvotteluissa monimutkaisesta talouskumppanuutta koskevasta sopimuksesta.

Kanada on EU:n 11:nneksi suurin kauppakumppani, ja sen osuus kaikesta unionin ulkomaankaupasta on 1,7 prosenttia, ja EU on toiseksi suurin investoija Kanadassa, kun taas Kanada on neljänneksi suurin investoija EU:ssa.

Vuonna 2008 tavaroiden kokonaisarvo oli lähes 50 miljardia euroa, kun palvelujen arvo oli 20,8 miljardia euroa. EU:n ja Kanadan välisen tavaroiden ja palvelujen kaupan vapauttaminen sekä entistä helpompi markkinoillepääsy mahdollistavat kahdenvälisen kaupan elvyttämisen ja syventämisen, mikä varmasti tuo merkittäviä etuja EU:n ja Kanadan taloudelle.

Jan Březina (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, hyvät naiset ja herrat, EU:n yhteinen viisumipolitiikka kohtaa nyt suuren haasteen, kun Kanada on 10 kuukauden ajan vaatinut viisumia Tšekin tasavallan kansalaisilta. Kanada on yksipuolisella Tšekin tasavaltaa koskevalla toimenpiteellään myös ohittanut varsin sietämättömällä tavalla EU:n toimielimet, jotka vastaavat yhteisestä viisumipolitiikasta. Jäsenvaltioiden kansalaisten oikeudet ja niitä puolustavien EU:n toimielinten arvovalta ovat siten uhattuna. Kanadan hallituksen ennennäkemätön toimenpide yhtä unionin jäsenvaltiota kohtaan koettelee koko EU:n solidaarisuutta.

Tšekin tasavallan kansalaiset luottavat siihen, että Euroopan komissio puolustaa ja edustaa päättäväisesti jäsenvaltiota ja sen legitiimejä etuja. Siihen tulee ainutkertainen tilaisuus tulevassa EU:n ja Kanadan huippukokouksessa, jossa viisumikysymyksen pitäisi olla yksi keskusteltavista asioista. Nyt on korkea aika toteuttaa kaikki mahdolliset toimet läpimurron saavuttamiseksi tässä pitkittyneessä asiassa. Olin tyytyväinen siihen, että komissio hyväksyi lokakuussa 2009 kertomuksen, jossa se kehotti Kanadaa avaamaan Prahaan

viisumitoimiston ja laatimaan aikataulun viisumivaatimuksen poistamiselle. Kanada on täyttänyt ensimmäisen vaatimuksen, muttei vielä toista, ja siksi Euroopan komission tai neuvoston ei pitäisi olla tyytyväisiä tähänastiseen edistykseen. Kanadan painostamista ei pitäisi hellittää, vaan päinvastoin, sitä pitäisi lisätä. Kehottaisin tässä yhteydessä komissiota antamaan selvän lausunnon, jossa se sitoutuu riittämättömän edistymisen tapauksessa vastatoimiin, jotka sisältävät viisumivaatimuksen kanadalaisille virkamiehille ja diplomaateille.

Uskon vakaasti siihen, että meidän on lopetettava vitkastelu. Tšekin kansalaiset eivät odota EU:n toimielimiltä hienoja lupauksia ja myötämielisiä ääniä vaan konkreettisia, määrätietoisia toimia. Minun mielestäni pallo on nyt komissiolla ja erityisesti puheenjohtaja Barrosolla, joka on huippukokouksessa Kanadan pääministerin tärkein neuvottelukumppani. Jos emme onnistu toimimaan itseemme luottaen ja päättäväisesti Kanadan hallitusta kohtaan, kaikki toteuttamamme toimet menettävät tehonsa ja tuloksena on se, että Tšekin kansalaisten luottamus EU:n toimielimiin heikkenee huomattavasti. Puheemme EU:n solidaarisuudesta on sen jälkeen tyhjää puhetta heille.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, hyvät naiset ja herrat, suhteista Kanadaan vastaavan EU:n valtuuskunnan jäsenenä korostaisin sitä seikkaa, että Kanadalla ja EU:lla on yhteiset arvot. Yhteiset arvomme muodostavat perustan yhteiskuntamme rakenteelle ja ovat siinä suhteessa olennaisen tärkeitä. Meidän olisi käytettävä yhteistä perustaa entistä enemmän ja otettava yhteistä vastuuta maailmanlaajuisten perusolosuhteiden uudelleenjärjestelystä. Tiiviit historialliset ja kulttuuriset yhteytemme ja monenvälisyyttä kohtaan tuntemamme kunnioitus, mukaan luettuna tukemme Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjalle, muodostavat kumppanuutemme perustan. Meidän on kehitettävä ja vahvistettava suhdettamme eri tasoilla, erityisesti tietyksi poliittisella tasolla.

Sopimus, josta keskustelemme tänään, on ensimmäinen, joka perustuu uudelle perussopimukselle, ja komission pitäisi tietää se. Tärkeimmät edellytykset onnistuneelle päätöksentekoprosessille tästä sopimuksesta ovat avoimuus, yhteistyö ja Euroopan parlamentin osallistuminen. Tässä keskustelussa on nostettu esiin kaksi tärkeää kysymystä. Tšekin kansalaisia koskevat yksipuoliset viisumisäännöt ovat sietämättömiä ja ne pitäisi poistaa. Kanadan esittämä arvostelu tiukoista hyljetuotteita koskevista säännöksistä ei merkitse, että meidän pitäisi muuttua vaan että Kanadan pitäisi muuttua.

Yksi EU:n ja Kanadan sopimuksen tavoitteista on se, että meidän pitäisi tehdä yhteistyötä NAFTA-aluetta vahvemman kauppa-alueen perustamiseksi. Kyse ei ole vain taloudellisesta yhteistyöstä vaan selvän viestin lähettämisestä, että protektionismia ei voida hyväksyä. On onnekas sattuma, että Joe Biden puhuu Euroopan parlamentissa Brysselissä samana päivänä, kun EU:n ja Kanadan huippukokous pidetään, koska tehokas, ammattimainen yhteistyö Pohjois-Amerikan kummankin kumppanin kanssa on meille tärkeää ja koska haluamme yhdessä ottaa enemmän vastuuta maailmasta.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Catherine Ashton, huomauttaisin teille, että EU:n ja Kanadan sopimuksen onnistuneen ratifioinnin akilleenkantapää on Tšekin tasavaltaa, Romaniaa ja Bulgariaa koskeva yksipuolinen viisumivaatimus, koska se luo sietämättömän toisen luokan kansalaisuuden EU:ssa. Muilla valtioilla, jotka osoittavat solidaarisuuttaan meille, mutta myös monilla Euroopan parlamentin jäsenillä on täysi oikeus estää ratifiointi, jos Kanada ei täytä lupaustaan kiristää löysää turvapaikkapolitiikkaansa, jonka pitäisi olla viisumivaatimusten poistamisen ennakkoehto. Catherine Ashton, voitteko kertoa minulle, oletteko huomauttanut Kanadalle, ettei se voi odottaa vuoteen 2013 kiristääkseen löysää turvapaikkalakiaan, jota voidaan käyttää väärin, ja että sen on muutettava lakia mahdollisimman pian muistaen yhteiset arvot ja hyvät taloussuhteet, jotka sillä on Euroopan unionin kanssa ja joiden ehdot sisällytetään uuteen kauppasopimukseen? Arvoisa varapuheenjohtaja, pidätkö te ensisijaisen tärkeänä sitä, että kysymys määräajan aikaistamisesta nostetaan esiin Kanadan kanssa pidettävässä huippukokouksessa kahden viikon kuluttua ja että viisumivaatimus saadaan poistettua ennen kuin sopimus allekirjoitetaan Kanadan kanssa? Jos niin ei ole, oletteko tietoinen siitä mahdollisuudesta, että tärkeää sopimusta ei ratifioida täällä Euroopan parlamentissa, koska emme aio hyväksyä tällaista käytöstä Kanadalta kolmea EU:n jäsenvaltiota kohtaan?

Hyvät naiset ja herrat, kiitän teitä miljoonien kansalaisten puolesta solidaarisuudestanne ja olen tyytyväinen siihen, että yhteinen päätöslauselmaesityksenne, josta äänestämme Brysselissä, sisältää selvän vetoomuksen Kanadan turvapaikkajärjestelmän muuttamiseksi ja lähes 50 miljoonaa EU:n kansalaista koskevan viisumivaatimuksen poistamiseksi.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa korkea edustaja, hyvät naiset ja herrat, katson, että keskustelu tässä parlamentissa antoi paljon voimaa sen toimille, jotka koskevat toukokuun huippukokousta.

Ei ole epäilystäkään ajatuksista, joita kaikki ovat ilmaisseet: Kanadan suhteemme merkitys, kumppanuuden merkitys ja yhteiset arvomme suuren demokraattisen valtion kanssa, jonka kanssa meillä on strateginen tarve tehdä yhteistyötä.

On kuitenkin esitetty joitakin kysymyksiä, jotka minun mielestäni ja teidän tältä parlamentilta saamanne mandaatin perusteella ovat sellaisia, että ne on ehdottomasti käsiteltävä ja jos mahdollista ratkaistava, koska loppujen lopuksi merkitseviä ovat ratkaisut eivätkä taistelut.

Ensimmäinen kysymys koskee tarvetta korostaa vastavuoroisuuden periaatetta Kanadan ja EU:n kansalaisten vapaassa liikkumisessa. En ole tšekki, romanialainen tai bulgarialainen, ja muut, romanialaiset kollegat ovat puhuneet ennen minua, mutta kuitenkin tunnen EU:n kansalaisena tullessi yhtä lailla petetyksi oikeuksieni osalta, jos EU:n kansalaiset eivät voi liikkua vapaasti Kanadassa – puhun nopeasti, koska te ymmärrätte minua, arvoisa puhemies, mutta uskon, että haluaisitte minun toistavan asiani tulkkausta varten – kuitenkin tunnen EU:n kansalaisena tullessi yhtä lailla petetyksi oikeuksieni osalta, jos EU:n kansalaiset eivät voi liikkua vapaasti Kanadassa, samaan aikaan kun Kanadan kansalaiset voivat liikkua vapaasti kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Seuraavaksi käsitelen hylkeiden joukkoteurastusta: liikutimme aina, kun television-ohjelmissa tai lehdistössä näytetään pahoja, kauheita toimia, joita käytetään tietyissä metsästystavoissa. Tässä parlamentissa meillä on mahdollisuus ilmaista mielipiteemme, ja uskon, että meidän pitäisi lopettaa järkyttyminen ja protestointi ja ryhtyä toimiin.

Suhteemme Kanadan kaltaisen suuren demokraattisen valtion kanssa pitäisi sallia meille ongelmien esiin nostamisen ja moratorioiden vaatimisen. Kiitän Catherine Ashtonin toimista, joihin hän ryhtyy ja joista hän raportoi tälle parlamentille toukokuun huippukokouksesta alkaen.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, EU:n ja Kanadan huippukokouksen alla mainitsisin yhden perusperiaatteen, jolle EU perustuu. Se on yhteisvastuun periaate. Sitä arvoa on kunnioitettava kaikissa olosuhteissa, jos EU haluaa säilyttää kansalaistensa luottamuksen, jopa sellaisissa tapauksissa, jotka koskevat vain yhden jäsenvaltion ongelmaa. Kuten jo mainittiin, heinäkuussa 2009 Kanada alkoi vaatia viisumia Tšekin tasavallan kansalaisilta. Tšekin tasavallan pyynnöstä kysymys viisumisuhteista Kanadan kanssa sisällytettiin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston helmikuun kokouksen esityslistalle. Kokouksessa Romania, Bulgaria, Unkari ja Slovakia sekä selvin sanoin myös puheenjohtajavaltio Espanja ilmaisivat solidaarisuutensa Tšekin tasavaltaa kohtaan. Myös komissio ilmaisi solidaarisuutensa, vaikka konkreettista ratkaisua ei ole näköpiirissä, ei edes asiantuntijaryhmien neuvottelujen jälkeen. Aika kuluu, eikä se selvästikään toimi EU:n ja sen kansalaisten eduksi. Tšekin tasavallasta tulevien EU:n kansalaisten, jotka odottavat Kanadan uuden turvapaikkalain säätämistä ehtona viisumivaatimuksen poistamiselle, on vaikea niellä lähintä realistista määräaikaa vuonna 2013. Tässä yhteydessä he odottavat siksi todellista apua EU:lta. Jos puhumme usein siitä, etteivät kansalaiset luota EU:n toimieliimiin, etsitään syitä siihen myös lähestymistavasta, jossa ei ole tähän mennessä valitettavasti osoitettu täydellistä solidaarisuutta.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että korkea edustaja onnittelee kanadalaisia näiden diplomaattisista taidoista, koska heillä on meille jotain opetettavaa. Äskeisessä uhanalaisten lajien kauppaa käsitelleessä konferenssissa (CITES) he liittoutuivat japanilaisten kanssa torjuakseen täydellisesti yrityksemme kieltää sinievätonnikalan kauppaa.

CITES-konferenssi muistutti liikaakin Kööpenhaminan ilmastomuutoskokousta, jossa EU:n kanta oli epäselvä. Näyttää siltä, että olemme kuluttaneet liikaa aikaa keskinäiseen keskusteluun sen sijaan että keskustelisimme päivittäin muiden kanssa, ja lopulta meidät lyötiin perusteellisesti.

Japani ja sen kanadalaiset liittolaiset ovat käyttäneet etukäteen kuukausia soittaen ihmiset läpi, voittaen ystäviä ja hankkien tukijoita sieltä täältä saadakseen äänet, jotka he tarvitsevat haluamaansa tulokseen. Me vaikutimme lopulta epäjohdonmukaisilta, sekavilta ja heikoilta.

Ympäristöstä vastaava komissio jäsen on sanonut, ettei se saa enää koskaan toistua. Hän on päättänyt muuttaa asian. Meillä on kuitenkin kaiken aikaa käynnissä tällaisia konferensseja joka puolella maapalloa ja meidän on varmistettava, että otamme käyttöön kaikki Euroopan unionin diplomaattiset taidot varmistaaksemme, että meillä on tulevaisuuteen suuntautunut strategia, että me käytämme resurssejamme tehokkaasti emmekä enää jätä hyödyntämättä kykyjämme.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, korostaisin yhtä erittäin vakavaa tekijänoikeuksien valvontaa koskevaa ongelmaa näissä neuvotteluissa. Oikeustieteen professorit Kanadassa ja myös Harvardissa ovat

todenneet kriittisesti, että suunniteltu sopimus voisi merkitä sitä, että Kanadan tekijänoikeus-, patentti- ja tavaramerkkilainsäädäntö on tarkistettava täydellisesti.

Toisaalta kanadalaisista tuntuu, että heidän suvereeniuuttaan ja oikeuttaan käyttää omaa henkistä omaisuuttaan rajoitetaan. Toisaalta taas tiukka ja tarkka kopiosuojauksen sääntely ja suojauksen ulottaminen elokuviin on erittäin, erittäin tärkeää.

Minusta näyttää erityisen olennaiselta sisällyttää internet kaikkiin keskusteluihin tekijänoikeuksien valvonnasta, koska on mahdotonta suojella tekijänoikeuksia internetissä ilman rajaylittäviä sopimuksia. Kannatan erityistä kieltoa, joka koskee videokameroilla kuvaamista elokuvateattereissa. Sitä pitäisi valvoa Kanadassa. Meidän on kuitenkin tärkeää löytää keskitie. Meidän on tuettava tekijänoikeuksien suojelua mutta vastustettava kattavaa valvontaa ja vainoa internetissä.

On tietysti tärkeää myös ottaa huomioon, että Kanadalla on erilainen oikeusperinne ja erilainen oikeusjärjestelmä. Tätä ongelmaa on erittäin vaikea ratkaista, mutta toivon, että voimme löytää tehokkaan ratkaisun.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Catherine Ashton, hyvät naiset ja herrat, tärkeimpänä huolenamme pitäisi olla tuen tarjoaminen pk-yrityksille, erityisesti talouskriisin aikana. Kyseiset yritykset työllistävät kaksi kolmasosaa kaikista työntekijöistä ja tuottavat 80 prosenttia verotuloista. Siksi on olennaisen tärkeää, että julkisissa tarjouskilpailuissa keskitytään antamaan pk-yrityksille mahdollisuus saada julkisia hankintasopimuksia. Tässä sopimuksessa on tietysti otettava asianmukaisesti huomioon tekniset säännökset, toisin sanoen kaupan helpottamista koskevat toimet. Haluaisin tietää, onko Maailman kauppajärjestön kanssa tehty sopimusta Dohan neuvotteluiden perusperiaatteiden sisällyttämisestä tähän vapaakauppasopimukseen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, lentoliikenne on välttämätöntä Euroopan unionin ja Kanadan lähentämiselle, koska se helpottaa tavaroiden ja henkilöiden kuljettamista. EU:n ja Kanadan lentoliikennesopimus, joka allekirjoitettiin 18. joulukuuta 2009, ja Euroopan unionin ja Kanadan välinen siviili-ilmailun turvallisuutta koskeva sopimus, joka allekirjoitettiin Prahassa 6. toukokuuta 2009, ovat kaksi tärkeää osatekijää Euroopan unionin ja Kanadan välisessä transatlanttisessa vuoropuhelussa. Ensin mainittua sopimusta noudatetaan väliaikaisesti, kunnes se tulee voimaan ratifiointinsa jälkeen. Neuvosto ei ole vielä saanut ilmoitusta asiasta.

Toista sopimusta ei noudateta väliaikaisesti. Neuvoston on lähetettävä ehdotus neuvoston päätökseksi sekä sopimusteksti Euroopan parlamentille lausuntoa varten.

Ottaen huomioon lentoliikenteen merkityksen Euroopan unionin ja Kanadan välisessä yhteistyössä, kysyisin teiltä, arvoisa varapuheenjohtaja, milloin kaksi Euroopan unionin ja Kanadan välistä sopimusta tulevat tosiasiassa voimaan.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kanada on läheinen liittolainen, mutta EU:n on oltava kriittinen ystävä silloin, kun se on tarpeellista. Kanadan toimet ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ovat heikkoja, ja Kanada jarrutti Kööpenhaminan neuvotteluja. Erityisen huolestuttavaa on öljyhiekkateollisuus, kuten Kriton Arsenis totesi. Öljyhiekan tuotanto vaatii paljon enemmän energiaa kuin muista lähteistä tuotettu öljy, ja se saastuttaa paljon enemmän paikallista ympäristöä.

Koska Kanada yrittää tällä hetkellä voimakkaasti saada komissiota heikentämään hiilimittausta koskevaa kantaansa polttoaineiden laatua koskevan direktiivin täytäntöönpanossa, saanen kysyä korkealta edustajalta, aikooko hän nostaa öljyhiekkakysymyksen esiin huippukokouksen keskusteluissa.

Catherine Ashton, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja / Euroopan komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut äärettömän hyödyllinen ja arvokas keskustelu huippukokouksen valmisteluille. Arvoiset parlamentin jäsenet ovat käsitelleet monia erilaisia aiheita, ja aion varmistaa sen, että kaksi puheenjohtajaa – komission puheenjohtaja ja neuvoston puheenjohtaja – jotka luonnollisesti johtavat Euroopan unionia huippukokouksessa, saavat täydelliset tiedot täällä käsitellyistä asioista.

Olen erittäin kiitollinen avulialaasta tavasta, jolla parlamentin jäsenet ovat antaneet minulle tietoja ja esittäneet kysymyksiä aloista, joista en valitettavasti tiedä kovinkaan paljon – esimerkiksi lentoliikenteestä, johon minun on perehdyttävä heitä varten.

Poimisin vain kaksi tai kolme keskeistä alaa, joista keskusteltiin. Tässä yhteydessä arvoisat parlamentin jäsenet näyttivät yleisesti katsovan, että tämä suhde on tärkeä. Ehkäpä osa turhautumisesta, jonka tunsin istuntosalissa, johtui siitä, että me tunnustamme Kanadan ja yhteisten arvojemme merkityksen. Niiden parlamentin jäsenten turhautuminen, jotka tulevat viisumivaatimuksen kohteeksi joutuneista valtioista, on siksi täysin ymmärrettävää.

Aloitan kaupasta, koska aika monessa puheessa keskityttiin siihen. Olemme oikeassa kun pyrimme kunnianhimoiseen kauppasopimukseen. Siitä ei tule helppoa, ja alusta asti – minä itse asiassa käynnistin kauppaneuvottelut – me olemme tunnustaneet, että EU:n ja Kanadan erityisten etujen takia näistä ei koskaan tulisi helppoja neuvotteluja. Meidän täytyy kuitenkin olla kunnianhimoisia kummallakin puolella.

Yksi esimerkki on tekijänoikeudet, joiden alalla olen erittäin huolestunut siitä, että Kanadan on varmistettava, että sillä on voimassa asianmukainen järjestelmä. Tiedän, että se käsittelee asiaa ja että keskustelut ja kierrokset ovat olleet tähän saakka erittäin myönteisiä ja rakentavia ja asiat etenevät hyvää vauhtia.

Myönnän, että meidän on tiedotettava hyvin kansainvälisen kaupan valiokunnalle ja, kuten Philip Bradbourn totesi, niiden, jotka ovat erityisen kiinnostuneita Kanadasta, on myös saatava tiedot asiasta. Vaikutustenarviointi tehdään, ja sitä valmistellaan jo nyt, ja tietysti Euroopan parlamentti tekee osansa antaessaan sopimukselle lupansa tai hylätessään sen, kun sopimus lopulta annetaan parlamentin käsiteltäväksi. Euroopan parlamentilla on tässä erittäin selvä ja keskeinen rooli.

Lisäisin vain kaksi asiaa. Toinen on se, että hyvä kauppasopimus itse asiassa hyödyttää kansalaisiamme. Sitä varten se tehdään. Sillä varmistetaan, että kuluttajilla on enemmän valinnanvaraa ja työntekijöillä on enemmän mahdollisuuksia. Meidän on varmistettava, että kaikki kauppasopimuksemme tarjoavat aitoja mahdollisuuksia kaikkialla Euroopan unionissa.

Muistan pk-yrityksistä, jotka ovat minunkin mielestäni erittäin tärkeitä, että yksi tilasto, joka on aina kiinnittänyt huomioni erittäin mielenkiintoisena, on se, että vain 8 prosenttia pk-yrityksistä käy itse asiassa kauppaa ja vain 3 prosenttia käy kauppaa Euroopan unionin ulkopuolella.

Minusta on aina tuntunut siltä, että jos voimme nostaa noita lukuja ja tarjota mahdollisuuksia – ja julkiset hankinnat voivat todellakin olla yksi ala, jolla se on mahdollista – niin pk-yrityksemme voivat hyötyä siitä kumpaankin suuntaan.

Monet parlamentin jäsenet puhuivat arktisesta alueesta, ja olemme keskustelleet siitä viime aikoina täällä parlamentissa. Myönnän, että kysymys on erittäin tärkeä, eikä vähiten siksi, että se liittyy toiseen tärkeään asiaan, jota haluan käsitellä ennen viisumikysymystä, ja se on ilmastonmuutos.

Kanada kuului niiden valtioiden ryhmään, jotka eivät meidän näkemyksemme mukaan toimineet Kööpenhaminan neuvotteluissa läheskään riittävästi. Voimme keskustella Kööpenhaminan kokouksesta enemmänkin – ja epäilemättä keskusteluissa asiasta vastaavan komission jäsenen kanssa siihen tarjoutuu tilaisuus. Olimme kiinnostuneita siitä, että Kanadan hallitus totesi parlamentin avajaispuheessa 3. maaliskuuta, että se tukee täysin Kööpenhaminan ilmastonmuutossopimusta. Se on tärkeää, ja me haluamme huippukokouksessa kannustaa ja kehottaa Kanadaa toimimaan kunnianhimoisesti sekä erityisesti lisäämään sen hillitsemistavoitetta vuodelle 2020.

Kansainväliset hiilimarkkinat ovat keskeisessä asemassa, kun investointeja suunnataan vähähiiliseen talouteen, ja osa siitä mitä me voimme tehdä kahdenvälisessä suhteessamme on eteneminen näissä strategisissa kysymyksissä, jotka koskevat investointeja, ympäristöystävällistä teknologiaa ja yhteistyötä, pyrkimällä tukemaan kaikkia toimia, jotka meidän on toteutettava ilmastonmuutoksen aiheuttamien ongelmien hillitsemiseksi.

Viimeinen asia – niitä oli monta, mutta halusin poimia niistä vain kolme – ja yksi, jota tietysti haluan käsitellä, on viisumikysymys. Se on äärimmäisen tärkeä, ja kuten jäsenvaltioita täällä edustavat Euroopan parlamentin jäsenet ovat maininneet, on kolme jäsenvaltiota, joita asia varsinaisesti koskee.

Tällä hetkellä tehdään kovasti töitä kyseisen asian ratkaisemiseksi. Olemme keskustelleet paljon Kanadan kanssa, monet kysymykset tunnetaan hyvin ja on asioita, jotka Kanadan on ratkaistava lainsäädännöllä, joka sen on pantava täytäntöön tulevaisuudessa. Parlamentin jäsenet olivat aivan oikeassa nostaessaan tämän kysymyksen esiin, ja se muodostaa osan keskusteluista.

Toinen asiantuntijaryhmän kokous pidettiin Prahassa, ja siinä tarkasteltiin asioita, jotka koskivat erityisesti Tšekin tasavaltaa, ja komissio on edistänyt asian käsittelyä, niin että komissio osallistuu prosessiin täysimääräisesti.

Aion pitää mielessäni niiden parlamentin jäsenten turhautuneisuuden, jotka muistuttivat siitä, että asiaa on käsiteltävä nopeammin, sen käsittelyä on jatkettava ja on tunnustettava kaikkein tärkein kohta eli se, ettei kyse ole kahdenvälisestä vaan EU:n ja Kanadan välisestä asiasta, ja meidän on käsiteltävä sitä sellaisena.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tällä hetkellä 39 miljoonaa EU:n kansalaista Romaniasta, Tšekin tasavallasta ja Bulgariasta ei voi matkustaa Kanadaan ilman viisumia. Yli puolet heistä, 22 miljoonaa, on romanialaisia. Viisumien vaatiminen joiltakin meistä Kanadaan pääsemiseksi on kestävätilanne ja luo kaksi EU:n kansalaisten luokkaa. EU:n kansalaisten liikkumisvapautta on kohdeltava yhteiseltä, yhdenmukaiselta perustalta, ja viisumikysymys koskee EU:n ja Kanadan suhdetta eikä Kanadan ja kyseisten valtioiden kahdenvälistä suhdetta.

Romanian kansalaisten hylättyjen viisumianomusten osuus on pudonnut 16 prosentista 5 prosenttiin vuosina 2004–2008. Kanadassa asuu noin 200 000 romanialaista, joista osa on saapunut maahan Kanadan virallisen maahanmuuttojärjestelmän kautta. Se on yksi syy viisumihakemusten suureen määrään. Euroopan parlamentti on lisännyt viisumikysymyksen EU:n ja Kanadan huippukokouksen esityslistalle.

EU:n kantana täytyy olla solidaarisuuslausekkeen soveltaminen, jos asiaa ei ratkaista vuoden 2010 loppuun mennessä. Jäsenvaltioiden viisumivapaus olisi ensimmäinen saavutus ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Katson, että yksi ensisijaisista kysymyksistä Brysselissä 5. toukokuuta pidettävässä EU:n ja Kanadan huippukokouksessa on viisumivapauden saavuttaminen kaikille EU:n kansalaisille vastavuoroisuuden pohjalta, jotta voidaan poistaa nykyinen syrjintä, joka estää Romanian, Bulgarian ja Tšekin kansalaisten vierailut Kanadaan ilman viisumia.

Tilanne on erittäin outo, kun otetaan huomioon, että viime vuonna Kanada viranomaiset poistivat lyhytaikaisia viisumeita koskeneen vaatimuksen Kroatian kansalaisilta, sellaisen valtion kansalaisilta, joka edelleen neuvottelee liittymisestä EU:hun. Romania on saavuttanut merkittävää edistystä viime vuosina, mukaan luettuna tietyt tärkeät perusteet viisumipakon poistamiseksi. Hylättyjen viisumihakemusten osuus, laillisen oleskeluluvan ylitysten osuus ja turvapaikkahakemusten määrä vähenevät tasaisesti.

Siksi viisumivapauden pitäisi heijastaa tätä kehitystä puhumattakaan siitä, että EU:n ja Kanadan kansalaisten yhdenvertainen kohtelu auttaisi vahvistamaan keskinäistä luottamusta.

(Täysistunto keskeytettiin hetkeksi.)

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

12. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0207/2010/rev. 1). Käsittelemme nyt komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

– (EL) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 25 (H-0124/10)

Aihe: Luottoluokituskykyä arvioivan Euroopan viranomaisen perustaminen

Aikooko komissio ehdottaa euroalueen jäsenvaltioiden tai myös niiden rahoituslaitosten luottoluokituskykyä arvioivan Euroopan viranomaisen perustamista?

Michel Barnier, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän Georgios Papastamkosta tästä kysymyksestä, jonka aihetta pidän nykyisessä asemassani erittäin olennaisena talouden ja rahoitusmarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta.

Luottoluokituslaitoksilla on ratkaisevan tärkeä asema yritysten ja myös jäsenvaltioiden tilanteeseen liittyvien riskien arvioinnissa, ja kriisi on osoittanut – lievästi ilmaistuna – että niiden toimintatavat ovat aiheuttaneet ja aiheuttavat edelleen ongelmia, joilla on toisinaan erittäin vakavia seurauksia. Siksi G20-kokous teki aivan oikein kovia päätöksiä valvontajärjestelmän ja uusien hallintosääntöjen luomiseksi.

Muistuttaisin teitä hyvät kuulijat siitä, että kriisin aikana komissio ryhtyi erittäin nopeasti kantamaan vastuuta tässä asiassa ja priorisoi luottoluokituslaitosten toimintaa koskevaa asetusta kahden viime vuoden aikana. Syyskuussa 2009 – toisin sanoen vuosi Lehman Brothersin romahduksen jälkeen – hyväksyttiin luottoluokituslaitoksia koskeva asetus Euroopan parlamentin tuella; kiitän erityisesti esittelijänne Gauzèsin työtä. Sen avulla voidaan käsitellä ongelmia, joita ovat syntyneet kyseisten laitosten toimintatavoista, jotka ovat merkittävästi syventäneet rahoituskriisiä.

Mainitsemaillani asetuksella otettiin käyttöön pakollinen rekisteröintijärjestelmä kaikille Euroopan unionin alueelle sijoittautuneille luottoluokituslaitoksille. Siinä annetaan tiukat vaatimukset, jotka koskevat ensinnäkin sitä, että mahdollisten eturistiriitojen lopettaminen varmistetaan, toiseksi sitä, että luokitusten laatua ja käytettyjä menetelmiä tarkistetaan ja parannetaan, ja lopuksi sitä, että kyseisten luokituslaitosten toiminnan avoimuus varmistetaan.

Hyvät kuulijat, olen vakuuttunut siitä, että uudet luottoluokituslaitoksia koskevat säännöt, joista juuri puhuin, parantavat luokitusprosessin riippumattomuutta ja koskemattomuutta, tekevät luokitustoimista entistä avoimempia ja parantavat tällaisten luokitusten laatua, mukaan luettuna luokitukset, jotka koskevat Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja EU:n rahoituslaitosten velkaa. Tässä vaiheessa me olemme.

Georgios Papastamkos, vaatimanne kaltaisen julkisen eurooppalaisen luottoluokituslaitoksen perustaminen on ajatus, josta on tulossa osa keskustelua mahdollisista vaihtoehdoista luottoluokituslaitosten nykyiselle talousmallille, joka tunnetaan ”liikkeeseenlaskija maksaa” -mallina. Tällaisen ajatuksen vaikutukset on arvioitava huolellisesti, erityisesti vastuun osalta.

Tärkein velvollisuuteni tällä hetkellä on varmistaa, että vuoden 2009 asetus pannaan asianmukaisesti täytäntöön, ja katsoa, että nykyinen, uudistettu järjestelmä toimii. En kuitenkaan sulje pois tukemaanne ajatusta EU:n viraston perustamisesta. Sitä on pohdittava sen perusteella, miten vuoden 2009 asetusta arvioidaan ja mitkä sen vaikutukset ovat luottoluokituslaitoksille. Sitä paitsi kyseisestä arvioinnista säädetään asetuksessa, ja komission on toimitettava se Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2012 joulukuuhun mennessä.

Voin vahvistaa sen, että komissio ehdottaa pian tarkistusta luottoluokituslaitoksia koskevaan asetukseen antaakseen uudelle Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle yleisen vastuun kyseisten laitosten valvonnasta. Te parlamentissa pyysitte sitä, kun asetuksesta neuvoteltiin, ja valtion ja hallituksen päämiehet ovat päässeet sopimukseen kyseisestä periaatteesta. Me teemme siten kyseisen tarkistuksen. Olen vakuuttunut siitä, että luottoluokituslaitosten valvonnan siirtäminen uudelle viranomaiselle vahvistaa ja parantaa sääntelykehystä, joka meillä Euroopan unionissa on käytettävissämme.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsen Barnier’ta vastauksesta ja sanon hänelle, että tämä on aihe, josta olen suorittanut toistuvasti parlamentaarista valvontaa vuodesta 2006 alkaen, toisin sanoen ennen kuin kansainvälinen talouskriisi puhkesi.

Minun mielestäni asiassa on kaksi paradoksia: on olemassa kansainvälisiä luokituslaitoksia mutta niitä ei valvota kansainvälisesti. Toinen paradoksi on se, että yksityiset EU:n ulkopuoliset tahot toimivat omavaltaisesti EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita vastaan.

Arvoisa komission jäsen, kehotan EU:ta etenemään entistä nopeammin ja lopuksi haluaisin tietää, missä maantieteellinen toimipaikka on ja miten kyseisten luottoluokituslaitosten liikevaihto jaetaan?

Michel Barnier, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, Georgios Papastamkos, olen tietoinen pitkäaikaisesta sitoumuksestanne ja suhtaudun siksi myönteisesti tähän vuoropuheluun, jonka avaatte välillämme ensimmäistä kertaa tänään, koska olen henkilökohtaisesti ollut virassani vasta muutaman viikon.

Otan huomioon uuden asetuksen, jota edellinen komissio ehdotti Barroson johdolla ja joka parantaa asioita. Olen maininnut uudet vaatimukset, jotka määrätään luottoluokituslaitoksille, ja olen puhunut viimeisimmästä

edistyksestä, joka toteutetaan ehdotuksella, jonka aion esittää teille toiveidenne mukaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valvonnasta.

Olette oikeassa siinä mitä sanotte: tämä ei ole ainoa ala, jolla nyt pitkälle integroituneilla yhtenäismarkkinoilla havaitsemme yrityksiä, erityisesti rahoitusalan yrityksiä, jotka eivät ole enää kansallisessa omistuksessa. Muistutan teitä, Georgios Papastamkos, siitä, että joka toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa 50 prosenttia pankkialasta kuuluu muunmaalaisille ryhmille.

Olemme siten integroituneilla markkinoilla, joilla on suurelta osin ylikansallisia yrityksiä mutta joiden valvonta on jäänyt kansalliselle tasolle. Siksi tehtävänämme on varmistaa integraatio, ja sen me aiomme tehdä. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle myönnettyillä valtuuksilla vaatimanne kansainvälinen – sanotaan eurooppalainen – valvonta muuttuu pitkälti todellisuudeksi.

Teidän kotimaastanne, joka on kärsinyt nykyisestä kriisistä, sanoisin, että meidän on pysyteltävä erittäin valppaana sen suhteen. Aion nyt siirtyä päätelmiin siitä mitä tapahtui. Meidän on oltava valppaana kaikissa tapauksissa, joissa luottoluokituslaitokset tekevät päätöksiä jäsenvaltioista ja arvioivat niiden taloudellista tilannetta ja niiden julkisen roolin tilannetta. Miksi? Koska kyse on itse asiassa suvereenista valtiosta, sen velan kustannuksista ja viime kädessä sen veronmaksajista, jotka uskoakseni joutuvat liian usein kestämaan pahimmat haittavaikutukset. Se oli muuten aiheena ehdotuksille, jotka esitin Ecofin-neuvostolle viime lauantaina Madridissa tulevien kriisien ennakkoinnista, ehkäisystä ja hallinnasta, jottei veronmaksajien tarvitse aina kestää pahimpia haittavaikutuksia.

Tunnen varsin hyvin luottoluokituslaitosten tekemien päätösten vaikutukset ja kyseisten päätösten vaikutuksen investoijien käyttäytymiseen. Siksi me tarvitsemme tiukkaa, vaativaa lainsäädäntöä, ja kyseisten laitosten on arvioitava kaikki vastuunsa, ja niitä on valvottava, jotta niin voidaan tehdä. EU:n viranomaiset valvovat niitä niiden ehdotusten nojalla, jotka aion tehdä tämän vuoden loppupuolella.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos erinomaisesta mietinnöstä. Suhtaudun varsin optimistisesti siihen, että Euroopan luottoluokitusviranomaisen perustaminen tekee meidät lopultakin riippumattomiksi yksityisistä yhdysvaltalaisista laitoksista. Minua ei kuitenkaan kiinnosta tässä yhteydessä sijainti vaan Euroopan luottoluokitusviranomaisen toiminnallinen ja rakenteellinen koostumus. Loppujen lopuksi on tärkeää, että tällaisella organisaatiolla on hampaat. Olen tietysti kiinnostunut menettelyn odotettavissa olevista seurauksista ja seurauksista niille euroalueen jäsenille, joiden luottokelpoisuus on huono.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Franz Obermayr, Georgios Papastamkos kysyi minulta mahdollisuutta perustaa Euroopan luottoluokituslaitos, mitä hän tukee. Kyseisen laitoksen pitäisi olla julkinen, jos olen ymmärtänyt oikein hänen ajatuksensa.

En ole ottanut kantaa tähän aiheeseen. Se ei muuten ole suunta, johon komissio oli etenemässä, koska sen ehdotuksessa keskityttiin – asetuksella jonka tämä parlamentti hyväksyi – yksityisten laitosten nykyisen järjestelmän uudistamiseen sekä avoimuutta koskevien vaatimusten erittäin tiukkaan vahvistamiseen, jotta vältetään etuja ja rehellisyyttä koskevat ristiriidat niiden luottoluokitustyössä. Tässä vaiheessa me olemme. Asetus on nyt annettu, se tulee voimaan niin pian kuin mahdollista, viipymättä – sanon tämän vain ohimennen – ja sitten me täydennämme kyseistä suunnitelmaa antamalla valvontatehtävän Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

En sulje pois uutta virastoa, jota Georgios Papastamkos niin kovasti haluaa. Me kuitenkin tarvitsemme aikaa arvioidaksemme liiketoimintamallin muutosta, jonka ajatus Euroopan luottoluokituslaitoksesta sisältää. Pidän ajatusta mielenkiintoisena, mutta sitä on arvioitava huolellisesti. En aio siksi sanoa, kuka olisi osa sitä tai miten se toimisi, koska en tiedä sitä. Sitten tulee vielä kysymys viranomaisten puuttumisesta tällaisen viraston toimintaan. Yksityisiin luottoluokituslaitoksiin sovellettavia tiukkoja ehtoja pitäisi soveltaa myös EU:n julkiseen virastoon, erityisesti eturistiriitoja koskevia sääntöjä.

Nämä kysymykset nousevat esiin, jos ryhdymme perustamaan uutta EU:n julkista virastoa. Suoraan sanottuna, jotta asiaa voitaisiin käsitellä vakavasti, improvisoimatta, meidän olisi ensin tehtävä huolellisesti päätökset, joilla pannaan täytäntöön uudistettu järjestelmä, jonka olette hyväksyneet asetuksella, ja toiseksi käsiteltävä perusteellisesti kaikkia kysymyksiä sekä erityisesti niitä jotka juuri mainitsin.

Puhemies. – (EL) Säännöt ovat sellaiset, että jos laatija ei ole läsnä kysymys raukeaa. Koska tämän täysistunnon olosuhteet ovat poikkeukselliset, teemme niin, että luen ääneen niiden jäsenten nimet, jotka eivät ole läsnä,

ja he saavat kysymyksiinsä kirjallisen vastauksen. Täysistunnossa ei kuitenkaan järjestetä asiaan liittyvää keskustelua.

Siispä, ne parlamentin jäsenet, jotka ovat poissa mutta saavat kirjallisen vastauksen siinä järjestyksessä kuin ovat jättäneet kysymyksensä, ovat Zigmantas Balčytis ja Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė.

Toinen osa

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 28 (H-0155/10)

Aihe: Kuluttajien valinnanvapaus ja älykäs puhelin tekniikka

Niin kutsuttujen älypuhelimien suosion kasvu on luonut uudet markkinat tekniikalle, ohjelmistoille ja sovelluksille. Jotkut älypuhelimien ja muiden laitteiden tarjoajat pitävät kiinni kuluttajista ja ovat luoneet markkinat sellaisiksi, että ne pystyvät valvomaan täysin sitä, kuinka käyttäjät käyttävät ohjelmistoja, selaimia ja sovelluksia. Vaikuttaa siltä, että tässä tilanteessa kuluttajan valinnanvapautta rajoitetaan. Aikooko komissio tarkastella kuluttajien oikeuksia ja valinnanvapautta kasvavilla digitaalisten tuotteiden markkinoilla, ja pitääkö se avoimia käyttöjärjestelmiä hyvänä ratkaisuna älypuhelimien kuluttajien kannalta?

Joaquín Almunia, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Komissio seuraa tarkasti älypuhelinien ja niihin liittyvien markkinoiden kehitystä. Kuten arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään tunnustaa, joissakin tapauksissa on luotu uudet markkinat.

Komissio on täysin sitoutunut varmistamaan, että yleisiä EU:n kilpailusääntöjä ja -periaatteita noudatetaan, samalla kun otetaan huomioon markkinoiden dynaamiset ja nopeasti muuttuvat olosuhteet. Tuoreet tapaukset, kuten Microsoft ja Intel, ovat osoittaneet, että komissio toteuttaa valvontatoimia varmistaakseen, että ansioihin perustuva kilpailu antaa tarvittaessa kuluttajille mahdollisuuden valita eri vaihtoehtojen välillä ja siten hyötyä teknisestä kehityksestä ja innovaatioista. Siinä suhteessa, samalla kun tunnustetaan, että valmistajakohtainen teknologia on keskeinen tekijä EU:n menestyksessä toisen ja kolmannen sukupolven matkapuhelinteknologian alalla, komissio on samalla tietoinen erinomaisesta teknisestä kehityksestä, jota edistetään voittoa tavoittelemattomilla teknologioilla.

Samalla kun meidän on annettava teollisuuden päättää sen haluamasta liiketoimintamallista ja markkinoiden valita voittaja, komissio korostaa sitä, kuinka tärkeää yhteentoimivuus on eri yritysten välisen ansioihin perustuvan teknologioiden kilpailun edistämiseksi ja riippuvuuden estämiseksi. Tässä yhteydessä komissio suhtautuu myönteisesti avoimuusvaatimusten käyttöön, joka voi estää hallitsevan aseman epäoikeudenmukaisen siirron naapurimarkkinoiden välillä. Avoimet alustat täyttävät tarkoituksen ja sallivat kilpailevien markkinoiden luomisen ohjelmistojärjestelmien päälle.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Vaihdan hieman aihetta: uutisissa on viime aikoina ollut paljon juttuja sisältöön perustuvasta sensuurista, jota tapahtuu tämän teknologian yhteydessä. Operaattorit ja ohjelmistovalmistajat ovat torjuneet joitakin sovelluksia niiden poliittisen sisällön takia.

Mitä komissio voi tehdä sen varmistamiseksi, että kilpailu lisääntyy uusien teknologioiden kautta tapahtuvan tiedonhankinnan alalla ja että sananvapautta ei rajoiteta?

Joaquín Almunia, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Tiedän, että asiat, joihin viittasitte toisessa kysymyksessänne, voivat aiheuttaa markkinoilla ongelmia kilpailulle.

Seuraamme asiaa tarkasti kaiken aikaa, mutten voi kommentoida tiettyjä tutkimuksia, jotka ovat nyt käynnissä tai kehitteillä. Tiedän kuitenkin hyvin, että esittämäne kysymykset ja huolet, jotka olette esittäneet parlamentille, ovat todellisia, ja minun ja kilpailuviranomaisen tehtävänä on seurata tilannetta ja välttää hallitseva asema, johon liittyvät markkinoiden sulkeminen, esteet uusille tulijoille ja lopulta ongelmat uusien teknologioiden kuluttajille ja käyttäjille, joiden pitäisi hyötyä eikä kärsiä teknologian kehityksestä ja paranemisesta.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Michel Barnier, ensimmäisessä tiedonvaihdon ja puhelujen verkkovierailuasetuksessa säädimme siirtovelvollisuudesta, joka tarkoittaa sitä, että jokaisen operaattorin EU:ssa täytyy voida tavoittaa jokainen asiakas. Nyt on nousemassa esiin konflikteja sen takia, että operaattorit poistavat kyseisiä palveluja verkoista eivätkä ole valmistautuneet tarjoamaan tarvittavaa tukea. Katsotteko, että kansallisten sääntelyelinten pitäisi ryhtyä toimeen tässä tapauksessa?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Olen tyytyväinen siihen, että komissio käsittelee asiaa kilpailun näkökulmasta. Kysyn siis seuraavaa: Onko Euroopan unionin tuomioistuimien tehnyt päätöksiä vastaavista tapauksista ja voidaanko kyseisiä tapauksia käyttää tämän tyyppisiin käyttörajoituksiin? Onko olemassa älypuhelimien käyttäjiä, jotka ovat jo yrittäneet nostaa kanteen palveluntarjoajiaan vastaan?

Joaquín Almunia, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Vastaan kysymykseen, että meidän pitäisi mielestäni yhdistää tarvittaessa sääntely- ja kilpailuvälineet.

Totean kysymyksissä ja puheenvuoroissa esitettyihin näkökohtiin, että kilpailuvälineet ovat olleet ja tulevat olemaan hyödyllisiä, mutta en sulje pois sitä, että komissio voi tarvittaessa koska tahansa käyttää sääntelyvaltaa, joka sillä on. Olemme tehneet niin aikaisemmin ja voimme tehdä niin tulevaisuudessakin.

Pidän parhaana ratkaisuna asianmukaista kilpailun ja sääntelyn sekoitusta, ei vaihtoehtoisina vaan täydentävinä välineinä. Teidän kysymykseenne totean, anteeksi vain, arvoisa parlamentin jäsen, etten ole lakimies, en tiedä mitään yksittäisten kansalaisten tuomioistuimille esittämistä kanteluista. Joka tapauksessa me saamme tietoja ja toisinaan kanteluita, ja meidän on reagoitava joka kerta kun katsomme, että saamamme tiedot tai komissiolle lähetetyt kantelut ansaitsevat reaktion – ja te olette nähneet välineemme – me teemme juuri niin.

Kuten sanoin aikaisemmassa vastauksessani tällä alalla, tässä kysymyksessä, näistä ongelmista on käynnissä tutkimuksia, mutten voi paljastaa niitä julkisesti vaan minun täytyy olla hienovarainen.

Puhemies. – (EL) Seuraava laatija Georgios Toussas, joka on poissa, ja Zbigniew Ziobro saavat kirjalliset vastaukset, kuten aikaisemmin selitin.

Nikolaos Chountisin laatima kysymys nro 32 (H-0125/10)

Aihe: Luottoluokituslaitosten toiminta

Seuraavana päivänä sen jälkeen, kun Kreikan hallitus oli ilmoittanut tiukoista säästötoimenpiteistä, luottoluokituslaitos Moody's uhkasi alentaa Kreikan viiden suurimman pankin luottoluokitusta.

Kansainvälisen luottoluokituslaitoksen mukaan työttömyyden kasvu ja käytettävissä olevien tulojen väheneminen voivat johtaa lisäpaineisiin Kreikan pankkijärjestelmälle, jonka tuottavuus on jo laskenut ja varat vähentyneet.

Tällaiset ilmoitukset ovat mannaa keinottelijoille, minkä vuoksi kysyn komissiolta, mikä on Kreikan pankkijärjestelmän tila?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä luottoluokituslaitosten toiminnan johdosta?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Kreikan talouskriisi ei lähtenyt liikkeelle pankkisektorilta vaan julkiselta sektorilta. Pankkisektorista on kuitenkin tullut entistä haavoittuvampi, koska pankkeihin vaikuttavat Kreikan valtion joukkovelkakirjat ja, mikä vielä tärkeämpää, talouden heikot kasvunäkymät.

Komissio on tehnyt oman analyysinsä Kreikan taloudesta ja rahoitusjärjestelmästä ja on ottanut huomioon monia tietolähteitä, mukaan luettuna luottolaitokset. Tässä yhteydessä komissio seuraa tiiviisti uusien rahoitustoimien täytäntöönpanoa. Kreikka ilmoitti niistä 3. maaliskuuta 2010 ja Kreikan parlamentti hyväksyi ne 5. maaliskuuta 2010 ja niillä pyritään vuoden 2010 budjettitavoitteisiin.

Komission seuraa tiiviisti kehitystä Kreikan pankkisektorilla. Noin 8 prosenttia pankkien varoista on valtion joukkovelkakirjojen tai lainojen muodossa, vaikka valtion ja tuottamattomien lainojen ei odoteta ylittävän kahdeksaa prosenttia vuonna 2010 heikon talouden takia.

Sen lisäksi Kreikan pankit ovat erittäin riippuvaisia Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioista lyhyen aikavälin rahoituksen alalla, sen jälkeen kun ne ovat jääneet kansainvälisten rahamarkkinoiden ulkopuolelle. Komissio kantaa vastuunsa varmistaakseen makrotaloudellisen vakauden euroalueella ja koko EU:ssa. Kreikan kriisi vaikuttaa muiden EU:n jäsenvaltioiden pankkeihin pääasiassa näiden omistamien valtion velkakirjojen kautta, tämä koskee eniten Ranskaa ja Saksaa.

Vaikka kriisi ei vaikuta kovinkaan paljoa BKT:hen, sen merkitys on todennäköisesti paljon merkittävämpi yksittäisten pankkien taseisiin. Toisaalta noin 10 prosenttia Kreikan pankkien taseista on investoitu Etelä- ja Itä-Eurooppaan, mikä merkitsee uutta leviämiskanavaa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä vastauksesta. On selvää, että Kreikan pankeilla on ongelmia. On Kreikan julkisen sektorin tuottama likviditeetti, joka ei valitettavasti

siirry reaalityouteen; mutta huomauttaisin teille, että joka kerta kun Kreikka ilmoittaa tietyistä toimesta, tietyistä lainan muodoista, kuuluisat luottoluokituslaitokset alentavat Kreikan ja kreikkalaisten pankkien luottoluokitusta.

Se on surullinen tehtävä. Aiemmin käytiin keskustelu, enkä halua kierrättää sitä. Luottoluokituslaitokset, jotka ovat yksityisiä yhdysvaltalaisia yrityksiä, ovat todella epäluotettavia, enkä voi hyväksyä sitä, että Euroopan keskuspankki ja EU:n toimielimet pitävät niitä – vielä tänäänkin – tärkeinä. Kysymys, joka herää, ja vastaukset, jotka kuultiin aiemmin, ovat: asiaa voidaan siis säännellä vuonna 2013. Voivatko Euroopan unioni ja toimielimet nyt alkaa jättää kyseisten laitosten luokitukset huomiotta?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Kuten juuri totesin, komissio ottaa omassa analyysissään huomioon luottoluokituslaitosten lisäksi myös omat analyysinsä. Euroopan komissio seuraa erittäin tiiviisti tapahtumia Kreikan julkisella sektorilla ja pankkisektorilla, niin että teemme omat päätelmämme ja ehdotuksemme neuvostolle niiden päätelmien perusteella. On tietysti jotain muutakin, ja se on luottoluokituslaitosten toiminta. Ne ovat yksityisiä yrityksiä, joilla on erittäin paljon vaikutusvaltaa rahoitusmarkkinoilla, mutta se ei tietenkään ole Euroopan komission vastuulla.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, olemme erittäin huolestuneita siitä, mitä voimme tehdä lievittääksemme ongelmia, jotka syntyvät rahoituskriisistä. Arvoisa komission jäsen, näin pari päivää sitten tiedotusvälineissä kun ehdotitte, että jäsenvaltioiden pitäisi tulevaisuudessa toimittaa talousarvioesityksensä komissiolle, ennen kuin niistä keskustellaan ja ne hyväksytään kansallisissa parlamenteissa. Pyytäisin teitä kertomaan yksityiskohtaisemmin siitä, miten komissiolle tulevaisuudessa annetaan tilaisuus kommentoida jäsenvaltioiden talousarvioesityksiä, ennen kuin kansalliset parlamentit tekevät niin. Se kuulostaa erittäin mielenkiintoiselta. Haluaisin kuulla siitä lisää.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos paljon vastauksesta. Kuuntelin kiinnostuneena tietoja, joita annoitte, sekä sitä, miten selititte komission kantaa.

Yritän tehdä päätelmää. Jos jokin toinen euroalueen valtio kohtaa lähitulevaisuudessa samanlaisia ongelmia luottoluokituslaitosten kanssa sekä markkinapaineita, etenemmekö samaa kulunutta polkua? Omaksummeko ”odotetaan ja katsotaan” -lähestymistavan? Oletammeko käsittelevämme tähän saakka Kreikan ongelmaan soveltamallamme lähestymistavalla yleisesti euroalueen rakenneongelmia, jotka voivat jossain vaiheessa aiheuttaa huolta muille jäsenvaltioille?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Muistutan aluksi, että vastaan näihin kysymyksiin komission jäsen Rehnin sijasta, joka on sairaana, joten tämä ei ole minun oma salkkuni, mutta voin vastata kansallisista talousarvioista esitettyihin kysymyksiin, että keskustelimme viime viikolla kollegiossa ensimmäistä kertaa siitä, mitä toimia tulevaa valvontaa varten pitäisi toteuttaa. Se on tietysti yksi aiheista, joita käsitellään, mutta on selvää, että tällä hetkellä asiasta ei ole vielä tehty päätöstä. On käyty vasta yksi keskustelu sen varmistamiseksi, että asiasta keskustellaan kollegiossa asianmukaisesti, ja asiasta vastaava komission jäsen tekee pian ehdotuksia. Sitten voitte tietysti keskustella suoraan hänen kanssaan.

Toiseen kysymykseen vastaan, ettei komissiolla ole syytä ottaa eri kantaa Kreikkaan ja mihin tahansa muuhun jäsenvaltioon, joten toivon, ettei näitä kysymyksiä enää esitetä meille, jos niitä vielä esitetään, otamme täsmälleen saman kannan.

Puhemies. – (EL) **Brian Crowleyn** laatima kysymys numero 30 (H-0172/10)

Aihe: EU:n laajakaistastrategia

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä nopeiden internet-yhteyksien saatavuuden parantamiseksi kaikkialla Euroopan unionissa ja erityisesti maaseudulla?

Neelie Kroes, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Maailmassa, joka siirtyy nopeasti uuteen digitaaliseen aikakauteen, EU:n on varustauduttava huipputasoa edustavalla laajakaistainfrastruktuurilla, joka todella edistää kasvua tulevaisuudessa. Neuvoston maaliskuun 2009 kokouksessa esitettiin alustava tavoite saavuttaa 100 prosentin peitto vuoteen 2013 mennessä. Eurooppa 2020 -strategiassa haastetta on viety vielä askel eteenpäin asettamalla vuoden 2020 nopeaa laajakaistaa koskeva tavoite 30 megabittiin sekunnissa kaikille eurooppalaisille, mukaan luettuna maaseudulla asuvat kansalaiset, ja 100 megabittiin sekunnissa 50 prosentille talouksista, joilla on internet-yhteys.

Eurooppalaisessa digitaalistrategiassa, joka on yksi EU 2020 -strategian seitsemästä lippulaiva-aloitteesta, annetaan strategia nopeiden internet-yhteyksien edistämisestä EU:ssa, ja se on määrä hyväksyä pian. Strategiaa

seuraa kolme laajakaistaa koskevaa asiakirjaa: ensimmäinen on laajakaistaa koskeva tiedonanto, jossa annetaan strategian täytäntöönpanon yksityiskohdat laajakaistan osalta, toinen on suositus uuden sukupolven liityntäverkoista, jossa pyritään selvittämään perusta nopeisiin internet-yhteyksiin tehtävien investointien edistämiseksi, ja kolmas on ensimmäinen radiotaajuuspolitiikkaa koskeva ohjelma, joka muodostaa perustan komission strategialle riittävien radiotaajuuksien luomiseksi langatonta laajakaistaa varten.

Toimet nopeiden internet-yhteyksien edistämiseksi digitaali-strategiassa sisältävät komission sitoumuksen lisäksi myös jäsenvaltioiden ehdotuksia. Kyseisissä ehdotuksissa keskitytään kansallisten laajakaistastrategioiden kehittämisen, ja niillä edistetään yksityisiä investointeja käyttämällä kaupunkisuunnittelusääntöjä, infrastruktuurin kartoitusta ja tieoikeuksien selvittämistä; jäsenvaltiot voivat näin toimimalla leikata huomattavasti investointikustannuksia ja tehdä niistä entistä kannattavampia. Niissä keskitytään myös taloudellisten erojen tasoittamiseen käyttämällä täysimääräisesti käytettävissä olevia rakennerahastoja nopeiden laajakaistayhteyksien rahoittamiseen sekä, silloin kun yksityistä rahoitusta koskevia aloitteita ei ole, suoraan julkiseen rahoitukseen.

Komissio tarkastelee osaltaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja yksityisten ja julkisten investointien lisäämiseksi uuden sukupolven liityntäverkkoihin, jotta sovitut tavoitteet voidaan saavuttaa. Rahoitusjärjestelyjä voidaan harkita yhtenä vaihtoehtona, jotta voidaan tasoittaa ero, joka syntyy siitä mitä vaaditaan ja siitä mitä markkinat ovat valmiita maksamaan.

Liam Aylward, laatijan sijainen. – (EN) Koska me elämme yhä digitaalisemmassa maailmassa, kuten te tunnustitte, missä niin paljon päivittäisistä toimitamme tapahtuu verkossa, yksi ryhmä, joka on mielestäni jätetty jälkeen, ovat ikääntyneet kansalaiset, joilla on rajoitettu pääsy internetiin tai ei lainkaan pääsyä sinne. Mitä me voimme tehdä varmistaaksemme sen, ettei heitä suljeta pois yhteiskunnasta, ja mitä me voimme tehdä heidän auttamisekseen?

Neelie Kroes, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komission lisäksi neuvosto teki niin sanotusti viisaan päätöksen asettaa suuntaa-antava tavoite saavuttaa 100 prosentin peitto vuoteen 2013 mennessä. 100 prosenttia on 100 prosenttia, joten ajattelite ketä tahansa, 100 prosenttia kattaa heidät.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Olen erittäin tyytyväinen tähän Brian Crowleyn kysymykseen ja olen todella kiinnostunut siitä, että Irlannissa markkinoille tulee uusi langaton laajakaista, joka tarjoaa ensimmäisen sukupolven yhteyden maaseutuyhteisöille, mikä on mielestäni jännittävä aloite.

Kysyisin teiltä erityisesti sellaisesta asiasta, joka on tullut vastaan tekemässäni työssä, ja se on paikallisille laajakaista-aloitteille annettavan valtiontuen myöntämisperusteet. Jotkut tuntemani paikallisviranomaiset ovat yrittäneet tehdä yhteistyötä viranomaisten kanssa vahvistaakseen yhdessä kysyntää, jotta sijoittajille voidaan tarjota kannattava paketti.

Kuitenkin joissain tapauksissa sitä on pidetty valtiontuen myöntämisperusteiden rikkomuksena. Kysyisinkin, voisivatko komission yksiköt tarjota tukea joillekin näistä yhteisö-hankkeista antamalla selvät suuntaviivat valtiontuen myöntämisperusteista, jotta kyseisiä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia voidaan auttaa. Hankkeet olisivat mielestäni ratkaisevan tärkeitä yleisen laajakaistan saavuttamiseksi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa komission jäsen, talouden elvytysuunnitelmassa annetaan miljardi euroa 100-prosenttisen laajakaistainfrastruktuurin rakentamiseen. Kysyisin teiltä, missä vaiheessa hanke etenee, kun muistetaan miten tärkeä kyseinen infrastruktuuri on.

Neelie Kroes, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Olen kiitollinen ensimmäisestä kysymyksestä, sillä tosiaankin kun puhutaan laajakaistasta, kyseessä ei ole vain kaapelikuitu vaan myös langaton- ja satelliittilaajakaista ja niin edelleen. Joten kun vastaan parlamentin jäsenelle, että kyse on 100 prosentin peitosta, en mainitse sitä, miten ongelmaa käsitellään tai miten se ratkaistaan.

Suhtaudun kuitenkin luottavaisesti Irlantiin ja sen investointitasoon. Kun tarjoutui tilaisuus käyttää rakennerahastoja, erityisesti keskittymällä ja investoimalla tämäntyyppisiin asioihin, Irlanti käytti tilaisuuden parhaiten hyväkseen. Se oli vähän alle 50 prosenttia. Muiden jäsenvaltioiden tapauksessa olin tyrmistynyt, kun se oli joskus yksi kolmasosa tai tilaisuutta ei käytetty lainkaan. Investoimalla tämäntyyppiseen infrastruktuuriin todellakin rakennetaan tulevaisuutta sekä edistetään talouden elpymistä ja työpaikkojen luomista.

Joskus kuitenkin näen elämäni ja myös aikaisempien kokemusteni hyvät puolet. Hoitaessani edellistä salkkuani sain kunnian tarkistaa valtiontukisääntöjä. Yksi tarkistetuista valtiontukisäännöistä liittyi esimerkiksi laajakaistaan. Annoimme tarkistuksen yhteydessä lisää ohjeita siitä, miten ja milloin sitä voitaisiin käsitellä.

Euroopan investointipankin kanssa muuten tutkitaan myös mahdollisuuksia hyödyntää sen rahastoja ja tukea tie- ja vesirakennuksen rahoitusta. Katson, että tällä hetkellä, äskettäisen valtiontukisääntöjen tarkistuksen jälkeen, on varsin selvää, mikä on mahdollista ja mitä ei voida hyväksyä. Voitte aina pyytää Joaquin Almunian henkilökuntaa antamaan teille neuvoja, joten älkää epäröikö, jos jokin asia on epäselvä.

Kaiken kaikkiaan meidän on tiedostettava, että kyseessä on todellakin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, jolla saadaan paljon aikaan tällaisissa kysymyksissä. Tietysti se riippuu jäsenvaltioista ja siitä mistä on kysymys, mutta kaiken kaikkiaan uskon, että 100 prosentin peitolla – toistan nyt itseäni – palvelemme erinomaista tavoitetta puhumalla 50 prosentista. Tiedän mitä 100 megatavua ovat, mutta mitä voin kuvitella? Silmänräpäys on vähemmän kuin 100 megatavua, joten puhumme valtavasta edistysaskelesta. Laajakaistaa koskevat toimet ja se, mistä me puhumme tässä keskustelussa, on todellakin määrä toteuttaa ennen vuotta 2011.

Puhemies. – (EL) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 33 (H-0128/10)

Aihe: Yhdistynyt kuningaskunta, Ruotsi ja euro

Mitä riskejä komissio katsoo yhtenäisen talousalueen muodostavalle EU:lle aiheutuvan siitä, että eräät jäsenvaltiot, kuten Yhdistynyt kuningaskunta ja Ruotsi, eivät ole vielä kukaan ottaneet euroa käyttöön? Mitä toimenpiteitä ja aloitteita komissio on kaavaillut asian suhteen uudella toimikaudellaan?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Euron käyttöönotosta saatavat taloudelliset edut hyödyttävät euroalueeseen liittyneitä valtioita ja koko euroaluetta. Asian yksityiskohtainen analyysi ja perusteet löytyvät esimerkiksi komission EMU@10-kertomuksesta vuodelta 2008.

Perussopimusten mukaan kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on liityttävä euroalueeseen, kunhan ne täyttävät tarvittavat ehdot. Tanska ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat kuitenkin neuvotelleet opt-out-lausekkeen, joka antaa niille mahdollisuuden jäädä euroalueen ulkopuolelle.

Jos Tanska ja Yhdistynyt kuningaskunta päättävät hakea euroalueen jäsenyyttä, niistä tehdään sama lähentymistä koskeva arviointi kuin mistä tahansa muusta hakijasta, kuten tapahtui muille jäsenvaltioille, jotka ovat jo liittyneet euroalueeseen. Komissio tukisi täysin niiden valmisteluja, mukaan luettuna varsinaista käteisen rahan vaihtoa koskevat valmistelut.

Ruotsilla ei ole opt-out-lauseketta. Tällä hetkellä Ruotsi ei täytä kaikkia euron käyttöönottoa koskevia perusteita. Se ei myöskään ole valuuttakurssimekanismin jäsen, ja jotkut sen keskuspankkia koskevan lainsäädännön kohdat pitäisi mukauttaa euroalueen jäsenyyteen. Komissio kuitenkin katsoo, että niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät tällä hetkellä täytä kaikkia lähentymiskriteereitä, pitäisi pyrkiä täyttämään ne.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Karel De Gucht, minulla on vain kaksi täydentävää huomautusta. Ensinnäkin, pyrkiikö komissio kannustamaan Ruotsia velvollisuuksien täyttämiseen? Ruotsilla on perussopimusten mukainen velvollisuus, eikä sitä voida tulkita mielivaltaisesti.

Toiseksi, mitä tapahtuu Virolle? Katsotteko, että Virosta tulee jäsen lähitulevaisuudessa, kenties jopa tänä vuonna?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Kuten totesin perustellusti, Ruotsi ei täytä tiettyjä kriteerejä. Mainitsin kaksi kriteeriä: se ei ole valuuttakurssimekanismin jäsen, ja jotkut sen keskuspankkia koskevan lainsäädännön kohdat pitäisi mukauttaa euroalueen jäsenyyteen. Minusta vaikuttaa siltä, että kyseiset kriteerit ovat sellaisia, jotka on mahdollista täyttää. Ne eivät ole taloudellisia kriteerejä, jotka liittyvät velkaan tai vajeeseen. Sitä, ryhtyykö komissio toimiin asiassa, teidän on kysyttävä asiasta vastaavalta komission jäseneltä Rehniltä, joka on valitettavasti sairas tällä hetkellä.

Virolle totean, että tietääkseni asia on vielä raportoitavana lähentymiskriteerien osalta eikä komissiolla ole siihen lopullista kantaa.

Puhemies. – (EL) **Georgios Papanikolaoun** laatima kysymys numero 34 (H-0130/10)

Aihe: Leikkausten ulottaminen myös yksityiselle sektorille

Komission edustaja Amadeu Altafaj ilmoitti 4. maaliskuuta 2010, että Kreikan julkisella sektorilla tehtävien leikkausten jatkona yksityisellä sektorilla tullaan hyvin todennäköisesti tekemään vastaavanlaisia leikkauksia.

Talouden näkökulmasta tällainen kehitys pahentaa lamaa entisestään, koska se rajoittaa kotimaista kysyntää ja kulutusta voimakkaasti. Tällaisen kehämäisyyden välitön seuraus on, että valtion tulot vähenevät. Voisiko

komissio kertoa, mistä on lähtöisin optimistinen ajattelu, jonka mukaan ostovoiman heikentäminen takaa Kreikalle ulospääsyn lamasta? Luulen, ettei kenenkään tarvitse tietää erityisen paljon talousasioista voidakseen sanoa varmuudella, että ostovoiman vähentäminen johtaa ehdottomasti vielä syvempään lamaan.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Indikaattorit paljastavat, että viime vuosikymmenellä Kreikassa on tapahtunut palkkojen ja tuottavuuden kehitysten eroaminen. Se on heikentänyt kilpailukykyä ja näkynyt jatkuvana vaihtotaseen alijäämänä sekä viennin markkinaosuuksien supistumisena. Työmarkkinoiden jähkyys ja palkkataso on havaittu merkittäviksi tekijöiksi Kreikan liiallisessa palkkojen kasvussa ja siitä aiheutuvassa yksikkötyökustannusten erossa tärkeimpiin kilpailijoihin nähden.

Viime vuosina kotimainen kysyntä on ollut talouskasvun suurin tekijä ja sitä on tukenut julkisten menojen ja kotitalouksien tulojen voimakas kasvu. Henkeä kohden lasketut yksityiset kulutusmenot kasvoivat yli 80 prosenttia viime vuosikymmenellä. Kyseinen malli ei selvästikään ole ollut kestävä, sillä siitä on seurannut suuri talousarvio, mikä merkitsee suurta julkisen sektorin alijäämää ja julkista velkaa, mikä lisää korkomenoja ja makrotaloutta, ja se taas tietää suurta vaihtotaseen alijäämää ja tulojen epätasapainoa ulkomaanvelan muodossa.

Valtion kasvava rahoitustarve on saanut julkisen sektorin nielemään suuren osan käytettävissä olevasta rahoituksesta, ja se on siten sulkenut pois yksityisen sektorin ja haitannut talouden kasvunäkymiä. Kansantalouden maltillinen palkkakehitys, jossa julkisen sektorin palkkojen alentaminen lähettää tärkeän viestin yksityiselle sektorille, ja tiukat verotukselliset toimenpiteet ovat siten välttämättömiä, jotta Kreikan talous pääsee tukevammalle pohjalle kilpailukyvyyn palauttamisen ja julkisen talouden vakauttamisen avulla.

Komissio tietää, että tiukoilla verotuksellisilla toimenpiteillä ja maltillisella palkkakehityksellä voi lyhyellä aikavälillä olla kielteinen vaikutus kysyntään. Kreikan nykyisessä tilanteessa kyseiset toimet ovat kuitenkin välttämättömiä markkinoiden luottamuksen palauttamiseksi ja perustan luomiseksi Kreikan talouden kestävä kasvun mallille pitkällä aikavälillä.

Kreikka on laatinut kunnianhimoisen ohjelman korjatakseen vajeensa ja uudistaakseen julkishallintonsa ja taloutensa. Kreikan toteuttamat vakauttamistoimet ovat tärkeitä julkisen talouden kestävyysedistämiseksi ja markkinoiden luottamuksen palauttamiseksi, ja komissio, euroryhmä, Euroopan keskuspankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto ovat suhtautuneet niihin erittäin myönteisesti.

Vakaushojelman sekä helmi- ja maaliskuussa 2010 ilmoitettujen pakettien sisältämät rohkeat toimet sisältävät suunnitellut palkkojen alentamiset, jotka tapahtuvat vähentämällä virkamiehille maksettuja pääsiäis-, kesä- ja joulubonuksia, sekä toimia verojen perintämekanismien kehittämiseksi, veropohjan laajentamiseksi ja verolakien noudattamisen lisäämiseksi.

9. maaliskuuta 2010 annetussa tiedonannossa komissio päätelee, että Kreikka on panemassa täytäntöön 16. helmikuuta 2010 annettua neuvoston päätöstä ja että saatujen tietojen perusteella Kreikan viranomaisten 3. maaliskuuta ilmoittamat verotukselliset toimenpiteet vaikuttavat riittävästi turvaamaan vuoden 2010 budjettitavoitteet.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Kreikan kansallinen tilastolaitos kertoo tuoreimmassa – uskoisin tämänpäiväisessä – ilmoituksessaan, että työttömyys on noussut Kreikassa 11,3 prosenttiin, ja työttömistä noin puolet (45 prosenttia) on nuoria alle 34-vuotiaita työnhakijoita. Kaikkein tuottavimmassa ikäryhmässä 25–34 työttömyys on 14,6 prosenttia. Muistuttaisin myös siitä, että kyseinen nuorten ryhmä saa Kreikassa erittäin pientä palkkaa, joka jää paljon alle EU:n keskiarvon. He ovat 700 euron sukupolvea, joksi heitä kutsutaan Kreikassa, ja olemme huolissamme, että palkat alenevat entisestään.

Niinpä katson, että meidän on oltava erittäin varovaisia kun teemme yleistyksiä, erityisesti työttömyyden kannalta vaikeina aikoina, koska kuten ymmärrätte, Kreikan yhteiskunta on huolissaan. Katsotteko että, samalla kun työttömyys on näin korkea ja Kreikalla on kaikki nämä ongelmat, voimme päästä takaisin kasvun tielle uusilla leikkauksilla ja uusilla irtisanomisilla?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Olemme toki erittäin huolestuneita Kreikan työttömyydestä, emmekä vain Kreikan vaan myös muun Euroopan unionin työttömyydestä. Toisaalta on varsin tärkeää, että talouden perustekijöitä kunnioitetaan, ja kun palkat nousevat tietyllä aikavälillä tuottavuutta nopeammin niin syntyy ongelma, ja juuri niin on käynyt Kreikassa. Ymmärrän, että se on erittäin suuri ongelma, erityisesti nuorille, ja me seuraamme tilannetta tarkasti, mutta me katsomme myös, että Euroopan talous- ja rahaliiton jäsenvaltion pitkän aikavälinen kestävä kehitys on elintärkeää.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kysymykseni koskee kollegani kysymyksen taustalla olevaa periaatetta ja syytä.

Hän sanoi Olli Rehlin edustajan ehdottaneen, että leikkauksia pitäisi tehdä Kreikan yksityisellä sektorilla. Arvoisa komission jäsen, kysyn seuraavaa: millä oikeudella komission valvontaviranomaiset, komission tiedottajat ja mahdollisesti komission jäsenet puhuvat jostakin, ehdottavat ja ennustavat jotakin ja painostavat johonkin, mitä Kreikan pitäisi tehdä aloilla, jotka eivät liity yhteisön politiikkaan, kuten palkat, eläkkeet, julkinen hallinto ja terveydenhuolto? Kuka myöntää valtuudet näihin lausuntoihin ja mistä tulee toimivalta kyseenalaistaa, suunnitella tai ehdottaa määräyksiä Kreikan taloudelle?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Emme todellakaan pyydä supistamaan yksityisen sektorin työllisyyttä vaan pyrimme työllisyyden kasvuun Kreikan lisäksi suuremmassa osassa Euroopan unionia talouskriisin jälkeen.

Meidän viestimme on se, että meidän on korjattava Kreikan talous, jos haluamme Kreikan talouden olevan kestävä pitkäällä aikavälillä. Meidän pitäisi myös säilyttää rahaliitto, joka on korvaamattoman tärkeä koko EU:n taloudelle: se on meidän viestimme; emme todellakaan sano, että työttömyyden pitäisi nousta. Valitettavasti se on seurausta politiikasta, jota on noudatettu tietyn aikaa.

Puhemies. – (EL) **Ádám Kósan** laatima kysymys numero 35 (H-0133/10)

Aihe: Jäsenvaltioiden ja EU:n toimivaltakiista Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa tehtyjen sopimusten yhteydessä

Komissio on muun muassa pk-yritysten tukikelpoisuuden yhteydessä muuttanut tilapäisesti valtiontukia koskevia määräyksiään ja yksinkertaistanut niitä merkittävästi estääkseen laajemman mittakaavan kriisin (Euroopan talouden elvytysuunnitelma). Unkari on ajautunut viime aikoina talouspolitiikkansa vuoksi erittäin vaikeaan rahoituskriisiin. Unkari on joutunut Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa tekemänsä yli 20 miljardin euron suuruisen sopimuksen vuoksi toimimaan EU:n jäsenvaltiona hyväksymiään ja perussopimukseen kirjattuja arvoja vastaan, eli suurta työllisyysastetta ja epäedullisessa asemassa olevien ryhmien suojelemista vastaan. Konkreettisesti tämä johtaa seuraaviin kysymyksiin: Voiko tällainen sopimus olla laillinen? Kuka kantaa vastuun siitä, että EU:n jäsenvaltion EU:hun millään tavoin kytkeytymättömän kansainvälisen organisaation kanssa tekemä sopimus heikentää dramaattisesti työllisyystilannetta ja siten myös vammaisten ihmisten työllistymistä?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Kun maailmanlaajuinen talouskriisi iski Unkariin erityisen kovaa syksyllä 2008, komissio ja neuvosto päättivät erittäin nopeasti tukea Unkaria suurella EU:n tukipaketilla, jonka koko oli 6,5 miljardia euroa. Se oli enemmän kuin puolet euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden tuolloin käytettävissä olleesta rahoituksesta, ja yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin lainojen kanssa rahojen kokonaismääräksi tuli 20 miljardia euroa.

Korostaisin sitä, että ilman kyseistä tukea Unkarin talous olisi kärsinyt paljon suurempia menetyksiä kuin viime vuonna havaittu 6 prosentin lasku ja tänä vuonna odotettu vakautuminen. Sen lisäksi, kun otetaan huomioon se että valtio oli menettänyt pääsyn rahoitusmarkkinoille, tuen puuttuminen olisi merkinnyt sitä, että finanssipolitiikka olisi ollut vieläkin rajoittavampaa kuin se on ollut ohjelman alaisuudessa, ja menojen leikkaukset olisivat olleet vakavampia. Siten taantumien laajuuden rajoittaminen, työttömyyden nopeamman kasvun välttäminen ja alijäämän rahoittamisen tukeminen kansainvälisen avun turvin on edistänyt suoraan kriisin sosiaalisten seurausten rajoittamista, myös heikossa asemassa olevissa väestöryhmissä.

Tietysti, jotta talousohjelmasta tulisi uskottava ja jotta sijoittajat saataisiin vakuuttuneiksi siitä, että ajan mittaan Unkari palaisi terveeseen julkisen talouden ja kestäväen kasvun tielle, oli tärkeää, että hallitus pani täytäntöön talousstrategian, joka sisälsi talouden vakautustoimia. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot ovat vastuussa sosiaalipoliittisten toimien suunnittelusta ja täytäntöönpanosta. Tuella tuettiin hallituksen toimia, joilla pyrittiin saamaan aikaan budjettisäästöjä ja paremmin kohdennettuja menoja sekä erityisesti avustamaan köyhiä ja pienituloisia palkansaajia.

Kinga Gál, laatijan sijainen. – (HU) Kiitos vastauksesta. Tekisin yhden huomautuksen Kósan puolesta. Loppujen lopuksi syy siihen, miksi Unkari ei voinut hyötyä monen miljardin euron elvytyksestä, jonka Euroopan talouden elvytysuunnitelma tarjosi, oli juuri se, etteivät tällaiset säännöt anna mahdollisuutta laajamittaiseen taloudelliseen elvytykseen, ja se tuki työllisyyden heikkenemistä entisestään. Juuri vammaisten työllistämisen tukemista ei voitu toteuttaa, ja siitä syntyy merkittävä ristiriita. Haluaisin kuulla mielipiteenne tästä asiasta.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) En ole vastuussa tästä komission alasta, mutta minusta vaikuttaisi siltä, että arvoisa parlamentin jäsen viittaa 100 miljardin euron pakettiin, mutta kyse on paketista, jonka jäsenvaltiot rahoittivat itse ja jonka jäsenvaltiot saivat luvan toteuttaa. Kyse ei ollut rahoista, jotka annettiin jäsenvaltioiden käyttöön. Löydätte 100 miljardia euroa kansallisten talousarvioiden debet-puolelta.

Se mitä Unkarissa tapahtui, koska se oli tarpeellista, on se, että valtion käyttöön annettiin ylimääräiset 20 miljardia euroa, mitä ei ole tapahtunut muiden talouksien tapauksessa. Niille on vain annettu lupa toteuttaa toimia, niin että ne pääsevät ulos kriisistä, mutta mitään varsinaista maksua ei ole suoritettu kyseisille jäsenvaltioille.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vastaus, jonka annoitte, ei minun mielestäni heijasta ongelmaa ja spekulointia kysymyksen taustalla, ja Kreikan tilanne huomioon ottaen kysyisin teiltä seuraavaa: huolettaako teitä Kansainvälisen valuuttarahaston, ulkoisen organisaation, sekaantuminen Euroopan unionin sisäisiin asioihin? Kaikkialla missä Kansainvälinen valuuttarahasto on toiminut, se on kylvänyt – voisi sanoa – tuhoa. Kysymys kuuluu: huolettaako komissiota lainkaan se, miksi Kansainvälinen valuuttarahasto on tullut Euroopan unioniin, ja missä sopimuksessa ja missä artiklassa annetaan määräys Kansainvälisen valuuttarahaston osallistumisesta Euroopan unionin menettelyihin? Miksi Kreikan tapauksessa ei valita eurooppalaista ratkaisua, josta määrätään perussopimuksen 122 artiklan 2 kohdassa?

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Hyvin lyhyesti, jos Kansainvälinen valuuttarahasto puuttuisi Kreikan tapaukseen, se tapahtuisi tietysti Kreikan pyynnöstä. Se ei puutu asioihin yksipuolisesti, ja kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, talous- ja rahaliiton jäsenvaltiot ja jäsenet ovat sopineet Euroopan unionin ja Kansainvälisen valuuttarahaston yhteisestä toimesta. Mutta se tapahtuu itse asiassa vain jäsenvaltion pyynnöstä, tässä tapauksessa Kreikan pyynnöstä, ja siitä tässä käsittääkseni keskustellaan.

Puhemies. – (EL) **Eleni Theoharousin** laatima kysymys numero 36 (H-01 39/10).

Aihe: Kyproksen julkinen vaje

Taluskriisi koettelee koko maailmaa, myös euroalueen maita.

Onko komissiolla tietoja, joista ilmenevät Kyproksen talouden julkinen vaje ja muut indikaattorit?

Ovatko Kyproksen talouden tila ja sitä kuvaavien indikaattorien arvot huolestuttavia? Onko Kyproksen julkisen vajeen johdosta komission mielestä ryhdyttävä toimiin? Jos on, mihin toimiin ja millä aikavälillä?

Onko asiasta keskusteltu ja ovatko EU ja komissio välittäneet kantansa ja suosituksensa Kyproksen hallitukselle?

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, saanko kysyä teiltä, milloin tämän keskustelu päättyy? Toimin Olli Rehnin sijaisena, ja normaalisti kyselytunti päättyy kello 20.00. Minulla on muita sitoumuksia, enkä voi jäädä tänne. Tämä on minulle todellinen ongelma. Minulla ei ole aikaa, enkä voi jäädä tänne.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Olen matkustanut tänne suurin vaivoin Euroopan unionin puolesta, enkä hyväksy komission jäseneltä sellaista vastausta, ettei hänellä ole aikaa. Jos teillä ei ole aikaa, kävelkää saman tien ovesta ulos. Olen Euroopan parlamentin jäsen ja minulla on täällä kysymys vastattavaksi. Minullakin on paljon sitoumuksia. Olen istunut täällä hyvin kauan odottaen vastausta kysymykseeni, samalla kun on vastattu kaikenlaisiin lisäkysymyksiin. Minun pitäisi saada vastaus tässä parlamentissa. Minusta on kovin ylimielistä sanoa, ettei teillä ole aikaa.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Puhemies päättää asiasta. Haluan tehdä täysin selväksi, etten ole nyt vastaamassa kysymyksiin, jotka on esitetty minulle, vaan toimin Olli Rehnin sijaisena. Hän ei päässyt tänne, koska on sairaana. Teidän täytyy sanoa se puhemiehelle. Kunnioitan parlamentin puhemiestä. Asia ei ole minun päätettävissäni.

Puhemies. – (EN) Olette oikeassa muistuttaessanne ongelmasta. Toimimme komission jäsen Rehnin sijaisena, mikä on tietysti valitettavaa, koska kysymykset ovat tärkeitä. Joka tapauksessa kyselytunti päättyy esityslistamme mukaan kello 20.30. Näissä olosuhteissa, vaikka en voikaan sitoa teitä tuoliinne, voin kertoa teille, mitä teiltä odotetaan jouduttuanne valitettavasti toimimaan Olli Rehnin sijaisena, eli teidän on vastattava kaikkiin hänelle esitettyihin kysymyksiin.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Olin ymmärtänyt, että kyselytunti päättyy kello 20.00, mutta kuten sanoin, te olette puhemies ja päätätte mitä minun on tehtävä, joten aion jatkaa.

Rahoituskriisi, josta on tullut myös makrotaloudellinen kriisi, on ollut suuruutensa ja maailmanlaajuisen vaikutuksensa takia pahin toisen maailmansodan jälkeen. Kriisi on vaikuttanut raskaasti maailmantalouteen, mukaan luettuna EU ja euroalueen valtiot. Siten se on väistämättä vaikuttanut Kyprokseen, pieneen, avoimeen talouteen.

Kyproksen tilastolaitoksen alustavien arvioiden mukaan Kyproksen bruttokansantuote näyttää supistuneen reaalisesti 1,7 prosenttia vuonna 2009. Se on ensimmäinen kerta kun Kyproksen taloudellisella toiminnalla oli negatiivinen kasvu viimeisen 35 vuoden aikana.

Nämä epäsuotuisat taloudelliset olosuhteet, nousun hiipuminen ja elvyttävä finanssipolitiikka, joka johtui osittain Euroopan talouden elvytys suunnitelman puitteissa hyväksytyistä toiminnoista, johtivat julkisen talouden heikkenemiseen. Kyproksen viranomaisen maaliskuussa 2010 toimittamat BKT:tä koskevat tiedot, jotka ovat nyt Eurostatin vahvistettavana, osoittavat, että julkisen talouden rahoitusaseman vaje oli 6,1 prosenttia BKT:stä ja julkinen bruttovelka oli 56,25 prosenttia BKT:stä vuonna 2009.

Vakaus- ja kasvusopimus edellyttää, että komissio laatii kertomuksen aina, kun jäsenvaltion todellinen tai suunniteltu alijäämä ylittää 3 prosenttia BKT:n viitearvosta. Tällä hetkellä komissio valmistelee tällaista kertomusta Kyproksesta. Kunhan kertomus on valmis, se esitellään neuvostolle, jonka pitää päättää, onko alijäämä liian suuri. Jos neuvosto päättää, että niin on, se antaa Kyprokselle suosituksia ja asettaa määräajan tehokkaille korjaaville toimille.

Tällä välin Kyproksen hallitus on myös jättänyt päivitetyn vakaushjelmansa. Ohjelmassa annetaan keskipitkän aikavälin budjettistrategia, joka on voimassa vuoteen 2013 saakka. Tällä hetkellä komissio arvioi päivitystä ja valmistelee suositustaan neuvoston lausunnoksi ohjelmasta.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olisi todella noloa, jos ette antaisi vastausta esitettyyn kysymykseen juuri nyt. Oli miten oli, voisitteko kertoa minulle, onko Kypros vaarassa joutua valvonnan alaiseksi ja oletteko tyytyväisiä lähentymisohjelmaan? Sanoitte tietysti jotain arvioista, mutta haluaisin tietää, oletteko tyytyväinen hallituksen jättämään lähentymisohjelmaan.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Voin vain toistaa sen, mitä sanoin, että asiaa arvioidaan ja se on normaali menettely, jota sovellamme kaikkiin jäsenvaltioihin Kypros mukaan luettuna.

Jos komissio tulee siihen tulokseen, että alijäämä on liian suuri, niin se antaa suosituksensa Kyprokselle.

Puhemies. – (EL) **Morten Messerschmidtin** laatima kysymys numero 37 (H-0142/10)

Aihe: Kreikka ja nykyinen kriisi euroyhteistyössä

Kreikka joutuu näinä aikoina kokemaan euroyhteistyön kielteisen puolen. Hyvinä vuosina EU:ssa annettiin se kuva, että kaikki on kunnossa. Kun finanssikriisi iski Eurooppaan, ennakkolaskelmat pettivät kuitenkin täydellisesti. Vuonna 2009 Kreikan valtiontalouden alijäämä oli 12,7 prosenttia bruttokansantuotteesta, mitä voidaan kutsua euroalueen maita koskevan vakauspaketin salliman 3 prosentin alijäämän merkittäväksi ylittämiseksi. Kreikan hallitus on joutunut päättämään säästösuunnitelmasta, joka leikkaa valtion menoista 4,8 miljardia euroa. Kreikkalaiset joutuvat vetämään vyötä kireämmälle ja leikkaukset koskevat kipeästi kaikkia virkamiehistä eläkeläisiin.

Kelluvat vaihtokurssit ovat lähtökohtaisesti epäedullisia. Ne eivät hyödytä ketään eivätkä ne ratkaise mitään perustavaa laatua olevia rakenteellisia ongelmia. Meidän on kuitenkin myönnettävä, että rahalla kuten kaikella muullakin on hintansa. Kreikassa hinta on konkretisoitunut huippukorkeina korkoina, jotka ovat pysäyttäneet kaiken taloudellisen toiminnan. Kun tilanne kehittyi niin dramaattiseksi, valtiolla olisi oltava ”hätäjarru”, jonka avulla rahan hintaa voidaan alentaa. Myöntääkö komissio edellä mainitun? Jos komissio myöntää edellä mainitun, myöntääkö komissio siinä tapauksessa myös euron sisänrakennetun heikkouden?

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa parlamentin jäsen näyttää vihjaavan, että Kreikan itsenäinen rahapolitiikka olisi keino lievittää maan kriisiä. Se ei pidä paikkaansa; Kreikan hallituksen korkeat korot eivät johdu rahapolitiisista tekijöistä vaan korkeista riskipreemioista, jotka liittyvät markkinoiden huoliin velan kestävydestä.

Euroopan keskuspankin korot ovat ennätyksellisen alhaiset, ja se on tarjonnut erittäin runsasta likviditeettiä euroalueen rahoitusjärjestelmälle, mukaan luettuna Kreikan laitokset. Tietysti osallistuminen euroon vaatii

sitä, että taloutta mukautetaan muilla keinoin kuin valuuttakurssilla, mikä käy ilmi monista komission asiakirjoista, esimerkiksi kattavasta kertomuksesta EMU@10 vuodelta 2008.

Mukautuminen euroalueella ei ole ollut riittävän sujuvaa menneisyydessä. Siksi komissio on korostanut tarvetta vahvistaa EU:n monenkeskisiä valvontamenettelyjä, jotka perustuvat tehokkaaseen keskinäiseen paineeseen, jäsenvaltioiden heikkouksien havaitsemiseksi ja käsittelemiseksi varhaisessa vaiheessa. Komissio valmistelee parhaillaan ehdotuksia sitä varten, kuten mainitsin vastauksessani edelliseen kysymykseen.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Valtion valuutan sääntelemiseksi on runsaasti mahdollisuuksia – edellyttäen että valtio on itsenäinen. Juuri niitä mahdollisuuksia euroalueen jäsenillä ei ole, koska ne ovat luovuttaneet Frankfurtiin monia välineitä, joita niillä oli. Ei myöskään pidä paikkaansa, että korot eivät vaihte euroalueella, sillä keskipitkien ja pitkien lainojen yksityisen korot vaihtelevat huomattavasti, ja esimerkiksi Kreikan obligaatioiden korkotaso on paljon korkeampi kuin Tanskan obligaatioiden korkotaso – huolimatta siitä, että meillä on oma valuutta.

Haluaisin komissiolta vastauksen siihen tai komission myöntävän sen, että jos Frankfurtissa määrätty asema ei sitoisi Kreikkaa, niin Kreikka olisi devalvoinut, ja devalvaatio olisi korjannut suurimman osa Kreikan ongelmista.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Ei todellakaan. Rahaliiton koko ajatuksena on tietysti – ja kaikki tietävät sen kun liittyvät Euroopan rahaliittoon – ettei omaa valuuttaa voi enää devalvoida, koska valuuttaa ei tosiasiaa enää ole. On vain yhteinen valuutta.

Sellaista asiaa kuin Kreikan valuutta ei enää ole. Kreikkalaisten valuutta on euro. Niinpä yksittäinen devalvaatio on täysin vastoin Euroopan rahaliiton koko ajatusta, eikä ole sattuma, että Kreikka on Euroopan rahaliiton jäsen. Se on jäsen, koska se teki kaikkensa – todellakin kaikkensa – päästäkseen jäseneksi.

Puhemies. – (EL) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 38 (H-0145/10)

Aihe: Euroopan valuuttarahasto

Viime viikkoina on pohdittu ajatusta Euroopan valuuttarahastosta mekanismina, jonka avulla selvittäisiin tämän vuoden alkupuolella Kreikkaa vaivanneen kriisin tyypisistä kriiseistä.

Mikä on kyseisen ehdotuksen tämänhetkinen tilanne? Miten tällainen rahasto toimisi käytännössä? Mitkä ovat suurimmat Euroopan valuuttarahaston perustamisen esteet, esimerkiksi olisiko se mahdollista nykyisten sopimusjärjestelyiden mukaisesti?

Karel De Gucht, komission jäsen. – Kriisi on osoittanut tarpeen perustaa euroalueelle kriisinratkaisukehys.

Koska on otettava huomioon kaikki taloudelliset, oikeudelliset ja institutionaaliset vaikutukset, asiaa on käsiteltävä keskipitkällä aikavälillä eikä pikaisesti.

Euroalueen valtion tai hallituksen päämiehet antoivat asiasta selvän viestin 25. maaliskuuta, kun he kehottivat perustamaan työryhmän käsittelemään euroalueen kriisinratkaisukehystä koskevia toimia vuoden loppuun mennessä.

Euroopan valuuttarahastoa koskevassa julkisessa keskustelussa on käsitelty monia tekijöitä, jotka ovat olennaisia sen kannalta. Erityisesti komissio katsoo, että on syytä perustaa hätätukea koskeva kehys, jossa on tiukat ehdot ja johon sovelletaan kannustimien kanssa yhteensopivia korkoja.

Mitään uutta elintä ei kuitenkaan tarvita siihen tai määrittelemään ja seuraamaan ehtoja. On varmistettava, että vakauteen keskittyvää talous- ja rahaliiton hallintokehystä noudatetaan. Komissio pohtii asiaa koskevien ehdotusten soveltamisalaa. Yleisemmin sanottuna kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden tiukka sitoutuminen järkevään politiikkaan on edelleen talous- ja rahaliiton menestyksekkään toiminnan kulmakivi.

Tässä yhteydessä komissio on valmistelemassa ehdotuksia talouspolitiikan vahvistetusta koordinoinnista ja maakohtaisesta valvonnasta niiden ehdotusten pohjalta, jotka esitetään tuoreessa komission tiedonannossa Eurooppa 2020 -strategiasta.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Saanen aluksi pyytää anteeksi komission jäseneltä. Olemme kaikki hieman ärsyntyneitä siksi, etteivät jotkut meistä ole päässeet kotiin, ja yritämme auttaa perheitämme liikkumaan. Ymmärrän sen, että komission jäsenellä on muita tapaamisia ja että hän toimii kollegansa sijaisena.

Kysyisin komission jäseneltä hänen vastaukseensa liittyen, mitä tarkoittaa keskipitkä aikaväli? Tarkoittaako se tämän komission toimikauden puoliväliä? Tarkoittaako se vuotta, 18 kuukautta? Kuinka pitkän ajan jälkeen hän näkee tarkan vastauksen ilmaantuvan tähän kysymykseen?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Teidän pitäisi esittää kysymys tarkasta aikataulusta komission jäsen Rehnille, mutta kun katsotaan suosituksia, jotka olemme antaneet, ja sopimusta, joka on tehty Kreikan tukemiseksi erityisesti yhdistämällä kahdenvälisiä lainoja ja Kansainvälisen valuuttarahaston tukea, on selvää, että komissio katsoo, että sitä mitä nyt tapahtui ei missään tapauksessa voida ratkaista perustamalla Euroopan valuuttarahasto, koska se veisi varmasti paljon enemmän aikaa kuin mitä meillä on Kreikan suhteen.

Kyse on siis keskipitkän aikavälin hankkeesta, johon suhtaudumme myönteisesti, mutta tarkan aikataulun osalta kehotan teitä esittämään kysymyksen Olli Rehnille.

Puhemies. – (EL) **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou**n laatima kysymys numero 39 (H-0150/10).

Aihe: Jäsenvaltioiden julkisen talouden seurantamekanismit

Talous- ja raha-asoiden komissaari Olli Rehn on todennut kriisin antaman ratkaisevan opetuksen olevan, että tarvitsemme kiireellisesti talouspolitiikkojen syvempää ja laajempaa valvontaa, johon kuuluu muun muassa ajoissa tapahtuva epätasapainotilojen havaitseminen ja ryhtyminen toimiin niiden suhteen siten, että tavoitteena pidetään makrotalouden vakauden turvaamista euroalueella. Kun otetaan huomioon, että komissiolla on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 121 ja 126 artiklan nojalla käytettävissään jäsenvaltioiden finanssipolitiikan seurantavälineet ja -mekanismit ja että useimmissa jäsenvaltioissa julkinen vajee ylittää reippaasti 3 prosentin rajan, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin: Aikooko se vahvistaa seurannan ennaltaehkäisevää luonnetta? Jos vastaus on myönteinen, millä välineillä ja menettelyillä? Aikooko se esittää ehdotuksia taloudellisen lähentymisen tukemisesta euroalueella? Aikooko se edistää tarvittavia rakennemuutoksia jäsenvaltioissa, jotta ne voidaan toteuttaa jo silloin, kun kyseisten jäsenvaltioiden julkisen talouden tila vielä sen sallii?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Komissio on jo kauan puolustanut euroalueen taloudellisen valvonnan syventämistä ja laajentamista. Euroopan parlamentti tunnusti asian merkityksen mietinnössään euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009.

Komissio aikoo hyödyntää täysimääräisesti uuden sopimuksen välineet pyrkiessään entistä voimakkaampaan poliittiseen koordinointiin ja hallintoon. Tulevassa tiedonannossa annetaan uusia ehdotuksia kattavan kehyksen luomiseksi euroalueen kriisien ennaltaehkäisyä ja korjaamista varten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen uuden 136 artiklan nojalla. Tiedonanto voi sisältää ehdotuksia vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevän ja korjaavan osion vahvistamiseksi – ehdotuksia euroalueen sisäisen makrotaloudellisen epätasapainon tehokkaasta ja kattavasta valvonnasta – sekä vaihtoehtoja kriisiratkaisumekanismien luomiseksi euroalueen valtioita varten.

Finanssipolitiikan alalla korostetaan entistä voimakkaammin julkisen talouden kestävyyttä, mikä johtuu kriisin vaikutuksesta velkaan ja kasvumahdollisuuksiin sekä demografisista tekijöistä. Vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevien ja korjaavien ulottuvuuksien noudattamista koskevia kannustimia on vahvistettava. Vakauttamiseen sitoutumisen on oltava voimakkaampaa hyvinä aikoina. Julkisen talouden heikkoudet pitäisi ottaa asianmukaisesti huomioon, kun optimaalista vakauttamisosiota suunnitellaan. Huomiota pitäisi kiinnittää myös velan dynamiikkaan ja kestävyYTEEN sekä julkisen talouden laatuun, mukaan luettuna kansallinen fiskaalinen perusta. On syytä käsitellä myös tapauksia, joissa sääntöjä rikotaan jatkuvasti; seuraamuksista voitaisiin tehdä entistä uhkaavampia ja kannustimia voitaisiin vahvistaa.

Kilpailukyvyn kehittyminen ja makrotalouden epätasapaino, valtiontalouden epätasapainon lisäksi, ovat huolenaihe kaikille EU:n jäsenvaltioille. Makrotalouden epätasapainon ja kilpailukyvyn muutosten valvonta on perusteltua erityisesti euroalueen jäsenvaltioissa, koska taloudelliset ja rahoitukselliset vaikutukset koko euroalueelle on huomattavia; vähemmän markkinakuria; valuuttakurssiriskien puuttuminen ja entistä haastavampi mukautuminen sekä mahdollisesti korkeat kustannukset koko euroalueelle.

Kilpailukyvyn erot aiheuttavat vakavaa huolta Euroopan rahaliiton toiminnalle. Kriisiä edeltävän vuosikymmenen aikana eroja ovat lisänneet huolestuttava kotimainen taloudellinen epätasapaino joissakin jäsenvaltioissa, mukaan luettuna suuret velka- ja asuntokuplat joissakin vaihtotaseeltaan alijäämäisissä valtioissa sekä kotimaisen kysynnän heikkous joissakin ylijäämäisissä valtioissa. Erilaiset palkka- ja kustannussuuntaukset, kestävä ulkoisen velan kertyminen ja pitkittynyt myyttinen resurssienjako ovat lisänneet mukauttamisen tarvetta ja julkisen talouden haavoittuvuutta. Samaan aikaan valtiot, jotka ovat kovin riippuvaisia kaupan ylijäämästä, ovat joutuneet maailmankaupan jyrkän supistumisen uhriksi

maailmanlaajuisen kriisin varhaisessa vaiheessa. Siksi komissio aikoo täydentää julkisen talouden valvontaa ja antaa ehdotuksia talouden valvonnan laajentamisesta euroalueella siten, että siinä käsitellään makrotalouden epätasapainoa ja kilpailukykyyn kehittymistä. Tavoitteena on luoda kehys euroalueen sisäisen epätasapainon varhaiselle havaitsemiselle, ennaltaehkäisylle ja tehokkaalle korjaamiselle.

Komission ehdotuksen kolmannessa pääosiossa tutkitaan mahdollisuuksia perustaa kriisinratkaisumekanismi. Kreikan mahdollisen taloudellisen avun väliaikainen mekanismi täyttää välittömät tarpeet. On kuitenkin tarpeen perustaa pysyvä kriisinratkaisumekanismi, jossa on aktivointia koskevia vahvoja pidäkkeitä. Selvien, uskottavien ja johdonmukaisten sääntöjen antaminen etukäteen poikkeuksellisen ja ehdollisen avun antamiseksi euroalueen jäsenvaltiolle vakavassa kriisissä vahvistaa talous- ja rahaliiton perustaa.

Euroalueen tehostettua taloudellista valvontaa ja koordinoitua koskevat ehdotukset ovat tärkeä täydennys EU:n kattavaan kasvua ja työllisyyttä koskevaan 2020-strategiaan. Komission varmistaa kahden kehysten tehokkaan niveltämisen.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne; palaisin takaisin valvontaa ja epätasapainoa koskevaan aiheeseen. Halusin kuulla vastauksessa kysymykseeni sen, tuleeko eroista nyt vakava käsiteltävä aihe; talouden epätasapainon lisäksi taloudellisista eroista, valvontamekanismien lisäksi myös toimista, joilla eroja käsitellään. Kansainvälinen kriisi ja Kreikan kriisi ovat nostaneet esiin kaikki euroalueen heikkoudet.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Ensinnäkin haluaisin pyytää anteeksi tulkeilta, mutta olen nyt varsin poikkeuksellisessa tilanteessa. Voisitte tulkita myös sen, että yritin vastata kaikkiin kysymyksiin kello 20.30 mennessä.

Lisäkysymykseen vastaisin, että teidän pitäisi palata oman maanne kriisin alkuun, sillä kyseinen epätasapaino on syntynyt ajan mittaan. On olemassa kilpailukykyä koskeva huomattava epätasapaino. Palkat nousivat huomattavasti kilpailukykyä korkeammalle, ja myös se on tietysti ensisijaisesti kansallinen poliittinen kysymys.

Kysymykseen siitä, pitäisikö valvontaa kiristää, vastaus on kyllä. Siksi me ehdotamme sitä varten uutta järjestelmää. Ette saisi unohtaa sitä, että Euroopan komissio antoi vuonna 2002 ehdotuksen, että tilintarkastajat voitaisiin lähettää johonkin jäsenvaltioon esimerkiksi tarkastamaan lukuja, mutta jäsenvaltiot eivät hyväksyneet sitä. Komissio on siis aina pitänyt valvontaa erittäin tärkeänä osana sitä, että kansalliset talousarviot ovat Euroopan rahaliiton mukaisia, erityisesti Kreikan tapauksessa.

Puhemies. – (EN) Voin sanoa teille vain, että Olli Rehn on teille suuren palveluksen velkaa! Teillä on siis jotain, mistä neuvotella hänen kanssaan ennen seuraavaa kyselytuntia, ehkäpä sitten kun on teidän vuoronne seistä täällä.

Kyselytunti on päättynyt.

(Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite)).

(Istunto keskeytettiin klo 20.25 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

13. Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suositus toiseen käsitteilyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD)) (Esittelijä: Jean Lambert) (A7-0118/2010).

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en ole varma siitä, onko luvassa inspiraatiota, mutta kyse on selvästi hyvin kiistanalaisesta aiheesta, josta monet parlamentin jäsenet pelkäsivät puhua, joten meidän riittävän rohkeiden oli tartuttava tilaisuuteen.

Aloitan kiittämällä lämpimästi kaikkia varjoesittelijöitä, jotka osallistuivat mietinnön laatimiseen, heidän aktiivisesta panoksestaan sekä siitä, että onnistuimme saavuttamaan yhteisen kannan ja toimimaan

eräänlaisena joukkueena. Haluan kiittää myös kahta asianomaista puheenjohtajavaltiota, Tšekkiä ja erityisesti Ruotsia, siitä, että ne suhtautuivat asiaan avoimemmin kuin joissakin neuvotteluyhteyksissä, koska sen sijaan, että meistä olisi tuntunut, että olimme paikalla täyttääksemme neuvoston toiveet, pystyimme käymään todellisia neuvotteluja – ainakin toisinaan.

Mitä siis saavutimme? Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tavoitteena on taata suojelun tarpeessa olevia henkilöitä koskeva johdonmukainen ja korkealaatuinen päätöksenteko, koska kyse saattaa todella olla elämästä ja kuolemasta hädänalaisten ihmisten kannalta. On tunnettu tosiasia, että järjestelmää ei noudateta yhtenevästi kaikissa jäsenvaltioissa. Parhaimmin ja huonoimmin suoriutuvien väliset erot ovat toisinaan johtaneet suoranaiseen luottamuspulaan, minkä vuoksi ne, jotka yrittävät tehdä objektiivisia päätöksiä, tuntevat tilanteensa heikentyvän niiden vuoksi, jotka eivät pyri samaan. Tästä kärsivät loppujen lopuksi ne, jotka ovat suojelun tarpeessa.

Niistä jäsenvaltioista, joihin paine on erityisesti kohdistunut, tuntuu myös, että ne jäävät vaille muiden jäsenvaltioiden solidaarisuutta ja ettei niiden tukitarpeeseen käytännössä vastata. Pakolaisrahastosta myönnettiin jonkin verran rahoitusta jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tukemiseksi, mikä edisti myönteistä kehitystä, mutta on käynyt selväksi, että tällaisella enemmänkin asteittaisella lähestymistavalla on rajansa.

Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto on näin ollen perustettu tarjoamaan jatkuvaa tukea, jotta edistetään yhtenevää lähestymistapaa ja tuetaan aktiivisesti valtioita, joihin kohdistuu erityisiä paineita. Sille on jo annettu erityistehtäviä muun lainsäädännön välityksellä.

Euroopan parlamentin kannalta keskeisiä seikkoja olivat neuvottelujen aikana Euroopan parlamentin rooli Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoon nähden, se, miten jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta voidaan lisätä ja kansalaisyhteiskunnan ja Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasioiden päävaltuutetun (UNHCR) rooli tukivirastoon nähden.

Parlamentin rooliin liittyvät kysymykset ovat keskittyneet suhteeseemme pääjohtajaan hänen nimittämiseensä ja jatkuihin yhteyksiin liittyen. Päädyimme lopulta siihen, että Euroopan parlamentti kuulee suositeltua ehdokasta, ilmaisee luottamuksellisen kannan ja saa palautetta siitä, miten se on otettu huomioon.

Pääjohtaja esittelee vuosikertomuksen asianomaiselle valiokunnalle – vaikea uskoa, että tästäkin piti taistella, mutta samapa tuo – ja voimme myös kutsua pääjohtajan raportoimaan joidenkin tehtävien toteuttamisesta.

Parlamentin roolista virastoihin nähden keskustellaan nyt toimielintenvälisessä työryhmässä. Kuulun itse asiaa tarkastelemaan parlamentin ryhmään, osittain kokemukseni vuoksi ja turvapaikka-asioiden tukivirastoa koskevista neuvotteluista johtuvan tietynlaisen turhautumisen vuoksi.

Parlamentti kannatti jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen liittyviä sitovia järjestelmiä, kun taas neuvosto halusi vakiinnuttaa yhteistyön vapaaehtoisen luonteen. Lopullinen sanamuoto on neutraalimpi, mutta odotamme mielenkiinnolla turvapaikka-asioiden tukiviraston ulkoista arviointia, joka kattaa tukiviraston vaikutuksen turvapaikka-alalla tehtävään käytännön yhteistyöhön.

Neuvoa-antavan ryhmän roolista todettakoon, että jäsenvaltioiden saatavilla on runsaasti todellista asiantuntemusta, ja tällaisen asiantuntemuksen hyödyllisyys vaikutti meistä ilmiselvältä. Tiedämme, että joillakin jäsenvaltioilla on aktiivinen suhde kansalaisjärjestöihin, ja halusimme samalla varmistaa, että paikalliset viranomaiset, joiden tehtävänä on usein suurelta osin täyttää yhteisen järjestelmän mukaiset vaatimukset, oli myös mahdollista ottaa mukaan toimeen. Olemme siis tyytyväisiä siitä, että saatoimme puhalttaa hieman enemmän henkeä tähän elimeen.

Totean lopuksi, että meistä tuntuu, että turvapaikka-asioiden tukivirasto saattaa olla hyvin tärkeässä asemassa kehitettäessä yhteistä järjestelmää. Toivomme sen olevan hyvin korkealaatuinen, mitä emme onnistuneet täysin sisällyttämään lopulliseen tekstiin, ja edistävän keskinäistä luottamusta ja tukea. Kehotan myös asianomaisia jäsenvaltioita suhtautumaan avoimemmin muiden toimielimien, vaaleilla valittujen viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan panokseen, koska vaikka tässä ei olekaan kyse jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä, yhteys ei myöskään ole täysin hallituksien välinen. Olemme luomassa yhteisön toimielintä.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen siihen, että olemme nyt lähellä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta annetun asetuksen lopullista hyväksymistä. Komissio ehdotti tätä jo helmikuussa 2009 ja neuvosto ja parlamentti ovat olleet erittäin sitoutuneita asiaan.

Yhteisen turvapaikkajärjestelmän luominen on ollut Euroopan unionin tavoitteena monien vuosien ajan ja olen itse komission tavoin edelleen hyvin sitoutunut tavoitteeseen.

Meidän on luotava tasapuolinen ja tehokas järjestelmä, joka perustuu yhteisiin normeihin ja yhteisiin periaatteisiin. Järjestelmän olisi myös perustuttava solidaarisuuteen, millä tarkoitetaan solidaarisuutta sekä pakolaisiin ja alkuperä- ja kauttakulkumaihin nähden että jäsenvaltioiden välillä. Jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden lujittaminen edellyttää, että turvapaikka-alueen eri viranomaiset tekevät käytännön yhteistyötä, mikä on tärkeä osa Euroopan turvapaikkajärjestelmän luomista. Käytännön yhteistyön edistämiseksi turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista edellytettiin Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa vuodelta 2008 ja siitä sovittiin Tukholman ohjelmassa vuonna 2009. Tukivirasto on näin ollen todellinen peruskivi luotaessa yhteistä turvapaikkajärjestelmää.

Kuten tiedätte, tukivirasto sijoitetaan Vallettaan. Se tukee konkreettisesti ja toiminnallisesti jäsenvaltioiden viranomaisia ja helpottaa tarvittavan yhteistyön kehittämistä jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisten käytäntöjen kehittämistä. Tähän päästään kouluttamalla yksittäisiä henkilöitä, jotka käsittelevät turvapaikkahakemuksia, ja vaihtamalla tietoja sekä parhaita käytäntöjä. Tukivirasto avustaa myös sellaisia jäsenvaltioita, joihin kohdistuu erityisiä paineita, lähettämällä paikan päälle asiantuntijaryhmiä; ne voivat auttaa turvapaikkahakemuksien rekisteröimisessä.

Haluan kiittää lämpimästi Euroopan parlamenttia ja kaikkia asiasta vastaavia esittelijöitä: jäsen Lambertia, totta kai, hänen tekemästään työstä, jäsen Moraesia Euroopan pakolaisrahastoon liittyvistä tarpeellisista tarkistuksista sekä kaikkia yhteis- ja varjoesittelijöitä. Täysimääräinen ja jatkuva tukenne on ollut erittäin arvokasta ja odotan mielenkiinnolla kanssanne tehtävää yhteistyötä viimeisten toimien parissa ennen kuin virasto aloittaa toivottavasti hyvin pian toimintansa.

Simon Busuttli, PPE-ryhmän puolesta. – (MT) Arvoisa puhemies, aloitan myös onnittelemalla Jean Lambertia hänen mietinnöstään ja asiakirjan saavuttamasta menestyksestä sekä siitä, miten uskollisesti hän teki asiassa yhteistyötä meidän, varjoesittelijöiden, kanssa. Euroopan kansanpuolueen ryhmä pitää turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista myönteisenä asiana, koska se on tärkeä edistysaskel Euroopan unionin yhteisen turvapaikkapolitiikan luomisen ja täytäntöönpanon kannalta. Olen Maltalta kotoisin olevana parlamentin jäsenenä tietysti tyytyväinen mutta myös ylpeä siitä, että virasto perustetaan kotimaani pääkaupunkiin Vallettaan. Haluan huomauttaa, että viraston toiminnassa on tunnustettava, että yhteisen turvapaikkapolitiikan on perustuttava yhteen sanaan, kuten on jo mainittu, eli solidaarisuuteen: solidaarisuuteen niitä turvapaikanhakijoita kohtaan, jotka matkustavat Eurooppaan ja joilla on oikeus suojeluun, mikä kyseisen viraston on taattava, mutta myös, kuten komissio aivan oikein totesi, solidaarisuuteen niitä valtioita kohtaan, jotka ovat kantaneet taakan yksin ilman apua. Niinpä solidaarisuuden käsite on ymmärrettävä kokonaisuudessaan. On kuin tarkastelisimme saman kolikon kahta puolta: on osoitettava solidaarisuutta suojelua tarvitsevia kohtaan ja niitä jäsenvaltioita kohtaan, jotka kantavat suhteettoman raskaan taakan. Tähän mennessä näyttää siltä, että solidaarisuuden merkitystä koskeva viesti on ymmärretty. Emme kuitenkaan ole vielä toteuttaneet enempää toimia. Haluaisin nyt sanojen muuttuvan teoiksi ja periaatteen toteutuvan käytännössä. Tässä kohdin tukivirasto on tärkeässä asemassa. Sen tehtävänä on täydentää periaatetta, panna se täytäntöön ja varmistaa, että sen myötä toteutetuilla erityisillä aloitteilla onnistutaan ulottamaan solidaarisuutta kaikille sitä tarvitseville. Toivon tästä syystä, että virasto aloittaa toimintansa mahdollisimman pian, ja haluan vakuuttaa muille, että me, Euroopan parlamentin jäsenet, valvomme tiiviisti viraston toimintamenetelmiä tulevana kuukausina ja vuosina.

Sylvie Guillaume, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan myös aloittaa onnittelemalla sekä jäsen Lambertia että jäsen Moraesia heidän tekemästään erinomaisesta työstä, minkä ansiosta voimme seuraavien päivien aikana – kunhan ilmatilaan liittyvä tilanne on palautunut ennalleen – hyväksyä muodollisesti Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa koskevan asetuksen. Uskon näin ollen, että olemme kaikki samaa mieltä yhdestä asiasta eli siitä, että pidämme viraston välitöntä perustamista myönteisenä.

Viraston, jonka toimintaa kohdistetaan määrätietoisesti käytännön yhteistyöhön, avulla voidaan vähentää eri jäsenvaltioissa noudatettavien turvapaikkakäytäntöjen välisiä merkittäviä eroavuuksia. Niitä on edelleen olemassa huolimatta Tampereen Eurooppa-neuvostossa aloitetusta ensimmäisestä niin sanotusta yhteensovittamisvaiheesta. Viraston perustamisen myötä pystymme takaamaan johdonmukaisuuden, joka puuttuu tämänhetkisestä käytännöstä.

Haluan myös korostaa kansalaisyhteiskunnan tärkeää asemaa viraston yhteydessä sen osallistuessa neuvoa-antavien ryhmien toimintaan. Kansalaisyhteiskunnan ruohonjuuritason osallisuuden avulla saamme selvemmän käsityksen turvapaikanhakijoiden kohtaamista ongelmista ja kansallisten järjestelmien puutteista.

On kuitenkin tunnustettava, että asiasta jää hivenen kitkerä maku suuhun. Parlamentin kannalta on valitettavaa, ettei se esimerkiksi voi osallistua täysimääräisesti viraston pääjohtajan nimittämiseen, ja viraston kannalta on valitettavaa, että on mahdotonta edistää pakollisen solidaarisuusjärjestelmän käyttöönottoa jäsenvaltioiden välillä, jotta autettaisiin Euroopan unionin porteilla sijaitsevia valtioita.

Vapaaehtoinen solidaarisuus on käytännössä pelkkää sanahelinää. Tosiasia on, että jos kieltäydymme edes mainitsemasta sitovampaa järjestelmää, miten voimme saavuttaa sen? Aihe on keskustelujemme kannalta edelleen ajankohtainen ja jatkamme kumppaniemme eli neuvoston ja komission muistuttamista siitä.

Viraston perustaminen kuvastaa täysin tarvetta ottaa käyttöön yhteisön yhteinen turvapaikkajärjestelmä. Kaikki jäsenvaltiot kannattavat tätä voimakkaasti kaikenlaisten julistuksien, kuten vuoden 2008 Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen yhteydessä. Nämä samat jäsenvaltiot näyttävät kuitenkin, omituista kyllä, kärsivän muistinmenetyksestä, kun tulee aika siirtyä sanoista tekoihin ja muuttaa sitoumukset asiakirjoihin sisällytettäviksi yhteisiksi säännöiksi.

On esimerkiksi erittäin valitettavaa huomata, miten innokkaasti neuvosto hyväksyi kokonaisen toimenpiteiden sarjan laittoman maahanmuuton torjumiseksi, kuten helmikuussa järjestetyssä oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa. Neuvosto osoittautui kuitenkin paljon varovaisemmaksi turvapaikkapaketista käydyissä neuvotteluissa, jotka ovat olleet seisahtuksissa nyt jo useiden kuukausien ajan. Rajoittavien toimien avulla toteutettavan puhtaan ja osuvan politiikan sijaan kehotan jäsenvaltioita luomaan todellisen solidaarisuuden yhteisön.

Yhtäältä tiedetään, että nämä rajoittavat toimet uhkaavat merkittävästi sellaisten henkilöiden turvapaikkaoikeutta yhteisössä, jotka lähtevät valvonta- ja muiden estotoimien lisääntymisen vuoksi entistä vaarallisemmalle matkalle. Toisaalta yhteisö voisi vihdoin ylleillä aidosti yhteensovitetuilla turvapaikkamenettelyillä, jotka perustuvat asianmukaisten takuiden antamiseen turvapaikanhakijoille.

On havaittavissa, että jäsenvaltiot vastustavat voimakkaasti turvapaikkapakettia ja että suuntauksena on ylläpitää kansallisia käytäntöjä. Tätä vastustusta toistetaan kuuluvasti yhteisen politiikan harjoittamiseen liittyviä kustannuksia – jotka vaikuttaisivat kestävämmiltä kriisiaikana – koskevilla väitteillä. Yhteisöllä on tästä huolimatta laaja vastuu turvapaikka-alalla.

On syytä korostaa, että tähän mennessä tilanne on ollut se, että kolmannet valtiot, jotka eivät ole yhtä vauraita kuin me, ovat kantaneet vastuunsa ja ottaneet vastaan pakolaisia. Toivottavasti turvapaikkapaketti osoittautuu yhtä suureksi menestykseksi kuin virasto ja toivottavasti menestys ilmenee pian, koska on syytä toimia nopeasti.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, turvapaikkaoikeus kuuluu Euroopan unionin perusarvoihin eikä kukaan uskalla kyseenalaistaa sitä julkisissa puheissaan. Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden tällä alalla harjoittamien todellisten politiikkojen johdosta herää kuitenkin kysymyksiä.

Euroopan unionin tätä alaa koskevien politiikkojen yhdenmukaistaminen aloitettiin vuonna 1999 ja tällä hetkellä vaikuttaa siltä, että turvapaikanhakijoiden määrän huomattavaan vähentymiseen ollaan tyytyväisiä. Me Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä olisimme myös tyytyväisiä tähän, jos luvut ilmentäisivät ihmisoikeustilanteen kohentumista koko maailmassa. Tiedämme kaikki, ettei näin todellakaan ole. Torstaina iltapäivällä käytävät keskustelumme osoittavat sen, mikäli se on tarpeen.

Erityisesti vuodesta 2004 alkaen on ollut havaittavissa, että vastaanottomenettelyjä ja -edellytyksiä on yhdenmukaistettu alaspäin. Eri valtioissa noudatettavissa käytännöissä on merkittäviä eroja ja tiedämme, että jotkin hakemuksista on ulkoistettu. Tällä hetkellä turvapaikanhakijoilla ei ole enää edes mahdollisuutta rekisteröidä hakemuksiaan. Ranska on jälleen kerran kunnostautunut valtiona, jossa turvapaikkahakemuksien määrää on vähennetty eniten. Ranskalaisena ihmisoikeusaktivistina tiedän hyvin, mistä tämä johtuu. Riittää, että saattaa vain kerran turvapaikanhakijan Ranskan maahanmuuttoviraston pakeille saadakseen tietää, mistä tämä johtuu. On sietämätöntä seurata, miten näitä miehiä ja naisia vaaditaan toimittamaan todisteita kidutuksesta, jota he ovat joutuneet kehtämään.

Tänään tarkastelemamme ehdotus tuntuukin suorastaan raikkaalta tuulahdukselta. Sillä autetaan kohentamaan yhteisön turvapaikkaoikeutta koskevan järjestelmän täytäntöönpanoa. Ehdotuksen tavoitteena on edistää

jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä erityisesti siten, että parannetaan asianmukaisen tiedon saamista alkuperävaltioista, mikä on hyvä asia. Neuvosto on hyväksynyt suurimman osan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemistä ehdotuksista. Tiedämme, että tulos on suurelta osin puheenjohtajavaltio Ruotsin ansiosta, ja olemme sille kiitollisia. Lisään, että pidän Ruotsia todellisena mallivaltiona, ja muiden valtioiden olisi mielestäni syytä noudattaa sen esimerkkiä tällä alalla.

Tuimme esittelijäämme sekä valiokuntamme ensimmäisessä että toisessa käsittelyssä ja haluan myös onnitella ja kiittää häntä. Teemme samoin täysistunnossa ja toivomme vilpittömästi, että tämä pieni edistysaskel on uusi käännekohta yhteisön tällä alalla harjoittaman politiikan kannalta. Toivomme, että sen sijaan, että yhteisö vetäytyy siihen, mitä täällä parlamentissa uskallamme nimittää Euroopan linnakkeeksi, toivotamme tervetulleiksi miehet ja naiset, joilla on oikeus turvapaikkaan, kuten julistetaan kansainvälisissä sopimuksissa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, jonka pian ratifioimme.

Mario Borghesio, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kuullut mainittavan, että tämä toimenpide perustuu solidaarisuuteen. Uskallan olla sitä mieltä, että jotakin puuttuu vielä, ja se jokin on turvallisuus.

Tarvitsee vain keskustella näiden asioiden parissa toimivien henkilöiden, kuten esimerkiksi poliisien kanssa. Totean tässä yhteydessä, että minulla oli onni matkustaa Torinossa sijaitsevan lainvalvontaelimen edustajien Romaninin ja Tavanon kanssa, jotka haluan mainita nimeltä. He vakuuttivat minulle, että monilla turvapaikanhakijoilla on hallussaan väärennetyjä henkilöllisyystodistuksia ja asiakirjoja. Monet poliisiyksiköt ja muut elimet ovat myös raportoineet tällaisista tapauksista.

Eikö olisikin hyvä ajatus tarkastella kysymystä myös turvallisuuden kannalta? Turvallisuuskysymystä ei ole mielestäni painotettu tässä asiakirjassa, vaikka se on hyvin tärkeä kysymys siitä syystä, että on vältettävä tärkeän periaatteen ja humanitaarisesti hyvin arvokkaan asian eli turvapaikkaoikeuden saastuttamista laittomia maahanmuuttajia salakuljettavien tahojen epämääräisillä eduilla. Kyseiset tahot käyttävät usein turvapaikkaoikeutta soluttaakseen maahan ihmisiä, jotka ovat vailla oikeuksia ja joilla ei ole minkäänlaisia suhteita todellisuudessa vainottuihin henkilöihin.

Toiseksi asetuksen 2 artiklassa lausutaan, että tukivirasto helpottaa, koordinoi ja lujittaa turvapaikka-asioihin liittyvää monimuotoista käytännön yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan edistää yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa, myös ulkoisten näkökohtien osalta. Tätä olisi täsmennettävä 7 artiklassa, mutta täsmittäminen on hyvin epämääräistä: artiklassa lausutaan, että tukivirasto voi harjoittaa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa teknisissä kysymyksissä.

Mielestäni meidän on mentävä pitemmälle ja ihmettelen, miksi kukaan – vaikka monet, kuten mekin, olemme ehdottaneet tätä – ei puhu ehdotuksesta virastojen perustamiseksi myös kolmansiin valtioihin tai tarkastele tällaista ehdotusta. Mikä sen estää? Suodattaminen on mielestäni hyvin tärkeää, erityisesti, jotta kevennetään niiden valtioiden taakkaa ja tilannetta, jotka joutuvat välittömämmin tekemisiin asian kanssa. Joku mainitsi näiden valtioiden tarpeet, mutta kyseisiä valtioita on tuettava, ja katson, että virastoja olisi perustettava kolmansiin valtioihin, kuten esimerkiksi Pohjois-Afrikkaan Saharan eteläpuolisille alueille, joihin turvapaikkahakemukset ja turvapaikanhakijat ovat keskittyneet.

Tässä tarvitaan suodattamista, kenties Euroopan unionin ulkosuhdehallinnon avulla, toteuttaen toimia, jotka edellyttävät, että jotkin kehitysmaat kantavat vastuunsa. Niiden vastuuntuntoa on syytä edistää turvapaikka-asioissa.

Nämä asiat ovat mielestäni hyvin tärkeitä eikä niitä saa laiminlyödä. Ei pidä myöskään sivuuttaa niiden Välimeren alueella sijaitsevien unionin jäsenvaltioiden tarpeita, joihin nämä ongelmat kohdistuvat, tyytymällä vain puhumaan niistä tai lähettämään niihin pari virkamiestä. Italiassa on byrokraatteja omasta takaa. Tilanteen ratkaisemiseksi tarvitaan rahaa, resursseja ja todellista tukea.

On sanottu, että Ruotsissa asiat sujuvat hyvin. Se saattaa pitää paikkansa, mutta Ruotsi on hyvin etäällä Maltaan, Italian, Ranskan ja Välimeren alueen tilanteesta. Tästä kenkä puristaa, ja ongelma on ratkaistava siten, että Euroopan unionin jäsenvaltiot kantavat vastuunsa asiasta. Etuoikeudet ja vastuu ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa, ja koska olemme saaneet vastuun kannettavaksemme, meidän on myös voitava ratkaista siihen liittyvät ongelmat.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, ei ole todellakaan huono ajatus soveltaa turvapaikka-alaa koskevia asetuksia yhdenmukaisesti, jotta vähennetään sekundaarista maahanmuuttoa EU:ssa ja tuetaan jäsenvaltioita, joihin turvapaikanhakijoita tulee runsain määrin. On kuitenkin syytä epäillä vakavasti,

edellyttääkö tilanteen kohentaminen tällaisen tukiviraston perustamista ja puuttuuko se liiaksi jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Viraston perustaminen on askel kohti EU:n turvapaikkapolitiikan keskittämistä. Tavoitteena on saavuttaa korkea suojelun taso kaikkein avokätisimpien jäsenvaltioiden, kuten Itävallan, toimiin perustuen. Nykyiset erot on poistettava siten, että avokätisimmät valtiot jatkavat samaan malliin ja muut valtiot toteuttavat tarvittavia muutoksia. Tämä kaikki on hyvin myönteistä mutta lukuisten uusien EU:n virastojen perustaminen (määrä on kolminkertaistunut vuodesta 2000) ja niiden toimivallan laajentaminen on selkeästi vastoin Lissabonin strategian pyrkimyksiä sääntelyn purkamiseksi ja toissijaisuuden lisäämiseksi.

Laajaa keskustelua herättänyt kiertomuuttoa koskeva tavoite – vähän siellä, vähän täällä, satunnaisesti jossakin muualla – on mielestäni täysin väärä. Se ei toimi käytännössä ja kiertomuutosta tulee usein pysyvää. Tätä voidaan tietysti arvostella myös muilla perusteilla. Karkottamista edeltävää säilöönottoa koskevia epärealistia edellytyksiä sovelletaan turvallisuuden ja täytöntönnöpanoviranomaisten kustannuksella. Perheen käsitteen laajentaminen koskemaan kaikkia, kuten isoäitejä, lisää maahanmuuttajien määrää ja työmarkkinoille pääsyn parantaminen aikana, jolloin työttömyysluvut ovat korkeat, on kestävämpi.

On mahdoton rahoittaa perushyvinvoinnin laajentamista samalle tasolle kuin Itävallan ja Saksan kaltaisissa valtioissa. Uusi turvapaikka-asioiden tukivirasto ei näin ollen vastaa tarkoitustaan eikä sitä pitäisi perustaa. Yhteisen turvapaikkastrategian kehittäminen on aloitettava alusta, koska se, mitä suosittelette, ei toimi valtioissa, joihin ongelma kohdistuu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen on tosiaan erittäin tärkeää. Pidän näin ollen symbolisesti merkittävänä viraston perustamista Maltaan, Etelä-Euroopassa sijaitsevaan valtioon, johon kohdistuu suuria paineita turvapaikanhakijoiden taholta ja laittomaan maahanmuuttoon liittyen.

On hyvin tärkeää lujittaa ja koordinoita jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä turvapaikka-asioissa entisestään ja pyrkiä eri kansallisten käytäntöjen pohjalta viime kädessä yhdenmukaiseen lähestymistapaan, erityisesti koska tunnustamme kaikki laajat olemassa olevat eroavuudet. Mainittakoon esimerkiksi – tieto on komission saatavilla, mutta se tietänee jo muutenkin – että irakilaisella turvapaikanhakijalla on 71 prosentin mahdollisuus saada turvapaikka jossakin jäsenvaltiossa mutta vain kahden prosentin mahdollisuus jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Ongelmat vaihtelevat tietysti myös jäsenvaltioittain.

Toisille jäsenvaltioille asetetaan Dublin II -asetuksen nojalla väistämättä ankarampi taakka kuin muille jäsenvaltioille. Lisäksi turvapaikka-asioiden tukivirasto tukee myös Euroopan pakolaisrahastosta saatavilla olevia solidaarisuusmekanismeja. Viittaan pakolaisten kuljettamiseen kolmansista valtioista ja uudelleensijoittamiseen yhteisössä sekä niin sanottuun pakolaisten sisäiseen "uudelleensijoittamiseen".

Todettakoon kolmansista valtioista tulevien pakolaisten uudelleensijoittamisesta, että edistymme pikku hiljaa. Pakolaisten sisäisen uudelleensijoittamisen yhteydessä haluan korostaa, että vaikka tunnustamme, että joihinkin jäsenvaltioihin kohdistuu muihin valtioihin verrattuna suurempi rasitus, erityisesti Etelä-Euroopassa, emme ole esittäneet asiaa koskevia ehdotuksia emmekä toteuttaneet niihin liittyviä aloitteita. Odottelemme komission ehdotuksia ja olemme myös lähettäneet asiasta kirjeen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kehyksessä; jollei muuta, meidän on tuotava asioita rohkeammin esille, koska paine on suurta.

Totean lopuksi, että on hyvin tärkeää kehittää Euroopan unionissa järjestelmiä, jotta voimme ottaa vastaan pakolaisia ja hyväksyä turvapaikanhakijoita, ei ainoastaan humanitaarisista syistä ja lukuisten parlamentin jäsenien jo mainitsemista syistä vaan myös siksi, että voimme torjua laitonta maahanmuuttoa. Kaikille parempaa kotimaata etsiville on taattava parempi tulevaisuus ja välitettävä viesti siitä, että yhteisössä kaikilla laillisesti maahan tulevilla henkilöillä on loppujen lopuksi paremmat mahdollisuudet kuin laittomaan maahanmuuttoon turvautuvilla, mistä meihin kohdistuu valitettavasti suuria paineita.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen on täysin vastoin Yhdistyneen kuningaskunnan maahanmuuttoalaa koskevaa opt-out-järjestelyä ja ristiriidassa siihen nähden, että Yhdistynyt kuningaskunta on torjunut Schengenin säännösten. Ehdotus siitä, että käytetään 40 miljoonaa euroa kokonaisen viraston, jonka tehtävänä on käsitellä turvapaikanhakijoiden asioita kaikkialla EU:ssa, perustamiseen Maltaalle ja viraston henkilöstön palkkaamiseen, antaa ymmärtää, että komissio haluaa tehdä päätökset, jotka olisi parempi jättää kansallisten hallitusten tehtäväksi.

Euroopan yhteinen turvapaikkapolitiikka uhkaa Yhdistyneen kuningaskunnan itsemääräämisoikeutta rajavalvonnan alalla. Toistuvat kehotukset antaa Yhdistyneen kuningaskunnan päättää, ketkä saavat tulla maahan ja poistua sieltä ja ketkä voidaan ottaa vastaan, johtuvat siitä, että maassa vallitsee valtaisa väestöongelma, joka on aivan erilainen kuin missään muualla Euroopassa.

Komissio ei tarjoa apua eikä tukea, kun Yhdistynyt kuningaskunta kamppailee ongelmiensa kanssa. Se vie sen sijaan Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajien rahat ja kattaa niillä kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että se tekee päätöksemme puolestamme. Olisi parempi kohdistaa 40 miljoonan euron suuruinen summa uusien koulujen, sairaaloiden ja asuntojen rakentamiseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa, samoin kuin keskeisten palvelujen, kuten puhtaan veden, rahoittamiseen. Niitä tarvitaan kipeästi, mikäli tarkoituksena on jatkossakin taata kaikille asianmukainen ensimmäisen maailman elämänlaatu.

Joka neljäs lapsi, eli 170 000 lasta vuosittain, syntyy äidille, joka ei itsekään ole syntynyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Millä rahoilla Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajia autetaan kustantamaan kaikki tämä? Teidän taskuissanne olevilla rahoilla vai niillä rahoilla, jotka on käytetty uuden turvapaikkaviraston perustamiseen, mikä lisää epäilemättä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan kohdistuvia paineita?

Kaikki Yhdistyneen kuningaskunnan puolueet lupaavat vaalikampanjoissa tehdä jotakin maahanmuutolle, koska kotimaani asukkaat vaativat sitä. Mitä Westminsterin parlamentti voi tehdä niin kauan kuin olemme EU:n jäseniä, koska juuri samalla hetkellä Euroopan komissio haluaa kaiken turvapaikanhakijoihin liittyvän toimivallan?

Komissio on osoittanut jälleen kerran suhtautuvansa ylenkatsoen Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten toiveisiin ja tarpeisiin. Aikooko komissio kumota Yhdistyneen kuningaskunnan opt-out-järjestelyn tälläkin alalla? Kotimaani kansalaiset ovat ansainneet teidän rehellisyytenne, koska asia on heille erittäin tärkeä. Teidän oletetaan edustavan heitä ja he ansaitsevat saada tietää, mitä olette suunnitelleet.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, meidän ei pidä solidaarisuuden nimessä kuopata virastoa, jonka avulla on tarkoitus tukea menettelyä turvapaikanhakijoiden todellisten olojen määrittämiseksi.

Pidämme tätä tärkeänä ja hyödyllisenä asiana, joskin on varmistettava yhtäältä, että turvapaikaoikeuden todellisille haltijoille myönnetään turvapaikka nopeammin, ja toisaalta, että niihin nähden, joilla ei ole tarvittavia oikeuksia ja jotka yrittävät käyttää järjestelmää väärin, kohdistetaan ankaria toimia, koska on selvää, että turvapaikkaa ei myönnetä kaikille niille, joilla on oikeus turvapaikkaan.

Myötäilen lyhyesti jäsen Borghezion lausumaa toteamalla, että jotkin valtiot, kuten Italia ja siellä erityisesti Etelä-Italia, josta olen kotoisin, ovat maahanmuuttajien kannalta luonnollisia maahantuloreittejä, ja näille valtioille esitetään erityisen paljon turvapaikkahakemuksia, koska ne ovat perinteisesti vastaanottaneet maahanmuuttajia.

Yhteisön on kannettava vastuu asiassa. Euroopan unionin on suunnattava huomionsa ja toimensa – myös taloudelliset toimensa – näille alueille, jotka vastaanottavat eniten maahanmuuttajia.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen voimakkaasta tuesta, jota täysistunnossa läsnä olevien enemmistö on osoittanut viraston perustamista kohtaan. Kuten tiedätte, jäsenvaltiot ovat vaatineet yksimielisesti viraston perustamista, jopa opt-out-järjestelyä hyödyntävät jäsenvaltiot, jotka tietävät, ettei komissiolla ole aikomusta pakottaa Yhdistynyttä kuningaskuntaa hyväksymään opt-out-järjestelyyn tehtäviä muutoksia. Siitä päättävät Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset.

Täysistunnossa on kuitenkin myös ilmaistu voimakasta kannatusta virastoa kohtaan ja olen hyvin tyytyväinen siihen, että virasto on nyt tarkoitus perustaa. Tiedämme, että Välimeren valtioihin kohdistuu suurta painostusta erityisesti tiettyinä vuodenaikoina. Tässä yhteydessä virastosta on apua ja tukea. Maahanmuuttajia tulee myös Pohjois-, Itä-, Länsi- ja Keski-Eurooppaan, joten virastosta tulee koko yhteisön virasto, vaikkei olekaan sattuma, että se sijoitetaan Valletaan.

Kyse ei ole mistä tahansa virastosta. Se on itse asiassa yhteisen turvapaikkajärjestelmän kulmakivi ja tärkeä väline tuettaessa jäsenvaltioita, autettaessa kehittämään käytäntöjä ja yhteisiä normeja ja tuettaessa jäsenvaltioita, joihin paineet kohdistuvat erityisesti. Virastossa kerätään tietoa, perustetaan portaali, työllistetään asiantuntijoita ja niin edelleen. Jäsenvaltiot päättävät viime kädessä, ketkä saavat jäädä niiden alueelle, mutta on tiettyjä menettelyjä, joita on yhdenmukaistettava.

Kuten jotkut teistä ovat todenneet, toimi on osa Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän kehittämistä. Tämä on vasta yksi osa; kuten esittelijä mielestäni lausui, junaamme paikoillamme koko lopun turvapaikkapaketin osalta. Komissio luottaa Euroopan parlamentin apuun ja tukeen pyrittäessä edistämään näitä asioita, jotta voimme lähitulevaisuudessa todella ottaa käyttöön yhteisen turvapaikkapolitiikan Euroopan unionissa.

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, käytän tilaisuutta hyväkseni selventääkseni muutamia esille tulleita kysymyksiä, vaikka onkin sääli, että jotkut kysymyksiä esittäneet henkilöt eivät ole kuulemassa vastauksia.

Turvapaikkavelvoitteet on vahvistettu selvästi kansainvälisissä yleissopimuksissa, joihin kukin jäsenvaltio on erikseen sitoutunut. Se on eri asia kuin maahanmuuttopolitiikka ja ihmisten olisi todella ymmärrettävä ero.

Varainkäytöstä huolestuneille totean – saanen esittää puoluepoliittisen ja kansalliseen politiikkaan liittyvän huomion – että jos jotkin jäsenvaltiostamme lakkaisivat luomasta irakilaisia ja afganistanilaisia turvapaikanhakijoita, olen varma siitä, että voisimme säästää paljon rahaa ja jopa vähentää inhimillisiä kärsimyksiä.

Totean joistakin muista esille otetuista seikoista, että on toivottavaa, että järjestelmän joissakin jäsenvaltioissa ylläpidetyn laadukkuuden myötä edistetään jäsenvaltioiden välistä luottamusta, vapautetaan jotkin muut turvapaikkajärjestelmän osat ja tuetaan jäsenvaltioiden käsitystä, jonka mukaan niitä autetaan erityisen taakan kohdistuessa niihin. Kuten muut puhujat ovat huomauttaneet, vaikka kaikkiin jäsenvaltioihimme ei kohdistu huomattavaa maantieteellistä painetta maahanmuuttovirtojen vuoksi, monet yllämainituista valtioista eivät itse asiassa sijaitse Euroopan unionissa vaan jossakin muualla.

Kuuntelin kiinnostuneena erästä kollegaa, joka vaati lisätuen myöntämistä turvapaikka-asioiden tukiviraston yhteydessä, mutta pelkään, etten kuullut hänen aiheesta esittämäänsä tarkistuksia.

Haluan myös tehdä selväksi, että aseman määrittely ei kuulu turvapaikka-asioiden tukiviraston tehtäviin. Se ei ole ottamassa jäsenvaltioiden tehtäviä hoitaakseen tällä alalla.

Pidän kollegojen esittämiä ystävällisiä lausuntoja myönteisinä samoin kuin minua mietinnön laatimisessa suuresti auttaneiden henkilöiden aktiivista osallistumista. Olen varma siitä, että odotamme kaikki – tai ainakin suurin osa meistä – voivamme olla läsnä, kun turvapaikka-asioiden tukivirasto avataan Vallettassa ja voimme aloittaa työt.

Puhemies. – (ES) Päätän keskustelun tähän. Totean kuitenkin vielä painokkaasti, etten suhtaudu välinpitämättömästi siihen, että keskustelun puheenjohtajana toiminut henkilö sai nauttia turvapaikkaoikeudesta Ranskan, Itävallan ja Belgian hallituksien ja kansalaisten avokätisyyden ja vieraanvaraisuuden ansiosta; haluan esittää niille tänään täällä kiitokseni, koska kiitollisuudella ei ole aikarajaa, vaikka tästä onkin kulunut yli 40 vuotta.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisellä viikolla pidettävän istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen on erittäin tärkeä askel kohti Euroopan yhteistä turvapaikkajärjestelmää, josta säädetään Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa sekä Tukholman ohjelmassa.

Viraston avulla lisätään yhteistyötä yhteisön toimielimien, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan välillä sekä määritetään turvapaikka-asioissa noudatettavat yhteiset käytännöt. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että näin lähennetään jäsenvaltioiden kantoja turvapaikkapolitiikan alalla. Asia on ehdottoman tärkeä, koska joihinkin jäsenvaltioihin tulvii runsain määrin turvapaikanhakijoita. Jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja solidaarisuutta tarvitaan, jotta autetaan näitä valtioita selviytymään niiden kohtaamista ongelmista mutta myös parannetaan Euroopan yhteistä turvapaikkajärjestelmää.

On mainittava, että järjestelmä perustuu oikeudelliselta ja käytännölliseltä kannalta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen.

14. Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännökset liittyen joidenkin rahoitushallinnon vaatimusten ja säännösten yksinkertaistamiseen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Evgeni Kirilovin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen vaatimusten yksinkertaistamisesta ja tietyistä varainhoitoa koskevista säännöksistä (KOM(2009)0384 – C7-0003/2010 – 2009/0107(COD)) (A7-0055/2010).

Mietinnön esittelijä, jäsen Kirilov, ei päässyt tulemaan paikan päälle lentoliikenteen tilan vuoksi. Puheenvuoron käyttää jäsen Kirilovin sijainen, jäsen Krehl.

Constanze Angela Krehl, esittelijän sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, pahoittelen syvästi, että jäsen Kirilov ei voi itse esitellä mietintöä. Hän on tehnyt suuren työn laatiessaan parlamentille mietinnön aiheesta, joka on hyvin tärkeä Euroopan unionin alueiden ja kansalaisten kannalta. Niinpä luen teille hänen muistiinpanonsa. Ne on kirjoitettu englanniksi, mikä on hämmästyttävää, koska kyse on bulgarialaisesta parlamentin jäsenestä. On kuitenkin hyvä, etten joudu puhumaan bulgariaa. Olen hyvin tyytyväinen saadessani edustaa häntä täällä parlamentissa, koska hän ei päässyt lentämään Sofiasta tänne.

(EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että saimme tänä iltana tilaisuuden keskustella rakennerahastoja koskeviin yleisiin säännöksiin tehtävistä tärkeistä tarkistuksista. Ne ovat olennainen osa yhteisössä ja kansallisesti toteutetuista yhteisistä toimista, joilla pyritään torjumaan talouskriisin seurauksia. Tarkistukset muodostavat loogisen jatkumon viime vuonna hyväksytyille asiakirjoille.

Koheesiopolitiikan merkitystä reaali talouden sijoituksien kannalta koskevan mietinnön esittelijänä kehoitin neuvostoa ja komissiota yksinkertaistamaan rakennerahastoja koskevia sääntöjä ja helpottamaan siten näiden varojen saatavuutta, kun jäsenvaltiot tarvitsevat niitä enemmän.

Olen tyytyväinen siihen, että yksinkertaistamisen edistämistä koskevat parlamentin tärkeimmät suositukset on otettu huomioon. Olen vakuuttunut siitä, että yleisiin säännöksiin tehtävät uudet tarkistukset, joilla yksinkertaistetaan joitakin olemassa olevia menettelyjä, ansaitsevat tukemme. Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen, byrokratian ja epäselvien sääntöjen vähentäminen lisää avoimuutta, parantaa valvontaa ja vähentää epäsäännönmukaisuuksien määrää.

Tämä tarkoittaa myös täytäntöönpanon kohentamista ja EU:n varojen asianmukaista käyttöä. Mainitsen tästä esimerkin. Jäsenvaltioita kannustetaan 88 artiklaan tehtävällä tarkistuksella havaitsemaan ja oikaisemaan epäsäännönmukaisuudet ennen kuin EU:n valvontaelimet havaitsevat ne. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot eivät menetä kyseessä olevia varoja vaan voivat käyttää niitä uudelleen kyseisen ohjelman muihin hankkeisiin.

Toinen tarkistuksien ryhmä koskee varainhoitoon liittyviä säännöksiä. Kriisistä eniten kärsineille valtioille suoritettavia ennakkomaksuja korotetaan vuonna 2010. Kaikki jäsenvaltiot saavat lisäaikaa, jotta ne voivat käyttää vuonna 2007 myönnettyjä varoja sellaisia hankkeita varten, joita ei ole hyväksytty tai pantu täytäntöön asetettujen määräaikojen kehyksessä.

Molemmat toimenpideryhmät ovat tärkeitä niiden edunsaajille lähettämän viestin ja niiden käytännön hyödyn vuoksi. Kriisin vastaiset toimet ovat selvä solidaarisuuden osoitus. Jäsenvaltiot saavat siten uusia varoja selviytyäkseen kriisistä.

Kaikilla toimilla mahdollistetaan lisähankkeiden toteuttaminen erityisesti tässä vaiheessa. Tämä on ratkaisevan tärkeää työpaikkojen luomisen, sijoituksien ja infrastruktuurin kannalta sekä työntekijöiden ja yritysten sopeuttamiseksi taloudelliseen muutokseen.

Molemmat toimenpidetyypit ovat hyödyllisiä ja arvokkaampia, mikäli ne toteutetaan oikeaan aikaan, mutta ne odottavat vielä lopullista hyväksyntää. Kesti valitettavasti todella kauan, ennen kuin neuvostossa saavutettiin yhteisymmärrys, vaikka se oli tarkistetun asetuksen hyväksymisen kannalta johtavassa asemassa oleva elin.

Olen vakaasti sitä mieltä, että nyt, kun parlamentilla on samat toimivaltuudet kuin neuvostolla, emme enää siirrä näiden kauan kaivattujen ja tarpeellisten toimien hyväksymistä ja voimaantuloa.

Johannes Hahn, *komission jäsen*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvä jäsen Krehl, paljon kiitoksia mietinnöstänne. Pyydän teitä myös välittämään kiitokseni jäsen Kiriloville. Hän on tehnyt suuren työn varmistaakseen, että voimme tänään keskustella yleisiin säännöksiin esitetyistä tarkistuksista niiden läpäistyä nopeasti kaikki institutionaaliset vaiheet. Tarkoituksena on toivoakseni myös, että voimme hyväksyä ne piakkoin parlamentissa laajalla enemmistöllä, jotta merkittävät kohdat voidaan panna nopeasti täytäntöön. Tämä on osoitus neuvoston, parlamentin ja komission välisestä myönteisestä vuoropuhelusta ja hyvä esimerkki siitä, että toimielimien välinen vuorovaikutus on toimivaa ja tehokasta.

Mikä on tarkistuksien tavoite? Pitkällä aikavälillä haluamme yksinkertaistaa säännöksiä, mutta lyhyellä aikavälillä haluamme myös auttaa tämänhetkisestä talouskriisistä eniten kärsineitä jäsenvaltioita. Hyväksymme neuvoston kompromissiehdotuksen, josta on saavutettu laaja yhteisymmärrys parlamentissa, koska meidän on annettava nopeaa ja kohdistettua apua ja saatava ohjelma käynnistettyä.

Aloitteen yhteisenä kokonaistavoitteena on nopeuttaa ohjelmien täytäntöönpanoa. Esittelimme hiljattain ensimmäisen strategiakertomuksen; määritimme kohdat, jotka eivät toimineet erityisen hyvin, ja alat, joilla tilanne oli kehittynyt myönteiseen suuntaan nykyisen ohjelmakauden muutaman ensimmäisen vuoden aikana. Meidän on tarkasteltava itsekriittisesti sääntöjä, jotka ovat joiltakin osin monimutkaisia. Tämänhetkisellä kolmannella tarkistuksien sarjalla on onnistuttu mielestäni ratkaisemaan ongelma. Haluamme lisäksi antaa tukea kriisin ratkaisemiseksi.

Mitä siis voimme tehdä? Mainitsen pari yksittäistä esimerkkiä: voimme asettaa suurhankkeisiin sovellettavan kynnysarvon 50 miljoonaan euroon, yksinkertaistaa toimintaohjelmien tarkistamista koskevia säännöksiä, jos – ja tämä on tärkeä seikka – se on tarpeen kriisin ratkaisemiseksi sekä mahdollistaa energiatehokkaiden toimien tukemisen asuntojen rakentamisen ja korjaamisen yhteydessä. Tämän seurauksena säästetään energiaa ja vaikutetaan samalla myönteisesti rakennusteollisuuteen liittyviin aloihin.

Tämänhetkiset säännökset kohdistuvat erityisesti kyseisten viiden valtion – Romanian, Unkarin ja kolmen Baltian maan – maksuvalmiusongelmiin. Kuten on jo todettu, tarkoituksena on nopeuttaa varojen hyödyntämistä lisäämällä joustavuutta. Monia hankkeita on mahdollista panna nopeammin täytäntöön hyödyntäen luvattua 775 miljoonan euron suuruista rahoitusta, joka voidaan asettaa saataville suunniteltua aikaisemmin.

Viittaan lopuksi tätä taustaa vasten 6,2 miljardin euron summaan, joka maksettiin etukäteen jo vuonna 2009. Tämä osoittaa, että vaikka rakennerahastoja ei alun perin suunniteltu käytettäväksi hätärahoituksena eikä niitä pitäisi jatkossa sellaisina pitää, ne voivat olla riittävän joustavia, jotta niitä voidaan tarvittaessa hyödyntää kriisiaikana.

Kiitän kaikkia ja odotan mielenkiinnolla keskustelua.

Regina Bastos, *työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijana aloitan onnittelemalla jäsen Kirilovia hänen pakotetusta poissaolostaan huolimatta ja korostan tapaa, jolla hän onnistui laatimaan tämän tärkeän mietinnön sekä edistämään sen päätavoitetta. Haluan myös kiittää jäsen Krehliä hänen meille pitämästään esittelystä.

Menen suoraan asiaan todeten, että päätavoitteena on yksinkertaistaa menettelyjä ja nopeuttaa koheesiorahastosta, rakennerahastoista ja Euroopan aluekehitysrahastosta rahoitettavien ohjelmien täytäntöönpanoa.

Tämänhetkisen rahoituksellisen, taloudellisen ja sosiaalisen kriisin yhteydessä kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuva paine on kasvanut. Painetta voidaan lieventää käyttämällä paremmin yhteisön varoja ja siirtämällä varat nopeammin niille edunsaajille, jotka ovat kärsineet talouden taantumasta eniten.

Yli 20 miljoonaa eurooppalaista on vailla työtä – neljä miljoonaa enemmän kuin vuosi sitten – ja ennusteiden mukaan luku valitettavasti nousee nousemistaan. Tilanne edellyttää sen varmistamista, että koheesio-ohjelmia pannaan asianmukaisesti täytäntöön, koska ne ovat tärkeä ja tehokas keino tukea reaalityähtöä, erityisesti pk-yrityksien ja työpaikkojen kannalta. Lukuisia laadukkaita työpaikkoja luovat pk-yritykset ovat yhteisön talouden liikkeellepaneva ja kestävä kasvua tuottava voima.

Koheesiopolitiikan sääntelyn yksinkertaistaminen ja selventäminen vaikuttaa kiistatta ohjelmien täytäntöönpanon nopeuteen, erityisesti siten, että kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille annetaan selkeämpiä ja vähemmän byrokraattisia sääntöjä, joiden ansiosta ohjelmia on mahdollista joustavoittaa uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

Sophie Auconie, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tehtyäni kuukausien ajan rakentavaa yhteistyötä esittelijä Kirilovin kanssa haluan nyt esittää hänelle vilpittömät kiitokseni.

Korostan myös neuvoston tekemän työn laadukkuutta erityisesti Espanjan puheenjohtajakauden käynnistymisestä alkaen. Tämä on erityisen tärkeää, koska keskustelemme tänä iltana asetuksesta, jonka sisältämiä toimia tuhannet paikan päällä toimivat tahot odottavat. Olen vakuuttunut siitä, että aluepolitiikka on kyseisten toimijoiden kannalta Euroopan unionin konkreettisin ilmentymä heidän kotiseudullaan tai -alueellaan.

Aluepolitiikkaa pidetään kuitenkin usein liian monimutkaisena tai rajoittavana, vaikka sen tarkoituksena on auttaa kyseisiä toimijoita. On siis aika muuttaa aluepolitiikan imagoa yksinkertaistamalla perusteellisesti sen soveltamissääntöjä. Yhteisön varoista myönnetyn 350 miljardin euron suuruisen summan tarkoituksena on hyödyttää Euroopan kansalaisia. Noudatamme nyt vastaanottavaista lähestymistapaa, mitä kentällä odotetaan, joutuessamme kaikki kohtaamaan taloudellisen ja sosiaalisen kriisin.

Jos minun pitäisi valita vain muutamia tähän tärkeään asiakirjaan sisältyviä näkökulmia, toteaisin, että siinä lisätään joustavuutta ja solidaarisuutta yhteisössä. Joustavuus lisääntyy, koska ehdotettujen yksinkertaistamistoimien avulla on mahdollista vähentää annettavien tietojen ja valvontatoimien määrää sekä lisätä tuloja tuottavien hankkeiden joustavuutta.

Samalla edistetään myös solidaarisuutta, koska poikkeustoimia, kuten ennakkomaksut – mistä komission jäsen ja jäsen Krehl mainitsivat – ja uusi laskentajärjestelmä, toteutetaan talouskriisin torjumiseksi. Toukokuun alussa toimitettavan lopullisen äänestyksen myötä voimme tästä syystä auttaa yhteisön rahoituksen saajia ja suunnitteluosastoja. On kuitenkin muistettava, että yksinkertaistamisen alalla on edelleen paljon tehtävää.

Karin Kadenbach, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hahn, hyvät parlamentin jäsenet, komission jäsen Hahn tiivistä mielestäni tämäniltaisen keskustelumme tarkoituksen eli nopean ja kohdistetun avun antamisen. Näiden ohjelmien täytäntöönpanoa on nopeutettava kiireellisesti. Olen sitä mieltä, että kolmas tarkistus rakennerahastoja koskevaan yleisasetukseen on vastaus rahoituskriisiin, ja, kuten on jo todettu, sen avulla olisi taattava näiden varojen nopea ja erityisesti helppo saatavuus.

Tiedämme aiempien kokemuksiemme perusteella, että rakennerahastojen varoilla on vaikutettu merkittävästi elämänlaadun parantamiseen, työpaikkojen luomiseen ja tulevaisuuden tarjoamiseen alueiden asukkailla. Tällaisina aikoina tarvitaan mielestäni Euroopan unionin solidaarisuutta hätärahoituksen myöntämiseksi. Kuten on jo todettu, tarvitaan sekä joustavuutta että solidaarisuutta.

Kriisin torjumiseksi toteutettavat toimet ilmentävät tätä solidaarisuutta, ja joustavia ennakkomaksuja tarvitaan, jotta nämä elämänlaatua parantavat ja työpaikkoja luovat hankkeet voidaan toteuttaa. Kuten esittelijä, tai tässä tapauksessa tänä iltana puheenvuoron käyttänyt jäsen Krehl, mainitsi, asetuksen hyväksyminen viivästyi miltei anteeksiantamattomalla tavalla. Erityisesti tältä kannalta tulevaa koheesiopolitiikkaa olisi suunniteltava siten, ettei se vaikeuta menettelyllisesti ja teknisesti aluepolitiikan nopeaa ja tehokasta täytäntöönpanoa.

Kannatan tästä syystä esittelijän vetoomusta, jotta rakennerahastoja koskevaan asetukseen tehtävä tarkistus tulisi nopeasti voimaan. Meidän on annettava nopeaa ja kohdistettua tukea.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen Hahn, on syytä puhua kaunistelematta. Yksinkertaistaminen, jota kaikki täällä kovasti kannattavat, tarkoittaa, että suurille jätevedenpuhdistamoille ja valtaville jätteenpolttolaitoksille ei enää tarvita – kuten asetuksessa säädetään – komission hyväksyntää, kun sijoituksen arvo ylittää 25 miljoonaa euroa, vaan vasta, kun se ylittää 50 miljoonaa euroa. Komission ei tarvitse enää laatia sellaisten hankkeiden kustannus-hyötyanalyysiä, jotka ovat arvoltaan alle 50 miljoonaa euroa, ja saattaa olla, ettei tällaisia analyysejä enää tehdä. Sitä, ovatko hankkeet EU:n ympäristölainsäädännön mukaisia, ei tarkasteta, toisin kuin tällä hetkellä.

Koska hankkeita rahoitetaan osittain lainojen avulla, ei myöskään pyritä määrittämään, onko järkevää rasittaa alueen asukkaita laajamittaisella lainanotolla ja onko lainarasitus suhteessa hyötyyn, jota asukkailla aiheutuu hankkeesta. Tämä on pankkien kannalta houkuttelevaa, koska ne voivat kantaa korkeita maksuja hankkeiden toteuttamisen alkuvuosina. Tästä syystä suurhankkeista laadittiin aikaisemmin ennakkoarvio, jotta voitiin varmistaa yhteisön varojen tehokas käyttö.

Niinpä me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä katsomme, että suurhankkeita koskevia tarkistuksia on lisättävä niiden vähentämisen sijaan, mitä tässä ehdotuksessa esitetään. Vastustamme arviointia koskevan kynnysarvon korottamista.

Lisäksi haluamme, että kustannus-hyötyanalyysijä ja EU:n lainsäädännön mukaisuutta tarkastellaan avoimesti eikä harhaanjohtavasti, kuten on toisinaan aiemmin tehty. Rakennerahastoja koskevaa asetusta rampauttaa edelleen se, että tukea saavat suurhankkeet voivat olla vain viiden vuoden pituisia siitä ajankohdasta alkaen, jolloin sijoitus on tehty. Tästä syystä me vihreän ryhmän jäsenet olemme jo esittäneet ajanjakson pidentämistä kymmeneen vuoteen, jotta varmistetaan sijoitusten todellinen kestävyys ja luodaan pysyviä työpaikkoja alueille.

Perustamalla hankkeita alueille pidemmäksi ajaksi estetään hankkeista vastaavia kähveltämästä yhteisön tukia ja sitten vain katoamasta viiden vuoden kuluttua. Nordrhein-Westfalenissa sattunut tapaus Nokia osoittaa, millaista vahinkoa alueille voi aiheutua, kun tuilla keinottelu hyväksytään laajalti. Olemme sitä mieltä, että kestävyyslauseketta olisi sovellettava pieniin ja keskisuuriin yrityksiin viiden vuoden eikä kolmen vuoden ajan, kuten tarkistuksessa ehdotetaan.

Me vihreän ryhmän jäsenet vastustamme tätä myös, koska valvomattomien suurhankkeiden ja hankkeiden lyhyemmän keston yhdistelmä johtaa todennäköisesti siihen, että rahat valuvat hukkaan. Tätä on mielestämme mahdoton perustella yhteisön veronmaksajille.

Emme voi äänestää mietinnön puolesta, jollei tarkistuksiamme hyväksytä. Pyydämme myös nimenhuutoäänestyksen toimittamista, jotta kun kansalaiset valittavat myöhemmin rahojen hukkaamisesta, voimme osoittaa heille, miten jäsenet äänestivät.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää kysymyksen jäsen Schroederille. Hänen analyysinsä perustui varsin kielteiseen lähestymistapaan. Kysyn häneltä, eikö asia ole niin, että yhteisrahoituksen ansiosta paikallishallintoja, jotka panevat ohjelmia täytäntöön jäsenvaltioissa kutakin valtiota varten sovitun strategisen kehyksen ja sääntöjen mukaisesti, vaaditaan kantamaan oma vastuunsa? Miksi hän esittää asian tänään näin kielteisessä valossa? Ei ole mitään syytä tarkastella ehdotusta tänään näin tavattoman kielteiseen sävyyn.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, vastaan mielelläni kysymykseen. Suurhankkeisiin tehtäviä sijoituksia yksinkertaistetaan. Tämä koskee enintään 50 miljoonan euron arvoisia sijoituksia, joita EU on tähän mennessä arvioinut, koska olemme vastuussa veronmaksajien varoista. Tilannetta ei pitäisi mielestäni muuttaa suurhankkeiden kohdalla, koska kokemuksiemme perusteella voidaan todeta, että hankkeet käynnistyvät usein kohtuuttomien sijoitusten turvin ja päättyvät siihen, että kansalaiset joutuvat kantamaan vastuun.

Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelemme asetuksen tarkistamista koskevasta kompromissiehdotuksesta – ehdotuksesta, jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa yhteisön varojen saatavuutta. Tavoitteen saavuttaminen on todella yhteisen etumme mukaista ja se on muistettava, kun keskustelemme koheesiopolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2014 jälkeen. Ehdotettu järjestely kohdistuu ennen kaikkea ympäristöön ja infrastruktuuriin liittyviin suurhankkeisiin, jotka tuottavat tuloja ja joilla tuetaan energiahankkeita ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä asuntosektorilla. Kompromissiehdotuksessa ei siis edellytetä yhteisön rahastojen rakenteen mullistamista. Laajamittaiset muutokset eivät edes ole mahdollisia tällä hetkellä. Olemassa olevaa järjestelmää voi uudenaikaistaa vain vaiheittain. Ehdotus on kompromissi.

Tässä yhteydessä totean kannattavani Unkarin esittämää julkilausumaa, joka liittyy rahoitusjärjestelyjen käyttöön koheesiorahaston kehyksessä energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden alalla toteutettavia toimia varten. Olen toisaalta huolestunut vastuukysymykseen liittyvästä takautuvasta toimesta, koska se hyväksytään vasta vuonna 2010, kun taas varat olisi pitänyt palauttaa EU:n rahakirstuihin vuoden 2009 loppuun mennessä. Tässä yhteydessä on siis keskeisen tärkeää selvittää kaikki lainsäädäntöön liittyvät tekniset yksityiskohdat. Olemme kuitenkin saavuttaneet kompromissin ja keskustelu olisi näin ollen saatettava päätökseen. On olennaisen tärkeää, että yhteisön rahastoja koskeva yksinkertaistamistoimi, jonka hyväksymme tänään Strasbourgissa, ilmenee paikan päällä jäsenvaltioissa. Tässä yhteydessä meillä on vielä paljon tehtävää alueille.

Pidän Tšekin tasavallan aluekehityksestä vastaavan ministeriön toimia myönteisinä: se hyväksyi kuluvan vuoden puolessavälissä lainsäädäntötarkistuksen, joka koskee yksittäisten summien nostamista rakennerahastoista ja koheesiorahastosta. Tämä hallinnollinen yksinkertaistamistoimi kohdistuu pääasiassa hyväksymismenettelyihin, taloudelliseen suunnitteluun ja hallintoon, kuten valvontatoimiin ja eroavuuksien sovitteluun.

Cornelia Ernst, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron kollegani puolesta, joka ei päässyt tulemaan paikalle, ja haluan esittää muutamia huomioita. Pidämme ensinnäkin rakennerahastojen yksinkertaistamista hyvin myönteisenä asiana. On tiettyjä asioita, joita voisimme arvostella ja jotka jäsen Schroedter mainitsi, mutta ne eivät mielestäni ole riittävä syy viivästyttää asian käsittelyä. Pidämme yksinkertaistamista hyvänä asiana ja katsomme myös, että asetus on pantava kiireellisesti täytäntöön. Aikaa on jo tuhlatu liikaa.

Haluan kuitenkin puhua aivan avoimesti. Kompromissi ei ole täysin suunnitelmiamme mukainen. Kuten kaikki tietävät, komissio toimitti toisen ehdotuksen, joka liittyy välimaksujen kertaluonteiseen sataprosenttiseen suorittamiseen määrättyä aikana ja työmarkkinapoliittisten toimien toteuttamista varten. Tätä ei hyväksytty moninaisista syistä, joista keskusteltiin yksityiskohtaisesti aluekehitysvaliokunnassa. On kuitenkin syytä miettiä, onko toteutettu riittävästi toimia sen asian edistämiseksi, johon komissio viittasi 3. kesäkuuta 2009 antamassaan tiedonannossa yhteisenä sitoutumisena työllisyyteen, minkä avulla voidaan torjua kriisiä.

Tavoitteena oli helpottaa rakennerahastojen käyttöä kriisistä selviytymiseksi, mistä keskustelemme nyt. Erityisesti yhteisön rakennerahastot ovat, kuten kaikki tietävät, tärkeitä välineitä kansalaisiin sijoittamiseksi, kriisin torjumiseksi ja työpaikkojen luomiseksi. Yhteisöä tarkastellessa käy ilmi, että kriisi vaikutti suuresti jäsenvaltioiden työmarkkinoihin ja että toimia on todella toteutettava. Työttömyys on kasvanut merkittävästi viidessä valtiossa mutta myös kaikissa jäsenvaltioissa, jos tilannetta tarkastellaan yksityiskohtaisesti. Työttömyydellä on myös kriisistä riippumaton merkittävä rooli. Yhteisössä on hyvin korkea työttömyysaste, joka nousee edelleen eikä liity kriisiin.

Komission esittämä vaihtoehtoinen ehdotus on todellinen edistysaskel, mihin suhtaudumme myönteisesti, koska vähintään viisi jäsenvaltiota, joiden BKT on laskenut 10 prosenttia vuodesta 2008 alkaen, saavat suhteellisen laajaa tukea. Nämä jäsenvaltiot hyötyvät tästä sekä koheesiorahastosta ja yhteisön rakennerahastoista suoritettavista ylimääräisistä ennakkomaksuista. Nämä ovat kaikki hyviä asioita mutta haluaisimme lisätoimia toteutettavan. Sen perusteella, mitä totesimme valiokunnassa, tiedätte, mikä on kantamme. Olemme yhtäältä tyytyväisiä ja toisaalta emme niinkään tyytyväisiä; jokainen edistysaskel vie meitä kuitenkin eteenpäin ja tähän suuntaan meidän olisi edettävä.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Ernst, ainoa kysymys kuuluu, miksi ryhmämme ei ole esittänyt tarkistusta täysistunnossa? Saimme tilaisuuden esittää tarkistuksia, jotta komission alkuperäistä luonnosta voitaisiin käyttää uudelleen. Olisi kenties ollut myös mahdollista neuvotella uudelleen yhteisön rakennerahastojen sataprosenttisesta rahoituksesta neuvoston kanssa.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Schroedter, arvelimme, että meillä oli vain rajallisia mahdollisuuksia ja päätimme olla esittämättä tarkistusta. Oletan kollegani ajatelleen samalla tavalla. Tarkastelin komission kokonaisaloitetta hyvin kiinnostuneena. Opin kuitenkin joitakin asioita käytyämme aiheesta pitkällisiä keskusteluja viime päivien aikana. Olisin halunnut edetä pidemmälle. Olette oikeassa: olisimme voineet esittää tarkistuksen. Rehellisyyden nimissä tiedämme kuitenkin, mitä tuleman pitää, minkä vuoksi ryhmäni päätti olla esittämättä tarkistusta. Tämä minun on itsenikin pantava merkille.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, poikkeukselliset ajat vaativat poikkeuksellisia toimia. Parlamentin pitkäaikainen haave menettelyjen yksinkertaistamisesta ja tuloksien nopeammasta saavuttamisesta on käynyt toteen. Haluamme viime kädessä säilyttää ja luoda työpaikkoja. Kuten komission jäsen Hahn huomautti, tällä viikolla on julkaistu lukuja, joista käy ilmi, mitä koheesiopolitiikalla on saavutettu: 1,4 miljoonaa lisätyöpaikkaa viime kaudella. Yhteisön varoja voidaan nyt myöntää kautta linjan nopeammin ja yksinkertaisemmin, ei ainoastaan suurhankkeita varten vaan myös pienempiä hankkeita varten, minkä ansiosta voimme jatkossakin edistää innovaatiota, ympäristön tilaa, kaupunkien kehittämistä ja niin edelleen.

Parlamentti vastusti yhtä asiaa eli yhteisrahoituksen romuttamista koskevaa ehdotusta. Tällöin olisi uhattu yhtä järjestelmämme kulmakivistä, minkä myötä kansalliset hallinnot, paikallisviranomaiset ja, mikäli mahdollista, yksittäiset ihmiset, osallistuvat alueellista ja kaupunkien kehitystä koskevaan yhteiseen hankkeeseen. Meidän on siis nyt keskityttävä rahoituksen ylläpitämiseen hieman pidemmän aikaa – kolmen vuoden ajan kahden sijaan – mikä on toinen asia, jonka olette hyväksyneet. Siten jätetään varoja saataville, mahdollistetaan yhteisrahoitus ja mikä parasta, jos viivästyksiä sattuu, arvokkaita hankkeita voidaan yhä edistää. Tämä ei tarkoita, että alueilta evätään rahoitusta, ehei, vaan että varoja käytetään. Tällaista järjestelmää noudatimme vuoden 2007 kohdalla. Haluan kysyä komission jäseneltä Hahnilta, eikö hän halua antaa tälle

hyvälle esimerkille jatkoa toisella hyvällä esimerkillä? Miksi emme voisi noudattaa samaa järjestelmää vuosien 2008 ja 2009 kohdalla? Se olisi hyvin myönteinen toimi. Voitteko vastata tähän?

Totean lopuksi, että voisimme myös osoittaa solidaarisuutta. Joissakin valtioissa ei käytetä kaikkia niille myönnettyjä Euroopan sosiaalirahaston varoja ja niistä jätetään käyttämättä noin 30–40 prosenttia. Mikseivät ne ole osoittaneet solidaarisuutta ja siirtäneet varoja muihin valtioihin? Se on täysin sallittua ja auttaisi kyseisiä valtioita pääsemään takaisin jaloilleen. Se olisi todella solidaarista mutta valitettavasti sitä ei ole tapahtunut. Suhtautumistapani on näin ollen kohtuullisen myönteinen, ainakin esittelijään nähden. Menettely on kestänyt yhdeksän kuukautta ja pohdin jäsen Krehlin tavoin, onko se mahdollista saattaa päätökseen parlamentin, neuvoston ja komission seuraavan yhteisen neuvottelukierroksen aikana.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, kotimaani on saanut vuodesta 1973 alkaen noin 18 miljardia euroa Euroopan unionin rakenne- ja koheesiorahastosta. Koheesiopolitiikka on ollut vuosien mittaan merkittävässä asemassa kehitettäessä ja elvytettäessä Irlannin taloutta. Euroopan sosiaalirahastosta on ollut erityisen suurta apua pyrittäessä torjumaan työttömyyttä Irlannissa ja tietysti kaikkialla yhteisössä.

Sen jälkeen, kun Irlanti liittyi Euroopan unioniin vuonna 1973, valtio on saanut yli 7 miljardin euron verran rahoitustukea Euroopan sosiaalirahastosta.

(EN) Näitä varoja on käytetty ensisijaisesti nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden torjumiseen. Euroopan unioni myönsi Irlantia varten perustetusta ja henkilöresursseja koskevasta toimintaohjelmastaan 2007–2013 Irlannille 375 miljoonaa euroa Euroopan sosiaalirahaston kehyksessä. Ohjelman kokonaisvarat ovat suuruudeltaan 1,36 miljardia euroa.

Näitä varoja käytetään koulutuksen järjestämiseen työttömille, vammaisille henkilöille, koulunkäynnin varhain keskeyttäneille ja yhteiskunnassa syrjäytyneille. Elämme maailmanlaajuistumisen aikakaudella. Niihin haasteisiin ja tilaisuuksiin vastaamiseksi, joita maailmanlaajuistuminen asettaa Irlannin työvoimalle, Euroopan sosiaalirahasto tukee Irlannissa myös elinikäistä oppimista koskevia kursseja, joita voidaan mukauttaa maailmanlaajuistuneilla työmarkkinoilla vallitsevaan todellisuuteen. Tämänhetkinen talous- ja rahoituskriisi on siis osoittanut tämän tärkeän rahaston eli Euroopan sosiaalirahaston merkityksen ja arvon.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, pohjimmiltaan vaikuttaa siltä, että mietintöön sisältyy hyviä tavoitteita, jotka koskevat talous- ja rahoituskriisistä kärsineiden EU:n jäsenvaltioiden avustamista yhteisön varoilla. Mietinnössä esitetään kiitettävä tavoite, jonka mukaan on pyrittävä lieventämään jäsenvaltioiden talousarvioihin kohdistuvaa rasitusta, kun niille esitetään vaatimuksia kaikista suunnista. Hankkeisiin sovellettavien kynnysarvojen alentamisesta ja prosessin yksinkertaistamisesta on apua samoin kuin hyväksytyille hankkeille myönnettävästä ennakkorahoituksesta, jolla taloudet saadaan nopeasti raiteilleen.

Kun työttömyys nousee yhteisössä yli 10 prosentin – monissa jäsenvaltioissa vielä sitäkin korkeammalle – ja talous vaikuttaa vasta nyt elpyvän hitaasti, jäsenvaltioiden olisi toteutettava monenlaisia toimia valtiontalouden tervehdyttämiseksi. Mietintö on kuitenkin varsin rajallinen eikä siinä näytetä tarkastelevan moniakaan tällaisia toimia.

Varoituksen sanana totean kuitenkin, että ajatus siitä, ettei jäsenvaltioiden tarvitsisi enää osallistua hankkeiden rahoittamiseen omilla varoillaan, vaikuttaa hyvin riskialttiilta. Tilanne on jo nyt se, että suurta osaa yhteisön varoista ei tilitetä asianmukaisesti hankkeiden yhteydessä epäasianmukaisista valvontamenettelyistä johtuen. Sitä, että joltakin jäsenvaltiolta evätään mahdollisuus oman edun tavoitteluun varmistamalla, että sen varoja käytetään oikein, ei ole syytä pitää kehotuksena niiden väärinkäyttöön.

On varmistettava, että yhteisrahoitusta koskevia perusteita höllentämällä ei vähennetä luotettavuutta. On kuitenkin epätodennäköistä, että ongelma vaikuttaa itsessään merkittävästi walesilaisiin äänestäjiini, koska jos Euroopan unioni saa tahtonsa läpi, meillä ei ole vuoden 2013 jälkeen enää varaa meneillään oleviin hankkeisiin, joiden rahoittamiseen yhteisö jalomielisesti osallistuu tällä hetkellä. Vaikka voidaankin toki hyvin todeta, että jotkin uudet jäsenvaltiot ovat vanhoja jäsenvaltioita köyhempiä ja että ne tarvitsevat näin ollen erityistukea, Yhdistyneen kuningaskunnan valtava velkaosuus ja kotiseutuni Walesin erittäin alhainen asukaskohtainen BKT – jota hiljattain verrattiin käsittämättömästi Ruandan taloudelliseen suorituskykyyn – tarkoittavat toivottavasti, että kotiseutuani ei unohdeta. Olen kuullut suusanallisesti, että Walesin kaltaisilta alueilta saatetaan viedä tukikelpoisuus, ja toivon, että meille voidaan tulevaisuudessa myöntää siirtymäkauden rahoitusta.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Arvoisa komission jäsen, haluan ensiksi kiittää jäsen Kirilovia hänen mietinnöstään. Pidän myönteisinä ja kannatan kaikkia toimia, joilla taataan yhteisön solidaarisuusrahastojen laillinen käyttö ja helpotetaan sitä. Euroopan unionin ei pidä hyväksyä sitä, että EU:n kansalaiset vertaavat sitä tulivuoreen, joka syöksee byrokraattista tuhkaa Euroopan alueiden välisten erojen kaventamista koskevien pyrkimyksien ylle. On vaikeaa ellei jopa mahdotonta käyttää rakennerahastoja, joilla haluamme saavuttaa taloudelliset, sosiaaliset ja poliittiset tavoitteemme. Menettelyjen yksinkertaistamiseksi toteutettavia muutoksia ei pidä mielestäni tarkastella ainoastaan tämänhetkisen kriisin valossa vaan on myös helpotettava pitkällä aikavälillä Euroopan unionin solidaarisuusvälineiden saatavuutta.

Katson, että viivästyttämisestä huolimatta Euroopan komission esittämä ehdotus ja mietintöön sisältyvät tarkistukset tarjoavat jäsenvaltioille ja lopullisille edunsaajille paremman tilaisuuden kohentaa tilannettaan tämänhetkisen kriisin yhteydessä. Haluan korostaa sen tarkistuksen merkitystä, joka koskee vuodeksi 2007 suunniteltujen varojen käytön siirtämistä. Tarkistuksella annetaan kaikille jäsenvaltioille, kuten Bulgarialle, joissa näiden varojen käyttöaste on edelleen hyvin alhainen, uusi mahdollisuus panna täytäntöön hankkeita muutoin käyttämättä jääviä varoja hyödyntäen. Meidän on vedottava alueellisiin ja paikallisiin viranomaisiin sekä kaikkiin muihin sidosryhmiin ja vaadittava niitä hyödyntämään tätä uutta tilaisuutta. Varojen käyttöä edistävien ohjelmien täytäntöönpano huomioon ottaen katson, että mietinnössä korostettu joustavuus on oikea tapa lähestyä tulevaa yksityistämispolitiikan laatimista.

Pyrittäessä yksinkertaistamaan rakennerahastojen käyttöä säänteleviä hallinnollisia määräyksiä mietintö on oikeansuuntainen askel kohti mahdollisimman laajalti yhteisön varojen avulla tapahtuvan hankkeiden koordinoinnin helpottamisen ja näiden varojen käytön valvonnan tasapainottamista. Uudistamalla säännöksiä on pyrittävä lisäämään avoimuutta yhteisön kansalaisten ja veronmaksajien silmissä sekä asettamaan jäsenvaltioiden kannalta toteuttamiskelpoisia edellytyksiä. Prosessin aikana on pidettävä mielessä viime käden tavoite eli verrattavissa olevien sosiaalisten ja taloudellisten edellytysten saavuttaminen kaikkialla Euroopan unionissa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Talouskriisin puhkeamisesta alkaen Euroopan unionia on monesti arvosteltu siitä, ettei se pysty reagoimaan asianmukaisesti kriisitilanteeseen. Olen sitä mieltä, että käymämme keskustelu ja jäsen Kirilovin erinomainen mietintö ovat päinvastoin kiistaton osoitus siitä, että Euroopan unioni pystyi reagoimaan näihin prosesseihin. En ymmärrä kollegoja, joiden mielestä kyseiset yksinkertaistamistoimet tarkoittavat, ettei prosesseja valvota, koska koheesiopolitiikan merkittäviin etuihin liittyy nimenomaan hyvin tarkka valvontajärjestelmä. Kenenkään ei pitäisi siis huolestua asiasta ja toivon, että kollegojeni huolestuneisuudesta ei seuraa, että he suhtautuvat vähemmän solidaarisesti niihin jäsenvaltioihin – kuten esimerkiksi kotimaahani Unkariin – jotka eivät heidän mielestään käytä varoja asianmukaisella tavalla. Me käytämme niitä todella huolellisesti. Keskustelu on myös hyvin tärkeä siitä syystä, että se vahvistaa koheesiopolitiikan tarpeellisuuden. Olen tyytyväinen siihen, että komission jäsenet Hahn ja Cioloș ovat läsnä. Olen hyvin huolestunut siitä, että komission puheenjohtajan Barroson ensimmäisessä versiossa ei edes mainita yhteistä maatalouspolitiikkaa ja koheesiopolitiikkakin mainitaan vain ohimennen, vaikka ne ovat erittäin tärkeitä koheesiota edistäviä yhteisön politiikkoja. Ne ovat myös keskeisessä asemassa ympäristöystävällisen kasvun, innovaation ja työpaikkojen luomisen kannalta, toisin sanoen, jotta EU 2020 -strategian uudet tavoitteet voidaan täyttää. Koheesiopolitiikkaa ei pitäisi näin ollen heikentää vaan lujittaa.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kriisin vaikutus reaalityönteeseen ja työmarkkinoihin tuntuu tällä hetkellä voimakkaasti ja laajamittaisesti. Tämä johtuu kaikista yhteisön ja kansallisiin lainsäädäntökehyksiin tehdyistä tarkistuksista, joilla on pyritty torjumaan kriisin vaikutuksia. Korkea työttömyys vaikuttaa merkittävästi jäsenvaltioiden talouteen, mutta rahoituksen myöntämiseen liittyy edelleen vakavia ongelmia.

Koheesiopolitiikkaa koskevien ohjelmien tosiasiallinen täytäntöönpano on keskeisessä asemassa, koska siten annetaan huomattavasti pontta reaalityönteeseen tukemiselle vuosiksi 2007–2013 myönnetyn 347 miljardin euron suuruisen summan muodossa. Lisätoimia on kohdistettava kriisistä eniten kärsineisiin edunsaajiin, jotta nopeutetaan rahoituksen saamista jäsenvaltioiden alueilla toteutettavia sijoituksia varten. Tärkeä muutos on mielestäni ollut se, että eri ohjelmista on mahdollista myöntää rahoitusta yksittäisille suurhankkeille, jos ne kattavat useita alueita.

Haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään työstä. Huomaan kuitenkin, että vaikka mietintö oli kauan kaivattu, sen edistyminen oli hidasta. Meidän on mielestäni ratkaistava ongelmia ja asetettava tavoitteet paljon selvemmin etusijalle, jotta vältämme tilanteet, joissa erinomaiset toimet viivästyvät liikaa. Yksinkertaistamalla yleisesti hallinnollisia menettelyjä edistetään varojen hyödyntämistä myös sellaisissa valtioissa, joihin ongelma kohdistuu, kuten toisin sanoen omassa kotimaassani Romaniassa.

Tulivuorenpurkaus käänsi maailman ylösalaisin viidessä päivässä ja saattaa johtaa toiseen kriisiin. Kuinka kauan kestää, ennen kuin pystymme reagoimaan tilanteeseen? On selvää, että päätöksiä on vastedes tehtävä paljon nopeammin.

(Suosionosoituksia)

Monika Smolková (S&D). – (SK) Aloitan kehumalla esittelijä Kirilovin tekemää työtä. On hyvä, että yhteisön toimielimet päättivät talouskriisiin reagoimiseksi nopeuttaa rahoituksen myöntämistä aluekehitysrahastoihin liittyville hankkeille ja yksinkertaistaa rakennerahastojen käyttöä koskevia sääntöjä. Tarkoituksena on myös laajentaa vuonna 2007 hyväksyttyjen EU:n varojen käyttämistä koskevaa aikarajaa, jotta jäsenvaltiot saavat lisää aikaa niiden hyödyntämiseksi.

Slovakiassa on sanonta, jonka mukaan nopeasti annettu apu on kaksin verroin tehokkaampaa. Kriisistä eniten kärsineet jäsenvaltiot odottavat mielenkiinnolla tänään keskustelun aiheena olevan asetuksen hyväksymistä. Komissio esitteli ensimmäisen luonnoksen niinkin kauan sitten kuin viime vuoden heinäkuussa. Päätös tehdään vasta toukokuussa. Koko lainsäädäntöprosessi on kestänyt yhdeksän kuukautta tähän päivään mennessä. Kenties on tullut aika pohtia yksinkertaisemman ja lyhyemmän lainsäädäntöprosessin noudattamista tietynlaisissa konkreettisissa tapauksissa.

Kriisi, työttömyys, köyhyys ja syventyvät alueelliset erot ovat juuri sellaisia tapauksia, joissa on tarpeen toimia nopeammin ja joustavammin. Työttömille on vaikea selittää, miksi lainsäädännön hyväksyminen kesti yli kolme neljäsosa vuotta, vaikka sillä oli tarkoitus auttaa heitä nyt, kun he ovat sen tarpeessa.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme tänään kaikki yhtä mieltä niiden toimien myönteisyydestä, joilla yksinkertaistetaan rakennerahastojen varojen myöntämistä, mitä esitetään jäsen Kirilovin mietinnössä.

Euroopan sosiaalirahastoa tarkastelevan parlamentin työryhmän puheenjohtajana olen kuitenkin pöyristynyt siitä, miten kauan meneillään oleva tarkistusprosessi on kestänyt. Komission alkuperäinen ehdotus laadittiin kesäkuussa 2009. Kesti kuusi kuukautta, ennen kuin neuvostossa päästiin sopimukseen asiasta, vaikka tarkistustoimen tarkoituksena oli auttaa jäsenvaltioita torjumaan taloudellista ja sosiaalista kriisiä. Tätä on mahdoton hyväksyä. On totta, että lainsäädäntömenettelyä on tarkistettu ajan myötä, jotta parlamentti saisi yhtä paljon valtaa kuin neuvosto. Euroopan unionin vaaleilla valittuina edustajina emme kuitenkaan voi perustella yleisölle näitä viivästymisiä.

Poikkean nyt lyhyesti aiheesta ja totean pitäväni myönteisenä vastuuntuntoa, jota parlamentti osoitti hyväksyessään mahdollisimman pitkälti neuvoston kannan, jotta menettelyä ei viivästyttäisi enempää. Ilmaisen kuitenkin jälleen kerran pettymykseni. Tarvitsemme Euroopan unionia, joka voi tehdä nopeita, käytännössä tosiasiallisesti vaikuttavia päätöksiä.

Tarkastellaanpa nyt hetken aikaa tulevaisuutta. Tänään ehdotetut yksinkertaistamistoimet, joilla on tarkoitus torjua talouskriisiä, ovat myönteisiä mutta haluan lisätä, että ne olisivat voineet olla kunnianhimoisempiakin, jolleivät nykyisellä ohjelmakaudella 2007–2013 sovellettavat toimet olisi olleet raskaita ja monimutkaisia.

Monivuotista lainsäädäntökehystä vuosiksi 2014–2020 ajatellen kehotan näin ollen Euroopan parlamenttia esittämään rohkeita ehdotuksia rakenne- ja koheesiorahastojen hallinnon ja niitä koskevien hakemuksien yksinkertaistamiseksi.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, esitän myös kiitokseni jäsen Kirilovin mietinnön johdosta ja pahoittelen, ettei hän voinut tänään olla läsnä.

Aluekehitysrahastoon, Euroopan sosiaalirahastoon ja koheesiorahastoon liittyvien järjestelyjen yksinkertaistaminen on hyvä ajatus, myös varainkäytön kannalta. Aikana, jolloin näitä varoja käytetään myös kriisin torjumiseen, on mahdollistettava se, että maksajavirastot voivat käyttää kaikki varansa, joskin tällaisen toimen toteuttaminen tarkoittaa myös, että tekosyitä on yksi vähemmän.

Yksi tekosyy vähemmän mutta kenen kannalta? Niiden alueiden kannalta, jotka esimerkiksi käyttävät koheesiorahaston varoja ja jotka eivät useinkaan voi käyttää kaikkia varojaan siitä syystä, että ne katsovat rahoituksen puutteen johtuvan yhteisön menettelyjen kaoottisuudesta ja liiallisesta byrokraattisuudesta.

Tänään tekosyy ei enää ole voimassa ja kaikki yhteisön varoja jakavat elimet joutuvat kohtaamaan tilanteen, jossa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Talouskriisin vaikutukset ovat tuntuneet vuodesta 2008 alkaen. Suurimpia ongelmia ovat tällä hetkellä työttömyys, elintason lasku ja köyhyys. Euroopan unionin politiikkojen kehityksessä on toteutettu jatkuvasti toimia näiden seurauksien torjumiseksi saatavilla olevien välineiden laajentamiseksi ja parantamiseksi sekä taloudellisen kasvun kannustamiseksi yhteisössä. Jäsen Kirilovin mietintö on tästä hyvänä esimerkkinä. Se on laadittu komission tekemien erinomaisten ja myönteisten ehdotuksien pohjalta; niiden tavoitteena on yksinkertaistaa hakemusmenettelyä, jonka myötä jäsenvaltioille mahdollistetaan pääsy kyseisiin varoihin.

Pidän myönteisenä ja tuen jäsen Kirilovin laatimaa mietintöä siitä syystä, että siinä yhdistetään suurhankkeita varten saataville asetetut varat, ja siitä syystä, että siinä mukautetaan teknisiä erityisvaatimuksia ja -edellytyksiä, jotta helpotetaan saatavilla olevien varojen hallintaa. Nämä tarkistukset ovat Eurooppa 2020 -strategian mukaisia, jossa kannustetaan työpaikkojen luomista ja tuetaan ympäristönsuojeluun kohdistettuja sijoituksia.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hahn, minua ennen puheenvuoron käyttäneet jäsenet mainitsivat jo koheesiopolitiikasta saatavan hyödyn enkä halua toistella samaa tässä yhteydessä. Haluan vain korostaa, että kotimaani Puola ja kotiseutuni Wielkopolska hyötyvät myös koheesiopolitiikasta. Pidän sitä hyvin myönteisenä asiana ja tällä perusteella ymmärrän myös mietintöön esitetyt tarkistukset. Olen tyytyväinen siihen, että toteutetaan jatkuvasti toimia varojen hyödyntämisen parantamiseksi osana koheesiopolitiikkaa. Täytäntöönpanon ja hyödyntämisen kohentaminen edellyttää kyseisen politiikan täytäntöönpanoa koskevan lainsäädännön jatkuvaa yksinkertaistamista ja vapauttamista. Tästä syystä pidän asetusta seuraavana askeleena kohti täytäntöönpanon yksinkertaistamista. Olen tyytyväinen siihen. Totean myös, että toiminnan on oltava jatkuvaa. Byrokratiaa on torjuttava jatkuvasti samalla kun pyritään varmistamaan, että lainsäädännössä pidetään edunsaajien puolia.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hahn, koheesiopolitiikka on tärkeä poliittinen väline. Se mahdollistaa kriisin torjumisen, kysynnän kannustamisen lyhyellä aikavälillä ja sijoittamisen samanaikaisesti pitkän aikavälin kasvuun ja kilpailukykyyn. On tärkeää tehdä selväksi, että koheesiopolitiikka ja erityisesti ennakkomaksut ja nopeampi paikallinen täytäntöönpano vuonna 2009 lisäsivät merkittävästi ostovoimaa, mikä hyödytti taloutta ja auttoi lieventämään yksityisen kulutuksen vähentymistä. Koheesiopolitiikka on myös hyvin tärkeä osa Eurooppa 2020 -strategiaa. Tästä syystä en ymmärrä, miksi kolleganne, komission jäsen Rehn, on halunnut yhdistää rangaistukset, joita langetetaan rahoitusalan yhtenäismarkkinoita koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä, ja alueellisen politiikan rajoitukset.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Kirilovin mietinnöstä toimitetaan äänestys tulevien viikkojen aikana, mitä pidän myönteisenä, koska asialla on todella kiire.

Yleisö ja vaaleilla valitut edustajamme ovat odottaneet nyt jo lähes vuoden ajan konkreettisia ja pysyviä koheesiopolitiikan toimia kriisiin vastaamiseksi. Kansalliset ja paikalliset toimijat ovat vaatineet vuoden ajan joustavuuden ja sopeutuvuuden lisäämistä yhteisön varoja myönnettäessä.

Nyt, kun parlamentti tarkastelee uusia toimia, joiden tavoitteena on lisätä koheesiorahaston käytön avoimuutta, on entistä tärkeämpää, että onnistumme yksinkertaistamaan näitä vaatimuksia. Jäsen Kirilovin mietintö on ensimmäinen askel kohti yksinkertaistamista. Lisätoimia on toteutettava, koska panoksena on yhteisön toiminnan uskottavuus ja näkyvyys jokapäiväisessä elämässä.

Mietintö on myös osoitus yhteisön solidaarisuudesta ja siitä, että tällaisina aikoina, jolloin yhtenäisyytemme on koetuksella, yhteisö voi auttaa avun tarpeessa olevia jäsenvaltioita toteuttamalla niiden tilanteeseen mukautettuja toimia. Kirilovin mietintö on kuin raikas tuulahdus näinä synkinä aikoina. Toivon, että mietintö on vasta ensiaskel.

Johannes Hahn, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aloitan kiittämällä kaikkia parlamenttiin läheltä ja kaukaa saapuneita heidän keskustelun aikana osoittamansa sitoutumisen johdosta. Kiitän teitä, koska olette laajalti tukeneet koheesiopolitiikkaa ja ajatusta siitä, että sen avulla on mahdollista tukea alueita ja alueilla asuvia ihmisiä. Tšekkiläinen parlamentin jäsen viittasi sanontaan, jonka mukaan nopeasti annettu apu on kaksin verroin tehokkaampaa. Pidän käsitystä eurooppalaisena käsityksenä. Kaikista ongelmista ja virheistä huolimatta olemme noudattaneet tätä aloitteeseen sisältyvää periaatetta.

Vastaan lyhyesti jäsen Schroederille, että teidän ei tarvitse huolestua valvontamekanismien kärsimisestä vain siitä syystä, että olemme yhdenmukaistaneet kynnysarvoja, jotta voimme arvioida yhtenäisellä tavalla hankkeita, jotka kattavat usein molemmat alat. Käytössä on myös paikallisia ja kansallisia valvontamekanismeja. Yhteinen hallinnointi perustuu tähän käsitteeseen. Toimintaamme hallinnoidaan myös muilla säännöillä, kuten esimerkiksi julkista hankintaa ja valtiontukijärjestelmää koskevilla säännöillä. Niihin liittyy tiettyjä aikarajoja, joita emme alueellisin poliittikkoina yksinkertaisesti voi sivuuttaa.

Totean N+3-säännön soveltamisalan laajentamisesta, että on syytä noudattaa hyvin rajoittavaa lähestymistapaa. On varmistettava, että sääntöjä ei höllytetä ja että alueilla ei olla siinä käsityksessä, että mitään ei tarvitse tehdä. Niiden on sen sijaan sitouduttava saatavilla olevien varojen käyttöön.

Pyydän, että kerrotte jäsen Swinburnelle, ettei hänen pelkojensa toteen käymisestä ole näkyvillä merkkejä, kunhan talousarvio on riittävän laaja. Walesille ja kaikille muille alueille myönnetään tulevaisuudessa saatavilla olevia aluerahaston varoja. Tästä syystä en hyväksy rakennerahastojen varojen käyttämistä vaikeina aikoina sellaisten ilmeisten rangaistuksien langettamiseksi, joilla ei ole minkäänlaista vaikutusta.

Kiitan teitä vielä kerran laajasta tuestanne. Osoitan kiitokseni myös aluepolitiikan pääosaston henkilöstön jäsenille, jotka tekivät kovasti työtä tällä alalla.

Karin Kadenbach, esittelijän sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, välitän mielihyvin jäsen Kiriloville kaikki tänään käydyn keskustelun yhteydessä esitetyt kiitokset ja myönteiset arviot. Haluan vielä korostaa kahta seikkaa.

Käytettävissämme on ainoastaan yhteisön veronmaksajien varoja, minkä vuoksi varojen saatavuuden on oltava mahdollisimman yksinkertaista ja avointa. Se on mietinnön tavoite. Katson kuitenkin myös – esitän tämän pyynnön jäsen Schroederille – ettei meidän pitäisi vihjailla, että yksittäiset jäsenvaltiot eivät tee kaikkea noudattaakseen yhteisön lainsäädäntöä. Tällaista olen lukenut tänään rivien välistä eikä meidän pitäisi mielestäni vihjailla tällaista kenestäkään. Oletan, että kaikki jäsenvaltiot ja toimielimet tekevät kaikkensa varmistaakseen, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja asianmukaisesti.

Esitän toisen huomautuksen jäsen Swinburnelle mutta en ainoastaan hänelle. Kyse on hyväntekeväisyyden kohdistamisesta köyhille alueille. Tuemme alueita niiden ostovoiman lisäämiseksi ja työpaikkojen luomiseksi, koska näiden alueiden ostovoima on osa kokonaistavoitetta, jolla varmistetaan, että tuotteiden valmistaminen ja myyminen voidaan jälleen aloittaa yhteisössä. Näin vahvistetaan sisämarkkinoita. Kyse ei toisin sanoen ole pelkästä yleisestä solidaarisuudesta. Taloudesta ja liike-elämästä perillä olevat ymmärtävät sosiaaliselta kannalta mutta myös liike-elämän ja taloudelliselta kannalta, miksi tarvitsemme alueellista politiikkaa ja miksi voimme hyödyntää sitä nopeana ja tehokkaana välineenä erityisesti kriisiaikoina, jotta kannustamme yhteisön taloutta kaikilla yhteisön alueilla.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun ensimmäisellä viikolla pidettävän istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tämä rakenne- ja koheesiorahastojen täytäntöönpanoa koskevien yleisten säännöksiä muuttamisesta annettu mietintö on erityisen tärkeä Euroopan unionin kansalaisten kannalta. Joissakin jäsenvaltioissa, kuten Romaniassa, yhteisön varojen käyttöaste on toistaiseksi jäänyt alhaiseksi. Monet kansalaiset, yritykset ja paikalliset viranomaiset ovat arvostelleet monimutkaisia menettelyjä, jotka estävät heitä saamasta rahoitusta hankkeita varten.

Mietinnön laatiminen osoittaa, että Euroopan parlamentti haluaa ratkaista tältä osin korostetut ongelmat. Kannatan ehdotuksia, joiden tarkoituksena on yksinkertaistaa yhteisön varojen saatavuutta koskevia menettelyjä. Tarpeettomien hallinnollisten menettelyjen ja byrokratian vähentäminen sekä selvempien sääntöjen laatiminen korottaa osaltaan yhteisön varojen käyttöastetta.

Pidän näitä toimia myönteisinä, erityisesti nyt, kun jäsenvaltiot kärsivät talouskriisistä. Viisi yhteisön jäsenvaltiota, kuten Romania, osallistuu prosessiin, joka toteutetaan yhteisön varojen käyttämisen nopeuttamiseksi. Uuden ennakkomaksumenettelyn täytäntöönpanon myötä entistä useampi hanke on mahdollista saattaa nopeammin täytäntöön. Lisäksi Romania hyötyy sellaisten varojen, joita ei ole käytetty riittävän nopeasti, menettämisriskin vähentämistä koskevien sääntöjen tarkistamisesta.

Alain Cadec (PPE), kirjallinen. – (FR) Talouskriisi on osoittanut, että on tarpeen toteuttaa julkisia toimia vaikeuksiin joutuneiden yksityisyriyksiä tukemiseksi. Euroopan unionin koheesiopolitiikka on tältä osin keskeisessä asemassa. Rakennerahastojen avulla voidaan kannustaa toimintaa myöntämällä rahoitustukea niille, jotka kärsivät talouden taantumasta.

Yhteisön rahoituksen saaminen on kuitenkin edelleen vaikeaa monille mahdollisille edunsaajille. Menettelyt ovat monimutkaisia ja viivästyksistä liian pitkiä, vaikka kriisin kiireellisyys edellyttää yksinkertaisia ja nopeita toimia.

Pidän myönteisenä komission aloitetta, joka on osa yksinkertaistamistarvetta ja jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa rakennerahastojen varainhoitoa. Eri ehdotukset ovat tehokkaamman koheesiopolitiikan mukaisia, joskin sellaisen koheesiopolitiikan, joka ei vaikuta liian voimallisesti yhteisön talousarvioon. Pidän tätä käytännöllistä lähestymistapaa hyvänä.

Komission ei pidä kuitenkaan pysähtyä tähän. Kriisitilanteen edellyttämän uudistuksen on oltava ensimmäinen vaihe yksinkertaistettaessa perinpohjaisesti tapaa, jolla yhteisön varoja hallinnoidaan. Koheesiopolitiikasta on tultava väline, jolla edistetään tehokkaampien julkisten toimien toteuttamista, jotta taloudellista toimintaa voidaan tukea tosiasiallisesti.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään työstä. Totean myös pitäväni myönteisenä sopimusta, joka vihdoinkin hyväksyttiin neuvostossa ja aluekehitysvaliokunnassa. Mielestäni on ehdottoman tärkeää hyväksyä tämä mietintö mahdollisimman pian, jotta voimme tarjota kriisistä eniten kärsineille jäsenvaltioille rahoitustukea talouden elvyttämiseksi. Yksi mietinnössä korostetuista keskeisistä seikoista on niiden menettelyjen yksinkertaistaminen, jotka liittyvät yhteisön varojen saatavuuteen ja täytäntöönpanoon. On toteutettava toimia nopean elpymisen edistämiseksi erityisesti nyt, talouskriisin aikana.

Katson näin ollen, että kahden prosentin suuruisten ennakkomaksujen suorittaminen Euroopan sosiaalirahastosta ja neljän prosentin suuruisten ennakkomaksujen suorittaminen koheesiorahastosta on ihanteellinen ratkaisu niiden jäsenvaltioiden kannalta, joilla on merkittäviä maksuvalmiusongelmia. Tällä tavalla ne voivat hyötyä yhdenmukaisesta tuesta. Euroopan sosiaalirahaston varoilla olisi edistettävä aktiivisesti kriisistä eniten kärsineiden jäsenvaltioiden taloudellista elpymistä ja autettava niitä säilyttämään työpaikkoja, parantamaan ammatillisten pätevyyksien tasoa ja sen myötä estämään ja torjumaan työttömyyttä.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Aloitan onnittelemalla esittelijä Evgeni Kirilovia ja kaikkia valiokuntamme jäseniä, koska heidän sinnikkyytensä ja päättäväisyytensä ansiosta onnistuimme tänään keskustelemaan asiasta ja siirtymään suoraan tämän poikkeuksellisen tärkeän mietinnön hyväksymiseen hukkaamatta enempää arvokasta aikaa. Korostan tarkistuksien ratkaisevaa roolia sitoumuksien käyttöasteen lisäämiseksi, byrokratian ja sääntöjen monimutkaisuuden vähentämiseksi, rahoitusalan koko talouteen kohdistuvan vaikutuksen enimmäistämiseksi ja siten kansalaisille aiheutuvien etujen moninkertaistamiseksi. Komission jäsen Hahn huomautti puheenvuorossaan syystäkin, että vaikka poliittinen koheesio onkin kenties yhteisön politiikoista menestynein, sillä on niin vastustajia kuin kannattajiaakin. Näiden tarkistuksien, joista keskustelemme tänään, hyväksyminen on tärkeä toimi. Euroopan komission on kuitenkin vielä kiireellisemmin toteutettava seuraava toimi: sen on esiteltävä tulevaisuuden koheesiopolitiikkaa koskeva näkemyksensä sekä ajatuksia ja ehdotuksia muutoksiksi, joita on toteutettava kehykseen, toimintaan ja toimivaltuuksiin, uusiin välineisiin ynnä muihin nähden.

kirjallinen. – (EN) On tullut korkea aika toteuttaa tämä seuraava toimi ennen kuin uusia alkuperältään selvittämättömiä asiakirjoja tulee esiin.

15. Erityistoimet maatalousmarkkinoilla (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Paolo De Castron maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, jonka aiheena ovat erityistoimet maatalousmarkkinoilla (O-0036/2010 - B7-0208/2010).

Koska jäsen De Castro ei ole läsnä, puheenvuoron käyttää hänen sijaisenaan toimiva jäsen Le Foll.

Stéphane Le Foll, esittäjän sijainen. – (FR) Arvoisa puhemies, meidän osaksemme tulee siis tämän illan keskustelujen päättäminen, ja on jo myöhä. Aivan aluksi haluan esittää pahoitteluni siitä, ettei maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja De Castro pysty olemaan täällä läsnä tänä iltana.

syistä, jotka tiedätte. Parlamentin muiden jäsenten tavoin hän ei ole päässyt lähtemään maastaan ja osallistumaan keskusteluihimme Strasbourgissa.

Käsillämme oleva ongelma on seurausta yleisestä kriisistä, jota koko maatalousala käy parhaillaan läpi. Kuten tiedämme, meneillään on kriisi, ja ennen muuta on nähtävissä maatalouden tulojen ja hintojen lasku, joka on tehnyt vahinkoa viljantuottajille, karjankasvattajille – niin sianlihan kuin naudanlihan tuottajille – ja myös oliiviöljyn tuottajille – minkä sanon jäsen De Castron puolesta – ja joka vaikuttaa ja on vaikuttanut erittäin ankaralla tavalla maidontuottajiin.

Tässä kriisin ja hintojenlaskun tilanteessa on selvää, että parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta haluaa ottaa selvää komissiolta, mitä on tehtävissä juuri nyt ja tulevaisuudessa tästä kriisistä selviytymiseksi, ja ennen kaikkea selvittää, mitä toimenpiteitä tulevana kuukausina voitaisiin toteuttaa maanviljelijöiden tukemiseksi ja sen takaamiseksi, että maatalousmarkkinat olisivat vähemmän epävakaita.

Ensimmäinen kysymykseni komission jäsenelle koskee erityisesti maitoalan kriisiä. Mikä on tilanne parlamentin ja neuvoston hyväksymissä maitoalan kriisiä koskevissa toimenpiteissä ja erityisesti sovitun kuuluisan 300 miljoonan euron maitorahaston käytössä? Tämä on ensimmäinen kysymys ja esitän sen siksi, että mielestäni on niin, että jos aiomme tehdä lainsäädännöllisiä päätöksiä, meidän on tiedettävä, miten niitä sovelletaan.

Kuten sanoin, kaikenkattava tuotanto kärsii parhaillaan hintojenlaskusta ja markkinoiden syvästä kriisistä. Tämä on ongelma ja saa meidät etsimään vastauksia niin sanotusta markkinoiden sääntelystä ja keinoja rajoittaa tätä ikävää hintaepävakautta.

Kukaan ei valita, kun hinnat nousevat, eivät etenkään viljelijät. Maataloustuotteiden hintojen nousu on eurooppalaisten kuluttajien pelkona, sillä se rajoittaa heidän ostovoimaansa ja vaikuttaa heidän kykynsä ostaa maataloustuotteita.

Hintojen ollessa alhaiset ja niiden laskiessa pitkiksi ajoiksi tuottajien tulot kärsivät, ja ennen muuta ja pahiten asiasta kärsii Euroopan maatalous, koska sen kyky investoida ja valmistautua tulevaisuuteen heikkenee. Maatalous on jäykkä toimiala, sen investoinnit ovat suuria, ja tuoton saanti investoinneille vie pitkän ajan. Hintojen vakauttaminen on tarpeen.

Arvoisa komission jäsen, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja sen puheenjohtajan De Castron kysymyksessä on kaksi puolta.

Ensinnäkin te olette ilmoittanut useista maitoalaa koskevista toimista, jotka on määrä toteuttaa ennen vuoden loppua. Tämä on tärkeä asia. Voitteko valottaa joitakin yksityiskohtia? Toiseksi on tiettyjä toimenpiteitä, jotka on toteutettava kaikilla markkinoilla, ei vain maitomarkkinoilla.

Lopuksi haluamme kysyä teiltä, miten komissio aikoo keskipitkällä aikavälillä ennakoida ja ehkäistä nämä hinnanlaskut. Millä markkinasääntelyn mekanismilla äkillisiä hinnannousuja ja ennen kaikkea äkillisiä hinnanlaskuja voidaan rajoittaa? Millaista työtä komissio parhaillaan tekee, ja mitä se suunnittelee tämän ongelman suhteen?

Nämä kolme osatekijää halusin mainita: maitorahaston, maitoalan kriisin ja, yleisemmällä tasolla, tavan, jolla komissio aikoo ottaa käsiteltäväksi tämän hintojen vaihtelun ja hintojen laskujen ongelman.

Dacian Ciolos, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi kiittää maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä De Castroa ja Le Follia näiden ongelmien tuomisesta keskusteluun täällä parlamentissa.

Todellakin, minunkin on myönnettävä, että viljelijöiden tulot putosivat merkittävästi vuonna 2009, ja kyseessä oli jo vuonna 2008 todetun suuntauksen jatkuminen. Tämä on siis tilanne, jollaista olemme harvoin tavanneet Euroopan markkinoilla. Samanaikaisesti nämä markkinat ovat yhä enemmän avautumassa maailmanmarkkinoille ja tilannetta ovat myös edeltäneet yhteisen maatalouspolitiikan viimeaikaiset uudistukset.

Tämä kriisi on koetellut erityisesti maitoalaa. Viime vuonna näimme alan tuottajien joutuvan kestäämään vaikeaa tilannetta erityisesti niillä maaseutualueilla, joilla maidontuotanto on elintärkeää ei vain maatalousalalle vaan myös taloudelliselle toiminnalle ja työllisyydelle yleensä.

Tämä oli tilanne, kun Euroopan komissio viime vuonna toteutti toimenpiteitä ja otti ensiksi käyttöön markkinoiden interventiomekanismit hintojen laskun pysäyttämiseksi. Komissio vapautti merkittäviä varoja,

yli 400 miljoonaa euroa, näiden markkinainterventioiden rahoittamiseen. Kuitenkin, kuten jäsen Le Foll korosti, myös 300 miljoonan euron rahasto otettiin käyttöön, jotta jäsenvaltioilla olisi valmius auttaa maitoalan pahiten kärsineitä tuottajia.

Tuo päätös tehtiin siis viime vuonna. Se antoi jäsenvaltioille tilaisuuden asettaa kriteerit, joiden perusteella varat jaettaisiin ja kanavoitaisiin nimenomaan niitä eniten tarvitseville tuottajille.

Minun on myös selvennettävä, että näiden kriteerien asettajina olivat jäsenvaltiot, eikä niihin vaadittu komission hyväksyntää. Jäsenvaltiot olivat ainoastaan velvolliset ilmoittamaan, tiedottamaan komissiolle siitä, mitkä kriteerit ne olivat valinneet.

Voin ilmoittaa teille, että sikäli kuin tiedän, kaikki jäsenvaltiot ilmoittivat komissiolle päätöksestään soveltaa näitä toimenpiteitä. Ne ovat siten asettaneet kriteerit, joiden perusteella ne jakavat varat, ja jakamisprosessi alkaa. Jäsenvaltioilla on kesäkuuhun asti mahdollisuus jakaa nämä varat.

Kuten siis sanoin, ensiksi oli markkinaintervention vaihe markkinoiden saamiseksi jälleen tasapainoon. Mielestäni nykytilanne osoittaa, että interventio on ollut menestyksenkäs, koska hinnat ovat vakaantuneet. Tietenkin esiintyy vaihteluita, mutta ne ovat kohtuullisissa rajoissa eli markkinoiden normaalien rajojen sisällä. Toiseksi on otettu käyttöön tukitoimenpiteitä, jotka tavoittavat tuottajat pian. Nämä ovat siis toimenpiteitä, joihin on jo ryhdytty.

Haluan vielä tuoda julki sen, mitä hiljattain kerroin parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle: komission jäsenenä toivon, että viime vuonna koetusta tilanteesta otetaan opiksi. En halua odottaa yhteisen maatalouspolitiikan vuoden 2013 jälkeistä kautta koskevaa uudistusta, jolloin meillä epäilemättä on luotettavampia vastauksia koko maatalousalalle. En odota yhteisen maatalouspolitiikan vuoden 2013 uudistuksen voimaantuloa, vaan teen maitoalaa koskevia ehdotuksia viime vuonna tämän kriisitilanteen seurauksena perustetun ja nyt työtään tekevän korkean tason työryhmän päätelmien pohjalta. Tämä työryhmä esittää tuloksensa kesäkuussa.

Heti sen jälkeen, heinäkuussa, ehdotan kyseisten tulosten perusteella keskustelua maatalousministerien neuvostolle ja parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle. Eli syksyyn tai vuoden loppuun mennessä esitän ehdotuksia, jotka sallivat meidän ennakoida ja mahdollisesti myös estää tällaisen kriisin – etenkin maitoalalla, koska se on joutunut kaikkein vaikeimpaan asemaan – ja siten ehdottaa ei vain lyhyen aikavälin vaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuja.

Me luonnollisesti opimme tästä ja käytämme opittua hyväksi muilla maatalouden aloilla, joilla meidän on puututtava asiaan. Voin ehkä nyt käyttää hyväkseni tilaisuutta antaa teille joitakin tietoja liittyen niihin keskusteluihin, joita meillä on tänään.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota muiden alojen markkinoiden kehitykseen. Soveltamalla niitä puuttumismenetelmiä, joita meillä tätä nykyä on käytössämme, eli markkinoiden interventiomekanismeja, ja käyttämällä niitä nimenomaan turvaverkkoina, teemme parhaamme estääksemme maitoalaa nyt koetelleen tilanteen kaltaisten tilanteiden toistumisen.

Paljon kiitoksia. Kuuntelen tarkkaan kysymyksiänne ja ongelmianne, jotka tuotte esiin, ja käytän lopussa uudestaan puheenvuoron sanoakseni muutaman sanan.

Peter Jahr, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ciolos, hyvät kuulijat, maatalouspolitiikan perustava uudelleensuuntaaminen, jossa huomio kohdistetaan aiempaa enemmän markkinatalouteen, on oikein. Myös päätös lisätä Euroopan maatalouden ja maailmanmarkkinoiden verkottumista on oikea. Ensimmäiset näytöt tämän politiikan onnistumisesta olivat nähtävissä vuoteen 2007 tai vuoden 2008 alkuun mennessä. Eurooppalainen maatalouspolitiikka oli hintansa arvoista. Markkinainterventioita ei juuri ollut, ja viljelijöillä oli vakaat ja kasvavat tulot. Nyt me kuitenkin joudumme kohtaamaan tämän uudelleensuuntautumisen varjopuolet, nimittäin voimakkaat hintavaihtelut ja viljelijöiden tulojen laskun. Sekä viljelijät että maatalouspolitiikot joutuvat tulevaisuudessa mukautumaan yhä enemmän voimakkaisiin tuottajahintojen vaihteluihin kaikilla aloilla, ei ainoastaan maitoalalla.

Jotta vakavasta markkinoiden romahduksesta selvitäisiin paremmin, maatalouspolitiikka tarvitsee välineitä, jotka sallivat sen toimia pikaisesti, johdonmukaisesti ja ilman byrokratiaa. Siksi vaadin, ettei sellaisia toimia kuin interventiot tai vientituet poisteta kokonaan vaan ne sisällytetään talousarvioon nollassi. Näitä välineitä pitäisi käyttää vain poikkeuksellisissa tilanteissa, eikä niillä saisi puuttua jatkuvasti markkinoiden toimintaan. Kun näitä välineitä tarvitaan, niiden on kuitenkin oltava käyttövalmiita. Myös viljelijäammatin osalta on

määritettävä toimenpiteet, joilla luodaan yhdenmukaisuutta markkinoille. Tähän kuuluu erityisesti tuottajayhteisöjen oikeudellisen aseman vahvistaminen.

Toivon, että komissio pitää lupauksensa paremmista oikeudellisista edellytyksistä ja ryhtyy tarvittaessa nopeasti toimiin, jotta viljelijät ja kuluttajat välttyvät vakavilta vahingoilta.

Marc Tarabella, SED-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tuen ensiaskeletanne maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavana komission jäsenenä, koska jo ensimmäisessä kuulemistilaisuudessa sekä monissa muissa tilanteissa olemme tyytyväisinä kuunnelleet toiveitanne ja koska te olette ymmärtänyt, että hintojen äärimmäinen vaihtelu on maataloudelle ja sen tulevaisuudelle vakava ongelma. Sama koskee viljelijöitä, jotka eivät enää voi tehdä pitkän aikavälin suunnitelmia, koska investoinnit, erityisesti nuorimpien viljelijöiden tapauksessa, luonnollisesti lasketaan 20–30 vuoden jaksolle.

Vain kuusi kuukautta sitten allekirjoitin yhdessä jäsen Le Follin ja muutaman muun kollegan kanssa tätä ongelmaa ja vakavaa vaihtelua koskevan tarkistuksen, jolla pyrin alentamaan päätettyä yhden prosentin korotusta erityisesti maidontuotannon osalta, koska tosiasiaa meneillään on ylituotantovaihe. Tarkistus hylättiin suunnilleen äänin 250 vastaan 350.

Sanoitte, että tulevaisuudessa harkitsimme sääntelyä. Korkean tason työryhmä kokoontuu, ja sen jäsenet ovat ymmärtääkseni tasokkaita henkilöitä, sillä siinä ei ole vain tuottajien vaan myös jakelijoiden edustajia.

En haluaisi, että näiden kahden, tuottajien ja jakelijoiden välissä olevat toimijat, nimittäin tuottajat, jäisivät unohduksiin. Toivon, ettemme unohda heitä, koska myös ja ennen muuta heidän kauttaan saadaan aikaan voittoa – mielestäni enemmän tällä tavoin kuin muiden jakelijoiden kautta. Haluaisin siis olla vakuuttunut siitä, ettei heitä keskustelussa unohdeta.

Epävakaisuudesta ei kärsi vain maitoala vaan siitä kärsivät kaikki maatalouden alat, ja uskaltaisin myös sanoa, että hinnat ovat korkeita. Huomatkaamme, että tämä ei ole välttämättä hyvä maatalouden kannalta, koska jalostajat, käyttäjät, siirtyvät vaihtoehtoihin tuotteisiin. Kun hinnat palaavat normaalimmalle tai alhaisemmalle tasolle, nämä käyttäjät eivät välttämättä palaa alkuperäiseen tuotteeseen.

Arvoisa komission jäsen, kun tilanne on tämä, haluaisin tietää – joskin hieman ennenaikaisesti – aioteko aidosti tulevaisuudessa ottaa käyttöön kaikilla muilla tuotannonaloilla sääntelymekanismit, joita tuottajat kovasti odottavat.

Martin Häusling, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ciolos, maaseudulla on tällä hetkellä suhteellisen rauhallista, mikä ei johdu siitä, että viljelijät olisivat tyytyväisiä vaan siitä, että monet viljelijät ovat tätä nykyä erittäin turhautuneita. Emme voi myöskään tyyntyä kaikilla sanomalla, että löydämme merkittävän ratkaisun maatalouden kriisiin vuonna 2013. Meidän on annettava heille vastauksia nyt. Tästä olemme kai yhtä mieltä. Protestit voivat nimittäin hyvin nopeasti siirtyä jälleen tänne Brysseliin. Meidän on siis annettava vastauksia.

Maitoalalla tarvitaan perustavaa politiikan muutosta. Olin läsnä korkean tason työryhmän kokouksessa ja pidin maitokriisiin annettuja vastauksia kylläkin kiintoisina mutta en läheskään riittävinä. Jos politiikkamuutos on tehtävä, silloin hiljattain tehdyt päätökset sääntelyn poistamisesta on asetettava kyseenalaisiksi. Onhan niin, että tämän prosessin päätteeksi voidaan sanoa, että kiintiöistä luopumisen jälkeen ei tullut mitään pehmeätä laskua vaan hyvin kova laskeutuminen. Nyt on pakko kiireesti pohtia, miten me voimme taas politiikalla asettaa mittapuita, ja miten voimme tuoda valtion, toisin sanoen Euroopan unionin, takaisin peliin, jotta voimme antaa markkinoille selvemmat säännöt. Markkinat eivät toimi itsekseen. Siinä on vastaus rahoituskriisiin ja myös maatalouden kriisiin. Meidän on annettava sääntöjä.

Maataloudessa on parhaillaan meneillään valtava keskittymisprosessi. Minua huolestuttaa lukea lehdistä, että Etelä-Englannissa rakennetaan jopa 8 000 naudan tuotantoyksikköä. Toisaalta monet syrjäseutujen pientilat ovat joutuneet lopettamaan toimintansa. Nämä muutokset eivät johda eurooppalaiseen vaan amerikkalaiseen maatalousmalliin, jolle ovat ominaista aina vain suuremmat rakenteet. Tämä johtaa lopulta monien pienten maitotilojen poistumiseen Euroopasta. Pitää muistaa, että tämä merkitsee myös työpaikkojen katoamista.

Hyvä kollega Jahr, yhdestä asiasta olemme yhtä mieltä, vaikkakaan emme siitä, että on oikein suunnata maatalouspolitiikkaa kohti maailmanmarkkinoita. Viljelijöille on saatava selkeä poliittinen asema. He ovat kaupan ketjun heikoin lenkki. Heitä koettelevat ensimmäisinä polkumyyntihinnat, jotka ovat monilla aloilla tulleet yhä yleisemmiksi. Yhtä mieltä olemme siitä, että tarvitaan selkeä poliittinen kannanotto siitä, miten markkinoita voidaan tulevaisuudessa säännellä paremmin.

Tässä tarkastelussa meidän on syytä katsoa hieman myös Euroopan rajojen ulkopuolelle, jotta näemme, miten tämä ongelma on ratkaistu muualla. Kukaan ei määrää meille, miten ja milloin meidän on säänneltävä markkinointamme. Viime vuosina olemme menneet liian pitkälle markkinoiden sääntelyn poistamisessa. Katsotaanpa muita maita – ja korkean tason työryhmän tulisi tehdä samoin – nähdäksemme, mitä sääntöjä muualla sovelletaan. Voi sanoa selvästi, että Kanadan malli on monien viljelijöiden ja monien kuluttajien kannalta hyväksi osoittautunut malli. Tätä ei pitäisi sulkea pois keskustelusta jo ennakolta. Sen sijaan meidän olisi annettava vastauksia.

Politiikan kurssinkorjauksessa on huolehdittava siitä, että toteutamme politiikkaa alueellisten markkinoiden hyväksi. Painopisteen olisi aina oltava alueissa eikä siinä 5 prosentissa tuotteita, jotka myydään maailmanmarkkinoilla. Meidän ei tule myöskään pitää vientitukia ja interventioita tulevaisuudessa normaaleina markkinoihin vaikuttamisen sääntöinä. Meidän on vihdoinkin tehtävä loppu tästä prosessista.

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan sanoa, että olen tyytyväinen tilaisuuteen käydä tämä keskustelu. Mielestäni se on hyvin oikea-aikainen, ja viimeaikainen maitoalan kriisi, joka on lamaannuttanut niin monia viljelijöitä ympäri Euroopan unionia, on epäilemättä todistanut maatalousmarkkinointamme vaivaavan vakavan epävakauden. Merkittäviä hintavaihteluita esiintyy vuodesta toiseen ja kuukaudesta toiseen, ja usein ne johtuvat meistä riippumattomista tekijöistä, kuten kansainvälisestä rahoituskriisistä ja, kuten on nähty, öljyn hinnasta.

Maidon hinnan vuoden 2009 romahduksen vaikutuksia pahensi EU:n kyvyttömyys reagoida tilanteeseen kyllin ripeästi. Vaikka pystyimme lopulta toteuttamaan markkinoiden ohjaustoimenpiteiden ja tulotukitoimenpiteiden, kuten maitorahastointervention ja vientitukien sekoituksen, jota helpotti piinaa jonkin verran, monet maidontuottajat päätyivät lopettamaan liiketoimintansa ja monet kärsivät suuria taloudellisia tappioita.

Mielestäni meidän on omaksuttava kaksitahoinen lähestymistapa yrityksessämme lieventää hintojen laskun vaikutuksia viljelijöihimme. Ensinnäkin meidän on sovittava kaikkia hintavaihteluilta alttiita aloja koskevan turvaverkkojärjestelmän vähimmäistasosta. Toiseksi meidän on varmistettava – mitä hyvänsä välineitä otammekaan käyttöön – että pystymme reagoimaan nopeasti ja tehokkaasti mihin kriisiin tahansa.

Parlamentissa ja sen ulkopuolella on tällä hetkellä paljon keskustelua siitä, että viljelijöiden tulisi saada tuotannostaan oikeudenmukainen ja vakaa tulo. Elintarvikkeiden saatavuuden kaikki yksityiskohdat ja elintarvikeketju yleensä on sekä viljelijöiden että kuluttajien kannalta merkityksellinen tema. Lähestyvä YMP:n uudistus antaa meille todellisen tilaisuuden puuttua näihin asioihin. On tietenkin tärkeää olla horjuttamatta Euroopan maatalouselintarviketeollisuuden kilpailukykyä. Uudistetun YMP:n on kuitenkin pystyttävä reagoimaan maatalouden erilaisiin kriiseihin, jotta markkinat saadaan pysymään vakaina ja viljelijöillemme voidaan taata oikeudenmukaiset tulot.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, aloitan nyt oletuksesta, että maatalousmarkkinoilla on laajaa epävakautta. Maatalouden perustuotteiden hinnat ovat laskeneet merkittävästi. Samaan aikaan on koettu kuluttajahintojen nousu ja maatalouden tulojen merkittävä lasku.

Mielestäni YMP on uudistusten ja tuen tuotannosta irrottamisen jälkeen riittävän markkinasuuntautunutta. Keskeinen esitykseni on – ja haluan tehdä tämän selväksi – että maatalousalaa ei saa jättää pelkästään markkinoiden sääntöjen varaan. Se tuottaa julkisia hyödykkeitä ja tarvitsee julkista eurooppalaista taloudellista tukea. En voi ymmärtää ristiriitaa perusteluissa niillä jäsenillä, jotka ehdottavat tässä markkinasuuntautumista, ja kyseessä ovat maat, jotka ylläpitävät, vaalivat ja tähdentävät kuluttajaetnosentrisyyttä ja kuluttajapatriotismia. Nykyiset markkinoiden ohjausvälineet eivät kuitenkaan tarjoa välttämätöntä turvaverkkoa, kuten edellinen puhuja jäsen Nicholson sanoi. Tarvitsemme täydentäviä toimenpiteitä, joustavampia ja tehokkaampia toimenpiteitä, toimenpiteitä, jotka takaavat markkinoiden vakauden kriisiaikoina. Mielestäni meidän on myös ”aseistettava” YMP rahoitusjärjestelmällä, jonkinlaisella kriisinhallintarahastolla, jotta kriisitilanteet voidaan hoitaa. Tuottajien tulojen takaaminen riippuu ennen kaikkea kyvystä taata elintarvikeketjun avoimuus.

Lopuksi totean, ettemme voi tyytyä suunnittelemaan tulevia, vuoden 2013 jälkeisiä markkinavälineitä. Tiedämme, että tilanne on – maitoalan lisäksi – kriittinen myös muilla erittäin tärkeillä aloilla, jotka vaihtelevat Euroopan sisällä maantieteellisestä alueesta toiseen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Tähänastinen keskustelu on osoittanut, että kyseessä on hyvin monitahoinen ongelma. Jossain määrin, kuten jäsenet Tarabella ja Nicholson ja muutkin ovat maininneet, ongelmassa on yhtäältä kyse elintarvikeketjusta kokonaisuutena – asia, jota José Bovén mietinnössä käsitellään

– nimittäin siitä, että Euroopan unioni on toistaiseksi ollut kyvytön ratkaisemaan, kuinka saada aikaan oikeudenmukainen tasapaino tuottajien, jalostajien ja vähittäiskaupan kesken. Yhdyn täysin komission jäsenen Ciołoşin näkemykseen siitä, että olisi hyvä löytää keskipitkän ja ja pitkän aikavälin ratkaisu. Siinä on neljä teoreettista vaihtoehtoa.

Yksi vaihtoehto, kuten jäsen Jahr myös on maininnut, on tutkia uusliberaalista lähestymistapaa, joka on toistaiseksi torjunut ja yrittänyt lakkauttaa interventionistiset järjestelmät. Siten olen täysin yhtä mieltä siitä, että meidän on pohdittava, voidaanko nämä interventionistiset järjestelmät hylätä, vai voidaanko niitä itse asiassa käyttää markkinoiden sääntelyyn.

Toinen vaihtoehto, jota Ranskan hallitus Yhdysvaltain malliin perustuen on ehdottanut, on suhdanteita tasaava sääntely. Voidaan kysyä, toimiiko tämä Euroopassa. Meidän on kuitenkin tutkittava tämäkin, koska markkinat ovat kokonaisuudessaan niin epävakait, että jokainen vaihtoehto täytyy ottaa huomioon.

Kolmantena on osakemarkkinavaihtoehto. Jokin aika sitten järjestettiin konferenssi aiheesta Borsa Merci Telematica Italiana eli verkossa toimivasta osakemarkkinajärjestelmästä. Siten meidän on tutkittava, missä määrin pörssikauppajärjestelmiä voidaan käyttää. Lisäisin tähän komission jäsenen Ciołoşin vuoksi heti, että Itä-Euroopan ja Baltian maiden osalta osakemarkkinajärjestelmä ei valitettavasti ole kovin käyttökelpoinen.

Puheenjohtajamaa Ranska myös otti esiin mahdollisuuden luoda Euroopan unionin hintaseurantajärjestelmä. Meidän on pohdittava myös tätä, ja meidän on pohdittava mahdollisuutta perustaa hedelmä- ja vihannesalan uudistumalliin perustuen jonkinlainen rahasto, jota voitaisiin käyttää riskinhallinnassa – asia joka, ellen erehdy, on lähellä komission jäsenen Ciołoşin ajattelua. Valitettavasti viljan ollessa kyseessä tämä vaatisi suunnattomia summia rahaa. Toisin sanoen olen täysin samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että on harkittava perusteellisesti jokaista vaihtoehtoa, koska EU ei tällä hetkellä pysty kunnolla sääntelemään markkinoita.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten hyvin tiedätte, maatalous on erityispiirteitä sisältävä talouden ala, mikä merkitsee, että julkiset tukitoimet voivat ajoittain olla välttämättömiä, vaikeivät toivottavia, tuottajien, kuluttajien ja kansalaisten edun kannalta. On ainakin kolme syytä, miksi julkiset tukitoimet tällä talouden alalla ovat yhtä oikeutettuja niin Euroopan unionissa kuin muissakin maailman maissa.

Maataloustuotteiden tarjonnan ja elintarvikkeiden kysynnän ominaispiirteet tekevät maatalousmarkkinoista epävakaita. Maatalous tuottaa myös markkinattomia hyötyjä ja auttaa luomiensa työpaikkojen ansiosta varmistamaan tietynasteisen sosiaalisen vakauden maahan ja maaseudulle. Ennen muuta maatalous on rikkaan, monipuolisen ja terveen elintarviketuotannon perusta. Voimmeko siis olla tyytyväisiä maaseutualueidemme ja viljelijöidemme nykyiseen taloudelliseen tilanteeseen?

Arvoisa komission jäsen, muutama päivä sitten muuan johtava virkamies antoi minulle oman hallintoalueensa luvut – tämä sattui olemaan teidän hyvin tuntemanne Ranskan departementti, jossa on paljon karjankasvatusta – seuraavat luvut. Hallintokeskuksen alueella on 2 500 maataloustiliä. Niistä 800:n velkasuhde on yli 80 prosenttia, ja 20 prosentilla velkasuhde on 100 prosenttia tai sitä suurempi.

Kun edessämme on tällaiset luvut, jotka, myönnän, hämmästyttävät myös minua, tänään käsiteltävänämme olevassa ongelmassa ei ole kyse vain tuloista vaan myös Euroopan maatalouden jättämisestä vaille pääomia. Vähemmän tukea, vähemmän julkisia tukitoimenpiteitä ja lisää tuotantorajoituksia: siinä on todella räjähdysaltis yhdistelmä.

On totta, että yleinen taloudellinen tilanne pahentaa tilannetta. Meidän on kuitenkin myös kyseenalaistettava tiettyjä komission tekemiä päätöksiä, tiettyjä kollegoitte tekemiä päätöksiä, arvoisa komission jäsen. Maatalous on edelleen pelinappulana kauppasopimuksissa. Euroopan tilanteesta huolimatta vaikutus on epäsuotuisa niin liha-alan, tiettyjen viljakasvien kuin hedelmä- ja vihannesalan kannalta. Euroopan unionin ja Andien valtioiden kesken äskettäin solmittu sopimus, erityisesti sopimus Perun ja Kolumbian kanssa, uhraa syrjäisimpien alueiden tuottajat. Emme voi jatkaa sellaista politiikkaa.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, olen kotoisin Etelä-Italiasta. Maakunnassani ja sikäläisellä maaseudulla tuotanto pyörii Välimeren sadon eli öljyn, peltoviljelykasvien ja vihannesten ympärillä. Tästä on puhuttu vähän, koska Euroopan ja komission painopiste on aina ollut etupäässä maidontuotannossa ja eläintenkasvatuksessa. Meidän on kuitenkin kiinnitettävä huomiota myös Välimeren alueen viljelykasveihin.

Vakuutan teille, että todistamme parhaillaan ilmiötä, jolle on ominaista ilmastonmuutoksesta ja aavikoitumisesta johtuva maaseutualueiden autioituminen. Aavikoituminen näkyy meille rikkakasveina, jotka kasvavat siellä, missä ennen viljeltiin vihanneksia ja hedelmiä, missä ei enää hoideta oliivilehtoja eikä kynnetä maata.

Voin kertoa teille, että vuonna 1995, ennen kuin euro tuli käyttöön, oliivintuottajille maksettiin 170 000 Italian liiraa, mikä on noin 90 euroa. Tänä vuonna oliivintuottajille on maksettu 30 euroa sadalta kilolta. On kulunut 13–14 vuotta, ja hinta on nyt kolmannes siitä, mitä se ennen oli. Tuottajien öljystään saama tukkuhinta on 2 euroa litralta, mikä ei riitä kattamaan edes heidän kustannuksiaan, ja maatilat velkaantuvat, koska ne myyvät kustannuksiaan alemmalla hinnalla.

Kohtaamme myös omituisen ilmiön: öljyn tukkuostohinta on 2 euroa, mutta sitä myydään supermarketeissa 2 eurolla tai sitäkin alhaisemmalla hinnalla. On selvää, että valvontajärjestelmän tehostaminen on tarpeen. Olisin tyytyväinen, jos voisin tavata teidät ja kuvata teille asetuksen (ETY) N:o 2568/91 ajantasaistamisen ongelmaa; valvontaan on uusia järjestelmiä, ja väärennöksiä vastaan on taisteltava. Siitä hyötyvät myös kuluttajat ja tuottajat.

Emme voi harkita tuen kansallistamista seuraavassa YMP:ssä, emmekä voi harkita suoran tuen leikkaamista, koska suoran tuen puuttuminen tai sen varojen leikkaaminen johtaisi eteläisessä Italiassa ja Välimeren alueella maanviljelyn kriisiin.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi haluan kertoa teille, että ne, jotka tänä päivänä omistavat maata, eivät omista sitä siksi, että olisivat voittaneet sen arpajaisissa, vaan koska he ovat saaneet sen perinnöksi isältään tai isoisältään, jotka ovat sitä maata viljelleet, vuodattaneet sen tähden hikeään ja jättäneet sen pojalleen.

Tänä päivänä on niin, että ne, jotka jättävät maatilan lapsilleen, saattavat jättää heille vain kourallisen velkoja. Euroopan on päättäväisin ja vaikuttavin keinoin edistettävä maatalousalamme uutta tulemistä.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, markkinoiden vakauttamisen on oltava yksi yhteisen maatalouspolitiikan keskeisistä tavoitteista. Siitä tunnumme tässä salissa olevan yhtä mieltä. Yhteisessä maatalouspolitiikassa tarvitaan markkinatoimenpiteiden turvaverkkoa niin viljelijöiden kuin myös kaikkien elintarvikeketjun toimijoiden turvaamiseksi.

Vuoden 2013 jälkeinen aika vaikuttaa erityisen huolestuttavalta muun muassa vientitukien poistumisen, maitokiintiöiden poistumisen sekä kolmansista maista peräisin olevan tuonnin lisääntymisen vuoksi. Siksi tuntuu hyvältä, että komissaari tässä vaiheessa sanoo, että hän aikoo ryhtyä toimenpiteisiin jo ennen vuotta 2013.

Nyt on tarpeen tutkia sitä, miten me pystymme ottamaan käyttöön markkinoiden uudet hallintavälineet eli muun muassa kehittämään tulovakuutusjärjestelmää, vahvistamaan tuottaja- ja toimialaorganisaatioita ja parantamaan markkinoiden läpinäkyvyyttä monenlaisin eri toimenpitein.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, edessäni on Saksan maatalouden taloudellisen tilanteen analyysi. Analyysi käsitti 19 100 pää- ja sivutoimisen maatilayrityksen tilinpäätöksen arvioinnin. Tulokset on laskettu edustaviksi vuoden 2007 maatilojen rakennetutkimuksen perusteella.

Varainhoitovuonna 2008–2009 yleinen tilanne huonontui merkittävästi. Analysoitujen 18 200 pää- ja sivutoimisen maito- ja peltoviljelytilan luvut osoittavat laskua 45 400 eurosta 34 400 euroon. Tämä merkitsee 24 prosentin vähennystä. Erityisen suuria tappioita sattui 2008–2009. Yritysten tulos putosi 29 300 euroon (vähennystä 45 %) ja 43 000 euroon (vähennystä 18 %).

Sitä vastoin jalostusyrietykset...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni juuri käymämme keskustelu osoittaa, miten tärkeää meidän on ottaa opiksi tästä maitokriisistä. Lisäksi, kuten jäsen Le Foll puheensa alussa sanoi, meidän on harkittava markkinoiden sääntelymekanismien käyttöönottoa osana yhteistä maatalouspolitiikkaa vuoden 2013 jälkeen.

Olen rehellisesti sitä mieltä, että YMP:n, samalla kun se kunnioittaa Euroopan maatalouden monimuotoisuutta, on kyettävä esittämään sellaisia yhteisiä Euroopan tason tavoitteitamme koskevia toimenpiteitä, jotka sallivat meidän täyttää YMP:lle Lissabonin sopimuksella annetun tehtävän. Toisin sanoen sen on taattava viljelijöiden tulojen vakaus ja varmistettava tuotteiden tarjonta markkinoilla. YMP:n tulevien välineiden on siis

mahdollistettava muun muassa näiden tavoitteiden saavuttaminen. On tietenkin muitakin tavoitteita, mutta nämä ovat kannaltamme keskeiset huomioon otettavat tavoitteet.

Markkinasääntelytoimenpiteet, jotka antavat meille mahdollisuuden välttää hinta- tai markkinaepävakauden tilanteita tai puuttua kyseisiin tilanteisiin, ovat asia, johon keskitymme, ja ne ovat keskeisinä myös niissä ehdotuksissa, joita komissio tekee osana YMP:tä vuoden 2013 jälkeen. Voin vakuuttaa teille, että teemme parhaillaan työtä tämän asian parissa. Olen täysin vakuuttunut ja tietoinen siitä, että markkinoiden hallintamekanismeilla on suorien tukien ohella tärkeä tehtävä. Ne meidän on säilytettävä, joskin niiden myöntämisen kriteereitä on muutettava. Markkinoiden on tietenkin voitava toimia. Meidän on annettava markkinoiden toimia, jos ne siihen kykenevät, mutta olen myös samaa mieltä jäsen Dantinin kanssa, kun hän sanoo, että maatalousalan erityinen luonne oikeuttaa julkiset tukitoimet. Sen on tietenkin oltava tarkkaan kohdennettua, ja sillä on pyrittävä ratkaisemaan markkinoiden toiminnan ongelmat ja turvaamaan niiden asianmukainen toiminta. Teemme vuoden 2013 jälkeistä YMP:tä koskevat ehdotukset tässä hengessä.

Ymmärrän täysin, että myös muilla aloilla kuin maitoalalla on tätä nykyä vaikeuksia. Siten myös hedelmä- ja vihannesala kärsii usein merkittävistä markkinoiden muutoksista: hintojen ja markkinoitujen tai myytyjen määrien vaihtelusta. Tämä ala koki uudistuksen muutama vuosi sitten. Saamme ottaa oppia myös siitä, miten tätä tuottajille tuottajajärjestöjen puitteissa suuremmat neuvotteluvaltuudet antanutta uudistusta sovellettiin. Mielestäni tälläkin tasolla voimme ottaa joistakin asioista oppia ja soveltaa sitä muihin aloihin.

Olen todellakin sitä mieltä, että julkisen intervention lisäksi tuottajille tulee antaa mahdollisuus neuvotella parempia sopimuksia ja siten parempia hintoja, samalla kun yksityisten sopimusten avulla varmistetaan tietty vakaus sen suhteen, mitä tuotteita saatetaan markkinoille. Siksi uskon, että julkisen intervention lisäksi voimme löytää muita keinoja mahdollistaa markkinoiden hyvä toiminta, samalla kun julkisille viranomaisille annetaan valta puuttua asiaan, kun markkinat eivät pysty täyttämään tehtäväänsä. Näin siksi, että maatalouden ei pidä vain voida toimittaa markkinoille tuotteita, vaan myös tuottaa jatkuvasti julkisia hyödykkeitä. Tästä olemme yhtä mieltä. Siksi maataloutta on autettava, jotta se voi täyttää kaikki tehtävänsä.

Mitä tulee elintarvikeketjua koskeviin kysymyksiin ja erityisesti valtuuksiin neuvotella lisäarvon paremmasta jakautumisesta totean, että parlamentti on työskennellyt asian parissa, komissio on antanut tiedonannon ja neuvostossa on käyty keskusteluja. Teemme kaikkien näiden elementtien pohjalta ehdotuksia ja pyrimme löytämään mekanismit, jotka antavat tuottajille mahdollisuuden neuvotella marginaalinsa paremmin.

Luulen, että olen nyt käsitellyt suurin piirtein kaikkia puheita ja esiin nostettuja ongelmia. Haluan vielä kerran kiittää teitä tilaisuudesta tuoda näkemyksiäni esiin. Keskustelu merkitsee kuitenkin vasta alkua. Käynnistin myös julkisen keskustelun ennen kuin tein ehdotuksia YMP:n vuoden 2013 jälkeisestä aikaa koskevasta uudistuksesta. Uskon, että tuon keskustelun ja parlamentissa meneillään olevan työn seurauksena pystymme syksyyn mennessä, jolloin palaan asiaan YMP:n tulevaisuutta koskevalla komission tiedonannolla, tekemään ehdotuksia, jotka antavat viljelijöille paremman luottamuksen toimintaansa. Me tarvitsemme viljelijöitä, emme vain sen vuoksi, että he toimittavat markkinoille tuotteita, vaan myös sen vuoksi, mitä he tekevät maallaan.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Viime kuukausina eri maatalousmarkkinoilla on EU:ta vaivaavan talous- ja rahoituskriisin seurauksena esiintynyt hintojen laskua, joka puolestaan on vaikuttanut kyseisten tuotteiden kysyntään. Alentuneet hinnat hyödyttävät kuluttajia ja johtavat keskipitkällä aikavälillä kysynnän kasvuun, mutta tällä hetkellä monet tuottajat kärsivät asiasta pahoin. On siksi ratkaisevan tärkeää laatia eurooppalainen maatalouspolitiikka, jolla löydetään ratkaisu keskeiseen ongelmaan: tarpeeseen turvata kestävä elintarviketurvallisuus kohtuullisin markkinahinnoin. Tarvitaan kilpailukykyinen ja taloudellisesti elinkelpoinen maatalousmalli, joka vastaa kansalaisten elintarvikkeita ja ympäristöä koskeviin ja sosiaalisiin tarpeisiin. Vaikka yhteinen maatalouspolitiikka on markkinasuuntautunutta, sen on sisällettävä joukko välineitä, joilla kyetään toimimaan, kun on kompensoitava julkisten hyödykkeiden tuotantoa, jota markkinat eivät korvaa, ja hillitsemään markkinoiden äärimmäistä epävakautta. Siihen on sisällyttävä tarkoituksenmukainen sääntely, vahva turvaverkko ja järkevä riskinhallinta. Sen on myös parannettava elintarvikeketjua. Keinoina siihen ovat suurempi avoimuus ja paremmat sopimuskäytännöt, jotka eivät vahingoita tuottajia. Lopuksi totean, että on olennaisen tärkeää turvata ulkomailta tuotavien maataloustuotteiden ja tuotannon tasa-arvoinen kohtelu.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Aivan aluksi haluan sanoa, että olen tyytyväinen kollegoideni toimiin, erityisesti jäsen De Castron toimiin, jonka aloitteesta tätä asiaa koskeva keskustelu käynnistyi. Tosiasia on, että tätä nykyä viljelijät kohtaavat suunnattomia esteitä pyrkinessään saamaan kohtuullisen hinnan tuotteistaan. Taannoisen maitokriisin aikainen vaikutus hintoihin on vain yksi esimerkki. Interventiovarastoilla on ollut merkityksensä markkinoiden vakauttajana, ja sama koskee maitoalan hätärahastoa. Emme kuitenkaan ole vielä niin sanotusti kuivilla. Supermarketit luovat esteitä pyrkimykselle saada kohtuullisia sopimuksia viljelijöille. Me kaikki tiedämme, että keskimääräinen supermarket haluaa esittäytyä kuluttajille hintojen leikkaajana. Meidän on kuitenkin varottava, että supermarket ei samalla jatka viljelijöille maksettavien hintojen pudottamista. Jos nykyjärjestelmän annetaan jatkua rajattomasti, maanviljelyyn ei ole mitään kannustinta, ja voi kysyä, mihin maaseutuyhteisö silloin joutuisi. Tähän on saatava muutos. Toivon, että komissio kantaa tästä huolta yhtä lailla parlamentin jäsenet.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Vuoden 2009 aikana eurooppalaiset viljelijät kokivat merkittäviä vaikeuksia. Tulot laskivat lähes neljänneksen, ja kriisi vaikutti suurimpaan osaan maatalousmarkkinoista, kuten maito-, vilja-, sianliha-, naudanliha- ja oliivimarkkinoihin. Kaikkein vaikeimman tilanteen kokivat ehdottomasti maitomarkkinat. Maailmanlaajuisen hintaromahduksen seurauksena eurooppalaiset maidontuottajat kärsivät valtavia tappioita. Viljelijät tekivät vaikeaa tilannettaan tunnetuksi lukuisissa kokouksissa, ja monissa maissa järjestettiin myös viljelijöiden suurmielenosoituksia. Tällä hetkellä hintavaihtelut eivät ole enää yhtä suuria, mutta se ei merkitse, että ongelmat olisivat kadonneet. Maatalouden monien alojen ongelmana ovat yhä vähäinen kysyntä ja hintavaihtelut. Nykyiset maitoalan interventiomekanismit ja maitorahaston perustaminen ovat osoittautumassa riittämättömiksi. Voimme jo kuvitella, mitä tapahtuu, kun nämä välineet lakkaavat olemasta voimassa. Voimme epäilemättä odottaa edelleen tulonlaskua ja markkinoiden levottomuutta. Yhdyn komission jäsenen Ciołoşin toteamukseen siitä, että maitomarkkinoiden vaikea tilanne olisi ratkaistava välittömästi, eikä meidän pitäisi odottaa vuoden 2013 suunniteltua YMP:n suuruudistusta. Odotamme kesäkuuksi päätöstä korkean tason työryhmältä, joka esittää pohdintansa tulokset ja ajatuksensa maitoalan tilanteen parantamisesta. Toivon, että tuo elin täyttää odotuksemme ja esittää vakautta luovia toimenpiteitä sisältävän tasapainoisen ohjelman. Olen tyytyväinen siihen, että komission jäsen Ciołoş jakaa pelkomme ja on ottanut ehdotuksemme huomioon.

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

Puhemies. – (ES) Seuraava istunto pidetään huomenna 21. huhtikuuta. Keskustelut käydään klo 9.00–13.00 ja klo 15.00–19.00. En tiedä, ovatko kaikki tietoisia siitä, että huomenna istunto päättyy klo 19.00.

(Istunto päättyi klo 23.25.)